

EBA/GL/2026/06

26 June 2026

(Herziene) richtsnoeren inzake de gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP) en stresstests voor toezichtdoeleinden onder Richtlijn 2013/36/EU

Naleving en kennisgevingsverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, punt 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 waarvoor richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten EBA er vóór 28/12/2026 van in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, met opgave van redenen indien dit niet het geval is. Bevoegde autoriteiten die niet binnen die termijn hebben gereageerd, worden door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. Kennisgevingen dienen te worden ingediend door het op de EBA-website beschikbare formulier met als referentie 'EBA/GL/2026/06' in te sturen. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan de EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12 ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Titel 1. Onderwerp, toepassingsgebied en definities, en implementatie

Onderwerp

1. Deze richtsnoeren specificeren de gemeenschappelijke procedures en methoden voor de werking van het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (Supervisory review and evaluation process – SREP) als bedoeld in artikel 48n, 97 en artikel 107, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU², met inbegrip van de procedures en methoden voor de beoordeling van de organisatie en behandeling van risico's, inclusief witwassen van geld en terrorismefinanciering, als bedoeld in de artikelen 76 tot en met 87 van die richtlijn, en de processen en acties met betrekking tot de artikelen 48o, 98, 100, 101 en 102, artikel 104, punten a) tot en met c), artikel 105 en artikel 107, lid 1, punt b), en artikel 117 van die richtlijn. "Deze richtsnoeren zijn bedoeld om gemeenschappelijke methoden aan te bieden voor gebruik door bevoegde autoriteiten bij het uitvoeren van stresstests voor toezichtdoeleinden in het kader van SREP zoals vermeld in artikel 100, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU. Bovendien wordt in deze richtsnoeren, overeenkomstig artikel 104 punt a), lid 7, van Richtlijn (EU) 2024/1619, ook nader uiteengezet hoe de vereisten moeten worden toegepast wanneer een instelling gebonden is geraakt aan de output floor.
2. Deze richtsnoeren definiëren geen methoden voor de stresstests uitgevoerd door EBA in samenwerking met andere bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. Zij beschrijven echter het scala aan stresstests en helpen om de gepaste context te bepalen voor het overwegen van toekomstige EBA-stresstests als onderdeel van de reeks stresstests voor toezichtdoeleinden.

Toepassingsgebied

3. Bevoegde autoriteiten passen deze richtsnoeren toe overeenkomstig het toepassingsniveau dat is vastgesteld in artikel 110 van Richtlijn 2013/36/EU, met inachtneming van de vereisten en vrijstellingen uit hoofde van de artikelen 108 en 109 van Richtlijn 2013/36/EU.
4. Voor moederondernemingen en dochterondernemingen die in de consolidatie worden opgenomen, passen de bevoegde autoriteiten de diepte en de verfijning van hun beoordelingen

² Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

aan zodat deze overeenkomt met het toepassingsniveau dat is vastgesteld in de vereisten in deel 1, titel II, van Verordening (EU) nr. 575/2013, met name met inachtneming van vrijstellingen uit hoofde van de artikelen 7 en 10 van Verordening (EU) nr. 575/2013 en artikel 21 van Richtlijn 2013/36/EU.

5. Wanneer een instelling een dochteronderneming in dezelfde lidstaat heeft, maar er geen vrijstelling is verleend als vastgelegd in deel één van Verordening (EU) nr. 575/2013, kan een evenredige aanpak van de beoordeling van de toereikendheid van kapitaal en liquiditeit worden toegepast door de aandacht te richten op de beoordeling van de toewijzing van kapitaal en liquiditeit aan de entiteiten en potentiële belemmeringen voor de overdraagbaarheid van kapitaal of liquiditeit binnen de groep.
6. Voor grensoverschrijdende groepen worden procedurele vereisten op gecoördineerde wijze toegepast binnen het kader van colleges van toezichthouders die zijn ingesteld uit hoofde van artikel 116 of 51 van Richtlijn 2013/36/EU. In titel 10 wordt gedetailleerd uiteengezet hoe deze richtsnoeren van toepassing zijn op grensoverschrijdende groepen en hun entiteiten.
7. Wanneer een instelling een liquiditeitssubgroep heeft ingesteld overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) nr. 575/2013, voeren bevoegde autoriteiten hun beoordeling van de risico's voor de liquiditeit en de financiering voor de entiteiten die onder die subgroep vallen, uit op het niveau van de liquiditeitssubgroep en passen zij toezichtmaatregelen voor die entiteiten op datzelfde niveau toe.

Adressaten

8. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, punten i en viii, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Definities

9. Tenzij anders vermeld, hebben de in Verordening (EU) nr. 575/2013³, Richtlijn 2013/36/EU, Richtlijn 2014/59/EU⁴ of de EBA-richtsnoeren voor stresstests⁵ voor instellingen gebruikte en gedefinieerde termen dezelfde betekenis in de richtsnoeren. In het kader van deze richtsnoeren gelden bovendien de volgende definities:

³ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ EBA-richtsnoeren inzake stresstesten van instellingen (EBA/GL/2018/04).

“AML/CFT-toezichthouder”: een toezichthoudende autoriteit, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 45, van Verordening (EU) 2024/1624, die verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving door instellingen van de bepalingen van die verordening.

“kapitaalbuffervereisten”: de eigenvermogensvereisten die zijn gespecificeerd in titel VII, hoofdstuk 4, van Richtlijn 2013/36/EU.

“consoliderende instelling”: een instelling die verplicht is te voldoen aan de prudentiële vereisten op basis van de geconsolideerde situatie, overeenkomstig deel één, titel II, hoofdstuk 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

“compenserend vermogen”: het vermogen van de instelling om op korte, middellange of lange termijn extra liquiditeit aan te houden of hier toegang toe te hebben in het geval van stress-situaties.

“financieringsrisico”: het risico dat de instelling op de middellange en lange termijn geen stabiele financieringsbronnen heeft, met als gevolg het risico of mogelijk toekomstige risico dat zij niet of slechts tegen onaanvaardbaar hogere financieringskosten kan voldoen aan haar financiële verplichtingen, zoals betalingen en te stellen zekerheden met vervaldata op middellange of lange termijn.

“valutaleningen”: leningen aan kredietnemers, ongeacht de juridische vorm van de kredietfaciliteit (waaronder bijvoorbeeld uitstel van betaling of soortgelijke financiële regelingen), in andere valuta's dan de wettelijke valuta van het land waar de lener is gevestigd.

“valutaleningenrisico”: het risico of mogelijk toekomstige risico voor de winst en het eigen vermogen van de instelling als gevolg van valutaleningen aan ongedekte kredietnemers.

“proces voor de beoordeling van de toereikendheid van het interne kapitaal (Icaap – Internal capital adequacy assessment process)”: het proces van identificatie, meting, beheer en monitoring van het interne kapitaal dat de instelling ten uitvoer legt overeenkomstig artikel 73 van Richtlijn 2013/36/EU.

“proces voor de beoordeling van de toereikendheid van de interne liquiditeit (Ilaap – internal liquidity adequacy assessment process)”: het proces van identificatie, meting, beheer en monitoring van de liquiditeit dat de instelling ten uitvoer legt overeenkomstig artikel 86 van Richtlijn 2013/36/EU.

“categorie van de instelling”: de indicator van de systeemrelevantie van de instelling die wordt vastgesteld op basis van de omvang en complexiteit van de instelling en de reikwijdte van haar activiteiten.

“liquiditeit binnen de werkdag”: de middelen waartoe de instelling gedurende de werkdag toegang heeft om betalingen in real time te verrichten.

“liquiditeitsrisico binnen de werkdag”: het risico of mogelijk toekomstige risico dat de instelling niet in staat is zijn liquiditeitsbehoefte binnen de werkdag op doeltreffende wijze te beheren.

“macroprudentieel vereiste” of “macroprudentiële maatregel”: een vereiste of maatregel die wordt opgelegd door een autoriteit die bevoegd of aangewezen is voor kwesties op het gebied van macroprudentieel of systeemrisico.

“wezenlijke valuta”: een valuta waarin de instelling in of buiten de balanstelling belangrijke posities heeft.

“risico op het gebied van het witwassen van geld en terrorismefinanciering (ML/TF)”: het risico zoals dat gedefinieerd is in de richtsnoeren van EBA inzake risicogebaseerd toezicht⁶.

“operationele veerkracht”: het vermogen van een instelling om tijdens een verstoring kritieke of belangrijke functies te blijven vervullen.

“totaal kapitaalvereiste”: de som van het totale SREP-kapitaalvereiste (TSCR), de kapitaalbuffervereisten en de macroprudentiële vereisten, uitgedrukt als eigenvermogensvereisten.

“totaal hefboomratiovereiste (OLRR)”: de som van het totale SREP-hefboomratiovereiste (TSLRR) en het G-SII-hefboomratiobuffervereiste overeenkomstig artikel 92, lid 1, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013.

“totale SREP-beoordeling”: de actuele beoordeling van de algehele levensvatbaarheid van een instelling op basis van de beoordeling van de SREP-elementen.

“totale SREP-score”: de numerieke indicator van het algehele risico voor de levensvatbaarheid van de instelling op basis van de totale SREP-beoordeling.

“pijler-1 eigenvermogensvereisten” (Pillar 1 own funds requirements) of “P1R”: de eigenvermogensvereisten die de instelling moet aanhouden overeenkomstig de delen drie, vier en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 en hoofdstuk 2 van Verordening (EU) 2017/2402.

“pijler 2-richtsnoer (Pillar 2 guidance) of “P2G”: het niveau en de kwaliteit van eigen middelen waarover de instelling wordt verwacht te beschikken bovenop haar totale kapitaalvereiste, bepaald overeenkomstig de criteria vermeld in deze richtsnoeren.

“pijler 2-richtsnoer voor het risico van buitensporige hefboomwerking (Pillar 2 guidance for the risk of excessive leverage) of “P2G-LR”: het niveau en de kwaliteit van eigen middelen waarover de

⁶ EBA-richtsnoeren betreffende de kenmerken van een op risico gebaseerde aanpak van het toezicht op de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering en de maatregelen die moeten worden genomen wanneer toezicht op basis van het risico plaatsvindt overeenkomstig artikel 48, lid 10, van Richtlijn (EU) 2015/849 (tot wijziging van de gemeenschappelijke richtsnoeren ESAs 2016 72) (“Richtsnoeren risicogebaseerde aanpak toezicht”) (EBA/GL/2021/16).

instelling wordt verwacht te beschikken bovenop haar totale hefboomratiovereiste, bepaald overeenkomstig de criteria vermeld in deze richtsnoeren.

“pijler 2-vereiste (Pillar 2 requirement) of “P2R”: de additionele eigenvermogensvereisten opgelegd overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU, om andere risico’s dan het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken.

“pijler 2-vereiste voor het risico van buitensporige hefboomwerking (Pillar 2 requirement for the risk of excessive leverage) of “P2R-LR”: de additionele eigenvermogensvereisten opgelegd overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU, om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken.

“reputatierisico”: het risico of mogelijk toekomstige risico voor de winst, het eigen vermogen of de liquiditeit van de instelling als gevolg van schade aan de reputatie van de instelling.

“risicobereidheid”: het gecumuleerde risiconiveau en de soorten risico’s die de instelling binnen haar risicodraagkracht en overeenkomstig haar bedrijfsmodel bereid is te nemen om haar strategische doelen te bereiken.

“risicoscore”: de numerieke uitdrukking die de evaluatie door de toezichthouder samenvat van een afzonderlijk risico voor kapitaal, liquiditeit en financiering die de waarschijnlijkheid weergeeft dat een risico aanzienlijke prudentiële gevolgen zal hebben voor de instelling (bijvoorbeeld een potentieel verlies) na de evaluatie van het risicobeheer en de risicobeheersing en voorafgaand aan de overweging van de bekwaamheid van de instelling om het risico te beperken door middel van beschikbaar kapitaal of liquide middelen.

“risico’s voor het kapitaal”: specifieke risico’s die, als zij werkelijkheid worden, aanzienlijke prudentiële gevolgen hebben voor het eigen vermogen van de instelling gedurende de volgende 12 maanden. Hiertoe behoren onder meer de risico’s die worden genoemd in de artikelen 79 tot en met 87 van Richtlijn 2013/36/EU.

“risico’s voor liquiditeit en financiering”: specifieke risico’s die, als zij werkelijkheid worden, aanzienlijke prudentiële gevolgen hebben voor de liquiditeit van de instelling op verschillende termijnen.

“SREP-element”: een van de volgende elementen: analyse van het bedrijfsmodel, beoordeling van interne governance en instellingsbrede risicobeheersing, beoordeling van de risico’s voor het kapitaal, SREP-kapitaalbeoordeling of beoordeling van financiering of SREP-liquiditeit.

“benchmarks voor toezicht”: risicospecifieke kwantitatieve instrumenten of methoden die door de bevoegde autoriteit zijn ontwikkeld om een schatting te maken van het vereiste eigen vermogen voor de dekking van risico’s of onderdelen van risico’s die niet onder Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen.

“overlevingsperiode”: de periode gedurende welke de instelling onder stressomstandigheden kan blijven functioneren en aan haar betalingsverplichtingen kan blijven voldoen.

“totaal van de risicoposten (total risk exposure amount) (TREA)”: het totaal van de risicoposten als gedefinieerd in artikel 92 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

“totale SREP-kapitaalvereiste (total SREP capital requirement) (TSCR)”: het totaal van de eigenvermogensvereisten als gespecificeerd in artikel 92, lid 1, punten a) tot en met c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 plus aanvullende eigenvermogensvereisten die worden bepaald overeenkomstig de in deze richtsnoeren gespecificeerde criteria met het doel andere risico’s dan het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken.

“totaal SREP-kapitaalvereiste (total SREP capital requirement) (TSLRR)”: het totaal van de eigenvermogensvereisten als gespecificeerd in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 plus additionele eigenvermogensvereisten die worden bepaald overeenkomstig de in deze richtsnoeren gespecificeerde criteria om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken.

“niet-afgedekte kredietnemers”: particuliere kredietnemers en kredietnemers uit het midden- en kleinbedrijf zonder een natuurlijke of financiële afdekking, waarbij sprake is van een mismatch tussen de valuta van de lening en de valuta van de afdekking; natuurlijke afdekkingen omvatten met name gevallen waarin kredietnemers inkomsten (bijvoorbeeld overmakingen/exportontvangsten) ontvangen in een vreemde valuta; bij financiële afdekkingen wordt normaliter uitgegaan van een contract met een financiële instelling.

“levensvatbaarheidsscore”: de numerieke uitdrukking die de evaluatie door de toezichthouder samenvat van een SREP-element en die het risico voor de levensvatbaarheid van de instelling aanduidt op basis van het geëvalueerde SREP-element.

Toepassingsdatum

10. Deze richtsnoeren zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2027.

Leden 102, 103, 239, 462, 463 en 470, punt f), zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2027, behalve voor het in aanmerking nemen van de risico’s van niet-tenuitvoerlegging en ontwijking van gerichte financiële sancties, die van toepassing zijn met ingang van 10 juli 2027.

Titel 12 is van toepassing vanaf 11 januari 2027.

Intrekking

11. De EBA-richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP) en stresstests voor toezichtdoeleinden van 18 maart 2022 (EBA/GL/2022/03) en de EBA-richtsnoeren inzake ICT-risicobeoordeling onder de

SREP (EBA/GL/2017/05) worden per 1 januari 2027 ingetrokken. De verwijzingen naar de ingetrokken richtsnoeren gelden als verwijzing naar de onderhavige richtsnoeren.

Titel 2. SREP-kader

2.1. Overzicht van het SREP-kader

12. De bevoegde autoriteiten dienen te beschikken over een alomvattend SREP-kader dat de volgende onderdelen omvat; deze moeten regelmatig worden beoordeeld, rekening houdend met de lijst van rechtshandelingen die afzonderlijk op de website van de EBA is gepubliceerd en aan de hand waarvan de naleving door de instelling moet worden beoordeeld. In het SREP-engagementmodel in hoofdstuk 2.4 wordt uiteengezet hoe dit kader op grond van het evenredigheidsbeginsel bij verschillende instellingen kan worden gekalibreerd. Het gaat om de volgende componenten:

- a. de indeling van de instelling in een categorie als omschreven in hoofdstuk 2.1.1;
- b. het monitoren van sleutelindicatoren zoals uiteengezet in titel 3;
- c. de analyse van het bedrijfsmodel (BMA) zoals uiteengezet in titel 4;
- d. de beoordeling van de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing zoals uiteengezet in titel 5;
- e. de beoordeling van risico's voor het kapitaal zoals uiteengezet in titel 6;
- f. beoordeling van de toereikendheid van het eigen vermogen van de instelling zoals uiteengezet in titel 7;
- g. beoordeling van de risico's voor de liquiditeit en de financiering, en SREP-liquiditeit en de financiering zoals gespecificeerd in Titel 8;
- h. totale SREP-beoordeling (met inbegrip van de toepassing van toezichtmaatregelen – en, indien nodig, vroegtijdige interventie maatregelen) en de communicatie zoals nader omschreven in Titel 9 respectievelijk hoofdstuk 2.1.2.

13. De bevoegde autoriteiten dienen het SREP te beschouwen als een doorlopend proces waarin de resultaten van alle toezichtactiviteiten en alle beschikbare informatiebronnen worden geïntegreerd tot een alomvattend toezichtsoverzicht van een instelling. Bij de SREP moet rekening worden gehouden met het volgende:

- a. de uitkomsten van eerdere SREP-beoordelingen, de analyse van bedrijfsmodellen en het lopend toezicht op afstand;
- b. de financiële verslaglegging van de instelling, haar strategische plan(nen), verplichte rapportage (gemeenschappelijke verslaglegging (COREP), financiële verslaglegging (FINREP) en indien aanwezig, kredietregister) en de interne rapportage (bijvoorbeeld managementinformatie, rapportage over kapitaal en liquiditeit, interne risicorapporten);
- c. De ICAAP/ILAAP-regelingen van de instelling en regelingen voor herstelplannen;
- d. inspecties ter plaatse;
- e. beoordelingen van interne modellen;

- f. gerichte diepgaande analyse;
- g. horizontale thematische toetsingen;
- h. analyse van stresstests;
- i. rapportages van derden (bijv. auditrapporten, rapporten van aandelen-/kredietanalisten);
- j. andere relevante sectorale of macro-economische studies/onderzoeken.

2.1.1. Indeling van de instellingen

14. Bevoegde autoriteiten delen alle instellingen die onder hun toezicht vallen in vier verschillende categorieën in op basis van de omvang, systeemrelevantie, aard, schaal en complexiteit van de activiteiten van de betrokken instellingen, en rekening houdend met artikel 97, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU. De indeling in categorieën dient een weerspiegeling te vormen van de beoordeling van het systeemrisico dat de instellingen opleveren voor het financiële stelsel.
15. Indien de bevoegde autoriteiten binnen een groep van entiteiten vaststellen dat het belang van de verschillende entiteiten binnen de groep, op basis van de in paragraaf 17 genoemde elementen, varieert, kunnen zij een indeling op individueel niveau toepassen om deze verschillen weer te geven (bijvoorbeeld door verschillende categorieën toe te wijzen aan diverse dochterondernemingen van de groep en/of geconsolideerde entiteiten).
16. De bevoegde autoriteiten dienen de indeling van hun instellingen periodiek te herzien, alsook na gebeurtenissen die van invloed kunnen zijn op de risicograad van de bedrijfsmodellen, of na ingrijpende bedrijfsactiviteiten zoals een omvangrijke afstoting, een fusie of overname, of een belangrijke strategische maatregel.
17. Om een minimaal niveau van vergelijkbaarheid te waarborgen, dienen de bevoegde autoriteiten de onderstaande categorieën als uitgangspunt te nemen:
 - Categorie 1 – Alle instellingen gedefinieerd als "grote instellingen" in artikel 4, lid 1, punt 146, van Verordening (EU) nr. 575/2013. De bevoegde autoriteiten kunnen "grote instellingen" om redenen van evenredigheid indelen in categorie 2 of categorie 3, mits het geen G-SII's betreft. De herindeling van "grote instellingen" die geen G-SII's zijn, dient te worden uitgevoerd overeenkomstig de kwalitatieve criteria van categorie 2 en categorie 3 hieronder, waarbij rekening wordt gehouden met de omvang van de instelling, het systeemrisico dat zij met zich meebrengt, de aard, de schaal en de complexiteit van de activiteiten.
 - Categorie 2 – (i) Middelgrote tot grote instellingen anders dan die welke in categorie 1 zijn opgenomen, die geen "kleine, niet-complexe instellingen" zijn als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EU) 575/2013, en die op verschillende gebieden actief zijn, waaronder niet-bankactiviteiten, of die vrij omvangrijke grensoverschrijdende activiteiten hebben, en die krediet- en financiële producten aanbieden aan particuliere klanten en bedrijven; (ii) niet-systeemrelevante gespecialiseerde instellingen met aanzienlijke marktaandeelen in hun activiteitengebieden of betalingssystemen of handelsplatformen/markten voor financiële instrumenten; (iii) instellingen die als

belangrijk worden beschouwd vanwege hun omvang, activiteiten of bedrijfsmodel (bijvoorbeeld centrale instellingen van een IPS, CTP's, CSD's, centrale coöperatieve banken of centrale spaarbanken), voor de economie (bijvoorbeeld in termen van totale activa als aandeel van het bruto binnenlands product – TA/GDP) of voor de banksector in een bepaalde lidstaat.

- Categorie 3 – (i) Kleine tot middelgrote instellingen anders dan die welke in de categorieën 1 en 2 zijn opgenomen, die geen “kleine, niet-complexe instellingen” zijn als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EU) 575/2013, en die werkzaam zijn op een beperkt aantal gebieden, of die niet-significante grensoverschrijdende activiteiten hebben, waarbij ze voornamelijk kredietproducten aanbieden aan particulieren en aan bedrijven, met een beperkt aanbod aan financiële producten; (ii) gespecialiseerde instellingen met minder grote marktaandelen in hun activiteitengebieden of betalingssystemen of financiële markten.
- Categorie 4 – alle instellingen die gedefinieerd zijn als “kleine, niet-complexe instellingen” in artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EU) 575/2013 en alle andere kleine, niet-complexe instellingen die niet in de categorieën 1 tot en met 3 vallen (bijv. met een beperkt activiteitengebied en niet-significante marktaandelen in hun activiteitengebieden).

2.1.2. Voortdurende beoordeling van risico's, escalatiekader en toezichtsmaatregelen

18. De bevoegde autoriteiten dienen via hun toezichtactiviteiten voortdurend de risico's te beoordelen waaraan de instelling is of zou kunnen worden blootgesteld, in overeenstemming met het in hoofdstuk 2.4 beschreven SREP-toezichtmodel.
19. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat de bevindingen van hun beoordelingen duidelijk worden gedocumenteerd, met bijzondere aandacht voor de onderliggende oorzaken van de vastgestelde tekortkomingen. Deze bevindingen worden weerspiegeld in de SREP-scores die overeenkomstig deze richtsnoeren worden toegekend en vormen de basis voor toezichtsmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen toepassen zoals vermeld in de artikelen 102, 104 en 105 van Richtlijn 2013/36/EU en de nationale wetgeving, en, indien van toepassing, voor vroegtijdige-interventiemaatregelen zoals vermeld in artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU, of een combinatie van de bovenstaande maatregelen.
20. In het kader van hun doorlopende toezicht moeten de bevoegde autoriteiten passende en tijdige vervolgmaatregelen nemen om ervoor te zorgen dat een instelling de geconstateerde tekortkomingen daadwerkelijk heeft verholpen. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten een escalatiestructuur op hoog niveau voor toezichtsmaatregelen in te voeren, die de keuze van de meest geschikte maatregelen (zowel kwantitatief als kwalitatief) ondersteunt om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken. Dit doet geen afbreuk aan de toezichthoudende bevoegdheden waarin het toepasselijke rechtskader voorziet, noch aan de discretionaire bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten om de meest geschikte maatregelen te bepalen op basis van de specifieke omstandigheden en tekortkomingen.

21. In het in de vorige paragraaf genoemde kader dient rekening te worden gehouden met de volgende maatregelen, die niet strikt opeenvolgend hoeven te zijn en die, indien nodig, kunnen worden opgevoerd of afgebouwd:

- a. aangaan van een versterkte dialoog met de instelling op het gebied van toezicht, zoals het houden van een vergadering met het leidinggevend orgaan of het eisen van een zelfbeoordeling van de instelling;
- b. het meedelen van corrigerende maatregelen die van de instelling worden verwacht (niet-bindende maatregelen), zoals toezichtsverwachtingen of aanbevelingen;
- c. waarbij specifieke corrigerende maatregelen van de instelling worden geëist (bindende maatregelen), zoals het vaststellen van kwalitatieve maatstaven waaraan de instelling moet voldoen en/of het vaststellen of verhogen van de Pijler 2-vereisten of liquiditeitsvereisten;
- d. handhaving van toezichtsmaatregelen om de vastgestelde tekortkomingen te verhelpen, zoals administratieve sancties, herstelmaatregelen of boetes.

22. Bij het kiezen van toezichtmaatregelen stellen bevoegde autoriteiten vast wat het volledige escalatietraject is, waarbij zij rekening houden met de beschikbare informatie, de aard, omvang en complexiteit van de instelling en de noodzaak om vastgestelde tekortkomingen tijdig te verhelpen. Bij de selectie dienen, voor zover van toepassing, de volgende overwegingen in aanmerking te worden genomen:

- a. het beoogde resultaat dat met de maatregelen wordt nagestreefd en, voor zover haalbaar, de verwachte termijn waarbinnen de instelling de tekortkomingen moet verhelpen;
- b. de ernst van de tekortkomingen en de mogelijke prudentiële gevolgen indien het probleem niet wordt aangepakt (d.w.z. of het nodig is het probleem met een specifieke maatregel aan te pakken) en of de tekortkomingen al zijn verholpen of door andere maatregelen zijn gedekt;
- c. het aangetoonde vermogen of de intentie van de instelling om de tekortkomingen te herstellen;
- d. of met andere maatregelen hetzelfde doel zou worden bereikt met minder grote administratieve en financiële gevolgen voor de instelling;
- e. de mogelijkheid dat de geconstateerde risico's en kwetsbare punten met elkaar verband houden en/of zichzelf versterken, waardoor aanscherping van de toezichtmaatregelen geboden is;
- f. alle andere factoren die door de bevoegde autoriteiten als relevant worden beschouwd.

23. Onverminderd de discretionaire bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten bij de selectie van de meest geschikte maatregelen, moeten alle beschikbare kwantitatieve en kwalitatieve maatregelen zodanig worden gebruikt dat het risiconiveau en/of tekortkomingen het best kunnen worden aangepakt. Hierbij moet rekening worden gehouden met de aard van het risico (kwantitatief en/of kwalitatief), het escalatieproces en het feit dat kwantitatieve maatregelen moeten worden toegepast om tekortkomingen in het interne bestuur, met inbegrip van interne controlemaatregelen, en andere kwesties aan te pakken, wanneer andere toezichtmaatregelen

niet doeltreffend zijn gebleken of als onvoldoende worden beschouwd om de vastgestelde tekortkomingen binnen een redelijke termijn te verhelpen⁷.

24. De bepalingen van deze titel doen geen afbreuk aan de mogelijkheid dat bevoegde autoriteiten toezichtmaatregelen nemen die rechtstreeks verband houden met de uitkomsten van toezichtactiviteiten (bijv. inspecties ter plaatse, beoordelingen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en belangrijke functies), wanneer de uitkomsten van dergelijke activiteiten het noodzakelijk maken dat er onmiddellijk toezichtmaatregelen worden getroffen om wezenlijke tekortkomingen aan te pakken.

2.1.3. Dialoog met instellingen

25. De bevoegde autoriteiten dienen bij de uitoefening van hun toezichthoudende taken een dialoog aan te gaan met de instellingen.
26. De bevoegde autoriteiten dienen de uitkomsten van de SREP-beoordeling aan de instelling mee te delen overeenkomstig titel 9 en de instelling in kennis te stellen van eventuele maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan de toezichtmaatregelen die op basis van die bevindingen zijn opgelegd.

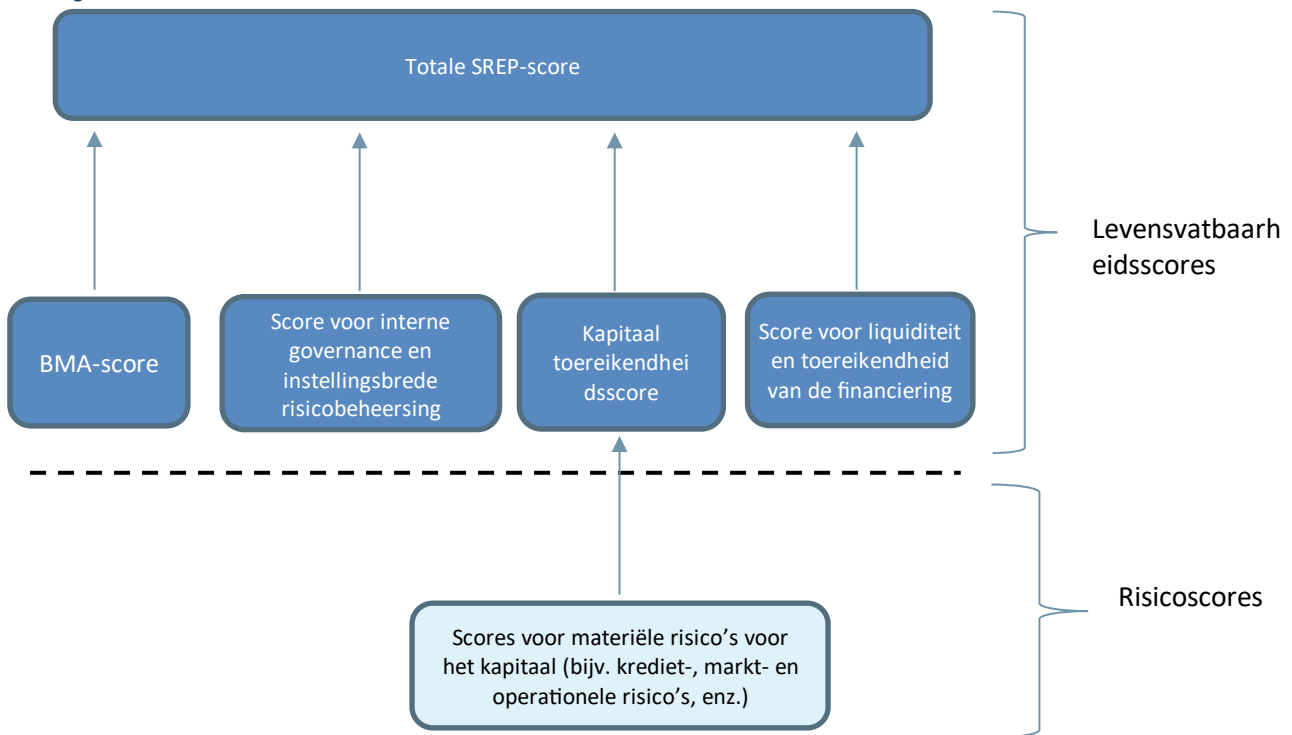
2.2. Scores toekennen in het SREP

27. De bevoegde autoriteiten dienen een consistent scoresysteem toe te passen om de communicatie tussen de bevoegde autoriteiten en de colleges van toezichthouders te vergemakkelijken, de vergelijkbaarheid en gelijke concurrentievoorwaarden tussen instellingen te bevorderen, en prioriteit te geven aan toezichtmiddelen en -maatregelen bij de beoordeling van de SREP-elementen. Zij dienen de uitkomsten van hun beoordelingen samen te vatten door risicoscores, scores voor de elementen van het SREP en een totale SREP-score toe te kennen.
28. Bij het toekennen van risicoscores, scores voor de SREP-elementen en de totale SREP-score dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de overwegingen die zijn uiteengezet in de tabellen aan het einde van elk relevant hoofdstuk en titel van deze richtsnoeren, en daarbij het oordeel van de toezichthouder te hanteren. Hoewel deze overwegingen als uitgangspunt dienen voor het toekennen van scores, mogen ze niet worden opgevat als een mechanische checklist die voor elk element moet worden afgewerkt, noch mogen ze worden gezien als een hiërarchie van belangrijkheid tussen de elementen. Ze zijn daarentegen bedoeld om de bevoegde autoriteiten als leidraad te dienen bij het toekennen van scores, waarbij rekening wordt gehouden met de onderlinge wisselwerking en de relevantie van de verschillende elementen binnen de specifieke dimensie van de instelling die wordt beoordeeld.

⁷ Overeenkomstig artikel 104a, lid 1, punt b) van Richtlijn 2013/36 van de Europese Unie en de Raad betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

29. De risicoscores geven weer hoe waarschijnlijk het is dat de risico's voor kapitaal, liquiditeit en financiering een aanzienlijke impact op de instelling zullen hebben. De scores voor de SREP-elementen en de totale SREP-score geven de omvang van de risico's voor de levensvatbaarheid van de instelling weer; met name moet de totale SREP-score het toezichtstandpunt weerspiegelen ten aanzien van de algehele levensvatbaarheid van de instelling, zoals gespecificeerd in Titel 9.

Figuur 1. Overzicht van het scorekader



30. De scores zijn: 1 (laag risico), 2 (gemiddeld tot laag risico), 3 (gemiddeld tot hoog risico) en 4 (hoog risico – dit is de slechtst mogelijke beoordeling). Een extra score 'F' kan alleen worden toegekend aan de totale SREP-score, zoals uitgelegd in paragraaf 38. Voor interne doeleinden, zoals de planning van middelen, kunnen bevoegde autoriteiten gedetailleerdere scores hanteren, mits het algehele kader voor het toekennen van scores vermeld in deze richtsnoeren wordt nageleefd.

31. De bevoegde autoriteiten dienen de scores na afronding van de SREP-beoordelingen te evalueren, met inachtneming van de minimumfrequentie die is vastgelegd in het SREP-engagementmodel in hoofdstuk 2.4. De scores moeten ook zonder onnodige vertraging worden herzien op basis van wezenlijke nieuwe bevindingen of ontwikkelingen.

2.2.1. Risicoscores

32. Er worden risicoscores toegekend om de risico's voor het kapitaal samen te vatten (zoals bepaald in Titel 6). Deze scores geven de waarschijnlijkheid weer dat een risico aanzienlijke prudentiële gevolgen zal hebben voor de instelling (bijvoorbeeld een potentieel verlies), na onderzoek van de kwaliteit van de risicobeheersingsmaatregelen om deze gevolgen te beperken (bijvoorbeeld restrisico), maar voorafgaand aan de overweging van de bekwaamheid van de instelling om het risico te beperken door middel van beschikbaar kapitaal of liquide middelen.

33. De bevoegde autoriteiten dienen de risicoscore vast te stellen aan de hand van een beoordeling van het inherente risiconiveau van een instelling, waarbij zij naar behoren rekening houden met de toereikendheid van het kader voor risicobeheer en -beheersing van de instelling. Met name een adequaat kader voor risicobeheersing en beheersingsmaatregelen kan de prudentiële

impact van een specifiek risico verzachten, terwijl een zwak kader de prudentiële impact kan versterken. De beoordeling van het inherente risico en de toereikendheid van het beheer en de beheersingsmaatregelen dient te geschieden aan de hand van de overwegingen vermeld in tabel 6 voor krediet- en tegenpartijrisico, in tabel 8 voor marktrisico, in tabel 10 voor operationeel risico, in tabel 12 voor rente- en creditspreadrisico in de beleggingsportefeuille (IRRBB en CSRBB) en in tabel 17 voor liquiditeit en financiering.

34. Bij de beoordeling van de risico's voor het kapitaal moeten bevoegde autoriteiten ook rekening houden met relevante subcategorieën (bijv. concentratierisico of landenrisico als onderdeel van de beoordeling van het krediet- en tegenpartijrisico, zoals beschreven in titel 6). Afhankelijk van het belang van een van deze subcategorieën voor een bepaalde instelling, kunnen bevoegde autoriteiten besluiten deze subcategorieën afzonderlijk te beoordelen en een score toe te kennen.
35. Bevoegde autoriteiten kunnen verschillende methoden gebruiken om de risicoscores toe te passen, waarbij zij de risicoscores "risico" en "risicobeheer en -beheersing" afzonderlijk zouden kunnen scoren (wat resulteert in een tussentijdse en eindscore) of deze samen zouden toekennen. De bevoegde autoriteiten kunnen ook alle risico's voor het kapitaal samenvoegen tot een totale score.

2.2.2. SREP-elementscores en totale SREP-score

36. Aan het einde van de totale SREP-beoordeling vormen bevoegde autoriteiten een uitgebreid overzicht van het risicoprofiel en de levensvatbaarheid van de instelling op basis van de vier SREP-elementen:
- a. het bedrijfsmodel en de strategie zoals uiteengezet in titel 4;
 - b. de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing zoals uiteengezet in titel 5;
 - c. toereikendheid van het kapitaal, zoals bepaald in Titel 7;
 - d. de toereikendheid van de liquiditeit en financiering, zoals uiteengezet in titel 8.
37. De toereikendheid van het kapitaal, de liquiditeit en financiering vertegenwoordigen het standpunt van de toezichthouder over de capaciteit van het kapitaal en de liquide middelen van de instelling om de risico's voor kapitaal en liquiditeit en financiering te beperken/te dekken, zoals vermeld in titels 6 en 8, en/of andere elementen waarvoor bijkomend eigen vermogen werd bepaald zoals vermeld in titel 7.
38. De uiteindelijke score is een totale SREP-score. Hierin zijn de vier bovengenoemde SREP-elementenscores en de beoordeling van de toezichthouder verwerkt. De bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat de totale SREP-score een indicatie geeft van de algehele levensvatbaarheid van de instelling, met inbegrip van de vraag of de instelling "faalt of waarschijnlijk gaat falen" in de zin van artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU, en rekening houdend

met de EBA-richtsnoeren inzake "faalt of waarschijnlijk gaat falen"⁸. Wanneer de uitkomst van de totale SREP-beoordeling aangeeft dat een instelling kan worden beschouwd als een instelling die "faalt of waarschijnlijk zal falen", dienen bevoegde autoriteiten een score 'F' toe te kennen en dienen zij het proces van overleg te volgen met afwikkelingsautoriteiten als omschreven in artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU.

39. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat de scores voor de SREP-elementen en de totale SREP-score:

- a. de waarschijnlijkheid weerspiegelen dat toezichtmaatregelen nodig zijn om punten van zorg aan te pakken;
- b. worden beschouwd als een van de triggers voor de beslissing of vroegtijdige interventie maatregelen nodig zijn overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake triggers voor het gebruik van vroegtijdige interventie maatregelen⁹;
- c. het prioriteren en de planning van toezichtmiddelen informeren en het stellen van prioriteiten in het programma voor onderzoek door de toezichthouder.

2.3. Organisatorische regelingen

40. Bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat hun organisatorische regelingen van de uitvoering van het SREP ten minste het volgende omvatten:

- a. een beschrijving van de rollen en verantwoordelijkheden van hun toezichthoudende medewerkers met betrekking tot de uitvoering van het SREP, evenals de relevante rapportagelijnen, zowel in normale omstandigheden als in noodsituaties;
- b. procedures voor het documenteren en vastleggen van bevindingen en beoordelingen van de toezichthouder;
- c. regelingen voor de goedkeuring van de bevindingen en scores, en escalatieprocedures in het geval van verschillen van inzicht binnen de bevoegde autoriteit, zowel in normale omstandigheden als in noodsituaties;
- d. regelingen voor het opzetten van de dialoog met de instelling volgens het model van minimale toezichtinspanning zoals uiteengezet in hoofdstuk 2.4 voor de beoordeling van afzonderlijke SREP-elementen;
- e. regelingen voor overleg met een instelling en het meedelen van de uitkomsten van het SREP aan de instelling, waarbij de interactie binnen colleges van toezichthouders voor grensoverschrijdende groepen en hun entiteiten wordt weergegeven, en die in overeenstemming zijn met Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie¹⁰.

⁸ EBA-richtsnoeren inzake de uitlegging van de verschillende omstandigheden waaronder een instelling beschouwd wordt als een instelling die faalt of waarschijnlijk gaat falen volgens artikel 32, lid 6, van Richtlijn 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

⁹ EBA-richtsnoeren inzake triggers voor het gebruik van vroegtijdige interventie maatregelen (EBA/GL/2015/03).

¹⁰ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie van 23 juni 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de toepassingsvoorwaarden van het gezamenlijke besluitvormingsproces betreffende instellingsspecifieke prudentiële vereisten overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L 188 van 27.6.2014, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/710/oj).

- f. interne controlemechanismen ter ondersteuning van doeltreffende besluitvorming, consistentie van resultaten en verantwoording.

41. Bij het vaststellen van regelingen voor de dialoog houden bevoegde autoriteiten rekening met de mogelijke implicaties van het verstrekken van de scores aan de instellingen in termen van hun openbaarmakingsverplichtingen uit hoofde van de vereisten van Verordening (EU) nr. 596/2014¹¹ en de Richtlijnen 2014/57/EU¹² en 2004/109/EG¹³.

2.4. Evenredigheid en toezichtinspanning

42. Bevoegde autoriteiten passen de reikwijdte, frequentie, gedetailleerdheid en intensiteit van de toezichtinspanning bij een instelling aan in overeenstemming met de categorie waarin deze is ingedeeld en met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. Bij het plannen van SREP-activiteiten dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van het in tabel 1 beschreven SREP minimaal-engagementmodel. Het model brengt de intensiteit van de toezichtinspanning in verband met de categorie waartoe de instelling behoort. Het model mag niet worden geïnterpreteerd als een obstakel voor de toewijzing van middelen voor vastgestelde toezichtprioriteiten. De bevoegde autoriteiten kunnen derhalve, ongeacht de indeling van de instelling, de focus en de gedetailleerdheid van hun beoordeling afstemmen op het risicoprofiel van de instelling, de materialiteit van de verschillende risico's, trends en opkomende risico's die zijn vastgesteld door middel van de monitoring van de in titel 3 beschreven kernindicatoren, de in titel 11 beschreven stresstests of de uitkomsten van eerdere SREP-beoordelingen.

43. In het kader van dit model dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over alle SREP-elementen (analyse van het bedrijfsmodel, governance/interne controles, kapitaalrisico's en liquiditeits- en financieringsrisico's) overeenkomstig de in tabel 1 vastgestelde minimumfrequentie, waarbij zij tegelijkertijd in staat moeten blijven om jaarlijks een zinvolle en uitgebreide beoordeling van de levensvatbaarheid van een instelling uit te voeren (samenvatting van de totale SREP-beoordeling).

44. Deze opvatting moet zijn gebaseerd op informatie die is verzameld via het volledige scala van toezichtactiviteiten die worden genoemd in paragraaf 13. Met name kan informatie uit voorgaande jaren ook als uitgangspunt dienen voor de beoordeling en de samenvatting van de totale SREP-beoordeling, mits de bevoegde autoriteit – mede op basis van de driemaandelijke

¹¹ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz 1).

¹² Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik (richtlijn marktmisbruik) (PB L 173 van 12.6.2014, blz 179, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014R0596>).

¹³ Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereguleerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PB L 390 van 31.12.2004, blz 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

monitoring van de indicatoren – heeft vastgesteld dat het risicoprofiel van de instelling niet wezenlijk is veranderd.

45. De bevoegde autoriteiten dienen contact te onderhouden met het leidinggevend orgaan en de directie¹⁴ van de instellingen, met inachtneming van de in tabel 1 aangegeven minimumfrequentie. Ongeacht de categorie van de instelling dienen bevoegde autoriteiten zich intensiever in te zetten voor de follow-up van bevindingen uit eerdere SREP-beoordelingen, of voor het monitoren van instellingen met hogere/snel veranderende risicoprofielen of met een slechte totale SREP-score die wijst op ernstige twijfels van de toezichthouder.

46. Wanneer instellingen deel uitmaken van grensoverschrijdende groepen, dienen de bevoegde autoriteiten binnen het kader van colleges van toezichthouders te bespreken hoe zij hun SREP-beoordeling willen uitvoeren, teneinde eventuele problemen in een vroeg stadium te signaleren en de aanpak tussen de autoriteiten aan te passen en te coördineren, zoals bepaald in titel 10.

Tabel 1 Toepassing van SREP op instellingen van verschillende categorieën

Categorie	Monitoren van de sleutelindicatoren	Beoordeling van alle SREP-elementen (minimaal)*	Samenvatting van de totale SREP-beoordeling	Minimumniveau van toezichtinspanning/dialog met het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling
1	Driemaandelijks	Jaarlijks	Jaarlijks	Continu/doorlopend
2	Driemaandelijks	Elke 2 jaar	Jaarlijks	Continu/doorlopend
3	Driemaandelijks	Elke 3 jaar	Jaarlijks	Op basis van risico, ten minste elke 3 jaar
4	Driemaandelijks	Om de 3 jaar, verlengbaar tot 5 jaar**	Jaarlijks	Op basis van risico, ten minste elke 3 jaar

*waarbij de focus en de gedetailleerdheid van de beoordeling worden afgestemd op het risicoprofiel van de instelling, de materialiteit van de verschillende risico's, en de trends en opkomende risico's die via toezichtactiviteiten zijn vastgesteld. Dit kan gebaseerd zijn op eerdere beoordelingen indien er niets wezenlijk is veranderd in overeenstemming met de beschikbare informatie (bijv. monitoring van indicatoren en rapportage), ongeacht de indeling van de instelling.

**De minimumfrequentie voor de beoordeling van alle SREP-elementen kan voor instellingen van categorie 4 worden verlengd van 3 naar 5 jaar, mits: (i) ze een stabiel laag-risicoprofiel, stabiele financiële parameters en gezonde marges hebben; en (ii) de driemaandelijkse monitoring van de KRI's geen aanleiding tot bezorgdheid geeft.

47. Wanneer bevoegde autoriteiten bepalen dat instellingen vergelijkbare risicoprofielen hebben, of kunnen blootgesteld zijn aan vergelijkbare opkomende risico's, kunnen ze thematische SREP-beoordelingen van verscheidene instellingen uitvoeren als één beoordeling (een BMA kan bijvoorbeeld worden uitgevoerd voor alle kleine verstrekkeurs van hypothecaire leningen, aangezien hieruit waarschijnlijk voor al deze instellingen dezelfde levensvatbaarheidskwesties zullen worden vastgesteld). Bevoegde autoriteiten kunnen ook aangepaste methoden gebruiken voor de toepassing van het SREP bij instellingen met een vergelijkbaar risicoprofiel, zoals een vergelijkbaar bedrijfsmodel of een vergelijkbare geografische locatie van blootstellingen overeenkomstig artikel 97, lid 4 bis, van Richtlijn 2013/36/EU.

¹⁴ Zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 9, van Richtlijn 2013/36 van de Europese Unie en de Raad betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

48. Voor instellingen die onder het programma voor onderzoek door de toezichthouder vallen als vastgesteld in artikel 99 van Richtlijn 2013/36/EU, vergewissen bevoegde autoriteiten zich ervan dat het niveau van de toezichtinspanning en toepassing van het SREP wordt bepaald door dat programma.
49. Bij het plannen van toezichtactiviteiten dienen de bevoegde autoriteiten hun activiteiten intern te coördineren om een samenhangende beoordeling te waarborgen, en moeten zij ook samenwerken met andere partijen die direct of indirect bij de beoordeling betrokken zijn, met name wanneer input van hen nodig is.

Titel 3. Monitoren van de sleutelindicatoren

50. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat zij financiële en niet-financiële sleutelindicatoren regelmatig monitoren om zicht te houden op veranderingen in de financiële en operationele omstandigheden en de risicoprofielen van instellingen. Wanneer uit de monitoring een wezenlijke verandering in het risicoprofiel van een instelling of afwijkingen in de indicatoren naar voren komen, onderzoeken bevoegde autoriteiten de oorzaken daarvan en herzien ze waar relevant de beoordeling van het desbetreffende SREP-element, inclusief de risicoscore, waar relevant, om de nieuwe informatie vast te leggen. De bevoegde autoriteiten moeten hun monitoringindicatoren en -instrumenten regelmatig evalueren en, waar nodig, actualiseren om ervoor te zorgen dat deze relevant en doeltreffend blijven.
51. In overeenstemming met het SREP-engagementmodel in hoofdstuk 2.4 dienen de bevoegde autoriteiten voor alle instellingen ten minste elk kwartaal toezicht te houden op de belangrijkste financiële en niet-financiële indicatoren en, afhankelijk van de beschikbaarheid van gegevens (bijvoorbeeld marktgegevens), vaker toezicht uit te oefenen om rekening te houden met de specifieke kenmerken van een instelling of met opkomende risico's en trends.
52. De bevoegde autoriteiten dienen monitoringsystemen op te zetten om patronen, wezenlijke veranderingen en afwijkingen in het gedrag van de indicatoren (of combinaties van indicatoren) te signaleren, bijvoorbeeld door waarschuwingen in te stellen op basis van materialiteitsdrempels. De bevoegde autoriteiten moeten escalatieprocedures vaststellen om afwijkingen aan te pakken. Bevoegde autoriteiten beschouwen de constatering van wezenlijke veranderingen of afwijkingen in indicatoren, vooral wanneer veranderingen sterk afwijken van de ontwikkeling in vergelijkbare groepen, als een aanleiding voor nader onderzoek.
53. Bevoegde autoriteiten stemmen de monitoringsystemen en de escalatieprocedures in geval van anomalieën af op de omvang, de complexiteit, het bedrijfsmodel en het risicoprofiel van de instelling, met bijzondere aandacht voor de geografische gebieden, sectoren en markten waar de instelling actief is.
54. De monitoringsystemen moeten ten minste gebaseerd zijn op informatie en gegevens die aan de bevoegde autoriteiten worden gerapporteerd, en kunnen de EBA-dashboards of -indicatoren omvatten. De monitoringsystemen moeten ten minste de volgende instellingsspecifieke indicatoren bevatten:
- a. indicatoren met betrekking tot de analyse van het bedrijfsmodel van de instelling (zie titel 4), interne governance en interne risicobeheersing (zie titel 5), kapitaalrisico's (zie titel 6) en liquiditeits- en financieringsrisico's (zie titel 8); indicatoren voor het risico van buitensporige

hefboomwerking (zie titel 7) en indicatoren die worden afgeleid uit de toepassing van Verordening (EU) 2022/2554;

- b. alle verhoudingscijfers die worden afgeleid uit de toepassing van Verordening (EU) 575/2013 en uit de nationale wetgeving tot uitvoering van Richtlijn 2013/36/EU, voor de berekening van de minimale prudentiële vereisten (bijv. core tier 1 (CET1), liquiditeitsdekkingsvereiste (LCR), nettostabielefinancieringsratio (NSFR), hefboomratio);
- c. de minimumvereisten voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (MREL), zoals vastgelegd in Richtlijn 2014/59/EU;
- d. relevante marktindicatoren (bijv. aandelenkoers, credit default swap (CDS) spreads, obligatiespreads);
- e. indien van toepassing¹⁵, en met name in het geval van idiosyncratische of systemische gebeurtenissen, herstelindicatoren die worden gebruikt in de eigen herstelplannen van de instelling;
- f. voor zover beschikbaar, indicatoren op basis van kwantitatieve of kwalitatieve informatie uit rapportages die worden verstrekt aan bevoegde autoriteiten, die kunnen wijzen op ML/TF-risico.

55. Bevoegde autoriteiten vullen instellingsspecifieke indicatoren voor zover beschikbaar aan met relevante macro-economische indicatoren voor de geografische gebieden, sectoren en markten waar de instelling actief is. Zij moeten ook rekening houden met relevant onafhankelijk marktonderzoek en -analyse, met inbegrip van dreigingslandschapsrapporten, voor zover deze beschikbaar zijn, als informatieve bron van alternatieve standpunten.

¹⁵ Indien er geen vrijstelling is verleend in het kader van vereenvoudigde verplichtingen zoals vastgelegd in artikel 4 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

Titel 4. Analyse van het bedrijfsmodel (BMA – business model analysis)

4.1. Algemene overwegingen

56. In deze titel worden criteria gegeven voor de beoordeling van het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling. Het doel van deze beoordeling door de bevoegde autoriteiten is om een alomvattend inzicht te verkrijgen – zowel vanuit het huidige als vanuit het toekomstige perspectief – in de bedrijfsvoering van de instelling, om belangrijke bestaande of potentiële kwetsbaarheden in kaart te brengen die hoogstwaarschijnlijk een wezenlijke invloed op de instelling zullen hebben, en om de algehele deugdelijkheid van haar bedrijfsmodel en strategie te beoordelen. Na deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten het volgende vast te stellen:

- a. hoe levensvatbaar het huidige bedrijfsmodel van de instelling is, gemeten aan de hand van het vermogen van dat bedrijfsmodel om gedurende de komende 12 maanden aanvaardbare inkomsten te genereren;
- b. hoe houdbaar de strategie van de instelling is op basis van het vermogen daarvan om gedurende ten minste de volgende drie jaar een aanvaardbaar rendement te genereren, zoals afgeleid van de strategische plannen en financiële prognoses van die instelling.

57. Bevoegde autoriteiten gebruiken de uitkomst van de BMA ter onderbouwing van de beoordeling van alle andere SREP-elementen. Bevoegde autoriteiten kunnen specifieke aspecten van de BMA, in het bijzonder de kwantitatieve beoordeling van het bedrijfsmodel, opnemen in de beoordeling van andere SREP-elementen (zo kan het verkrijgen van inzicht in de financieringsstructuur onderdeel zijn van de beoordeling van de risico's voor de liquiditeit).

58. De bevoegde autoriteiten dienen bij het uitvoeren van de BMA rekening te houden met risico's op het gebied van milieu, maatschappij en bestuur (ESG), waarbij prioriteit moet worden gegeven aan risico's in verband met de ecologische transitie en fysieke risico's, teneinde de strategische en prudentiële gevolgen van deze risico's voor het bedrijfsmodel van de instelling op korte, middellange en lange termijn te beoordelen.

59. Bevoegde autoriteiten gebruiken de analyse van het bedrijfsmodel ook voor het beoordelen van implicaties van prudentiële aard van ML/TF-risico's, en die verband houden met het bedrijfsmodel van de instelling. Daarbij maken bevoegde autoriteiten gebruik van de input die zij ontvangen van AML/CFT-toezichthouders, in aanvulling op hun eigen bevindingen uit lopend toezicht en evalueren zij of die aanleiding geven voor prudentiële zorgen met betrekking tot het ML/TF-risico. Wanneer uit de beoordeling blijkt dat het bedrijfsmodel van de instelling aanleiding geeft tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot het ML/TF-risico, delen

bevoegde autoriteiten de uitkomst van de prudentiële beoordeling van het bedrijfsmodel met de AML/CFT-toezichthouder¹⁶.

60. Voor de uitvoering van de BMA gebruiken bevoegde autoriteiten ten minste de volgende bronnen van kwantitatieve en kwalitatieve informatie:

- a. het strategische plan / de strategische plannen van de instelling met prognoses voor het lopende jaar en daarna, en de onderliggende economische aannames;
- b. financiële verslaglegging (bijv. winst- en verliesrekeningen, balansen);
- c. verplichte rapportage (COREP, FINREP en kredietregister, indien van toepassing);
- d. interne rapportage (managementinformatie, waaronder – voor zover beschikbaar – de bijdrage aan de winstgevendheid per bedrijfsonderdeel, kapitaalplanning, rapportage over liquiditeit, operationele veerkracht, interne risicorapporten);
- e. herstelplannen;
- f. afwikkelingsplannen, met inbegrip van de resultaten van de beoordeling van de afwikkelbaarheid, die worden verstrekt door de afwikkelingsautoriteit overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 2014/59/EU;
- g. het plan van de instelling om ESG-risico's aan te pakken, dat moet worden opgesteld overeenkomstig artikel 76, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU;
- h. rapportages van derden (bijv. auditrapporten, rapporten van aandelen-/kredietanalisten);
- i. andere relevante macroprudentiële of financiële stabiliteitsstudies/onderzoeken (bijv. van het Internationaal Monetair Fonds (IMF), macroprudentiële autoriteiten en instellingen, Europese instellingen).

4.2. Vaststelling van de aandachtsgebieden voor de BMA

Beoordelingsgebieden

61. Overeenkomstig het in titel 2 beschreven model van toezichtinspanning richten bevoegde autoriteiten hun analyse op de belangrijkste beoordelingsgebieden voor het bedrijfsmodel van de instelling. De reikwijdte en diepgang van de BMA kunnen worden aangepast aan het aantal en de aard van de toezichtbeoordelingen die reeds bij die instelling zijn uitgevoerd. Deze beoordeling moet de bevoegde autoriteiten in ieder geval in staat stellen zich een oordeel te vormen over de levensvatbaarheid en duurzaamheid van het algehele bedrijfsmodel van de instelling.

62. De bevoegde autoriteiten dienen zich een oordeel te vormen over de mate waarin de wijzigingen in het bedrijfsmodel van de instelling van wezenlijk belang zijn ten opzichte van de vorige toezichtbeoordeling, teneinde te kunnen bepalen wat de reikwijdte en diepgang van hun beoordeling zullen zijn en in hoeverre de vorige toezichtbeoordeling als uitgangspunt voor de nieuwe beoordeling kan dienen. Bij het vormen van een dergelijk oordeel dienen de bevoegde

¹⁶ Overeenkomstig de AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking van EBA (EBA/GL/2021/15).

autoriteiten met name na te gaan of er relevante veranderingen hebben plaatsgevonden op de volgende gebieden binnen de instelling:

- a. het eerder bekendgemaakte en beoordeelde strategische plan;
- b. de structuur en samenstelling van de balans, met inbegrip van veranderingen in de bronnen van winst en de concentratie daarvan, de groei van de activa, veranderingen in de structuur van de passiva of verschuivingen in de relevante financiële en risico-indicatoren, en rekening houdend met de resultaten van de in titel 3 beschreven monitoring van indicatoren;
- c. governance en activiteiten, waaronder overnames, fusies of afstotingen van andere entiteiten, het opstarten of beëindigen van bedrijfsonderdelen of geografische markten en wijzigingen in de IT-infrastructuur.

Vaststelling van de belangrijkste bedrijfsonderdelen

63. Bevoegde autoriteiten voeren een materialiteitsbeoordeling uit van de bedrijfsonderdelen van de instelling om te bepalen op welke gebieden de BMA zich vooral moet richten. Bij het uitvoeren van deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten rekening met het volgende:

- a. de relevantie van de bedrijfsonderdelen in termen van het genereren van winst/verlies, met inbegrip van de geografische gebieden, dochterondernemingen/bijkantoren en productlijnen die het meest materieel zijn op basis van hun bijdrage aan de totale inkomsten/kosten in de winst-en-verliesrekening, het risico (bijv. op basis van het TREA of andere risicometingen) en/of organisatorische/wettelijke prioriteiten (bijv. specifieke verplichtingen voor banken in de publieke sector om specifieke producten aan te bieden);
- b. eerdere bevindingen van het toezicht, waaronder die welke voortvloeien uit inspecties ter plaatse – voor zover deze bevindingen aanwijzingen kunnen geven over bedrijfsonderdelen die nader onderzoek vereisen –, alsmede bevindingen en constatering in interne of externe auditrapporten – of de interne auditfunctie specifieke kwesties heeft vastgesteld met betrekking tot de duurzaamheid of levensvatbaarheid van bepaalde bedrijfsonderdelen;
- c. uitkomsten van thematische toetsingen door de toezichthouder – of bij een sectorbrede analyse gemeenschappelijke onderliggende problemen zijn geconstateerd die aanleiding zijn voor een aanvullende instellingsspecifieke analyse;
- d. belang van strategische plannen – of er bedrijfsactiviteiten zijn die de instelling aanzienlijk wil laten groeien of inkrimpen;
- e. vergelijkingen met soortgelijke bedrijven – of een bedrijfsactiviteit atypisch presteert (een uitbijter is) vergeleken met soortgelijke bedrijven, dergelijke informatie beschikbaar is voor de bevoegde autoriteiten. Om relevante vergelijkbare instellingen voor de BMA te identificeren, dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met concurrerende producten of bedrijfsonderdelen die zich op dezelfde winstbronnen of klanten richten, de regelgevingskaders en geopolitieke risico's van de locatie waar de activiteiten plaatsvinden, alsmede met andere factoren die relevant zijn voor de sector waarin de instelling actief is.

4.3. Beoordeling van de robuustheid van de BMA en vaststelling van kwetsbaarheden

64. De bevoegde autoriteiten dienen een analyse uit te voeren van de kwantitatieve kenmerken van het huidige bedrijfsmodel van de instelling om te beoordelen in hoeverre deze in staat is om op korte, middellange en lange termijn aanvaardbare winsten te genereren, rekening houdend met de risicobereidheid van de instelling en haar financierings- en kapitaalstructuren. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, behoren:

- a. factoren die de winstgevendheid beïnvloeden, met inbegrip van trends, de bevoegde autoriteiten beoordelen de onderliggende winstgevendheid van de instelling, na bijzondere en eenmalige posten), de onderverdeling van inkomstenstromen, de onderverdeling van kosten en kostentoewijzing, voorzieningen voor bijzondere waardevermindering en belangrijke kengetallen (bijv. netto-rentemarge, kosten/opbrengsten, waardevermindering van kredieten en risicokosten). Deze beoordeling kan worden aangevuld met een analyse van de relevante, voor risico gecorrigeerde winstgevendheidsindicatoren (bijvoorbeeld het rendement op toegewezen kapitaal (ROAC), of het voor risico gecorrigeerde rendement op kapitaal (RAROC), voor zover deze beschikbaar zijn en als betrouwbaar worden beschouwd;
- b. de balans, met inbegrip van trends: bevoegde autoriteiten beoordelen de mix van activa en passiva, de financieringsstructuur, de verandering in het totaal van risicoposten (TREA) en het eigen vermogen, evenals belangrijke kengetallen (bijv. rendement op eigen vermogen, Core tier 1, financieringskloof), evenals concentraties in de winst-en-verliesrekening en op de balans met betrekking tot klanten, sectoren en geografische gebieden;
- c. risicobereidheid en tolerantieniveaus: bevoegde autoriteiten beoordelen de formele grenzen die de instelling heeft gesteld per type risico en de mate waarin deze worden nageleefd, om zo inzicht te krijgen in de risico's die de instelling bereid is te nemen om haar financiële prestatie te versterken en om operationele veerkracht zeker te stellen. Hierin moet ook de impacttolerantie voor ICT-verstoringen worden opgenomen.

65. Bevoegde autoriteiten voeren een analyse uit van kwalitatieve kenmerken van het actuele bedrijfsmodel van de instelling om inzicht te krijgen in haar succesfactoren en belangrijkste afhankelijkheden. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, behoren:

- a. de bedrijfsomgeving, door de toekomstige omgeving waarin de instelling actief is te beoordelen op basis van haar belangrijkste of wezenlijke geografische en zakelijke blootstellingen. In het kader van deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten inzicht te verwerven in de belangrijkste macro-economische variabelen, markttrends, het concurrentielandschap en andere relevante ontwikkelingen (zoals wijzigingen in de regelgeving en wetgeving);
- b. belangrijke interne en externe afhankelijkheden: bevoegde autoriteiten bepalen de belangrijkste exogene en endogene factoren die het succes van het bedrijfsmodel beïnvloeden; rekening houdend met de daarmee verbonden governance en interne controlemaatregelen;

- c. franchise en gebieden waarop concurrentievoordelen bestaan, bevoegde autoriteiten beoordelen de reputatie van de instelling en de sterkte van de relaties met klanten, leveranciers en partners, en gaan na of er gebieden zijn waarop de instelling een concurrentievoordeel heeft ten opzichte van gelijksoortige instellingen;
- d. ICT-ondersteuning, bevoegde autoriteiten beoordelen in hoeverre de ICT en de bedrijfsvoering op elkaar zijn afgestemd wat betreft strategie, doelstellingen, activiteiten, middelen en functies, en door na te gaan of eventuele ICT-gerelateerde kwesties van invloed kunnen zijn op de bedrijfsstrategie en -doelstellingen van de instelling.

66. Bevoegde autoriteiten dienen de analyse aan te vullen door een toekomstgerichte (zowel kwantitatieve en kwalitatieve) analyse van de financiële prognoses en strategische plannen van de instelling uit te voeren om inzicht te krijgen in de onderliggende aannames en afhankelijkheden, de aannemelijkheid en het risico van haar bedrijfsstrategie. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, behoren:

- a. algehele strategie en succesfactoren: bevoegde autoriteiten kijken naar de belangrijkste kwantitatieve en kwalitatieve doelen van het management, evenals de kloof tussen het beoogde bedrijfsmodel – na de uitvoering – en het huidige model;
- b. verwachte financiële prestatie: bevoegde autoriteiten bepalen de aannemelijkheid en consistentie van de aannames van de instelling die ten grondslag liggen aan haar strategie en prognoses;
- c. uitvoeringscapaciteiten: bevoegde autoriteiten bepalen de uitvoeringscapaciteiten op basis van de mate waarin het management in het verleden strategieën heeft uitgevoerd en prognoses heeft gehaald. Bij het beoordelen van de uitvoeringscapaciteiten houden bevoegde autoriteiten ook rekening met het vermogen om gebruik te maken van concurrentievoordelen en succesfactoren bij de bedrijfsvoering en op effectieve wijze rendement te genereren. In het kader van deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met het volgende:
 - i. de geschiktheid van het kader voor kostentoewijzing – in de zin dat het de winstgevendheid van bedrijfsonderdelen/eenheden adequaat weergeeft;
 - ii. het kader voor de prijsbepaling van overdracht van fondsen – met het oog op een adequate vaststelling van de nettowinstcomponent voor elk bedrijfsonderdeel/eenheid, product en klant;
 - iii. het kader voor de prijsbepaling van leningen — in termen van adequate governance van het proces voor de prijsbepaling van leningen, prijsbepalingsmethode, passende aandacht voor alle componenten van de prijsbepaling van leningen, en ex-post monitoring van de winstgevendheid en rapportage van beslissingen inzake prijsbepaling van producten;
 - iv. het kader voor de omzetverdeling tussen in de Unie gevestigde instellingen die deel uitmaken van groepen uit derde landen, en andere entiteiten van die groep die buiten de Unie zijn gevestigd en niet door de EU-moederonderneming worden geconsolideerd – met het oog op een billijke verdeling van de winst en het verlies tussen entiteiten of

bedrijfsonderdelen die bij de levenscyclus van transacties betrokken zijn, en op adequate governance.

67. In hun analyse kijken de bevoegde autoriteiten naar eventuele indicaties dat het bedrijfsmodel en activiteiten aanleiding geven tot verhoogde ML/TF-risico's, waaronder activiteiten met crypto-activa of het aantrekken van deposito's of de vestiging of het gebruik van juridische entiteiten in derde landen met een hoog risico, zoals vastgesteld overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2015/849. Indien deze indicaties aanwezig zijn, worden deze aangevuld met een kwantitatieve analyse, die zich met name richt op de materialiteit van de inkomsten en de opbrengsten van activiteiten die worden uitgevoerd in dergelijke derde landen met een hoog risico, de concentraties van blootstellingen aan cliënten waarvoor de instelling verscherpt cliëntenonderzoek toepast, zoals uiteengezet in hoofdstuk II, afdeling 3 van Richtlijn 2015/849. Bevoegde autoriteiten wisselen informatie uit met de AML/CFT-toezichthouder over deze indicaties, zoals uiteengezet in paragraaf 59.

4.4. Levensvatbaarheid en duurzaamheid van het bedrijfsmodel

68. De bevoegde autoriteiten dienen de veerkracht van het bedrijfsmodel van de instelling ten opzichte van externe schokken te beoordelen, evenals het aanpassingsvermogen ervan aan structurele veranderingen, met name wat betreft het vermogen om deze schokken op te vangen en zich aan te passen aan exogene factoren die de bedrijfs- en strategische doelstellingen in gevaar zouden kunnen brengen. Tot de gebieden die door bevoegde autoriteiten worden geanalyseerd, behoren:

- a. klimaatgerelateerde en andere milieurisico's, door het effect ervan op de huidige en toekomstige bedrijfsomgeving en bedrijfsstrategie van de instelling te beoordelen, de blootstelling van de instelling aan materiële transitie- en fysieke risico's, alsmede de ontwikkeling en uitvoering van een plan voor het monitoren en aanpakken van de financiële risico's die voortvloeien uit ESG-factoren, met inbegrip van de risico's die voortvloeien uit het overgangsproces naar regelgevingsdoelstellingen, met name klimaatgerelateerde doelstellingen die van toepassing zijn in het rechtsgebied/de rechtsgebieden waar de instelling actief is;
- b. digitalisering, door het gebruik en de mate van acceptatie van nieuwe technologieën te beoordelen, evenals de impact daarvan op de bedrijfsstrategie en het bedrijfsplan van de instelling, de uitvoeringscapaciteiten en de kostenbeheersing, en op het genereren van inkomsten;
- c. operationele veerkracht, door de aanpak van de instelling op het gebied van operationele veerkracht en de manier waarop het leidinggevend orgaan hiermee rekening houdt in het kader van de bedrijfsstrategie te evalueren;
- d. geopolitieke risico's, door de bron van geopolitieke onzekerheden en de opnemings daarvan in de bedrijfsstrategie te beoordelen, evenals de financiële gevolgen daarvan voor de huidige en toekomstige winstgevendheid van de instelling, waarbij ook rekening wordt gehouden met het vermogen van de instelling om dergelijke onzekerheden te weerstaan, bijvoorbeeld door middel van haar geografische en bedrijfsprofieldiversificatie;

- e. activiteiten met betrekking tot crypto-activa, indien van toepassing, door het verlenen van diensten met crypto-activa door de instelling te beoordelen en eventuele andere activiteiten die verband houden met crypto-activa;

69. Op basis van de uitgevoerde analyse dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen of hun standpunt bij te stellen met betrekking tot de volgende elementen:

- belangrijke kwetsbaarheden waaraan het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling haar blootstellen of zouden kunnen blootstellen, zoals buitensporige concentraties of het nemen van te grote risico's, gebrekkige strategische sturing van de winstgevendheid en uitvoeringscapaciteiten;
- levensvatbaarheid van het actuele bedrijfsmodel van de instelling, zoals gedefinieerd in paragraaf 56, gezien haar kwantitatieve prestaties, risicobereidheid, financieringsstructuur, belangrijkste succesfactoren en afhankelijkheden, en bedrijfsomgeving;
- de duurzaamheid van de strategie van de instelling, zoals omschreven in paragraaf 56, op basis van de aannemelijkheid van haar strategisch plan en financiële prognoses, en rekening houdend met de beoordeling door de toezichthouder van de verwachte financiële prestaties, de algemene strategie, de mate van operationele veerkracht en de uitvoeringscapaciteiten. De bevoegde autoriteiten dienen ook rekening te houden met het vermogen van de instelling om haar veerkracht op middellange tot lange termijn ten aanzien van milieurisico's te waarborgen, door uit te gaan van een tijdshorizon van ten minste tien jaar, onder meer door de door de instelling uitgevoerde analyses van de veerkracht van het bedrijfsmodel op milieugebied te beoordelen, in overeenstemming met de EBA-richtlijnen inzake milieuscenarioanalyse¹⁷;

4.5. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

70. Op basis van de beoordeling van de levensvatbaarheid en duurzaamheid, en van eventuele risico's en kwetsbaarheden voor de instelling, dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over het bedrijfsmodel van de instelling. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 2 genoemde overwegingen.

Tabel 2. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score aan een bedrijfsmodel

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen enig risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling heeft een sterke concurrentiepositie in de door haar gekozen markten en een strategie die deze positie waarschijnlijk zal versterken. De instelling genereert sterke en stabiele rendementen die in verhouding staan tot het risico dat zij neemt, rekening houdend met haar risicobereidheid en financieringsstructuur, en die niet het gevolg

¹⁷ EBA/GL/2025/04

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<p>zijn van het nemen van buitensporige risico's of het volgen van een onrealistische strategie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Er zijn geen wezenlijke concentraties van activa of onhoudbare geconcentreerde inkomstenbronnen. • De instelling beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van plausibele aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. • De instelling houdt zich bezig met de strategische implicaties van wezenlijke ESG-risico's – met name de ecologische transitie en fysieke risico's – voor haar bedrijfsmodel op korte, middellange en lange termijn, via een degelijk transitieplanningsproces. • De strategische plannen zijn passend gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.
2	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een laag tot gemiddeld risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De producten/diensten van de instelling ondervinden in een of meer sleutelmarkten concurrentiedruk. Er is enige twijfel over de strategie van de instelling om deze situatie aan te pakken. • De instelling genereert gemiddelde rendementen ten opzichte van vergelijkbare instellingen en/of heeft in het verleden prestaties behaald die in grote lijnen in verhouding staan tot het risico dat het aangaat, gezien haar risicobereidheid en financieringsstructuur. • Er is sprake van enige concentratie van activa of geconcentreerde inkomstenbronnen. • De instelling beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van optimistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. • De instelling houdt in grote lijnen rekening met de strategische implicaties van wezenlijke ESG-risico's – met name de ecologische transitie en fysieke risico's – voor haar bedrijfsmodel, via een over het algemeen redelijk maar niet volledig robuust transitieplanningsproces. • De strategische plannen zijn redelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management, maar niet zonder risico.
3	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De instelling heeft een zwakke concurrentiepositie voor haar producten/diensten in de door haar gekozen markten, en heeft mogelijk maar weinig bedrijfsactiviteiten met goede vooruitzichten. Het marktaandeel van de instelling loopt mogelijk aanzienlijk terug. Er zijn twijfels over haar strategie om deze situatie aan te pakken. • De instelling genereert rendementen die vaak laag of onstabiel zijn, of die niet in verhouding staan tot het risico dat zij neemt, gezien haar risicobereidheid of financieringsstructuur, en die aanleiding geven tot bezorgdheid bij de toezichthouder. • Er is sprake van wezenlijke concentratie van activa of geconcentreerde inkomstenbronnen. • De instelling beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van overdreven optimistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. • De instelling houdt slechts gedeeltelijk rekening met de strategische implicaties van wezenlijke ESG-risico's – met name de ecologische transitie en fysieke risico's – voor haar bedrijfsmodel. Het transitieplanningsproces van de instelling vertoont enkele zwakke punten en/of tekortkomingen.

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<ul style="list-style-type: none"> De strategische plannen zijn mogelijk niet aannemelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.
4	Het bedrijfsmodel en de strategie vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling heeft een zeer slechte concurrentiepositie voor haar producten/diensten in de door haar gekozen markten, en neemt deel aan bedrijfsactiviteiten met zeer zwakke vooruitzichten. Het is zeer onwaarschijnlijk dat de strategische plannen deze situatie kunnen verhelpen. De instelling genereert zeer lage en uiterst onstabiele rendementen, of hanteert voor het genereren van voldoende inkomsten een onaanvaardbare risicobereidheid of financieringsstructuur. De instelling heeft extreem grote concentraties van activa of onhoudbare geconcentreerde inkomstenbronnen. De instelling beschikt over financiële prognoses die zijn opgesteld op basis van uiterst onrealistische aannames over het toekomstige ondernemingsklimaat. De instelling wordt blootgesteld aan wezenlijke ESG-risico's, met name ecologische transitie- en fysieke risico's, en houdt geen rekening met strategische gevolgen voor haar bedrijfsmodel. Het transitieplanningsproces van de instelling strookt niet met de bredere bedrijfsstrategie. Het transitieplanningsproces van de instelling vertoont ernstige zwakke punten en/of tekortkomingen. De strategische plannen zijn niet aannemelijk gezien het actuele bedrijfsmodel en de uitvoeringscapaciteiten van het management.

71. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in het bedrijfsmodel van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de toezichtmaatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming.

72. Bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU) of een combinatie daarvan toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

Tabel 3. Een mogelijke en niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die voortvloeien uit de BMA

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:
A. het in het beleid veronderstelde financiële plan aanpassen, indien dit niet wordt ondersteund door interne kapitaalplanning of geloofwaardige aannames;
B. wijzigingen in organisatiestructuren doorvoeren, en functies voor risicobeheer en -beheersing en regelingen versterken om te helpen bij de uitvoering van het bedrijfsmodel of -beleid;
C. wijzigingen in en versterking van IT-systemen doorvoeren om te helpen bij de uitvoering van het bedrijfsmodel of de bedrijfsstrategie;
D. wijzigingen aanbrengen in het bedrijfsmodel of de bedrijfsstrategie;
E. het risico dat inherent is aan de producten die zij ontwikkelen of distribueren, verminderen, onder meer door aanpassingen te eisen in de risico's die inherent zijn aan bepaalde productaanbiedingen; en/of door

verbeteringen te eisen in de governance en controlemaatregelen voor productontwikkeling en - onderhoud;
D. het risico dat inherent is aan haar systemen verminderen, onder meer door verbeteringen aan de systemen te eisen, of door meer te investeren of de implementatie van nieuwe systemen te versnellen; en/of door verbeteringen te eisen in de governance en controlemaatregelen voor de ontwikkeling en het onderhoud van systemen;
G. het aan hun activiteiten verbonden risico verminderen, met inbegrip van uitbestede activiteiten, en daarbij eisen dat bepaalde activiteiten worden aangepast of teruggeschroefd om het daaraan verbonden risico te verminderen; en/of te eisen dat de governance en controlemaatregelen en het toezicht op uitbestede activiteiten worden verbeterd;
H. ESG-risico's, met name milieurisico's, beperken door aanpassingen in haar bedrijfsstrategie, waarvoor een aanscherping van de doelstellingen, maatregelen en acties die zijn opgenomen in het plan dat de instelling overeenkomstig artikel 76, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU moet opstellen, zou kunnen worden gevraagd.

Titel 5. Beoordeling van de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing

5.1. Algemene overwegingen

73. Bij de beoordeling van de interne governance en de instellingsbrede controles beoordelen bevoegde autoriteiten onder meer of de instelling voldoet aan de in paragraaf 12 bedoelde rechtshandelingen die afzonderlijk op de EBA-website worden gepubliceerd.

74. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de regelingen voor interne governance van een instelling al dan niet toereikend zijn, rekening houdend met de aard, schaal en complexiteit van het risicoprofiel dat inherent is aan het bedrijfsmodel en de activiteiten van de instelling. Bevoegde autoriteiten stellen vast in hoeverre de instelling de toepasselijke de wettelijke en regelgevingsvereisten voor regelingen voor een deugdelijke interne governance naleeft, inclusief zoals vermeld in de vorige paragraaf, en stellen eventuele tekortkomingen daarin vast. Bevoegde autoriteiten stellen vast of de slechte regelingen voor interne governance en de potentiële impact daarvan op het risicoprofiel, de operationele veerkracht en de houdbaarheid van de instelling wezenlijke risico's inhouden. In dit verband dienen de volgende gebieden te worden beoordeeld, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en de toezichtinspanning zoals uiteengezet in Titel 2:

- a. de organisatiestructuur, het leidinggevend orgaan en de comités;
- b. risicocultuur en gedragsregels;
- c. beloningsbeleid en beloningspraktijken;
- d. interne controlefuncties;
- e. kader voor risicobeheer;
- f. ICT-systemen, aggregatie van risico-data en rapportage over het risico;
- g. ML/TF-risico's en prudentiële bezorgdheden;
- h. governance voor herstelplanning.

75. Bevoegde autoriteiten dienen bij de beoordeling van de gebieden die onder de punten a) tot en met f) van de vorige paragraaf vallen, rekening te houden met ESG-risico's en prioriteit te geven aan ecologische transitie- en fysieke risico's.

76. De beoordeling van interne governance dient als input voor de beoordeling van het risicobeheer en de risicobeheersing in de titels 6 en 8, en de beoordeling van het Icaap en Ilaap in de SREP-kapitaalbeoordeling (titel 7) en de SREP-liquiditeits- en financieringsbeoordeling (titel 8). Op

dezelfde wijze dient een analyse per afzonderlijk risico van Icaap-berekeningen/kapitaalschattingen die worden getoetst overeenkomstig titel 7, evenals eventueel daar geconstateerde tekortkomingen, als input voor de beoordeling van het algehele Icaap-kader in deze titel.

77. Als onderdeel van de algehele beoordeling van de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing, dienen de bevoegde autoriteiten te beoordelen in hoeverre de instelling in staat is om de geconstateerde tekortkomingen en/of de door de bevoegde autoriteiten geuite twijfels van de toezichthouder effectief en tijdig te verhelpen. Bij deze beoordeling gaan bevoegde autoriteiten na of uit de staat van dienst van de instelling blijkt dat zij in staat en van plan is om problemen en/of vastgestelde tekortkomingen vanuit het oogpunt van de toezichthouder op doeltreffende en tijdige wijze aan te pakken, en of hiermee al rekening is gehouden bij de beoordeling van andere SREP-gebieden. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten de beoordeling van de volgende elementen als uitgangspunt te nemen:

- a. de rol van het leidinggevend orgaan bij (i) het beoordelen van de doeltreffendheid van de regelingen voor governance van de instelling, met name wat betreft de corrigerende maatregelen, en (ii) het nemen van passende maatregelen om twijfels van de toezichthouder en/of tekortkomingen aan te pakken (doeltreffende reactie op twijfels van de toezichthouder);
- b. de risicocultuur binnen de instelling;
- c. de toereikendheid en tijdigheid van de met de bevoegde autoriteit verstrekte en uitgewisselde informatie;
- d. de kwaliteit van de interne rapportage over corrigerende maatregelen aan het leidinggevend orgaan, de directie en de interne controlefuncties;
- e. de rol van interne controlefuncties bij de evaluatie van de toereikendheid en doeltreffendheid van de genomen corrigerende maatregelen.

78. Bij het beoordelen van interne governance en instellingsbrede risicobeheersing op het niveau van dochterondernemingen, beoordelen bevoegde autoriteiten naast de in deze titel genoemde elementen ook of groepsbrede beleidslijnen en procedures op het niveau van de dochterondernemingen consistent ten uitvoer worden gelegd en of bedrijven uit de groep gepaste maatregelen hebben ondernomen om te garanderen dat hun activiteiten alle geldende wetten en voorschriften naleven.

5.2. Organisatiestructuur, leidinggevend orgaan en comités

79. Bij het beoordelen van de organisatiestructuur, het leidinggevend orgaan en de comités van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling voldoet aan de artikelen 74, 88 en 91 van Richtlijn 2013/36/EU, de EBA-richtsnoeren inzake interne governance¹⁸ en de gezamenlijke ESMA- en EBA-richtsnoeren voor het beoordelen van de geschiktheid van leden

¹⁸ EBA/GL/2021/05

van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie¹⁹. In het kader van de beoordeling van de organisatie- en operationele structuur van de instelling en, indien van toepassing, die van de groep, houden bevoegde autoriteiten onder meer rekening met de vraag of:

- a. het op passende en duidelijke wijze is opgezet, met duidelijk afgebakende, transparante en consistente verantwoordelijkheden, ook voor het leidinggevend orgaan en zijn comités;
- b. het is afgestemd op de omvang en de complexiteit van het bedrijf en de bedrijfsactiviteiten;
- c. het transparant is voor belanghebbenden, waaronder personeel en aandeelhouders.

80. In het kader van de beoordeling van het leidinggevend orgaan van de instelling kijken bevoegde autoriteiten onder meer of:

- a. het leidinggevend orgaan de juridische, organisatorische en operationele structuur van de instelling kent en begrijpt ('ken je structuur') en de daarmee samenhangende risico's, met inbegrip van passend toezicht;
- b. het leidinggevend orgaan van het moederbedrijf van de instelling, waar van toepassing, inzicht heeft in zowel de organisatie van de groep als de rollen van zijn verschillende entiteiten, evenals in hun onderlinge verbanden en relaties;
- c. het leidinggevend orgaan in zijn geheel een goed inzicht heeft in het bedrijfsmodel en de activiteiten van de instelling en op de hoogte blijft van voldoende kennis en vaardigheden met betrekking tot relevante risico's, waaronder ICT-risico's, ESG-risico's en andere opkomende risico's, door middel van regelmatige opleiding;
- d. de instelling een beleid heeft ter bevordering van diversiteit en inclusie in het leidinggevend orgaan en deze regelmatig beoordeelt, onder meer op basis van het genderevenwicht, en of de samenstelling, het functioneren en de opvolgingsplanning van de raad van bestuur doeltreffende besluitvorming ondersteunen en de doelstellingen van de instelling op het gebied van diversiteit en inclusie weerspiegelen;
- e. er een doeltreffende interactie is tussen de leden van het leidinggevend orgaan, onder meer tussen zijn leidinggevende en toezichthoudende functies;
- f. elk lid van het leidinggevend orgaan onafhankelijk handelt, voldoende tijd aan zijn taken besteedt en naar behoren op de hoogte is van de risicosituatie van de instelling;
- g. het leidinggevend orgaan in het kader van zijn toezichthoudende functie, waar van toepassing, risico-, audit-, benoemings- en beloningscomités heeft ingesteld, en of deze comités hun taken vervullen zoals voorgeschreven door het toepasselijke wettelijke en regelgevende kader.

81. Bij het toetsen van de samenstelling en het functioneren van het leidinggevend orgaan en de comités van de instelling houden bevoegde autoriteiten ook rekening met relevante bevindingen uit de geschiktheidsbeoordelingen van de leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie van de instelling, uitgevoerd door de instelling of, indien relevant, door de bevoegde autoriteiten. Bevoegde autoriteiten toetsen het resultaat van het

¹⁹ EBA/GL/2021/06

proces van de instelling om medewerkers met een sleutelfunctie te identificeren en beoordelen het niveau van individuele verantwoording door rekening te houden met de individuele verklaringen betreffende de rollen en plichten van alle leden van het leidinggevend orgaan in zijn bestuursfunctie, directie en medewerkers met een sleutelfunctie, samen met het in kaart brengen van taken, met inbegrip van details van de rapportagelijnen, verantwoordelijkheidslijnen en de personen die deel uitmaken van de regelingen voor governance van de instelling, en hun taken.

5.3. Risicocultuur en gedragsregels

82. Bij de beoordeling van de risicocultuur en gedragsregels van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling de EBA-richtsnoeren inzake interne governance naleeft. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten onder meer na te gaan of:

- a. de instelling beschikt over consistente bedrijfswaarden en een degelijke risicocultuur, die (i) worden ondersteund door doeltreffende en robuuste beleidsregels en procedures, communicatie en opleiding voor al het personeel, met inbegrip van een gedragscode en een passend kader voor het beheer van belangenconflicten en meldingsmechanismen om verantwoord en ethisch gedrag te bevorderen en blootstellingen aan verbonden partijen te monitoren en te beheren, en (ii) een klimaat van open communicatie en effectieve kritische reflectie bevorderen;
- b. het leidinggevend orgaan, de directie en medewerkers met een sleutelfunctie zich inzetten voor het bevorderen van een sterke risico- en bedrijfscultuur en verantwoorde gedragsregels;
- c. er binnen de hele instelling blijkt is van een sterk risicobewustzijn;
- d. de instelling risicobewustzijn integreert in haar besluitvormingsprocessen, met inbegrip van een passende toewijzing van de verantwoordelijkheid voor risico's.

83. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling beschikt over een passend kader voor het identificeren, documenteren en beheren van transacties met verbonden partijen, met inbegrip van een goedkeuringsproces, risicolimieten, voorwaarden op basis van het arm's length-beginsel, en mechanismen voor monitoring en rapportage. De bevoegde autoriteiten moeten ook het niveau van het toezicht door het leidinggevend orgaan beoordelen.

5.4. Beloningsbeleid en -praktijken

84. Bij de beoordeling van het beloningsbeleid en de beloningspraktijken van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling de artikelen 74, 92 en 94 van Richtlijn 2013/36/EU, Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/923 en de EBA-richtsnoeren betreffende een degelijk beloningsbeleid²⁰ naleeft. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten onder meer na te gaan of:

²⁰ EBA/GL/2021/04

- a. de instelling een passend en genderneutraal beloningsbeleid en gepaste beloningspraktijken voor al het personeel heeft ingevoerd, dat door het leidinggevend orgaan is goedgekeurd, regelmatig wordt getoetst en gecontroleerd, en of dit beleid in overeenstemming is met de toepasselijke wet- en regelgeving;
- b. de interne controlefuncties betrokken zijn bij het opstellen van het beloningsbeleid en erop toezien dat dit beleid naar behoren wordt geëvalueerd, gecontroleerd en bijgewerkt;
- c. het beloningsbeleid en de beloningspraktijken een deugdelijk en doeltreffend risicobeheer bevorderen, onder meer door rekening te houden met de risicobereidheid van de instelling ten aanzien van ESG-risico's, en in overeenstemming zijn met de bedrijfs- en risicostrategieën, de risicocultuur en bedrijfswaarden van de instelling, de langetermijnbelangen van de instelling en de maatregelen genomen om belangenconflicten te vermijden, en het nemen van buitensporige risico's niet aanmoedigt;
- d. de instelling alle medewerkers wier activiteiten een wezenlijke invloed hebben op haar risicoprofiel op de juiste wijze heeft geïdentificeerd, in overeenstemming met de toepasselijke wet- en regelgeving;
- e. de verhouding tussen de variabele en de vaste beloning passend is, en het variabele beloningsgedeelte voor het aangewezen personeel niet meer dan 100 % bedraagt van het vaste beloningsgedeelte (of 200 % met goedkeuring van de aandeelhouders);
- f. de instelling de vaste en variabele componenten op de juiste wijze heeft verdeeld, zonder gebruik te maken van constructies of praktijken om de beloningsvoorschriften te omzeilen;
- g. variabele beloning is gebaseerd op prestaties (rekening houdend met zowel financiële als niet-financiële criteria) en of de instelling zich houdt aan de daarmee samenhangende wettelijke en regelgevende vereisten inzake uitstel- en aanhoudperioden, uitbetaling in instrumenten en terugvordering- en malusclausules.

5.5. Interne controlefuncties

85. Bij de beoordeling van de interne-controlefuncties van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling de EBA-richtsnoeren inzake interne governance en de relevante bepalingen van Verordening (EU) 2022/2554 (DORA) naleeft²¹. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten onder meer na te gaan of:

- a. de instelling beschikt over een passend intern risicobeheersingskader dat alle gebieden bestrijkt, in overeenstemming met het model van de "drie verdedigingslijnen", met inbegrip van goed functionerende, doeltreffende en onafhankelijke functies op het gebied van risicobeheer, compliance en interne audit;
- b. de hoofden van de interne controlefuncties (i) zijn aangesteld op een passend hiërarchisch niveau dat hen de nodige bevoegdheden en het nodige aanzien verschaft om hun verantwoordelijkheden te vervullen, (ii) rechtstreekse toegang hebben tot het leidinggevend

²¹ DORA - Verordening (EU) nr. 2022/2554 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende digitale operationele veerkracht voor de financiële sector en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 en (EU) 2016/1011 (PB L 333 van 27.12.2022, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>).

orgaan in zijn toezichhoudende functie en rechtstreeks aan dit orgaan kunnen rapporteren, en (iii) beschikken over alle middelen die nodig zijn om hun taken uit te voeren;

- c. de instelling beschikt over een toereikend vastgelegd intern controlebeleid dat daadwerkelijk wordt toegepast, alsmede over een duidelijke verdeling van verantwoordelijkheden voor de uitvoering van het kader, scheiding van taken, deugdelijke administratieve en boekhoudkundige procedures en robuuste rapportageregelingen.

86. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de risicobeheerfunctie de gehele instelling bestrijkt, een holistisch beeld heeft van alle risico's, in een vroeg stadium actief betrokken is bij de uitwerking van de risicostrategie van de instelling en toeziet op de effectieve uitvoering daarvan. Bevoegde autoriteiten bepalen ook of de risicobeheerfunctie het leidinggevend orgaan volledige, actuele en relevante risicogerelateerde informatie verstrekt op basis waarvan de risicobereidheid en de daaraan gerelateerde risicolimieten van de instelling kunnen worden vastgesteld. De bevoegde autoriteiten dienen tevens rekening te houden met de beoordeling door de risicobeheerfunctie van de robuustheid en duurzaamheid van de risicostrategie en de risicobereidheid, alsmede met de betrokkenheid van deze functie bij de evaluatie van de gevolgen van wezenlijke wijzigingen of uitzonderlijke transacties voor het totale risico van de instelling en de groep (indien van toepassing).

87. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de nalevingsfunctie de nalevingsrisico's die voortvloeien uit het niet naleven van toepasselijke wettelijke en regelgevende vereisten, contractuele verplichtingen of interne regels en gedragscodes – met inbegrip van ethische regels – daadwerkelijk beoordeelt en beperkt, en ervoor zorgt dat bij alle wezenlijke beslissingen op het gebied van risicobeheer op adequate wijze rekening wordt gehouden met deze risico's.

88. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de interne auditfunctie op onafhankelijke wijze, in overeenstemming met het auditplan en het gedetailleerde werkprogramma, een objectieve zekerheid biedt over de geschiktheid en doeltreffendheid van het beleid, de procedures en de interne controles van de instelling en over de naleving van alle activiteiten van de instelling, met inbegrip van activiteiten die worden verricht door externe dienstverleners, van de wettelijke en regelgevingsvereisten. Waar van toepassing dienen de bevoegde autoriteiten te beoordelen of de groepsbrede interne auditfunctie onafhankelijk is, een groepsbreed, op risico's gebaseerd auditplan heeft, en beschikt over voldoende middelen en rechtstreeks rapporteert aan het leidinggevend orgaan van het moederbedrijf.

5.6. Het kader voor risicobeheer

89. Bij de beoordeling van het kader voor risicobeheer van de instelling dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of de instelling voldoet aan de EBA-richtsnoeren inzake interne governance, de DORA- en andere EBA-richtsnoeren die zijn vastgesteld krachtens artikel 74, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU betreffende regelingen, processen en mechanismen voor interne governance. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten onder meer na te gaan of:

- a. de instelling een passend kader voor risicobeheer en passende risicobeheerprocessen heeft opgezet, waaronder een passende en geïmplementeerde risicostrategie, een risicobereidheid – met inbegrip van een beleid inzake het beheer van risico's van derden –, ICAAP- en ILAAP-kaders, alsmede capaciteiten en resultaten op het gebied van stresstests;
 - b. in voorkomend geval het groepsbrede kader voor risicobeheer alle wezenlijke risico's dekt, ongeacht of het risico voortvloeit uit entiteiten die niet aan consolidatie onderhevig zijn, en het een volledig beeld opstelt van alle risico's waaraan de instelling blootstaat of kan worden blootgesteld;
 - c. het leidinggevend orgaan de eindverantwoordelijkheid draagt voor de risicostrategie, de risicobereidheid en het kader voor risicobeheer en zorgt voor passende sturing en toezicht;
 - d. de instelling, en in voorkomend geval de consoliderende instelling, een passende risicostrategie en risicobereidheid heeft vastgelegd en geïmplementeerd, die alle wezenlijke risico's van de instelling bestrijken, risicolimieten en -toleranties bevatten en een afspiegeling vormen van de financiële middelen van de instelling;
 - e. het kader voor risicobeheer voorziet in adequate procedures voor het identificeren, meten, beperken en monitoren van risico's, en aangeeft in hoeverre dit kader is geïntegreerd in de algemene strategie van de instelling en hoe het deze beïnvloedt;
 - f. de besluitvormingsprocessen duidelijk, transparant en naar behoren gedocumenteerd zijn, en rekening houden met de relevante risico-overwegingen, en of het beleid en wijzigingen daarin op de juiste wijze en tijdig worden gecommuniceerd;
 - g. er passende en consistente verbanden zijn tussen de bedrijfsstrategie, de risicostrategie, de strategie voor digitale operationele veerkracht, het kader voor risicobereidheid en risicobeheer en de kaders voor kapitaal- en liquiditeitsbeheer, alsook het plan van de instelling om ESG-risico's aan te pakken overeenkomstig artikel 76, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU.
90. Bevoegde autoriteiten beoordelen of een instelling beschikt over een duidelijk gedocumenteerd beleid voor de goedkeuring van nieuwe producten. In dit beleid, dat door het leidinggevend orgaan wordt goedgekeurd, wordt ingegaan op de ontwikkeling van nieuwe markten, producten en diensten, en op ingrijpende wijzigingen aan bestaande markten, inclusief buitengewone transacties. De bevoegde autoriteiten dienen ook na te gaan of de functies op het gebied van risicobeheer en naleving op passende wijze worden betrokken bij de beoordeling en goedkeuring van nieuwe producten of ingrijpende wijzigingen in bestaande producten, waarbij goedkeuringen afhankelijk worden gesteld van de toereikendheid van de desbetreffende controles.

Icaap- en Ilaap-kaders

91. Bij de beoordeling van de Icaap- en Ilaap-kaders van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten de naleving door de instelling van de EBA-richtsnoeren inzake Icaap- en Ilaap-informatie²². De beoordeling van de ICAAP- en ILAAP-kaders van de instelling moet een

²² EBA-richtsnoeren inzake verzamelde Icaap- en Ilaap-informatie met het oog op het SREP (EBA/GL/2016/10).

periodieke evaluatie van het ICAAP en het ILAAP omvatten en tot doel hebben de deugdelijkheid, doeltreffendheid en volledigheid ervan vast te stellen. In dit verband moeten de bevoegde autoriteiten:

- a. beoordelen hoe het Icaap en het Ilaap zijn geïntegreerd in het totale risicobeheer en de strategische beheerspraktijken van de instelling, met inbegrip van kapitaal- en liquiditeitsplanning, en in hoeverre deze op de toekomst zijn gericht;
- b. nagaan of het Icaap en het Ilaap geschikt zijn om een toereikend niveau van intern kapitaal en liquiditeit te beoordelen en te handhaven ter dekking van de risico's van de instelling en om verantwoorde bedrijfsbeslissingen te nemen (bijvoorbeeld met betrekking tot de toewijzing van kapitaal in het kader van het bedrijfsplan), ook onder stressomstandigheden;
- c. beoordelen of het Icaap en het Ilaap op alle niveaus binnen de instelling zijn geïntegreerd in de besluitvormings- en beheerprocessen (bijvoorbeeld bij het vaststellen van limieten en het meten van prestaties);
- d. verifiëren of de Icaap- en Ilaap-kaders aan regelmatig toezicht door het leidinggevend orgaan worden onderworpen, waaronder de goedkeuring van deze kaders en de uitkomsten ervan;
- e. beoordelen of het Icaap en het Ilaap op consistente en evenredige wijze ten uitvoer worden gelegd in alle bedrijfsonderdelen en juridische entiteiten van de instelling en of zij alle wezenlijke risico's bestrijken waaraan de instelling is of kan worden blootgesteld;
- f. de naleving beoordelen van daarmee verband houdende wet- en regelgeving en nagaan of in het kader van het Icaap van de instelling opkomende risico's en/of weinig waarschijnlijke risico's met een grote impact worden geïdentificeerd, waaronder ICT-risico's, milieurisico's en geopolitieke onzekerheden;
- g. beoordelen of afwijkingen van de standaard Icaap en Ilaap van de instelling voor een of meer juridische entiteiten of bedrijfsonderdelen gerechtvaardigd zijn.

92. Deze beoordelingen worden mede gebruikt voor de vaststelling van P2R en voor de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal zoals uiteengezet in titel 7, evenals voor de beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit en financiering zoals uiteengezet in titel 8.

Beoordeling van de stresstests van de instellingen

93. Bij de beoordeling van de stresstests van de instelling beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling de EBA-richtsnoeren inzake stresstests naleeft²³ alsook de EBA-richtsnoeren inzake milieuscenarioanalyse met het oog op de integratie van milieurisico's. Deze beoordeling omvat de evaluatie van het stresstestprogramma van de instelling, waarbij rekening wordt gehouden met de omvang en interne organisatie van instellingen en de aard, schaal en complexiteit van hun activiteiten.

94. Bevoegde autoriteiten voeren een kwalitatieve beoordeling van het stresstestprogramma van de instelling uit, evenals een kwantitatieve beoordeling van de resultaten van de stresstests. Bevoegde autoriteiten houden rekening met de resultaten van de kwalitatieve en kwantitatieve

²³ EBA-richtsnoeren inzake stresstesten (EBA/GL/2018/04).

beoordelingen, in combinatie met de resultaten van stresstests voor toezichtdoeleinden (zie titel 11), ten behoeve van de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal en de liquiditeit van de instelling en om de gepaste reactie van de toezichthouder op de vastgestelde afwijkingen te bepalen. Als de beoordeling van de stresstests tekortkomingen in de governance en instellingsbrede risicobeheersing van de instelling aan het licht brengt, dienen de bevoegde autoriteiten deze in aanmerking te nemen bij de beoordeling van deze gebieden. Bovendien kunnen de resultaten van de stresstests van een instelling worden gebruikt voor de beoordeling van de kapitaalplanning van de instelling en voor de kwantificering van de liquiditeitsvereisten voor de beoordeling van de liquiditeitstoereikendheid.

95. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen in hoeverre stresstests zijn geïntegreerd in het kader voor risicobeheer van de instelling, met inbegrip van de wijze waarop bij het vaststellen van de risicobereidheid en de risicolimieten van de instelling rekening wordt gehouden met stresstests. Bovendien moeten de bevoegde autoriteiten nagaan in hoeverre de directie en het leidinggevend orgaan van de instelling bij het stresstestprogramma betrokken zijn, met inbegrip van de daarmee samenhangende interne rapportage, en in hoeverre de stresstests en de resultaten daarvan in de besluitvormingsprocessen zijn geïntegreerd.
96. Bij de beoordeling van het stresstestprogramma, resultaten van stresstests en voorgestelde beheersmaatregelen houden bevoegde autoriteiten zowel rekening met individuele als met systeembrede perspectieven. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of beheersmaatregelen in crisissituaties haalbaar zijn, waarbij zij onder meer moeten beoordelen of de termijnen voor de uitvoering van de maatregelen realistisch zijn, en rekening moeten houden met de specifieke kenmerken van de instelling. Bij de beoordeling van stresstestprogramma's van grensoverschrijdende groepen dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met mogelijke belemmeringen voor de overdraagbaarheid van kapitaal en liquiditeit binnen groepen en voor de werking van eventuele regelingen voor financiële ondersteuning binnen de groep, die zich in crisissituaties kunnen voordoen.
97. Bevoegde autoriteiten moeten de resultaten van stresstests beoordelen²⁴ en of de instelling in staat is om het toepasselijke TSCR te allen tijde in stand te houden in een ongunstig scenario, en of ze een reeks van beheersmaatregelen heeft geïdentificeerd om mogelijke inbreuken op het TSCR aan te pakken. Bevoegde autoriteiten houden ook rekening met de impact van stresstests op de hefboomratio van een instelling, evenals met in aanmerking komende passiva in het kader van minimumvereisten voor in aanmerking komende passiva (MREL) waarnaar wordt verwezen in Richtlijn 2014/59/EU.
98. Bij de beoordeling van de resultaten van stresstests houden bevoegde autoriteiten ook rekening met alle gekende toekomstige wijzigingen aan de wetgeving die een impact hebben op de instelling binnen het bereik en de tijdhorizon van de stresstest.

²⁴ Voor de toepassing van deze paragraaf omvatten stresstests geen omgekeerde stresstests.

5.7. ICT-systemen, aggregatie van risico-data en rapportage over het risico

99. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de ICT-systemen van de instelling betrouwbaar, veerkrachtig en toereikend zijn om de omvang, samenstelling en kwaliteit van de blootstellingen te meten, te beoordelen en te rapporteren voor alle risicotypes, producten en tegenpartijen van de instelling, en of deze systemen de mogelijkheden voor de aggregatie van risico-data zowel in normale omstandigheden als in crisissituaties volledig ondersteunen.
100. Bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de instelling passende capaciteiten op het gebied van aggregatie van risico-data en rapportage over het risico ontwikkelt en in stand houdt, die in overeenstemming zijn met haar risicoprofiel en systeemrelevantie. Bij het beoordelen van de capaciteiten van de instelling op het gebied van aggregatie van risico-data en rapportage over het risico dienen bevoegde autoriteiten rekening te houden met de BCBS 239-beginselen voor doeltreffende aggregatie van risicodata en rapportage over het risico²⁵ voor onder toezicht staande instellingen die binnen het toepassingsgebied van deze beginselen vallen. De bevoegde autoriteiten moeten met name beoordelen of de instelling in staat is om voor de gehele instelling nauwkeurige, consistente, volledige en betrouwbare risicodata en -rapportages te genereren, waarin alle wezenlijke risico's zijn opgenomen en die een juist beeld geven van het risicoprofiel en de kapitaal- en liquiditeitsbehoeften van de instelling, en of deze gegevens op tijdige en flexibele wijze kunnen worden samengevoegd en ter beschikking gesteld aan het leidinggevend orgaan en de directie. De bevoegde autoriteiten moeten, waar van toepassing, beoordelen of de instelling een doeltreffend groepsbreed managementinformatie- en -rapportagesysteem heeft ingesteld voor alle bedrijfsactiviteiten en rechtspersonen, en of deze informatie en rapportages tijdig beschikbaar zijn voor het leidinggevend orgaan van het moederbedrijf van de instelling.
101. De bevoegde autoriteiten dienen vast te stellen of het leidinggevend orgaan van de instelling het kader voor de aggregatie van risicodata en de rapportage over het risico van de instelling goedkeurt en toeziet op de effectieve uitvoering daarvan, met inbegrip van de inzet van voldoende middelen ter ondersteuning van deze inspanningen. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook of de capaciteiten en praktijken van de instelling op het gebied van de aggregatie van risicodata en rapportage over het risico onafhankelijk worden gevalideerd in overeenstemming met het intern kader voor risicobeheersing van de instelling.

5.8. ML/TF-risico's en prudentiële bezorgdheden

102. Bij het analyseren van het kader voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing, houden bevoegde autoriteiten ook rekening met de beoordelingen die zij hebben ontvangen van AML/CFT-toezichthouders, en evalueren zij of die aanleiding geven tot prudentiële bezorgdheden. Wanneer daarentegen de beoordeling van de bevoegde autoriteit wijst op tekortkomingen in de interne risicobeheersing en het governance-kader van een instelling en de

²⁵ Bazels Comité voor banktoezicht, Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (BCBS 239).

instellingsbrede risicobeheersing aanleiding geeft tot prudentiële bezorgdheden met betrekking tot het ML/TF-risico, en risico's van niet-uitvoering en ontwijking van gerichte financiële sancties, delen bevoegde autoriteiten de uitkomst van die beoordeling met AML/CFT-toezichthouders.

103. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of het algemene kader voor interne governance en risicobeheer van de instelling ook het beheer omvat van de ML/TF-risico's, alsmede de risico's van niet-naleving en ontwijking van gerichte financiële sancties.
104. De bevoegde autoriteiten dienen vanuit prudentieel oogpunt te beoordelen of de taken en verantwoordelijkheden van het leidinggevend orgaan met betrekking tot het AML/CFT-kader worden nageleefd. Bevoegde autoriteiten houden rekening met eventuele aanvullende informatie van de AML/CFT-toezichthouders na hun beoordeling overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake gedragslijnen en procedures met betrekking tot nalevingsbeheer en de rol en verantwoordelijkheden van de AML/CFT-nalevingsfunctionaris²⁶.

5.9. Governance voor herstelplanning

105. Voor het beoordelen van de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing bekijken bevoegde autoriteiten bevindingen en tekortkomingen die zijn vastgesteld bij de beoordeling van de governance voor herstelplanning die werd uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 6 en 8 van Richtlijn 2014/59/EU.
106. Op dezelfde wijze dienen bevindingen vastgesteld bij de beoordeling van de SREP-elementen, met inbegrip van regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing, als input voor de beoordeling van herstelplannen van de instelling.

5.10. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

107. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van de toereikendheid van de regelingen van de instelling voor interne governance en van de instellingsbrede risicobeheersing. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 4 genoemde overwegingen.

²⁶ EBA/GL/2022/05

Tabel 4. Overwegingen van de toezichthouder voor de toewijzing van een score voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing leveren een laag risico op voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De instelling heeft een robuuste en transparante organisatiestructuur met duidelijke verantwoordelijkheden, waarin het nemen van risico gescheiden is van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De samenstelling en de werking van het leidinggevend orgaan zijn passend. • De tijdsbesteding van leden van het leidinggevend orgaan is passend en zij leven de beperking van het aantal bestuursfuncties na. • De instelling beschikt over een gezonde risicocultuur en gedragsregels, waaronder een beheer van belangenconflicten en processen voor klokkenluiders. • De instelling heeft een diversiteitsbeleid vastgesteld dat een diverse samenstelling van het leidinggevend orgaan aanmoedigt en de gestelde doelen naleeft. • Het beloningsbeleid is in overeenstemming met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de instelling. • Het kader en de processen voor risicobeheer, waaronder het Icaap, het Ilaap, NPAP, het kader voor stresstests, de kapitaalplanning en de liquiditeitsplanning, zijn passend. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn passend. • De functies voor intern risicobeheer, naleving en audit zijn onafhankelijk, werken doeltreffend, beschikken over voldoende middelen, en de interne auditfunctie werkt doeltreffend overeenkomstig algemeen aanvaarde internationale normen en vereisten. • De ICT-systemen, de aggregatie van risicodata en de rapportage over het risico zijn toereikend. • De integratie van ESG-risico's in het kader voor interne governance en risicobeheer is passend. • Het kader voor governance voor herstelplanning is passend. • De instelling gaat snel in op vastgestelde tekortkomingen en/of twijfels van bevoegde autoriteiten en lost deze op korte termijn doeltreffend op, met bevredigende resultaten. Bovendien brengt de instelling gedurende dit hele proces proactief verslag uit en houdt zij de bevoegde autoriteiten op de hoogte.

Score	Standpunt van de toezichhouder	Overwegingen
2	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing leveren een laag tot middelgroot risico op voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De instelling heeft een grotendeels robuuste en transparante organisatiestructuur met duidelijke verantwoordelijkheden, waarin het nemen van risico gescheiden is van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De samenstelling en de werking van het leidinggevend orgaan zijn voor het grootste deel passend. • De tijdsbesteding van leden van het leidinggevend orgaan is in grote mate passend en, waar relevant, leven zij de beperking van het aantal bestuursfuncties na. • De instelling beschikt over een grotendeels gezonde risicocultuur en gedragsregels, waaronder beheer van belangenconflicten en processen voor klokkenluiders. • De instelling heeft een diversiteitsbeleid vastgesteld dat een diverse samenstelling van het leidinggevend orgaan aanmoedigt en in grote mate de gestelde doelen naleeft, of heeft gepaste maatregelen ten uitvoer gelegd om de in het beleid gedefinieerde doelen te realiseren. • Het beloningsbeleid is grotendeels in overeenstemming met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de instelling. • Het kader en de processen voor risicobeheer, waaronder het lcaap, het llaap, NPAP, het kader voor stresstests, de kapitaalplanning en de liquiditeitsplanning, zijn grotendeels passend. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn grotendeels passend. • De functies voor intern risicobeheer, naleving en audit zijn onafhankelijk en hun activiteiten zijn in grote mate doeltreffend. • ICT-systemen, de aggregatie van risicodata en de rapportage over het risico zijn grotendeels toereikend. • De integratie van ESG-risico's in het kader voor interne governance en risicobeheer is grotendeels passend. • Het kader voor governance voor herstelplanning is grotendeels passend. • De instelling is in staat de meeste door de bevoegde autoriteiten vastgestelde tekortkomingen en/of geuite twijfels toereikend aan te pakken binnen een aanvaardbare termijn en – waar van toepassing – voldoet aan de rapportagevereisten die de bevoegde autoriteiten met betrekking tot deze tekortkomingen hebben vastgesteld.

Score	Standpunt van de toezichhouder	Overwegingen
3	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing leveren een middelgroot tot hoog risico op voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De organisatiestructuur van de instelling en de verantwoordelijkheden zijn niet volledig transparant en het nemen van risico's is niet volledig gescheiden van de risicobeheer- en risicobeheersingsfuncties. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van de samenstelling en het functioneren van het leidinggevend orgaan. • Er zijn twijfels over de gepaste tijdsbesteding van het lid van het leidinggevend orgaan en, waar relevant, leven zij de beperking van het aantal bestuursfuncties niet na. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van de risicocultuur en de gedragsregels, waaronder het beheer van belangenconflicten en/of processen voor klokkenluiders. • De instelling heeft geen diversiteitsbeleid ingesteld en heeft geen maatregelen geïmplementeerd om een passend diversiteitsniveau binnen het leidinggevend orgaan te realiseren. • Er wordt gevreesd dat het beloningsbeleid mogelijk niet is uitgelijnd met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de instelling. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van het kader en de processen voor risicobeheer, waaronder het Icaap, het Ilaap, het NPAP, het kader voor stresstests, de kapitaalplanning en/of de liquiditeitsplanning. • Er zijn twijfels over de geschiktheid van het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf. • Er zijn twijfels over de onafhankelijkheid en de doeltreffende werking van de functies voor intern risicobeheer, naleving en audit. • Er bestaan twijfels over de geschiktheid van ICT-systemen, de aggregatie van risicodata en de rapportage over het risico. • Er bestaan twijfels over de vraag of de integratie van ESG-risico's in het kader voor interne governance en risicobeheer wel gepast is. • Er werd geoordeeld dat het kader voor governance voor herstelplanning potentieel wezenlijke tekortkomingen vertoont en/of dat er wezenlijke obstakels bestaan voor de tenuitvoerlegging ervan, en de twijfels van de toezichthouder werden niet volledig weggewerkt. • De instelling staat voor aanzienlijke uitdagingen of toont weinig bereidheid om de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde tekortkomingen en/of geuite twijfels toereikend aan te pakken, wat betreft de kwaliteit van de corrigerende maatregelen en/of het tijdschema voor de

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		uitvoering daarvan, hetgeen erop zou kunnen wijzen dat de kwestie naar een hoger niveau moet worden doorverwezen. De instelling ondervindt ook moeilijkheden bij het rapporteren over de stand van zaken met betrekking tot de herstelmaatregelen aan de bevoegde autoriteiten.
4	Tekortkomingen in de regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing leveren een hoog risico op voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • De organisatiestructuur en de verantwoordelijkheden van de instelling zijn niet transparant, en het nemen van risico's is niet gescheiden van de risicobeheers- en risicobeheersingsfuncties. • De samenstelling en het functioneren van het leidinggevend orgaan zijn niet passend. • De tijdsbesteding van leden van het leidinggevend orgaan volstaat niet en, waar relevant, leven zij de beperkingen op het aantal bestuursfuncties niet na. • De risicocultuur en gedragsregels, waaronder het beheer van belangenconflicten en/of de processen voor klokkenluiders zijn niet passend. • De instelling heeft geen diversiteitsbeleid ingesteld, het leidinggevend orgaan is niet divers en de instelling heeft geen maatregelen geïmplementeerd om een gepast diversiteitsniveau te realiseren. • Het beloningsbeleid is niet uitgelijnd met de risicostrategie en de langetermijnbelangen van de instelling. • Het kader en de processen voor risicobeheer, waaronder het Icaap, het Ilaap, het NPAP, het kader voor stresstests, de kapitaalplanning en de liquiditeitsplanning, zijn niet passend. • De functies voor risicobeheer, naleving en/of interne audit zijn niet onafhankelijk, werken niet doeltreffend en/of de interne auditfunctie werkt niet overeenkomstig algemeen aanvaarde internationale normen en vereisten. • Het kader voor interne risicobeheersing en de interne risicobeheersing zelf zijn niet passend. • De ICT-systemen, de aggregatie van risico-data en de rapportage over het risico zijn ontoereikend. • De integratie van ESG-risico's in het interne governance- en risicobeheerkader is niet gepast. • Er werd geoordeeld dat het kader voor governance voor herstelplanning wezenlijke tekortkomingen vertoont en/of dat er wezenlijke obstakels bestaan voor de tenuitvoerlegging ervan, en de twijfels van de toezichthouder werden niet volledig weggewerkt. • De instelling is niet in staat of niet van plan om de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde tekortkomingen en/of geuite twijfels toereikend

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		aan te pakken, en beschikt niet over de capaciteit om deze binnen een aanvaardbare termijn te verhelpen, nadat de kwestie door de bevoegde autoriteiten is geëscaleerd. De instelling ondervindt ook ernstige moeilijkheden bij het rapporteren over de stand van zaken met betrekking tot de herstelmaatregelen aan de bevoegde autoriteiten.

108. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in de interne governance en instellingsbrede risicobeheersing van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de toezichtmaatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. De bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen toepassen, of een combinatie daarvan met de in de onderstaande tabel genoemde maatregelen, indien deze geschikter worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken. Bij inbreuken op de DORA dienen de bevoegde autoriteiten de toepasselijke corrigerende en herstelmaatregelen in overweging te nemen die zijn vastgelegd in artikel 50 van de DORA.

Tabel 5 Mogelijke en niet-uitputtende lijst van toezichtsmaatregelen die voortvloeien uit de beoordeling van de interne governance en de instellingsbrede risicobeheersing van de instelling

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), g), j), l), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 50 van Verordening (EU) 2022/2554 – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:	
A.	het leidinggevend orgaan of de comités daarvan een grotere rol geven en hun betrokkenheid versterken;
B.	actieplannen met corrigerende maatregelen ontwikkelen en uitvoeren om tekortkomingen aan te pakken;
C.	interne risicobeheersingen versterken;
D.	het interne governancekader verbeteren;
E.	de meldingsmechanismen en het toezicht verbeteren;
F.	de variabele beloning beperken;
G.	nalevingsbeheersystemen implementeren;
H.	aanvullende of frequentere rapportagevereisten hebben;
I.	specifieke regelingen, processen, mechanismen en strategieën versterken;
J.	de stresstests opnieuw uitvoeren op basis van aangepaste aannames;
K.	de regelingen op het gebied van governance en risicobeheer met betrekking tot ESG-risico's, en met name milieurisico's, verbeteren.

Titel 6. Beoordeling van de risico's voor het kapitaal

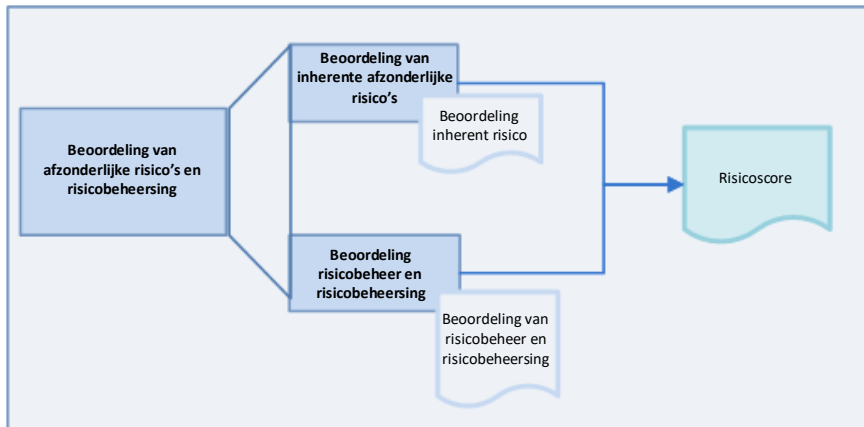
6.1. Algemene overwegingen

109. Bevoegde autoriteiten beoordelen de risico's voor het kapitaal die zijn geïdentificeerd als wezenlijk voor de instelling en kennen hier scores aan toe.
110. Het doel van deze titel is gemeenschappelijke methoden aan te reiken voor de beoordeling van afzonderlijke risico's en van risicobeheer en risicobeheersing. Hierbij wordt niet naar volledigheid gestreefd. Bevoegde autoriteiten houden dus de ruimte om aanvullende criteria te hanteren die zij op basis van hun ervaring en de specifieke kenmerken van de instelling relevant achten.
111. Deze titel geeft bevoegde autoriteiten richtsnoeren voor het beoordelen en toekennen van scores aan de volgende risico's voor het kapitaal:
- a. krediet- en tegenpartijrisico;
 - b. marktrisico;
 - c. operationeel risico;
 - d. uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeiend renterisico (IRRBB).
112. Ook wordt binnen elk van de hiervoor genoemde risicocategorieën een reeks subcategorieën geïdentificeerd waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van risico's voor het kapitaal. Deze subcategorieën kunnen afhankelijk van hun belang voor een specifieke instelling afzonderlijk worden beoordeeld en van een score worden voorzien. De bijlagen I tot en met IV bevatten niet-uitputtende lijsten van subcategorieën voor kredietrisico, marktrisico, operationeel risico en IRRBB die bevoegde autoriteiten in voorkomend geval in aanmerking dienen te nemen.
113. Het besluit over het belang van de subcategorieën wordt door de toezichthouder naar eigen inzicht genomen. Wat het valutaleningenrisico betreft wordt het belang, in het licht van de aanbeveling van de ESRB inzake kredietverlening in vreemde valuta²⁷, echter bepaald met inachtneming van de volgende drempel: in vreemde valuta's luidende leningen aan ongedekte kredietnemers maken ten minste 10 % van alle leningen van een instelling uit (alle leningen aan niet-financiële vennootschappen en huishoudens), waarbij deze leningen ten minste 25 % van de totale activa van de instelling uitmaken.

²⁷ Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's inzake kredietverlening in vreemde valuta van 21 september 2011 (ESRB/2011/1) (PB 342 van 22.11.2011, blz.1).

114. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook andere risico's die worden geïdentificeerd als wezenlijk voor een specifieke instelling maar niet hierboven zijn genoemd (bijv. pensioenrisico, strategische en zakelijke risico's, instaprisico, intra- en interrisicoconcentraties). De volgende informatie kan nuttig zijn bij het identificatieproces:
- a. factoren van het TREA;
 - b. risico's die zijn geïdentificeerd in het Icaap van de instelling;
 - c. risico's die voortvloeien uit het bedrijfsmodel van de instelling (met inbegrip van risico's die zijn geïdentificeerd door andere instellingen met een vergelijkbaar bedrijfsmodel);
 - d. informatie die is verkregen uit het monitoren van sleutelindicatoren;
 - e. bevindingen en constatering in interne of externe auditrapporten;
 - f. aanbevelingen en richtsnoeren van EBA, evenals waarschuwingen en aanbevelingen van macroprudentiële autoriteiten of het ESRB.
115. Bevoegde autoriteiten nemen de bovengenoemde elementen ook in aanmerking bij het plannen van de intensiteit van hun toezichtactiviteiten met betrekking tot de beoordeling van een specifiek risico.
116. Voor krediet-, markt- en operationeel risico verifiëren bevoegde autoriteiten of de instelling voldoet aan de aan de in paragraaf 12 bedoelde rechtshandelingen die afzonderlijk op de EBA-website worden gepubliceerd. In deze richtsnoeren is het toepassingsgebied van de beoordeling echter groter, zodat deze meer dan alleen de minimumvereisten betreft. Hierdoor kunnen bevoegde autoriteiten zich een volledig beeld van de risico's voor het kapitaal vormen.
117. Bij het beoordelen van de risico's voor het kapitaal kijken bevoegde autoriteiten ook naar de potentiële impact van het financieringskostenrisico volgens de methode uit titel 8, en beslissen zij over de noodzaak van maatregelen om dit risico te beperken.
118. Bij de toepassing van de in deze titel uiteengezette methoden identificeren bevoegde autoriteiten relevante kwantitatieve indicatoren en andere gegevens, die ook zouden kunnen worden gebruikt voor het monitoren van sleutelindicatoren als uiteengezet in titel 3 en dient, waar passend, ook rekening te houden met de interne risicomaatregelen van instellingen.
119. Ten aanzien van elk materieel risico voeren bevoegde autoriteiten een beoordeling uit en drukken zij in de risicoscore het volgende uit:
- a. inherent risico (risicoblootstellingen);
 - b. de kwaliteit en doeltreffendheid van risicobeheer en risicobeheersing.
120. Figuur 2 bevat een stroomschema van deze beoordeling.

Figuur 2. Stroomschema beoordeling risico's voor het kapitaal



121. Bij de uitvoering van de beoordelingen maken bevoegde autoriteiten gebruik van beschikbare informatiebronnen, waaronder wettelijk verplichte verslaglegging, interne gegevens en verslagen van de instelling (bijv. verslag van interne audit, risicobeheerrapporten, informatie uit het Icaap), rapporten van inspecties ter plaatse en externe rapporten (bijv. berichten van de instelling aan beleggers, ratingbureaus). De bevoegde autoriteiten dienen gebruik te maken van ad-hocrapportage wanneer dit strikt noodzakelijk en evenredig is voor de uitvoering van hun toezichttaken en wanneer de informatie niet duplicerend of anderszins beschikbaar is, overeenkomstig artikel 104, lid 2, tweede alinea, van de CRD. Hoewel de beoordeling instellingsspecifiek dient te zijn, nemen bevoegde autoriteiten ook vergelijkingen met soortgelijke groepen in aanmerking om potentiële blootstelling aan risico's voor het kapitaal te identificeren. Daartoe worden per risico vergelijkbare groepen gedefinieerd; dit kunnen andere vergelijkbare groepen zijn dan die welke zijn vastgesteld voor de BMA of voor andere analyses.

122. Bij de beoordeling van risico's voor het kapitaal evalueren bevoegde autoriteiten ook de nauwkeurigheid en prudentie van de berekening van het minimaal vereiste eigen vermogen om situaties te identificeren waarin bij de berekening van het minimale eigen vermogen mogelijk het werkelijke risiconiveau wordt onderschat. Deze beoordeling wordt gebruikt voor de bepaling van de P2R als bepaald in paragraaf 7.2.3.

123. De uitkomst van de beoordeling van elk wezenlijk risico wordt vastgelegd in een samenvatting van bevindingen waarin een uitleg wordt gegeven over de belangrijkste risicofactoren, plus een risicoscore, zoals vermeld in de volgende hoofdstukken.

6.2. Beoordeling van het krediet- en tegenpartijrisico

6.2.1. Algemene overwegingen

124. Bij de beoordeling van het kader voor kredietrisicobeheer dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of de instelling voldoet aan de wetgevingsbesluiten die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.

125. Bevoegde autoriteiten beoordelen het kredietrisico dat voortvloeit uit alle posities in de niet-handelsportefeuille (met inbegrip van posities buiten de balansstelling). Zij beoordelen ook het tegenpartijkredietrisico en het afwikkelingsrisico, die zowel onder de niet-handelsportefeuille als de handelsportefeuille zouden kunnen vallen. Om een dergelijke beoordeling uit te voeren, moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met alle componenten die potentiële kredietverliezen bepalen, en met name met:
- a. de waarschijnlijkheid van een kredietgebeurtenis (d.w.z. in gebreke blijven) of hiermee samenhangende kredietgebeurtenissen, hoofdzakelijk met betrekking tot de kredietnemers en hun vermogen tot het aflossen van relevante verplichtingen;
 - b. de omvang van posities die aan kredietrisico onderhevig zijn;
 - c. het invorderingspercentage van de kredietposities in het geval dat kredietnemers in gebreke blijven.
126. Bevoegde autoriteiten houden rekening met de mogelijkheid dat deze componenten in de loop van de tijd verslechteren en ongunstiger uitpakken dan verwacht.
127. Bevoegde autoriteiten beoordelen het effect van ESG-risico's op het inherente kredietrisico en de toereikendheid van de kredietrisicobeheersing in verband met ESG-risico's, waarbij prioriteit wordt gegeven aan milieurisico's. De bevoegde autoriteiten dienen met name rekening te houden met de ecologische transitie en fysieke risico's bij de beoordeling van het kredietconcentratierisico en het vastgoedrisico, alsook bij de beoordeling van het kredietrisico in specifieke portefeuilles of blootstellingscategorieën die worden beschouwd als wezenlijk blootgesteld aan milieurisico's.
128. Daarnaast letten bevoegde autoriteiten er ook op of in het kader van het kredietverleningsproces rekening wordt gehouden met ML/TF-risico's, met inbegrip van of de instelling over systemen en controles beschikt die waarborgen dat vermogen dat wordt gebruikt voor het terugbetalen van leningen afkomstig is uit legale bronnen.

6.2.2. Beoordeling van het inherente kredietrisico

Identificatie van wezenlijke bronnen van kredietrisico

129. Bevoegde autoriteiten moeten het kredietrisico beoordelen, zowel vanuit het huidige als vanuit het toekomstige perspectief, mits combinatie van de analyse van het kredietrisico van de huidige portefeuille met de beoordeling van de kredietrisicostrategie, risicobereidheid en -limieten van de instelling (mogelijk als onderdeel van de bredere beoordeling van de strategie, uitgevoerd als onderdeel van de BMA). Bevoegde autoriteiten houden ook rekening met de wijze waarop de verwachte macro-economische ontwikkelingen en de macro-economische ontwikkelingen in crisissituaties deze elementen kunnen beïnvloeden.
130. Om het inherente kredietrisico van een instelling te beoordelen, stellen bevoegde autoriteiten eerst vast wat haar blootstelling aan kredietrisico is. Om dit te bereiken en een consistente

identificatie te waarborgen van de bronnen van kredietrisico waaraan de instelling is of kan worden blootgesteld, dienen zij de volgende informatiebronnen in aanmerking te nemen:

- a. wettelijk verplichte rapportagesjablonen, zoals COREP en FINREP, rekening houdend met de relevante wettelijke blootstellingscategorieën op basis van de door de instelling gevolgde benadering van eigenvermogensvereisten (d.w.z. gestandaardiseerd of IRB);
- b. inzichten verkregen uit de beoordeling van andere SREP-elementen (zoals de BMA) en uit eerdere toezichtactiviteiten;
- c. vergelijkingen van de positie van de instelling met die van soortgelijke instellingen, indien beschikbaar. Met name voor instellingen die de op interne ratings gebaseerde benadering hanteren, houden bevoegde autoriteiten rekening met het resultaat van de toezichthoudende benchmarkexercitie uitgevoerd in overeenstemming met artikel 78 van Richtlijn 2013/36/EU.

131. De bevoegde autoriteiten moeten hun beoordeling voornamelijk richten op de belangrijkste geïdentificeerde bronnen van kredietrisico en daarbij vanuit prudentieel oogpunt het belang ervan voor de instelling evalueren. Bij deze beoordeling dienen zij rekening te houden met de volgende elementen:

- a. de kredietrisicostrategie en -bereidheid en relevante limieten;
- b. het bedrag van de blootstellingswaarde voor de in aanmerking genomen portefeuille, vergeleken met de totale blootstellingswaarde van kredietposities, met inbegrip van de groei ervan in de loop van de tijd;
- c. het bedrag van eigenvermogensvereiste voor kredietrisico voor de betrokken portefeuille vergeleken met de totale eigenvermogensvereiste, met inbegrip van de groei daarvan in de loop van de tijd;
- d. indien relevant, het interne kapitaal dat door de instelling is toegewezen voor kredietrisico voor de betrokken portefeuille vergeleken met het totale interne kapitaal;
- e. de samenstelling en de kwaliteit van de kredietgerelateerde posten binnen en buiten de balansstelling van de instelling in de renderende (met inbegrip van respijtblootstelling) en niet-renderende portefeuille, inclusief het niveau en de verandering in de tijd van bijzondere waardeverminderingen en afschrijvingen en van de wanbetalingsgraden van de kredietportefeuille.

132. De bevoegde autoriteiten dienen het belang van het risico te beoordelen in relatie tot de huidige portefeuille, alsook vanuit een historisch en toekomstgericht perspectief (eerdere veranderingen in deze cijfers en prognoses, voor zover beschikbaar).

133. Als aanvullende bron van informatie voor de materialiteitsbeoordeling moeten de bevoegde autoriteiten, indien beschikbaar en passend, rekening houden met de door de instelling gebruikte interne kredietrisicoparameters. Dit omvat onder meer het beoordelen of deze methoden geschikt zijn om de kredietrisicoposities in verschillende portefeuilles nauwkeurig te kwantificeren, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de gegevens uit het jaarverslag dat wordt opgesteld door de validatiefunctie van de instelling, en meer in het

bijzonder aan de resultaten van backtesting – dat wil zeggen, het vergelijken van geschatte parameters met waargenomen resultaten, zoals uitgevoerd door de instelling. De bevoegde autoriteiten moeten de nadruk leggen op portefeuilles waarbij de geschatte parameters de waargenomen resultaten te laag hebben ingeschat.

134. Bevoegde autoriteiten moeten ook rekening houden met de resultaten van stresstests die de instelling heeft uitgevoerd teneinde eerder niet-geïdentificeerde bronnen van kredietrisico op te sporen, bijvoorbeeld als gevolg van veranderingen in de kredietkwaliteit, kredietconcentraties, de waarde van zekerheden en de kredietblootstelling tijdens een periode van stress.
135. Op basis van de in de voorgaande paragrafen uitgevoerde materialiteitsbeoordeling, alsmede de omvang en complexiteit van het kredietrisico en de kredietportefeuille van de instelling, dienen de bevoegde autoriteiten het relevante detailniveau voor de beoordeling te kiezen.

De aard, omvang en samenstelling van de kredietportefeuille van de instelling (in en buiten de balanstelling)

136. Bevoegde autoriteiten beoordelen de aard van de kredietpositie (d.w.z. de soorten kredietnemers en posities) en analyseren de samenstelling van de kredietportefeuille van de instelling. Bij het uitvoeren van deze beoordeling nemen bevoegde autoriteiten ook in aanmerking hoe de aard van de kredietrisicoblootstelling de omvang van de blootstelling kan beïnvloeden (bijv. kredietlijnen/onbenutte vastgelegde bedragen die worden opgenomen door kredietnemers, denominatie in vreemde valuta's), rekening houdend met de wettelijke mogelijkheid voor de instelling om eenzijdig niet-opgenomen bedragen van vastgelegde kredietfaciliteiten te annuleren.
137. Voor het beoordelen van de aard van het kredietrisico houden bevoegde autoriteiten ten minste rekening met de volgende subcategorieën van kredietrisico door een meer gedetailleerde beoordeling uit te voeren van die subcategorieën die het meest relevant worden geacht voor de instelling²⁸:
- a. kredietconcentratierisico;
 - b. tegenpartijkredietrisico en afwikkelings- en leveringsrisico;
 - c. landenrisico;
 - d. kredietrisico uit securitisaties;
 - e. valutaleningenrisico;
 - f. vastgoedrisico;
 - g. aandelenrisico in de beleggingsportefeuille;
 - h. verwateringsrisico;

²⁸ Zie bijlage I voor een niet-uitputtende opsomming van de subcategorieën van kredietrisico's en nadere informatie over de beoordeling daarvan.

i. modelrisico voor wettelijk goedgekeurde modellen.

138. In het geval dat gespecialiseerde kredietposities wezenlijk worden geacht, beoordelen bevoegde autoriteiten dergelijke posities los van andere kredietverleningsactiviteiten omdat het risico van dergelijke posities vooral is gelegen in de winstgevendheid van het gefinancierde actief of project (bijv. zakelijk onroerend goed, energiecentrale, transport, grondstoffen) en niet zozeer in de kredietnemer (die in de meeste gevallen een special purpose vehicle (SPV) is). Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met:

- a. de winstgevendheid van de projecten en de voorzichtigheid van de aannames die ten grondslag liggen aan de bedrijfsplannen (met inbegrip van het kredietrisico van de belangrijkste cliënten);
- b. de impact van veranderingen in de regelgeving, met name voor gesubsidieerde sectoren, op toekomstige kasstromen;
- c. waar relevant, de impact van veranderingen van de marktvraag en het bestaan van een markt voor de potentiële toekomstige verkoop van het gefinancierde object;
- d. het bestaan van een consortium of van andere leningverstrekkers die het kredietrisico delen;
- e. eventuele vormen van garantstelling door de sponsors;
- f. de potentiële toename van het concentratierisico dat deze activiteiten met zich mee kunnen brengen.

Kredietkwaliteit van de portefeuille

139. Bevoegde autoriteiten besteden bij de beoordeling van de kredietkwaliteit van de portefeuille bijzondere aandacht aan de toereikendheid van de indeling van kredietposities en beoordelen de impact van een potentiële verkeerde indeling, met de daarop volgende vertraging in het aanleggen van voorzieningen voor en het erkennen van verliezen door de instelling.

140. De bevoegde autoriteiten dienen een analyse uit te voeren om onderscheid te maken tussen de categorieën "renderend", "niet-renderend" en "respijtblootstelling", waarbij zowel het aantal debiteuren als de desbetreffende bedragen/volumes in aanmerking worden genomen. Bevoegde autoriteiten beoordelen de algehele kredietkwaliteit op portefeuilleniveau en de verschillende kwaliteitsklassen binnen elk van de hiervoor genoemde categorieën teneinde het totale kredietrisico van de instelling te bepalen. Als onderdeel van deze beoordeling analyseren bevoegde autoriteiten het wanbetalings- en het migratierisico per blootstellingscategorie, waarbij zij rekening houden met trends in de kredietkwaliteit in de loop van de tijd, en bekijken zij of werkelijke kredietkwaliteit van de portefeuille in overeenstemming is met de vermelde risicobereidheid, en stellen zij redenen vast voor eventuele afwijkingen.

141. Dit zou moeten leiden tot een algehele beoordeling van de volledige kredietcyclus van de instelling, vanaf de initiëring tot en met de monitoring en het beheer van elke categorie blootstellingen. Bevoegde autoriteiten maken bij deze analyse waar passend en mogelijk

gebruik van de vergelijking van vergelijkbare groepen (peer groups) en benchmarkportefeuilles (d.w.z. portefeuilles van kredietnemers die groepen instellingen gemeenschappelijk hebben). Bij deze analyse dient rekening te worden gehouden met:

- a. indicatoren voor de kwaliteit van de activa, historische trends en groeipercentages per type kredietnemer, sector en product, de verdeling van kredietnemers over kredietkwaliteitscategorieën, historische migratiepercentages tussen kredietkwaliteitscategorieën, achterstalligheids- en wanbetalingspercentages voor verschillende termijnen;
- b. de percentages aan niet-renderende vorderingen en de dekkingsgraad per portefeuille, sector en regio, alsmede de ontwikkelingen in de loop van de tijd, waarbij ook rekening wordt gehouden met de relevante instroom en uitstroom uit elke relevante portefeuille, de verdeling van de vorderingen over de verschillende categorieën niet-renderende vorderingen (d.w.z. achterstallig, dubieus), het niveau en de ontwikkeling in de tijd van waardeverminderingen en afschrijvingen voor elke relevante factor, historische invorderingspercentages en de duur van het invorderingsproces, in beslag genomen activa en de ontwikkeling daarvan in de tijd, alsmede de tijd die is verstreken sinds de vorderingen als niet-renderend werden aangemerkt.

142. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de hoogte van de voorzieningen voor verliezen op leningen en de aanpassingen van de kredietwaardering passend zijn voor de kwaliteit van de blootstellingen en, indien van toepassing, voor het niveau van garanties, waarbij zij met name moeten nagaan of de hoogte van de voorzieningen voor kredietverliezen in overeenstemming is met het risiconiveau in verschillende portefeuilles, in de loop van de tijd en in vergelijking met vergelijkbare instellingen, alsmede met relevante macro-economische ontwikkelingen, en of de aanpassingen van de kredietwaardering op de waarden in de derivatenmarkt de kredietwaardigheid van de relevante tegenpartijen weerspiegelen. Bevoegde autoriteiten voeren, waar zij dat nodig achten, inspecties ter plekke uit of maken gebruik van andere passende toezichtmaatregelen om te beoordelen of het niveau van de voorzieningen voor verliezen op leningen en van de risicodekking toereikend is, bijvoorbeeld door een steekproef van leningen te beoordelen. Bevoegde autoriteiten houden bij dergelijke beoordeling ook rekening met eventuele bevindingen van interne en externe auditors, waar deze beschikbaar zijn.

143. Bevoegde autoriteiten houden bij de beoordeling van het inherente kredietrisico van een instelling ook rekening met de resultaten van stresstests die de instelling heeft uitgevoerd teneinde eerder niet-geïdentificeerde bronnen van kredietrisico op te sporen, bijvoorbeeld als gevolg van veranderingen in de kredietkwaliteit, kredietconcentraties, de waarde van zekerheden en de kredietblootstelling tijdens een periode van stress.

Kader van het niveau en de kwaliteit van de kredietrisicolimitering

144. Bevoegde autoriteiten kijken naar het niveau en de kwaliteit van garanties (waaronder kredietderivaten) en van beschikbare zekerheden die kredietverliezen in het geval van kredietgebeurtenissen zouden beperken, ook wanneer deze voor de berekening van het eigen

vermogen niet worden geaccepteerd als in aanmerking komende risicolimiteringstechnieken. Bij het uitvoeren van een dergelijke beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met:

- a. de dekking die zekerheden en garanties bieden per portefeuille, type kredietnemer, rating, bedrijfstak en andere relevante aspecten;
- b. waarden van zekerheden, voor renderende en niet-renderende blootstellingen;
- c. historische invorderingspercentages per type en omvang van de zekerheden en garanties.

145. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook het belang van het restrisico (zoals bedoeld in artikel 80 van Richtlijn 2013/36/EU), en met name de toereikendheid en afdwingbaarheid van zekerheidsovereenkomsten en garanties, het tijdstip en de mogelijkheid van het uitwinnen van zekerheden en het uitvoering geven aan garanties binnen het nationale wettelijke kader, de liquiditeit en volatiliteit van als zekerheid verstrekte activa, en de terug te winnen waarde van zekerheden bij eventuele dwangmaatregelen in verband met kredieten. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook de concentratie van garanten en zekerheden, evenals de correlatie met de kredietwaardigheid van kredietnemers (wrong-way risico) en de potentiële impact in termen van de doeltreffendheid van de bescherming.

ESG-factoren

146. Bij het beoordelen van de impact van ESG-risico's, en met name milieurisico's, op het inherente kredietrisico, dienen de bevoegde autoriteiten ernaar te streven rekening te houden met de specifieke kenmerken van deze risico's, zoals hun toekomstgerichte karakter en de uiteenlopende effecten over verschillende tijdshorizonnen, waarbij zij de onzekerheden in verband met langetermijnprognoses onderkennen en tegelijkertijd hun vermogen ontwikkelen om deze kenmerken in hun beoordeling mee te nemen.

6.2.3. Beoordeling van het kader voor kredietrisicobeheer en -risicobeheersing

147. Teneinde een compleet inzicht te krijgen in het kredietrisicoprofiel van de instelling dienen de bevoegde autoriteiten ook het kader voor kredietrisicobeheer en -risicobeheersing van de instelling te beoordelen en na te gaan of dit toereikend is in het licht van de inherente kredietrisicoposities. Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten ook rekening te houden met de uitkomsten van de beoordeling van andere SREP-elementen (zoals de BMA en de governance-elementen). Voor instellingen die onderworpen zijn aan de toepassing van de NPE-(reductie)strategieën en de daarmee verbonden governance en operationele sturing, beoordelen bevoegde autoriteiten ook of instellingen aan specifieke vereisten voldoen die worden uiteengezet in de relevante EBA-richtsnoeren voor dergelijke strategieën en de operationalisering daarvan, ook voor wat betreft het naleven van de verplichtingen inzake consumentenbescherming.

Kredietrisicostrategie en -bereidheid

148. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een gedegen, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde kredietrisicobereidheid, -strategie en -limieten heeft die zijn goedgekeurd door het leidinggevend orgaan. Voor deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten, naast andere factoren, rekening met de rol van het leidinggevend orgaan bij het bepalen, goedkeuren en evalueren van de kredietrisicostrategie en -bereidheid, de correcte uitvoering van deze strategie door de directie en de geschiktheid ervan voor de instelling gezien haar bedrijfsmodel, totale risicobereidheid, huidige en toekomstige marktomgeving en financiële toestand.

Kader voor organisatorische en interne controle

149. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend organisatiekader en governance-regelingen heeft om een doeltreffende blootstelling, meting en beheersing en een doeltreffend beheer van het kredietrisico mogelijk te maken, met (zowel kwalitatief als kwantitatief) voldoende personele en technische middelen om de vereiste taken uit te voeren. Zij moeten met name nagaan of het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling inzicht hebben in de aannames die ten grondslag liggen aan het systeem voor de meting van het kredietrisico. Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de toereikendheid van de verantwoordelijkheidsstructuur, alsmede met de vaardigheden en ervaring van het personeel bij het uitvoeren van hun taken op het gebied van het aangaan, meten, monitoren en rapporteren van kredietrisico's, met inbegrip van het beheer van NPE's, en in het bijzonder de afwikkeling van NPE's, en ten slotte met het bestaan van een duidelijke scheiding tussen risiconemers en risicobeheerders.

150. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling beschikt over een passend beleid en passende procedures voor het verlenen van krediet, het identificeren, meten, rapporteren en beheersen van kredietrisico's, en of deze in overeenstemming zijn met de kredietrisicostrategie van de instelling en alle belangrijke bedrijfsactiviteiten en processen bestrijken. Hieronder valt onder meer de beoordeling of dit beleid duidelijk is vastgelegd, gecommuniceerd en consistent wordt toegepast binnen de instelling en de bankgroep waartoe deze behoort. Bij deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of het leidinggevend orgaan deze beleidslijnen goedkeurt en deze regelmatig bespreekt en evalueert, in overeenstemming met de risicostrategieën, en of de directie verantwoordelijk is voor het opstellen en uitvoeren van de beleidslijnen en procedures, zoals vastgesteld door het leidinggevend orgaan.

151. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend beleid heeft voor de identificatie, het verwerven van inzicht, de meting, de monitoring en de rapportage van kredietrisico, in lijn met de omvang en complexiteit van de instelling. Wat dit betreft gaan bevoegde autoriteiten na of de data-infrastructuur van de instelling toereikend is en of analysetechnieken geschikt zijn om de instelling in staat te stellen om hun kredietrisico adequaat te beheren, en te voldoen aan de toezichtrapportagevereisten en om het

kredietrisico dat inherent is aan alle activiteiten in en buiten de balanstelling (waar relevant op groepsniveau) op te sporen, te meten en regelmatig te monitoren.

152. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling de aannames begrijpen die ten grondslag liggen aan het systeem voor de meting van krediet en of zij zich bewust zijn van de mate van relevant modelrisico. Zij dienen te beoordelen of de instelling stresstests heeft uitgevoerd om inzicht te krijgen in de gevolgen van ongunstige gebeurtenissen voor haar kredietrisicoposities en voor de toereikendheid van haar voorzieningen voor kredietrisico's, waarbij zij rekening moeten houden met de frequentie van de stresstests, de geïdentificeerde relevante risicofactoren, de aannames die ten grondslag liggen aan het crisisscenario, en het interne gebruik van de resultaten van de stresstests voor kapitaalplanning en kredietrisicostrategieën.
153. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een continue en doeltreffende monitoring van kredietrisicoblootstellingen (met inbegrip van kredietconcentratie) heeft vastgesteld en ten uitvoer gelegd in de gehele instelling, onder meer middels specifieke indicatoren en relevante triggers, zodat op doeltreffende wijze wordt voorzien in vroegtijdige waarschuwingen. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling regelmatige rapportering van kredietrisicoblootstellingen, waaronder de uitkomsten van stresstests, aan het leidinggevend orgaan, de directie en de relevante kredietrisicobeheerders heeft ingevoerd.
154. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een sterk en omvattend intern kader voor risicobeheersing en goede waarborgen voor kredietrisicolimitering heeft, in lijn met haar kredietrisicostrategie en risicobereidheid. Voor deze beoordeling besteden bevoegde autoriteiten in het bijzonder aandacht aan de toereikende reikwijdte van de risicobeheersingsfuncties van de instelling (met inbegrip van alle geconsolideerde entiteiten, geografische locaties en kredietactiviteiten), aan het bestaan van operationele limieten en andere praktijken die erop gericht zijn de kredietrisicoblootstellingen binnen voor de instelling aanvaardbare niveaus te houden in overeenstemming met haar risicobereidheid en -limieten. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten in het bijzonder na te gaan of de instelling over passende interne controles en werkwijzen beschikt om te waarborgen dat inbreuken op (of afwijkingen van) het beleid, de procedures en de limieten tijdig worden gemeld aan het juiste managementniveau, zodat maatregelen kunnen worden genomen; dit omvat ook controles om de risico's op witwassen en terrorismefinanciering waaraan de instelling als gevolg van haar kredietverleningsactiviteiten is blootgesteld, in kaart te brengen, te beoordelen en te beheersen.
155. Bij het uitvoeren van deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of het limietenstelsel adequaat is voor de complexiteit van de instelling, evenals haar capaciteit om het kredietrisico te meten en te beheren; Dit houdt onder meer in dat moet worden beoordeeld of de vastgestelde limieten absoluut zijn of dat hiervan mag worden afgeweken. In dat laatste geval dient in het beleid van de instelling duidelijk te zijn omschreven gedurende welke periode en onder welke specifieke omstandigheden dergelijke afwijkingen mogelijk zijn. Bovendien moeten de bevoegde autoriteiten beoordelen of de bestaande procedures

toereikend zijn om kredietbeheerders op de hoogte te houden van de actuele limieten, en of deze limieten regelmatig worden herzien en aangepast (bijvoorbeeld om ze in overeenstemming te houden met strategische wijzigingen).

156. De bevoegde autoriteiten beoordelen ook de functionaliteit van de interne auditfunctie wat betreft de toereikendheid, reikwijdte en frequentie van interne audits van het kader voor kredietrisicobeheer. Deze audits moeten een beeld geven van de belangrijkste elementen van het kader voor kredietrisicobeheer, -meting en -beheersing binnen de gehele instelling, alsmede van de mate waarin het interne beleid en de interne procedures voldoen aan de relevante externe regelgeving en van eventuele afwijkingen daarvan.
157. Voor instellingen die een interne rating-gebaseerde benadering hanteren voor de bepaling van de minimale eigenvermogensvereisten voor kredietrisico, beoordelen bevoegde autoriteiten ook of het interne validatieproces deugdelijk is en erin slaagt kritisch te kijken naar aannames van modellen en eventuele potentiële tekortkomingen te identificeren met betrekking tot het kredietrisicobeheersysteem. Deze beoordeling dient – voor zover beschikbaar – te worden gebaseerd op de informatie die voortvloeit uit reeds uitgevoerde toezichtactiviteiten met betrekking tot interne modellen (zoals inspecties ter plaatse), rekening houdend met de toezichtpraktijken die nader worden beschreven in het EBA-handboek voor toezicht voor de validatie van op interne ratings gebaseerde systemen²⁹.

6.2.4. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

158. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het krediet- en tegenpartijrisico van de instelling. Dit beeld dient te worden verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 6 genoemde overwegingen. In het geval dat de bevoegde autoriteit op basis van het grote belang van bepaalde risicosubcategorieën besluit deze subcategorieën afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

Tabel 6 Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor krediet- en tegenpartijrisico

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van de blootstelling aan kredietrisico impliceren geen wezenlijk risico/een uiterst laag risico. Er is geen wezenlijke/een uiterst lage blootstelling aan complexe producten en transacties. Het niveau van kredietconcentratierisico 	<ul style="list-style-type: none"> Het risicobeheer en de beheersingsmaatregelen zijn toereikend ten aanzien van de vereisten zoals uiteengezet in de desbetreffende EBA-richtsnoeren. Het kredietrisicobeleid en de kredietrisicostrategie van de instelling en haar algehele strategie en risicobereidheid

²⁹ EBA/REP/2023/29.

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>is niet wezenlijk/uiteerst laag.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het niveau van niet-renderende leningen en leningen waarvoor uitstel is verleend, is niet wezenlijk/uiteerst laag. • Het kredietrisico van renderende leningen is niet wezenlijk/uiteerst laag. • De invloed van ESG-risico's, met name de ecologische transitie en fysieke risico's, op het kredietrisico is niet wezenlijk/uiteerst laag. • De dekkingsgraad van voorzieningen en aanpassingen van de kredietwaardering is toereikend en betrouwbaar met een zeer hoge mate van zekerheid. • Het dekkingsniveau en de kwaliteit van zekerheden en garanties zijn zeer hoog. 	<p>zijn met elkaar in overeenstemming.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het organisatiekader voor kredietrisico is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een scheiding van taken tussen degenen die risico nemen en de functies voor risicobeheer en -beheersing. • Het kredietrisico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. • De interne limieten en het kader voor de beheersing van kredietrisico zijn deugdelijk. • Limieten waarmee het kredietrisico kan worden verkleind of beperkt, zijn in overeenstemming met de strategie voor het beheer van kredietrisico's en met de risicobereidheid van de instelling. • ESG-risico's, met name risico's in verband met de ecologische transitie en fysieke risico's, zijn op de juiste wijze geïntegreerd in het kredietrisicobeheer en de bijbehorende beheersingsmaatregelen.
2	Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstelling aan kredietrisico impliceren een laag tot gemiddeld risico. • Er is een lage tot gemiddelde blootstelling aan complexe producten en transacties. • Het niveau van kredietconcentratierisico is laag tot gemiddeld. • Het niveau van niet-renderende leningen en leningen waarvoor uitstel is verleend, is laag tot gemiddeld. • Het kredietrisico van renderende blootstellingen is laag tot gemiddeld. • De invloed van ESG-risico's, met name de 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>ecologische transitie en fysieke risico's, op het kredietrisico is laag tot gemiddeld.</p> <ul style="list-style-type: none"> De dekkinggraad van voorzieningen en aanpassingen van de kredietwaardering is toereikend en betrouwbaar met een hoge mate van zekerheid. De dekkinggraad en de kwaliteit van zekerheden en garanties zijn hoog. 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van de blootstelling aan kredietrisico impliceren een matig tot hoog risico. Er is een gemiddelde tot hoge blootstelling aan complexe producten en transacties. Het niveau van kredietconcentratierisico is gemiddeld tot hoog. Het niveau van niet-renderende leningen en leningen waarvoor uitstel is verleend, is gemiddeld tot hoog. Het kredietrisico van renderende blootstellingen is gemiddeld tot hoog en kan verder verslechteren in stresssituaties. De invloed van ESG-risico's, met name de ecologische transitie en fysieke risico's, op het kredietrisico is gemiddeld tot hoog. De dekkinggraad van voorzieningen en aanpassingen van de kredietwaardering is gemiddeld. De dekkinggraad en de kwaliteit van zekerheden en garanties zijn gemiddeld. 	<ul style="list-style-type: none"> Het risicobeheer en de beheersingsmaatregelen leven de vereisten zoals uiteengezet in de desbetreffende EBA-richtsnoeren niet na. Het kredietrisicobeleid en de kredietrisicostrategie van de instelling en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet met elkaar in overeenstemming. Het organisatiekader voor kredietrisico is onvoldoende robuust; er is geen duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico nemen en de functies voor risicobeheer en beheersing. Het kredietrisico wordt niet op de juiste wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. De interne limieten en het kader voor de beheersing van kredietrisico zijn niet deugdelijk genoeg. Limieten waarmee het kredietrisico kan worden verkleind of beperkt, zijn niet in overeenstemming met de strategie voor het beheer van kredietrisico's en met de risicobereidheid van de instelling. ESG-risico's, met name risico's in verband met de ecologische transitie en fysieke risico's, zijn

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De aard en samenstelling van de blootstelling aan kredietrisico impliceren een hoog risico. • Er is een hoge blootstelling aan complexe producten en transacties. • Het niveau van kredietconcentratierisico is hoog. • Het niveau van niet-renderende leningen en leningen waarvoor uitstel is verleend, is hoog. • Het kredietrisico van renderende blootstellingen is hoog. • De invloed van ESG-risico's, met name de ecologische transitie en fysieke risico's, op het kredietrisico is hoog. • De dekkinggraad van voorzieningen en aanpassingen van de kredietwaardering is laag. • De dekkinggraad en de kwaliteit van zekerheden en garanties zijn laag. 	onvoldoende geïntegreerd in het kredietrisicobeheer en de bijbehorende beheersingsmaatregelen.

159. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in het kader van het beheer van krediet- en tegenpartijrisico's van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de maatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. Bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU) of een combinatie daarvan toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

Tabel 7. Mogelijke en niet-uitputtende toezichtmaatregelen met betrekking tot krediet- en tegenpartijrisico's

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), j), l), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:
A. het leidinggevend orgaan of diens comités actiever bij relevante besluiten omtrent kredietverlening betrekken;
B. systemen voor het meten van kredietrisico's verbeteren;
C. controles op kredietprocessen, zoals de verlening, het monitoren en verhalen van krediet verbeteren;

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), j), l), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:

D. het beheer, de beoordeling en de monitoring van zekerheden versterken;
E. de kwaliteit en frequentie van rapportage over kredietrisico's aan het leidinggevend orgaan en de directie verhogen;
F. een specifiek voorzieningenbeleid voeren en – wanneer dat op grond van boekhoudregels en -voorschriften is toegestaan – de voorzieningen uitbreiden;
G. interne risicoparameters en/of risicogewichten waarmee risicoposten voor specifieke producten, sectoren of typen debiteuren worden berekend aanpassen;
H. de waarde van de zekerheden sterker verminderen;
I. grote risicoblootstellingen of andere bronnen van concentratierisico's voor kredieten beperken;
J. de kredietverleningscriteria voor alle of sommige categorieën producten of debiteuren aanscherpen;
K. haar blootstelling aan specifieke soorten faciliteiten (bijv. hypotheken, exportfinanciering, zakelijk onroerend goed, securitisaties), debiteurencategorieën, sectoren, landen, enz. verminderen of daarvoor bescherming verkrijgen;
L. een passende strategie doorvoeren waarmee het bedrag of aandeel in niet-renderende blootstellingen wordt verlaagd;
M. het kredietrisicobeheer met betrekking tot ESG-risico's, met name milieurisico's, verbeteren, eventueel op basis van een of meer van de hierboven genoemde maatregelen.

6.3. Beoordeling van het marktrisico

6.3.1. Algemene overwegingen

160. Bij de beoordeling van het kader voor marktrisicobeheer dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of de instelling onder meer voldoet aan de wetgevingsbesluiten die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.
161. In deze richtsnoeren omvatten verwijzingen naar “marktrisico” alle volgende risico's, die door de bevoegde autoriteiten moeten worden beoordeeld:
- het marktrisico dat voortvloeit uit alle posities in en buiten de balanstelling die onderhevig zijn aan verliezen als gevolg van schommelingen in marktprijzen, d.w.z. risico's in posities in de handelsportefeuille, alsmede het valutarisico en het grondstoffenrisico in de niet-handelsportefeuille;
 - het risico op verliezen als gevolg van schommelingen in de CVA-bedragen naar aanleiding van veranderingen in de creditspreads van tegenpartijen en/of marktprijzen, die van invloed zijn op de reële waarde van derivatentransacties en, indien van toepassing, van effectenfinancieringstransacties (SFT's);
 - het risico dat verbonden is aan de waardering van tegen reële waarde gewaardeerde instrumenten in de zin van artikel 105 van Verordening (EU) 575/2013.
162. Bevoegde autoriteiten kunnen een minder gedetailleerde analyse uitvoeren voor instellingen die voldoen aan de voorwaarden van kleine handelsportefeuilles, zoals uiteengezet in artikel 94 van Verordening (EU) nr. 575/2013. Voor instellingen met verwaarloosbare blootstellingen moet de beoordeling zich richten op de toereikendheid van de

risicobeheersings- en governancestructuur en op de kwaliteit en doeltreffendheid van de systemen en beheersingsmaatregelen.

163. Bevoegde autoriteiten houden rekening met het effect van ESG-risico's op het inherente marktrisico en met de toereikendheid van het kader voor marktrisicobeheer en de risicobeheersing in verband met ESG-risico's, waarbij prioriteit wordt gegeven aan milieurisico's.

6.3.2. Beoordeling van het inherente marktrisico

164. Via de beoordeling van het inherente marktrisico stellen bevoegde autoriteiten vast wat de belangrijkste factoren van de blootstelling van de instelling aan risico's zijn en schatten zij het risico in van een significante prudentiële impact op de instelling. Om een dergelijk inzicht te verkrijgen, moeten de bevoegde autoriteiten eerst vaststellen aan welke marktrisico's de instelling is of kan worden blootgesteld, en hun aandacht richten op de subcategorieën en factoren die voor de instelling als het meest relevant worden beschouwd.
165. Ter ondersteuning van deze analyse dienen de bevoegde autoriteiten ten minste rekening te houden met de producten, activiteiten en bedrijfsonderdelen van de instelling. Zij vergelijken de eigenvermogensvereisten voor markt- en CVA-risico en de extra waarderingsaanpassing die van het eigen vermogen van de instelling is afgetrokken, met de totale eigenvermogensvereisten. Waar van toepassing moeten zij het interne kapitaal dat de instelling aan die risico's heeft toegewezen, vergelijken met het totale interne kapitaal. Zij kunnen ook rekening houden met het relatieve gewicht van marktrisicoposities in termen van totale activa, het relatieve gewicht van nettowinsten op marktrisicoposities ten opzichte van het totale bedrijfsresultaat en de historische veranderingen in deze cijfers en prognoses. Tevens dient rekening te worden gehouden met de strategie van de instelling ten aanzien van de marktactiviteiten en de daarmee samenhangende risicobereidheid. Bij het beoordelen van marktactiviteiten dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de risico's die worden genoemd in paragraaf 161, die zowel de handelsportefeuille als de niet-handelsportefeuille kunnen omvatten.

Aard en samenstelling van de risicoactiviteiten van de instelling

166. De eerste stap bij het beoordelen van de aard van het inherente marktrisico van een instelling is het op consistente en alomvattende wijze in kaart brengen van haar marktrisicoposities. De bevoegde autoriteiten dienen gebruik te maken van beschikbare rapportagesjablonen voor regelgevingsdoeleinden, zoals COREP en FINREP, interne rapportages, inzichten die zijn verkregen uit de beoordeling van andere SREP-elementen (zoals de BMA) of eerdere toezichtsactiviteiten, en vergelijkingen met vergelijkbare instellingen, voor zover beschikbaar.
167. De bevoegde autoriteiten moeten hun beoordeling voornamelijk baseren op de belangrijkste geïdentificeerde bronnen van risico en daarbij vanuit prudentieel oogpunt het belang ervan

voor de instelling evalueren. Bevoegde autoriteiten kijken voor de beoordeling van de aard van het marktrisico ten minste naar de volgende subcategorieën³⁰:

- a. renterisico (handelsportefeuille);
- b. creditspread voor niet-securitisatie, creditspread voor securitisatie (handelsportefeuille);
- c. aandelenrisico (handelsportefeuille);
- d. migratierisico (voor transacties waarop een wanbetalingsrisicotoeslag van toepassing is)³¹;
- e. wanbetalingsrisico (voor activiteiten waarop een wanbetalingsrisicotoeslag van toepassing is);
- f. valutarisico, met inbegrip van vertaalrisico's (zowel in de handelsportefeuille als in de niet-handelsportefeuille);
- g. grondstoffenrisico (handels- en bankportefeuille);
- h. CVA-risico (handels- en bankportefeuille);
- i. waarderingsrisico (tegen reële waarde gewaardeerde instrumenten in de handelsportefeuille en de niet-handelsportefeuille).

168. De bevoegde autoriteiten dienen tevens rekening te houden met:

- a. de complexiteit van financiële producten (bijv. producten die zijn gewaardeerd met behulp van mark-to-model-technieken, producten met niet-deltarisico's en basisrisico's). De bevoegde autoriteit kan dit beoordelen door als indicator gebruik te maken van de toeslag die voortvloeit uit restrisico's overeenkomstig artikel 325u van Verordening 575/2013/EU;
- b. de liquiditeit van de blootstelling van de instelling. De bevoegde autoriteit kan dit doen door te beoordelen of de instelling is blootgesteld aan subcategorieën met hoge liquiditeitshorizonts overeenkomstig tabel 2 van artikel 325bd van Verordening 575/2013/EU;
- c. de concentratie van het marktrisico op specifieke ondernemingen, sectoren, economieën en risicoklassen;
- d. de uitvoering van specifieke marktactiviteiten waarvan het risico mogelijk niet volledig wordt vertegenwoordigd door de eigenvermogensvereisten voor marktrisico (bijv. hoogfrequente handel).

169. Waar passend kijken bevoegde autoriteiten ook naar de interne risicometingen van instellingen. Het kan hierbij onder meer gaan om de interne VaR of het verwachte tekort die/dat niet wordt gebruikt in de berekening van het eigenvermogensvereiste of gevoeligheden van het marktrisico voor verschillende risicofactoren en potentiële verliezen.

170. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook het vermogen van de instelling om zich een volledig beeld te vormen van de mate van marktconcentratierisico waaraan zij is blootgesteld, hetzij door blootstellingen aan één risicofactor, hetzij door blootstellingen aan meerdere met elkaar

³⁰ Zie bijlage II voor een niet-uitputtende opsomming van de subcategorieën van marktrisico's.

³¹ Migratierisico wordt behandeld als onderdeel van het creditspreadrisico in het kader van de fundamentele toetsing van de handelsportefeuille.

samenhangende risicofactoren, waarbij zij bijzondere aandacht besteden aan concentraties in complexe en illiquide producten. Zij dienen de eigen beoordeling door de onderneming van concentraties en illiquide posities te toetsen. De bevoegde autoriteiten moeten van instellingen verlangen dat zij de blootstelling aan een bepaalde CTP verminderen in geval van een buitensporig concentratierisico, of dat zij blootstellingen in hun clearingrekeningen opnieuw in beeld brengen overeenkomstig artikel 7, onder a), van Verordening 648/2012.

171. Bij het bepalen of P2R moet worden opgelegd voor het marktrisico waaraan de instelling is blootgesteld, dienen de bevoegde autoriteiten, overeenkomstig paragraaf 300, te beoordelen of de Pijler 1-methodologie het risico adequaat weergeeft, waarbij zij rekening moeten houden met het volgende:

- a. Instellingen die de alternatieve gestandaardiseerde benadering hanteren, zijn krachtens Pijler 1 verplicht een toeslag (residueel risicotoeslag) te berekenen voor de risico's die inherent zijn aan complexe financiële producten en die niet voldoende tot uiting komen in de op gevoeligheid gebaseerde methode en de toerekening voor het wanbetalingsrisico;
- b. Instellingen die de interne-modelbenadering of de alternatieve interne-modelbenadering hanteren, zijn verplicht alle wezenlijke risico's in die interne modellen in kaart te brengen;
- c. de risicogewichten uit de alternatieve gestandaardiseerde benadering, de maatstaven voor het verwachte tekort als bedoeld in artikel 325bb van Verordening 575/2013/EU en de risicomaatstaven voor crisisscenario's als bedoeld in artikel 325bk van Verordening 575/2013/EU in de alternatieve interne-modelbenadering zijn bedoeld om rekening te houden met de liquiditeit van de posities in overeenstemming met de liquiditeitshorizon als bedoeld in tabel 2 van artikel 325bd van Verordening 575/2013/EU.

172. De bevoegde autoriteiten dienen, in het kader van marktrisicoposities en de bijbehorende bestuursregelingen, alle transfer pricing-regelingen in kaart te brengen en te analyseren tussen in de Unie gevestigde instellingen die deel uitmaken van een groep uit een derde land, en andere entiteiten van die groep die buiten de Unie zijn gevestigd en niet door de EU-moederonderneming in de geconsolideerde jaarrekening zijn opgenomen. De analyse dient de volgende gegevens te bevatten:

- a. een kwantitatief element om het belang van de transfer pricing-regelingen te bepalen in verhouding tot de totale winst- en verliesrekening van de handelsportefeuille en het eigen vermogen van de instelling;
- b. een kwalitatieve component om te beoordelen of het effect van deze regelingen transparant is voor de raad van bestuur van de instelling en op passende wijze tot uiting komt in de governance van het risicobeheer;
- c. een kwalitatief onderdeel om te beoordelen hoe de transfer pricing-regeling de zakelijke beslissingen van de instelling beïnvloedt, met inbegrip van de manier waarop de dynamiek van de transfer pricing-regeling mogelijk van invloed is op de beslissingen van de front-office-afdelingen, en de mogelijke belangenconflicten die de regeling kan veroorzaken.

173. De bevoegde autoriteiten moeten het belang van de transfer pricing in de context van handelsportefeuilleposten vaststellen door zich te richten op de regelingen voor transfer pricing die aan de volgende voorwaarden voldoen:
- a. zij hebben betrekking op ten minste één entiteit van de groep die buiten de Unie is gevestigd en waarvoor het hoogste consolidatieniveau zich buiten de Unie bevindt;
 - b. zij zijn gebaseerd op een methode voor het bepalen van de winst uit transacties (transaction profit method, TPM) – of een vergelijkbare praktijk die economisch gelijkwaardig zou zijn – volgens welke de winsten en verliezen met betrekking tot posities die het eigendom zijn van meerdere entiteiten, worden verdeeld over die entiteiten op basis van de marginale bijdrage “m” van elke entiteit aan de kernmaatstaven die in de prijsregeling zijn vastgelegd.
174. Voor instellingen die vallen onder paragraaf 173, punt a), waarbij de winsten en verliezen die als gevolg van transfer pricing-regelingen op basis van transactiewinstmethoden zijn herverdeeld, materieel zijn (d.w.z. meer dan 5 % uitmaken van de door de instelling gegenereerde winst- en verliesrekening) en dit risico niet of niet volledig door P1R wordt gedekt, dienen de bevoegde autoriteiten:
- a. dit risico in aanmerking te nemen voor de bepaling van P2R;
 - b. rekening te houden met de resultaten van de in paragraaf 172 genoemde componenten, zoals de materialiteit van de transfer pricing-regelingen, met betrekking tot de kapitaalvereisten voor marktrisico's van de portefeuille waarvan de winsten en verliezen worden gebruikt om het aan de instelling over te dragen bedrag te bepalen, evenals met potentiële tekortkomingen in de desbetreffende governanceregelingen;
 - c. P2R vaststellen die de marktrisico's die niet onder P1R vallen en die voortvloeien uit de transfer pricing-regeling, voldoende dekken. Daartoe kunnen de bevoegde autoriteiten gebruikmaken van de in bijlage V vastgestelde berekeningsmethode of van een alternatieve methode die een nauwkeurige meting oplevert van het risico dat niet onder P1R valt en waarmee het daaruit voortvloeiende P2R wordt vastgesteld, waarbij de methode in bijlage V als referentie wordt gehanteerd.

Waarschijnlijkheidsanalyse en stresstests

175. Bevoegde autoriteiten analyseren de historische winstgevendheid van marktactiviteiten, met inbegrip van de volatiliteit van de winsten, om een beter inzicht te verwerven in het risicoprofiel voor marktrisico van de instelling. Deze analyse kan zowel op portefeuilleniveau worden uitgevoerd als worden uitgesplitst per bedrijfsonderdeel, activaklasse of handelsafdeling, afhankelijk van de materialiteit en complexiteit van de blootstellingen van de instelling (zoals blijkt uit de BMA of andere toezichtinformatie).
176. Bevoegde autoriteiten maken onderscheid tussen inkomsten uit handel en andere inkomsten (zoals commissies, aan cliënten gefactureerde kosten, enz.) enerzijds en gerealiseerde en niet-gerealiseerde winsten/verliezen anderzijds.

177. Voor activaklassen en/of -posities die aanzienlijke winsten of verliezen opleveren, beoordelen bevoegde autoriteiten de winstgevendheid in vergelijking met het niveau van het door de instelling aangegane risico (bijv. VaR/nettowinst op voor handel bestemde financiële activa en passiva) teneinde mogelijke inconsistenties te identificeren en te analyseren. Waar mogelijk vergelijken bevoegde autoriteiten de cijfers van de instelling met haar prestaties in het verleden en met vergelijkbare groepen.
178. Bevoegde autoriteiten beoordelen of een instelling adequate stresstests heeft ingevoerd als aanvulling op haar systeem voor risicometing. Hiertoe houden zij rekening met de volgende elementen:
- de frequentie van de stresstests;
 - of relevante risicofactoren worden geïdentificeerd (bijv. illiquiditeit / prijsverschillen, geconcentreerde posities, “one-way”-markten);
 - onderliggende aannames van het stressscenario;
 - intern gebruik van de uitkomsten van stresstests voor kapitaalplanning en marktrisicostrategieën.

6.3.3. Beoordeling van het kader voor marktrisicobeheer en -risicobeheersing

179. Teneinde een adequaat inzicht te krijgen in het beheer van het marktrisico, in overeenstemming met het risicoprofiel van de instelling, dienen de bevoegde autoriteiten ook het kader voor risicobeheer en -risicobeheersing van de instelling te beoordelen en na te gaan of dit toereikend is in het licht van de inherente risicoblootstellingen. Voor deze beoordeling gebruikt de bevoegde autoriteit de paragrafen in dit hoofdstuk, en maakt zij daarbij gebruik van de volgende factoren:
- de uitkomsten van de beoordeling van andere SREP-elementen (zoals de BMA en de governancegebieden);
 - het resultaat van de beoordeling als bedoeld in artikel 325c van Verordening 575/2013/EU voor instellingen die de alternatieve standaardbenadering gebruiken, en het resultaat van de beoordeling die is uitgevoerd overeenkomstig Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1085, met name met betrekking tot de vereisten als bedoeld in de artikelen 104b, 325bi en 325bj van Verordening 575/2013/EU.
180. De bevoegde autoriteiten beoordelen ook het beleid en de procedures van instellingen voor de toewijzing van de posities aan de handelsportefeuille en de bankportefeuille, zoals beschreven in titel 1 van hoofdstuk 3 van Verordening 575/2013/EU.

Marktrisicostrategie en risicobereidheid

181. Bevoegde autoriteiten beoordelen of instellingen een gedegen, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde risicobereidheid, -strategie en -limieten heeft die zijn goedgekeurd door hun leidinggevend orgaan. Voor deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten onder meer rekening met de rol van het leidinggevend orgaan bij het bepalen, goedkeuren en evalueren

van de risicostrategie en -bereidheid, de goede uitvoering van deze strategie door het leidinggevend orgaan en de geschiktheid ervan voor de instelling gezien haar bedrijfsmodel, haar algehele risicobereidheid, haar huidige en toekomstige marktomgeving en haar financiële toestand.

Kader voor organisatorische en interne controle

182. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend organisatiekader heeft om doeltreffende identificatie, begrip, meting, monitoring en beheersing van het marktrisico mogelijk te maken, met (zowel kwalitatief als kwantitatief) voldoende personele en technische middelen om de vereiste taken uit te voeren. Voor deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten rekening met de toereikendheid van de verantwoordelijkheidsstructuren voor het aangaan, bewaken, rapporteren en beheersen van marktrisico's, de mate waarin deze structuren de gehele instelling bestrijken, het bestaan van een duidelijke scheiding tussen de front-office en de back-office en tussen de risicobepalende en de risicobeheersingsfuncties, alsmede de vaardigheden en deskundigheid van het betrokken personeel.
183. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling beschikt over een duidelijk gedefinieerd beleid en procedures voor het identificeren, beheren, meten en beheersen van marktrisico's, en of deze degelijk en in overeenstemming zijn met de risicostrategie van de instelling en alle belangrijke bedrijfsactiviteiten en processen bestrijken. Hieronder valt de beoordeling of dit beleid en de procedures duidelijk zijn vastgelegd, gecommuniceerd en consistent worden toegepast binnen de instelling.
184. De beoordeling dient met name betrekking te hebben op de posities die voor regelgevingsdoeleinden moeten worden opgenomen/uit de handelsportefeuille worden uitgesloten, het beleid inzake interne afdekkingen en de procedures voor nieuwe marktactiviteiten en/of producten.
185. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend kader heeft voor het identificeren, begrijpen en meten van marktrisico, in overeenstemming met de omvang en complexiteit van de instelling, en of dit kader voldoet aan de minimumvereisten van de relevante wetgeving en regelgeving.
186. Bevoegde autoriteiten beoordelen of instellingen over een toereikend kader voor monitoring en rapportage van marktrisico's beschikken dat waarborgt dat waar nodig snel actie wordt ondernomen op het juiste niveau van de directie of het leidinggevend orgaan in het geval van inbreuken. Het monitoringsysteem dient specifieke indicatoren en relevante triggers te omvatten, zodat op doeltreffende wijze wordt voorzien in vroegtijdige waarschuwingen, en moet het leidinggevend orgaan en de directie informeren over de huidige blootstellingen en maatregelen in vergelijking met de beleidslimieten.
187. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling sterke en omvattende limietenstelsels en een intern kader voor risicobeheersing met goede waarborgen voor kredietrisicolimitering heeft, in lijn met haar risicostrategie en risicobereidheid. Voor deze beoordeling besteden

bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht aan de reikwijdte van de risicobeheersingsfuncties van de instelling (met inbegrip van alle geconsolideerde entiteiten, geografische locaties en marktactiviteiten), aan het bestaan van bedrijfslimieten (met inbegrip van individuele limieten op het niveau van afzonderlijke desks of bedrijfsonderdelen, die dagelijks moeten worden bewaakt) en andere praktijken die erop gericht zijn de blootstellingen aan marktrisico binnen de voor de instelling aanvaardbare niveaus te houden, in overeenstemming met haar risicobereidheid en -limieten.

188. De bevoegde autoriteiten moeten tevens beoordelen of het interne validatieproces deugdelijk en doeltreffend is om de aannames van het model kritisch te toetsen en eventuele tekortkomingen in het systeem voor het beheer van marktrisico's op te sporen. Voor instellingen die een interne benadering hanteren voor het bepalen van de minimale eigenvermogensvereisten voor marktrisico, dient deze beoordeling – voor zover beschikbaar – te worden gebaseerd op de informatie die voortvloeit uit reeds uitgevoerde toezichtactiviteiten met betrekking tot interne modellen (zoals inspecties ter plaatse).
189. De bevoegde autoriteiten dienen tevens de werking van de interne-auditfunctie te beoordelen wat betreft de toereikendheid, de reikwijdte en de frequentie van interne audits van het kader voor het beheer van marktrisico's. Dit moet een beeld geven van de belangrijkste elementen van het kader voor risicobeheer, -meting en -beheersing binnen de gehele instelling, alsmede van de mate waarin het interne beleid en de interne procedures voldoen aan de relevante externe regelgeving en van eventuele afwijkingen daarvan.

6.3.4. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

190. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het marktrisico van de instelling. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 8 genoemde overwegingen. In het geval dat de bevoegde autoriteit op basis van het grote belang van bepaalde risicosubcategorieën besluit deze subcategorieën afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

Tabel 8. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor marktrisico

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van blootstellingen aan het marktrisico impliceren dat er geen wezenlijk/een uiterst laag risico is. De blootstellingen van de instelling aan marktrisico zijn niet complex. Het niveau van marktrisicoconcentratie is 	<ul style="list-style-type: none"> Het marktrisicobeleid en de marktrisicostrategie van de instelling en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming. Het organisatiekader voor marktrisico is robuust, met duidelijke

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>niet wezenlijk/uiterst laag.</p> <ul style="list-style-type: none"> De blootstellingen van de instelling aan marktrisico genereren niet-volatiele rendementen. 	<p>verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico nemen en degenen die de risico's beheren en beheersen.</p>
2	Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een laag tot gemiddeld risico. De complexiteit van het marktrisico van de instelling is laag tot gemiddeld. Het niveau van marktrisicoconcentratie is laag tot gemiddeld. De blootstellingen van de instelling aan marktrisico genereren een lage tot gemiddelde volatiliteit van de rendementen. 	<ul style="list-style-type: none"> Het marktrisico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. De interne limieten en het kader voor de beheersing van het marktrisico zijn deugdelijk en in overeenstemming met de risicobeheerstrategie en de risicobereidheid van de instelling.
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een gemiddeld tot hoog risico. De complexiteit van het marktrisico van de instelling is gemiddeld tot hoog. Het niveau van marktrisicoconcentratie is gemiddeld tot hoog. De blootstellingen van de instelling aan marktrisico genereren een gemiddelde tot hoge volatiliteit van de rendementen. 	<ul style="list-style-type: none"> Het marktrisicobeleid en de marktrisicostrategie van de instelling en haar algehele strategie en risicoprofiel zijn niet volledig met elkaar in overeenstemming. Het organisatiekader voor marktrisico voorziet in onvoldoende mate in een scheiding van verantwoordelijkheden en taken tussen degenen die risico's nemen en de functies voor risicobeheer en -beheersing. De meting, monitoring en rapportage van marktrisico worden onvoldoende nauwkeurig en frequent uitgevoerd. De interne limieten en het kader voor de beheersing van het marktrisico zijn niet in overeenstemming met de risicobeheerstrategie of
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De aard en samenstelling van de blootstellingen aan marktrisico impliceren een hoog risico. De complexiteit van het marktrisico van de instelling is hoog. Het niveau van marktrisicoconcentratie is hoog. 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<ul style="list-style-type: none"> De blootstellingen van de instelling aan marktrisico genereren een hoge volatiliteit van de rendementen. 	de risicobereidheid van de instelling.

191. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in het marktrisicobeheerkader van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de maatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. Bevoegde autoriteiten kunnen andere toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU) of een combinatie daarvan toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

Tabel 9. Mogelijke en niet-uitputtende toezichtmaatregelen met betrekking tot marktrisico

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), j), l), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:
A. de kwaliteit en frequentie van de rapportage over het marktrisico aan het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling vergroten;
B. de prestatie van de interne werkwijzen van de instelling of van zijn backtesten of stresstestcapaciteit verbeteren;
C. regelmatig en meer diepgaande interne audits van de marktactiviteit uitvoeren;
D. de investeringen in bepaalde producten beperken wanneer het beleid en de procedures van de instelling niet waarborgen dat het risico dat uit deze producten voortvloeit, adequaat wordt gedekt en beheerst;
E. financiële producten afstoten wanneer de waarderingsprocessen van de instelling niet leiden tot voorzichtige waarderingswaarden die voldoen aan de normen van Verordening (EU) nr. 575/2013;
F. het niveau van het inherente marktrisico verlagen (bijv. door afdekking of verkoop van activa of toename van via centrale tegenpartijen (CTP's) afgewikkelde derivaten) wanneer significante tekortkomingen in de meet- of controlesystemen van de instelling zijn vastgesteld;
G. een plan presenteren om haar blootstelling aan noodlijdende activa en/of illiquide posities geleidelijk te verminderen.

6.4. Beoordeling van operationeel risico

6.4.1. Algemene overwegingen

192. Bij de beoordeling van het kader voor operationeel risicobeheer dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of de instelling onder meer voldoet aan de wetgevingsbesluiten die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.

193. Bevoegde autoriteiten beoordelen het operationeel risico in alle bedrijfsonderdelen en activiteiten van de instelling, rekening houdend met de uitkomsten van de beoordeling van de regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing zoals beschreven in titel 5. Bij deze beoordeling bepalen bevoegde autoriteiten hoe operationeel risico zich kan

voordoen, waarbij zij ook rekening houden met de dataset met verliesgegevens van de instelling en de potentiële effecten van andere gerelateerde risico's (bv. grensgebonden kredietgerelateerde en marktgerelateerde operationele risico's).

194. Bevoegde autoriteiten beoordelen het belang van het operationele risico dat voortvloeit uit derde dienstverleners, met inbegrip van de concentratie (op entiteit- en, indien relevant, op groepsniveau) op een of meer diensten die worden verleend door één derde dienstverlener (direct of indirect via onderaannemingsketens) of een beperkt aantal derde aanbieders die de kritieke of belangrijke functies van de instelling ondersteunen, en of deze van invloed kunnen zijn op de operationele veerkracht, prestaties en risicobeheersing van de instelling. Bij deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten rekening met de mate waarin andere instellingen een beroep doen op dezelfde externe dienstverleners, wanneer die instellingen over dergelijke informatie beschikken.
195. Bij de beoordeling van operationele risico's dienen de bevoegde autoriteiten, overeenkomstig de DORA, de ICT-risico's te beoordelen, evenals de mogelijke gevolgen daarvan voor de kritieke of belangrijke functies van de instelling, met inbegrip van eventuele financiële, reputatie-, regelgevings- en strategische gevolgen voor de instelling.
196. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passende aanpak inzake operationele veerkracht hanteert om verstoringen te weerstaan, zich eraan aan te passen en ervan te herstellen wanneer deze zich voordoen, en of dit adequaat en consistent is afgestemd op het bestaande kader voor risicobeheer, bedrijfscontinuïteitsplannen en beheer door derden.
197. Bij de beoordeling van het operationele risico beoordelen bevoegde autoriteiten, indien van toepassing, of de beleidslijnen en procedures van de instelling de operationele risico's en de ondersteunende technologie van de instelling identificeren, evalueren en op passende wijze beheren.
198. De bevoegde autoriteiten dienen het reputatierisico samen met het operationele risico te beoordelen, aangezien het inherent verband houdt met gebeurtenissen op het gebied van het operationele risico. De uitkomst van de beoordeling van het reputatierisico mag echter niet worden meegenomen in de score voor het operationele risico, maar moet, indien van toepassing, worden beschouwd als onderdeel van de BMA en/of de liquiditeitsrisicobeoordeling, aangezien de belangrijkste gevolgen ervan het vertrouwen van beleggers, deposanten of deelnemers aan de interbancaire markt in de instelling kunnen ondermijnen.
199. De bevoegde autoriteiten dienen de impact van ESG-risico's op de inherente operationele en reputatierisico's te beoordelen, evenals de toereikendheid van de beheersingsmaatregelen voor operationele en reputatierisico's die verband houden met ESG-risico's, waarbij prioriteit moet worden gegeven aan ecologische transitie en fysieke risico's. Met name moeten de bevoegde autoriteiten bij de beoordeling van juridische risico's en reputatierisico's rekening houden met milieurisico's en risico's op greenwashing.

6.4.2. Beoordeling van het inherente operationele risico

200. De bevoegde autoriteiten dienen een grondig inzicht te verwerven in de inherente operationele risicoposities van de instelling en moeten beoordelen hoe groot de prudentiële impact van dit risico voor de instelling is, evenals de gevolgen voor haar vermogen om kritieke of belangrijke functies te vervullen in geval van verstoring.
201. Ter ondersteuning van deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten rekening met het eigenvermogensvereiste voor het operationeel risico ten opzichte van het totale eigenvermogensvereiste en, indien van toepassing, het interne kapitaal dat door de instelling voor het operationeel risico is toegewezen ten opzichte van het totale interne kapitaal. Bovendien moeten de bevoegde autoriteiten gebruikmaken van de kennis die is opgedaan bij de beoordeling van andere SREP-onderdelen (met name uit titel 4 en titel 5), uit de vergelijking met soortgelijke instellingen, uit andere toezichtactiviteiten – waaronder de inbreng van de toezichthouders op het gebied van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme (AML/CFT) en de markttoezichtautoriteiten – en uit andere relevante informatiebronnen.
202. De bevoegde autoriteiten dienen ten minste rekening te houden met de belangrijkste operationele risicofactoren en mogelijke verstorende scenario's, en deze, indien van toepassing, te analyseren per bedrijfsonderdeel, rechtspersoon, regio en categorie van gebeurtenissen (afhankelijk van de beschikbaarheid van gegevens), en de positie van de instelling te vergelijken met die van soortgelijke instellingen. Deze factoren moeten ten minste betrekking hebben op de belangrijkste strategie van de instelling inzake operationeel risico en de risicobereidheid op het gebied van operationeel risico, de bedrijfsomgeving (met inbegrip van geografische aanwezigheid, ICT-activiteiten en distributiekkanalen), recente belangrijke bedrijfsgebeurtenissen (zoals fusies, overnames, afstotingen en herstructureringen), ICT-systemen en andere ICT-gerelateerde aspecten zoals bedoeld in hoofdstuk 6.4.2.3, proceswijzigingen, overeenkomsten met derden, kwesties inzake naleving van regelgeving, bedrijfsambities en beloningsregelingen, alsmede andere belangrijke factoren die het operationeel risico beïnvloeden.

Aard en betekenis van de blootstellingen aan operationeel risico

203. Bevoegde autoriteiten bepalen de aard van blootstellingen aan operationeel risico door blootstellingen aan de belangrijkste factoren van operationeel risico te analyseren en zo een toekomstgerichte visie op prospectief operationeel risico te ontwikkelen. Voor deze analyse moeten de bevoegde autoriteiten:
- a. mogelijk rekening houden met het bedrijfsmodel, de bedrijfsonderdelen, producten, processen en geografische locaties die relevant zijn voor de instelling, de beoordeling van afhankelijkheden en blootstellingen aan het operationele risico van primaire risicodeterminanten (bijv. processen, mensen, systemen en externe factoren) en interacties van risicodeterminanten, door gebruik te maken van de zelfbeoordeling van het

- risico van de instelling, de analyse van vergelijkbare situaties, gegevens en openbare databases en/of consortiumdatabanken, indien beschikbaar en relevant;
- b. rekening houden met zowel de frequentie als de ernst van de evenementen waaraan de instelling is blootgesteld, en maken zij onderscheid tussen gebeurtenissen die zeer ernstige verliezen veroorzaken en gebeurtenissen die zeer frequent optreden. Op basis van dit onderscheid beoordelen bevoegde autoriteiten de trends van uit het operationeel risico voortvloeiende verliezen en de concentratie daarvan; en
 - c. gebruik maken van scenarioanalyses en rekening houden met geplande bedrijfsactiviteiten en prospectieve analyses van operationele risico's die door de instelling worden uitgevoerd, indien beschikbaar, rekening houdend met eventuele corrigerende maatregelen en reeds uitgevoerde en doeltreffende mitigatiemaatregelen.
204. Na de identificatie en analyse van de belangrijkste bronnen en oorzaken van operationeel risico moeten de bevoegde autoriteiten zich richten op die factoren die de meest wezenlijke potentiële gevolgen voor de instelling kunnen hebben.
205. Een belangrijke informatiebron waarmee bevoegde autoriteiten rekening moeten houden, is de dataset met verlies- en gebeurtenisgegevens van de instelling, aangezien deze waardevolle inzichten kan bieden in de ontwikkeling van het operationele risicoprofiel van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de volledigheid, nauwkeurigheid en kwaliteit van de verliesgegevens periodiek te beoordelen. Een andere informatiebron zouden de registraties van de instelling moeten zijn van alle ICT-gerelateerde incidenten en significante cyberdreigingen (overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de DORA) en de geïdentificeerde bronnen van ICT-risico's (overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de DORA).

Beoordeling van subcategorieën van operationeel risico

206. Bevoegde autoriteiten richten hun beoordeling op die subcategorieën die significant worden geacht voor de instelling. Bevoegde autoriteiten gebruiken ook de mening van hun deskundigen om significante subcategorieën te identificeren, op basis van alle beschikbare interne en externe informatiebronnen. Bevoegde autoriteiten besteden bij hun beoordeling bijzondere aandacht aan de volgende aspecten van operationeel risico³²:
- a. juridisch risico;
 - b. modelrisico;
 - c. ICT-risico.

6.4.2.1. Juridisch risico

207. De bevoegde autoriteiten dienen bij de beoordeling van de relevantie en de omvang van de blootstellingen van de instelling aan juridische risico's rekening te houden met het volgende:
- a. misleidende verkopen van producten of diensten;

³² Zie bijlage III voor een niet-uitputtende opsomming van de subcategorieën van operationele risico's.

- b. belangenconflicten bij het uitvoeren van activiteiten;
- c. manipulatie van benchmark-rentetarieven, wisselkoersen of andere financiële instrumenten of indices;
- d. barrières voor het omzetten van financiële producten tijdens hun looptijd en/of voor het overstappen naar andere leveranciers van financiële diensten;
- e. automatische verlengingen van producten of boetes bij opzeggen; en/of
- f. afhandeling van klachten van klanten;
- g. schending van nationale en internationale regels en voorschriften (belastingregels, interne fraude of interne diefstal, regels tegen witwaspraktijken, regels tegen terrorisme en economische sancties);
- h. risico's op gerechtelijke procedures in verband met ESG, met name op het gebied van milieu en greenwashing.

208. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de instelling mogelijk te maken krijgt met kosten, boetes, sancties of schadevergoedingen als gevolg van gerechtelijke procedures, en moeten daarbij rekening houden met het aantal klachten en de inhoud daarvan. De resultaten van de Titel 4-beoordeling moeten ook worden benut, in combinatie met een grondige analyse van het stimuleringsbeleid, om diepgaand inzicht te verkrijgen in de oorzaken van mogelijk wangedrag. In deze context houden bevoegde autoriteiten ook rekening met de vraag of de instelling beschikt over adequate en effectieve systemen en processen om beperkende maatregelen (bijv. sancties) uit te voeren en na te leven, waaronder het beoordelen van de naleving door de instelling van de EBA-richtsnoeren inzake interne beleidslijnen, procedures en risicobeheersing³³.

209. Bevoegde autoriteiten hanteren echter een toekomstgerichte benadering, waarbij ze ook aandacht besteden aan de mogelijke impact van ontwikkelingen in de regelgeving en de activiteit van relevante autoriteiten met betrekking tot consumentenbescherming en de levering van financiële diensten in het algemeen.

6.4.2.2. Modelrisico

210. In het kader van het operationele risico beoordelen bevoegde autoriteiten het modelrisico, in het bijzonder met betrekking tot interne niet-regelgevingsmodellen (bijv. AI-modellen, prijsstelling van producten, vaststelling en monitoring van risicolimieten, Icaap-/Ilaap-modellen, herstelopties).

211. Voor de beoordeling van het modelrisico nemen bevoegde autoriteiten de volgende factoren in aanmerking:

- a. in hoeverre en voor welke doeleinden de instelling modellen voor besluitvorming gebruikt en naar het zakelijk belang van dergelijke besluiten. De bevoegde autoriteiten dienen vast

³³ EBA-richtsnoeren inzake interne beleidslijnen, procedures en controles ter waarborging van de uitvoering van beperkende maatregelen van de Unie en de lidstaten (EBA/GL/2024/14)

te stellen voor welke bedrijfsactiviteit(en) de instelling in aanzienlijke mate gebruik maakt van modellen, en de mogelijke gevolgen van het modelrisico te beoordelen door middel van onder meer gevoeligheids- en scenarioanalyses of stresstests; en

- b. de deugdelijkheid van de controlemechanismen (wat betreft methoden, frequentie, follow-up, enz.), met inbegrip van een goedkeuringsproces voor modellen, regelmatig uitgevoerde beoordelingen en de mate waarin de instelling zich bewust is van tekortkomingen in de modellen of van ontwikkelingen op de markt en in de bedrijfswereld.

212. Wanneer modellen worden gebruikt voor besluitvorming (bijvoorbeeld bij de prijsbepaling van producten, AI-modellen, de beoordeling van financiële instrumenten of het opstellen van klantprofielen), moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of er een degelijk intern validatieproces en/of modelbeoordelingsproces bestaat om modelrisico's (met uitzondering van regelgevingsmodellen) te identificeren en te beperken.

213. Bevoegde autoriteiten houden bij het uitvoeren van de modelrisicobeoordeling rekening met de beoordeling van andere risico's voor het kapitaal en risico's voor de liquiditeit en de financiering, met name wat betreft de toereikendheid van methoden die worden gebruikt voor risicometing, prijsbepaling en waardebeoordeling van activa en/of passiva. De resultaten van een dergelijke beoordeling beïnvloeden de bevindingen inzake operationeel risico.

6.4.2.3. ICT-risico – Beoordeling van het inherente ICT-risico

Identificatie van wezenlijke ICT-risico's

214. In overeenstemming met de DORA dienen de bevoegde autoriteiten de identificatie, classificatie en documentatie door de instelling te beoordelen van alle door ICT ondersteunde bedrijfsfuncties, rollen en verantwoordelijkheden, de informatieactiva³⁴ en ICT-activa³⁵ die deze functies ondersteunen, alsmede hun rol en onderlinge afhankelijkheden met betrekking tot ICT-risico's. Deze beoordeling moet bevoegde autoriteiten helpen een grondig inzicht te ontwikkelen in de inherente blootstellingen van de instelling aan ICT-risico's (ICT-risicoprofiel), het wezenlijke inherente ICT-risico vast te stellen en zich een oordeel te vormen over de prudentiële impact ervan. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten, voor zover relevant en van toepassing, ten minste het volgende in overweging te nemen:

- a. verslag over de beoordeling van het kader voor ICT-risicobeheer (overeenkomstig artikel 6, lid 5, van de DORA);
- b. bronnen van ICT-risico's, met name de blootstelling aan risico's ten opzichte van en afkomstig van andere financiële instellingen, zoals door de instelling vastgesteld overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de DORA;
- c. gemelde ernstige ICT-incidenten (overeenkomstig artikel 19, lid 1, van de DORA), met inbegrip van de ontwikkeling van de totale jaarlijkse kosten en verliezen als gevolg van ernstige ICT-incidenten (overeenkomstig artikel 11, lid 10, van de DORA);

³⁴ Artikel 3, lid 6, van Verordening (EU) 2022/2554

³⁵ Artikel 3, lid 7, van Verordening (EU) 2022/2554

- d. resultaten van de tests die zijn gepland in het kader van het programma voor het testen van de digitale operationele veerkracht (overeenkomstig artikel 24 van de DORA), met inbegrip van een samenvatting van de bevindingen van de op bedreigingen gebaseerde penetratietests (TLPT) en de bijbehorende herstelmaatregelen (overeenkomstig artikel 26, lid 6, van de DORA);
- e. informatieregister (overeenkomstig artikel 28, lid 3, van de DORA), met inbegrip van de mate van concentratie bij externe ICT-dienstverleners, met inbegrip van ICT-dienstverleners binnen de groep, per type ICT-diensten en/of ICT-systemen;
- f. aanbevelingen en adviezen van de hoofdtoezichthouders (overeenkomstig artikel 40, lid 3, en artikel 42, lid 7, van de DORA) en daarmee verband houdende reacties, verslagen en informatie van kritieke externe ICT-dienstverleners (overeenkomstig artikel 35, lid 1, onder c), artikel 42, lid 1, en artikel 48, lid 2, van de DORA);
- g. de complexiteit van ICT-systemen en de resultaten van de ICT-risicobeoordeling van verouderde ICT-systemen (overeenkomstig artikel 8, lid 7, van de DORA);
- h. risicobeoordeling van ingrijpende wijzigingen (overeenkomstig artikel 8, lid 3, van de DORA);
- i. niveau van invoering en integratie van innovatieve ICT-oplossingen;
- j. locaties, te weten de regio's of landen, van datacentra en gevoelige aangewezen gebieden, ook wanneer contractuele ICT-diensten worden geleverd door derde ICT-dienstverleners, waaronder locaties waar gegevens worden verwerkt en opgeslagen;
- k. eventuele daarmee verband houdende wezenlijke tekortkomingen of zwakke punten die zijn vastgesteld in het kader van titel 5;
- l. zelfbeoordelingen van ICT-risico's en -beheersingsmaatregelen (indien opgenomen in de Icaap-informatie);
- m. informatie over het beheer van ICT-risico's die wordt ingediend bij het leidinggevend orgaan van de instelling;
- n. bevindingen van interne en externe ICT-audits;
- o. externe bedreigingsomgeving, met inbegrip van informatie over bedreigingen en kwetsbaarheden.

Toetsing van ICT-systemen en ICT-diensten

215. De bevoegde autoriteiten dienen de relevante documentatie, methodologie en processen van de instelling te beoordelen en zich een oordeel te vormen over de vraag of de instelling de ICT-systemen en ICT-diensten die kritieke of belangrijke functies ondersteunen, op de juiste wijze heeft geïdentificeerd. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten het volgende in overweging te nemen:

- a. ICT-systemen die cruciale of belangrijke functies ondersteunen, alsmede de door de instelling aangewezen cruciale informatieactiva en ICT-activa (overeenkomstig artikel 8 van de DORA);

- b. belangrijke processen die afhankelijk zijn van derde aanbieders van ICT-diensten, waaronder onderlinge verbindingen met derde aanbieders van ICT-diensten die kritieke of belangrijke functies ondersteunen, zoals vastgesteld door de instelling (overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de DORA).

Identificatie en inventarisatie van wezenlijke ICT-risico's voor ICT-systemen en ICT-diensten die cruciale of belangrijke functies ondersteunen

216. Na de beoordeling van de afhankelijkheid van de instelling van informatie- en ICT-middelen, het ICT-risicoprofiel, de ICT-systemen en de ICT-diensten, dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over de wezenlijke ICT-risico's die een aanzienlijke prudentiële impact kunnen hebben op de ICT-systemen en -diensten van de instelling die kritieke of belangrijke functies ondersteunen, en die een aanzienlijke impact kunnen hebben op het vermogen van de instelling om onder versturende omstandigheden te blijven functioneren. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten het volgende in overweging te nemen:

- a. financiële schade, waaronder mogelijke schadevergoedingen aan klanten, juridische en herstelkosten, contractuele schadevergoedingen, kosten en gederfde inkomsten;
- b. mogelijke verstoring van de bedrijfsactiviteiten, rekening houdend (maar niet beperkt tot) het kritieke karakter van de betrokken diensten, met inbegrip van de transacties en activiteiten van de instelling (met inbegrip van afhankelijkheid van derden), het aantal cliënten en/of financiële tegenpartijen en/of bijkantoren en werknemers dat mogelijk wordt getroffen;
- c. mogelijk gegevensverlies;
- d. potentiële reputatie-impact;
- e. mogelijke gevolgen op regelgevingsgebied, waaronder de mogelijkheid van openbare berisping, boetes of zelfs wijziging van vergunningen;
- f. potentiële strategische impact op de instelling;
- g. potentiële geografische spreiding.

217. De bevoegde autoriteiten dienen vervolgens het vastgestelde wezenlijke ICT-risico in te delen in de ICT-risicocategorieën zoals uiteengezet in bijlage III. Van instellingen wordt verwacht dat zij hun eigen indeling handhaven in plaats van de indeling in de bijlage te gebruiken.

6.4.3. Beoordeling van het kader voor operationeel risicobeheer en -risicobeheersing

218. Bevoegde autoriteiten beoordelen het kader en de regelingen die de instelling heeft ingevoerd voor het beheren en beheersen van het operationele risico, rekening houdend met de resultaten van de analyse van het algemene kader voor risicobeheer en interne risicobeheersing zoals besproken in titel 5, aangezien dit van invloed zal zijn op de blootstellingen van de instelling aan operationeel risico. Met betrekking tot het ML/TF-risico houdt de bevoegde autoriteit rekening met de door de AML/CFT-toezichthouder verstrekte beoordeling.

De strategie en de bereidheid inzake het operationele risico

219. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling beschikt over een degelijke, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde strategie inzake operationele risico's en een door het leidinggevend orgaan goedgekeurd risicobereidheidsniveau, waarin de aard, de soorten en de omvang van de operationele risico's worden beschreven die de instelling bereid is te aanvaarden. Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten onder meer rekening te houden met de rol van het leidinggevend orgaan bij het vaststellen, goedkeuren, uitvoeren en herzien van de strategie en de risicobereidheid inzake operationele risico's (met inbegrip van de risicobereidheid op het gebied van ICT en de strategie voor digitale operationele veerkracht), alsmede met de toereikende reikwijdte en geschiktheid van de strategie in het licht van de aard en het belang van het operationele risicoprofiel van de instelling.

Kader voor organisatorische en interne controle

220. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling voldoet aan artikel 323 van Verordening (EU) nr. 575/2013. Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten de degelijkheid en doeltreffendheid te evalueren van het organisatiekader en de governance-regelingen die een doeltreffend beheer, meting en beheersing van operationele risico's mogelijk maken, waarbij voldoende personele en technische middelen beschikbaar zijn om de vereiste taken uit te voeren. De bevoegde autoriteiten dienen er rekening mee te houden of er duidelijke verantwoordelijkheidslijnen zijn voor de identificatie, evaluatie, limitering, monitoring en rapportage van het operationele risico, en of het model van de drie verdedigingslijnen wordt nageleefd.

221. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een sterk kader voor risicobeheersing en goede waarborgen voor de limitering van haar operationele risico heeft, inclusief passend beleid en passende procedures, waaronder ook het restrisico valt, en of deze in overeenstemming zijn met de bereidheid en strategie van de instelling voor het beheer van het operationele risico en alle belangrijke activiteiten en processen beslaan. Hieronder valt onder meer de beoordeling of dit beleid en de procedures duidelijk zijn vastgelegd, gecommuniceerd en consistent worden toegepast binnen de instelling.

222. De bevoegde autoriteiten dienen tevens de werking van de interne-auditfunctie te beoordelen wat betreft de toereikendheid, de reikwijdte en de frequentie van interne audits van het kader voor het beheer van operationele risico's.

Bedrijfscontinuïteit, reactie en herstel

223. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling voldoet aan i) de EBA-richtsnoeren inzake interne governance met betrekking tot het algemene bedrijfscontinuïteitsbeheer en aan ii) de DORA met betrekking tot het ICT-bedrijfscontinuïteitsbeleid en de ICT-respons- en herstelplannen. In dit verband bepalen bevoegde autoriteiten of het bedrijfscontinuïteitsbeleid op het gebied van ICT en de ICT-respons- en herstelplannen

integraal deel uitmaken van het algemene bedrijfscontinuïteitsbeleid en het respons- en herstelplan van de instelling.

224. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling een doeltreffend bedrijfscontinuïteitsbeheer heeft opgezet, met geteste bedrijfscontinuïteits-, respons- en herstelplannen die ten minste haar kritieke of belangrijke functies bestrijken, met inbegrip van die welke aan externe dienstverleners zijn uitbesteed, en of deze plannen rekening houden met een reeks ernstige maar aannemelijke scenario's waarvoor de instelling kwetsbaar kan zijn. De bevoegde autoriteiten moeten ook beoordelen of het bedrijfscontinuïteitsbeleid van de instelling passende respons- en herstelmaatregelen mogelijk maakt voor elk soort incident.
225. De bevoegde autoriteiten dienen vast te stellen of het bedrijfscontinuïteitsbeheer van de instelling het volgende omvat:
- a. bedrijfseffectbeoordeling (Business Impact Analysis, BIA);
 - b. passende herstelstrategieën waarin belangrijke interne en externe afhankelijkheden zijn opgenomen en duidelijke herstellprioriteiten en veerkrachtniveaus zijn vastgesteld;
 - c. uitgebreide en flexibele plannen voor het omgaan met aannemelijke verstorende scenario's, die worden vastgesteld op basis van de beoordeling van de BIA en in coördinatie met interne en externe belanghebbenden;
 - d. plannen waarin noodstrategieën en procedures voor respons en herstel worden vastgelegd;
 - e. doeltreffende tests van de ontwikkeling en operationele doeltreffendheid van de plannen;
 - f. bewustzijn van bedrijfscontinuïteitsbeheer en trainingsprogramma's;
 - g. communicatieplannen voor het informeren van het management en alle relevante belanghebbenden, alsmede documentatie inzake crisisbeheer, maatregelen en, indien van toepassing, een crisisbeheersingsfunctie (overeenkomstig artikel 11, lid 7, van de DORA).
226. De bevoegde autoriteiten dienen vast te stellen of de plannen van de instelling betreffende bedrijfscontinuïteitsbeheer, reactie en herstel:
- a. rollen en verantwoordelijkheden vaststellen, inclusief duidelijke richtlijnen inzake mogelijke opvolging, en het interne besluitvormingsproces vastleggen, samen met een omschrijving van de voorwaarden waaronder dit proces in gang wordt gezet;
 - b. worden herzien om ervoor te zorgen dat de noodstrategieën in overeenstemming blijven met de huidige activiteiten, risico's en bedreigingen, het niveau van veerkracht en de doelstellingen en prioriteiten inzake herstel;
 - c. prioriteit geven aan maatregelen voor bedrijfscontinuïteit op basis van een op risico gebaseerde aanpak;
 - d. regelmatig worden getest om ervoor te zorgen dat de hersteldoelstellingen en -termijnen kunnen worden gehaald; en
 - e. diensten testen die door externe dienstverleners worden geleverd;

227. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook of de testresultaten worden gedocumenteerd en aan het leidinggevend orgaan worden gerapporteerd.

Beoordeling van het kader voor ICT-risicobeheer

228. Bevoegde autoriteiten beoordelen de naleving door de instelling van de DORA en de EBA-richtsnoeren inzake interne governance met betrekking tot de interne governance en organisatie van het ICT-risicobeheer. Bevoegde autoriteiten moeten zich een beeld vormen van de vraag of het leidinggevend orgaan van de instelling algemeen verantwoordelijk is voor het beheer van ICT-risico's en of het de uitvoering van alle ICT-gerelateerde regelingen naar behoren definieert, goedkeurt en controleert. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de leden van het leidinggevend orgaan over voldoende kennis en vaardigheden beschikken om ICT-risico's en de gevolgen daarvan voor de bedrijfsvoering van de instelling te begrijpen en te beoordelen.

229. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen in hoeverre de rollen en verantwoordelijkheden voor alle ICT-gerelateerde functies en de vastgestelde governance-regelingen zijn verankerd en geïntegreerd in het interne risicobeheersings- en governancekader van de instelling, teneinde ICT-risico's te beheersen. Daartoe beoordelen bevoegde autoriteiten of de instelling de verantwoordelijkheid voor het beheer van en het toezicht op ICT-risico effectief heeft toegewezen aan een onafhankelijke controlefunctie die directe toegang heeft en rechtstreeks aan het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie kan rapporteren, en beoordelen zij of de instelling het volgende aantoont:

- a. duidelijke communicatie, toewijzing en integratie van rollen en verantwoordelijkheden in alle ICT-gerelateerde functies, met inbegrip van door ICT ondersteunde bedrijfsfuncties en processen;
- b. voldoende en passende begrotingsmiddelen om te zorgen voor digitale operationele veerkracht wat betreft alle soorten middelen, met inbegrip van relevante bewustmakingsprogramma's, opleidingen en ICT-vaardigheden voor alle medewerkers (overeenkomstig artikel 5, lid 2, onder g), van de DORA);
- c. toereikende opvolging en reactie door het leidinggevend orgaan op kritieke ICT-auditbevindingen en bevindingen die zijn gemeld op grond van artikel 13, lid 5, van de DORA.

230. De bevoegde autoriteiten dienen zich grondig op de hoogte te stellen van het kader voor het ICT-risicobeheer van de instelling en te beoordelen of de instelling beschikt over toereikende en passende strategieën, beleidslijnen, procedures, ICT-protocollen en instrumenten, met inbegrip van tolerantieniveaus, om de wezenlijke ICT-risico's effectief, efficiënt en volledig aan te pakken, in overeenstemming met de DORA. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten, indien van toepassing, het volgende in overweging te nemen:

- a. de geschiktheid en doeltreffendheid van het beleid³⁶, de processen en de procedures van de instelling op het gebied van ICT-risicobeheer, waaronder onder meer het beheer van externe ICT-partijen, de opsporing van en reactie op ICT-gerelateerde incidenten, het beheer van ICT-beoordelingen, versleuteling en cryptografie, de beveiliging van ICT-activiteiten, netwerkbeveiliging en toegangscontrole, en of deze zijn goedgekeurd door het leidinggevend orgaan en aan alle relevante belanghebbenden zijn meegedeeld (overeenkomstig artikel 14 van de DORA);
- b. de geschiktheid van het risicotolerantieniveau van de instelling voor ICT-risico's en de impacttolerantie voor ICT-verstoringen (overeenkomstig artikel 6, lid 8, punt b), van de DORA);
- c. de geschiktheid en uitvoering van de strategie van de instelling voor digitale operationele veerkracht, met inbegrip van de afstemming ervan op de bedrijfsstrategie;
- d. de samenhang van de strategie inzake ICT-risico's van derde aanbieders, met inbegrip van de multi-vendorstrategie, indien beschikbaar, met de algemene bedrijfsstrategie en het kader voor ICT-risicobeheer;
- e. het restrisico dat voortvloeit uit de door de instelling vastgestelde risico's met betrekking tot contractuele regelingen voor het gebruik van ICT-diensten ter ondersteuning van kritieke of belangrijke functies;
- f. het restrisico dat voortvloeit uit de door de instelling vastgestelde risico's in verband met ICT-projecten die van invloed zijn op kritieke of belangrijke functies en die aan het leidinggevend orgaan worden gemeld, en in verband met de verwerving, ontwikkeling en het onderhoud van ICT-systemen en ICT-veranderingen;
- g. de degelijkheid en volledigheid van het testprogramma voor digitale operationele veerkracht;
- h. de trend en omvang van belangrijke ICT-gerelateerde incidenten en bevindingen die aan het leidinggevend orgaan worden gemeld overeenkomstig artikel 17, lid 3, punt e), en artikel 13, lid 5, van de DORA;
- i. ICT-risicobeheersingsmaatregelen die specifiek zijn voor het geïdentificeerde wezenlijke ICT-risico;
- j. de tijdige rapportage over aspecten van het ICT-risicobeheer aan het leidinggevend orgaan en de directie;
- k. de reikwijdte en bevindingen van de interne audit.

231. Bij de beoordeling van het ICT-risicobeheer moeten de bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht besteden aan het beheer van ICT-risico's in verband met derde partijen, met inbegrip

³⁶ Overeenkomstig de DORA moeten deze ten minste het volgende omvatten: het informatiebeveiligingsbeleid, het beleid inzake back-ups, het beleid inzake ICT-middelenbeheer, het beleid inzake versleuteling en cryptografische maatregelen, het beleid inzake het beheer van cryptografische sleutels, het beleid inzake ICT-projectbeheer, het beleid inzake de aanschaf, ontwikkeling en het onderhoud van ICT-systemen, het personeelsbeleid, het beleid inzake fysieke en omgevingsbeveiliging, het beleid inzake het beheer van ICT-gerelateerde incidenten, en het beleid inzake het gebruik van ICT-diensten ter ondersteuning van kritieke of belangrijke functies die worden geleverd door externe ICT-dienstverleners.

van de mate waarin de instelling afhankelijk is van externe ICT-dienstverleners. Daartoe moeten bevoegde autoriteiten zorgen voor nauwe samenwerking met de hoofdtoezichthouders van kritieke derde aanbieders van ICT-diensten (lead overseers of critical ICT third party providers - CTPP's), overeenkomstig de gemeenschappelijke richtsnoeren van de ESAs³⁷, ingeval de te beoordelen instelling ICT-diensten ontvangt van een CTPP. De bevoegde autoriteiten dienen tevens de doeltreffendheid te beoordelen van de door de instelling ingestelde specifieke functie, of van het aangewezen lid van de directie, met betrekking tot het toezicht op ICT-overeenkomsten met derden.

232. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de interne auditfunctie effectief is en over voldoende kennis, vaardigheden en deskundigheid beschikt om het kader voor ICT-risicobeheer van de auditinstantie te controleren, door na te gaan of:

- a. het kader voor ICT-risicobeheer wordt getoetst met de vereiste kwaliteit, focus en frequentie, en in verhouding is tot het ICT-risicoprofiel van de instelling;
- b. het auditplan audits omvat van de wezenlijke ICT-risico's die door de instelling zijn vastgesteld, met inbegrip van onafhankelijke evaluaties van de ICT-respons- en herstelplannen;
- c. de kritieke bevindingen van de ICT-audit tijdig worden geverifieerd en verholpen, onder meer door verantwoording af te leggen aan het leidinggevend orgaan;
- d. de bevindingen van ICT-audits, inclusief de overeengekomen maatregelen, formeel worden opgevolgd en de voortgangsrapportages periodiek worden beoordeeld door de directie en/of de auditcommissie.

6.4.4. Beoordeling van het reputatierisico

233. De bevoegde autoriteiten dienen het reputatierisico waaraan de instelling is blootgesteld te beoordelen, waarbij zij gebruikmaken van de inzichten die zijn verkregen uit titel 4 tot en met titel 6.2. Bedoelde beoordeling richt zich ook op het algehele kader voor het beheer van het reputatierisico, waarbij wordt gewaarborgd dat de instelling in staat is om eventuele reputatiekwesaties doeltreffend te beheren. Bij deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten voorkomen dat aspecten die al in het kader van de beoordeling van het juridische risico (hoofdstuk 6.4.2.1) in aanmerking zijn genomen, dubbel worden geteld.

234. Bij het beoordelen van de relevantie van reputatierisico's dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de omvang van de instelling, alsmede met de aard, omvang en complexiteit van haar diensten, activiteiten en transacties (bijvoorbeeld beursgenoteerde aandelen of schuldinstrumenten of deelname aan interbancaire markten).

235. Bevoegde autoriteiten kijken naar zowel interne als externe factoren of gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot zorg over de reputatie van de instelling, met uitzondering van

³⁷ Gemeenschappelijke richtsnoeren van de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) betreffende samenwerking op het gebied van oversight en informatie-uitwisseling tussen de Europese toezichthoudende autoriteiten en de bevoegde autoriteiten in het kader van Verordening (EU) 2022/2554 (JC/2024/36).

gebeurtenissen die leiden tot juridische procedures. Voor instellingen van categorie 1 en categorie 2 dienen de bevoegde autoriteiten bij hun beoordeling rekening te houden met alle onderstaande indicatoren:

- a. negatieve berichtgeving in de media en op sociale media, en initiatieven van consumentenorganisaties die het imago en de reputatie van de instelling bij het publiek zouden kunnen schaden;
- b. het aantal klachten van klanten en de veranderingen daarin, of het plotselinge verlies van klanten of investeerders;
- c. negatieve gebeurtenissen bij vergelijkbare instellingen die het publiek zou kunnen associëren met de gehele financiële sector of een groep instellingen;
- d. de reputatie van personen die betrokken zijn bij het bestuur van de instelling of die een kwalificerend aandelenbelang hebben;
- e. betrokkenheid bij of activiteiten in sectoren of rechtsgebieden die in hoge mate blootstaan aan witwassen en terrorismefinanciering, of met personen die vanuit het oogpunt van witwassen en terrorismefinanciering een hoog risico vormen;
- f. betrokkenheid of activiteit in sectoren of rechtsgebieden en/of met tegenpartijen die in hoge mate zijn blootgesteld aan wezenlijke kwesties of openbare controverses die verband houden met ESG-factoren, met inbegrip van, maar niet noodzakelijkerwijs beperkt tot milieufactoren;
- g. de reputatieschade van ICT-gerelateerde incidenten zoals die door de instelling worden geregistreerd overeenkomstig Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1772 van de Commissie³⁸;
- h. andere “markt”-indicatoren, indien beschikbaar (bijv. verlagingen van ratings of veranderingen in de aandelenkoers gedurende het jaar).

236. Bevoegde autoriteiten beoordelen het belang van de blootstelling van de instelling aan reputatierisico en de manier waarop dit is verbonden met de andere risico's door met behulp van de relevante risicobeoordelingen (waaronder van andere toezichthoudende instanties) eventuele secundaire effecten in beide richtingen te identificeren.

237. In het kader van de analyse van het operationeel risico, houden bevoegde autoriteiten rekening met de relevantie en het belang van de blootstellingen van de instelling aan het ML/TF-risico vanuit prudentieel oogpunt, als onderdeel van het wettelijke risico binnen het operationele risico. Daarbij maken bevoegde autoriteiten gebruik van de relevante input die zij ontvangen van AML/CFT-toezichthouders, in aanvulling op hun eigen bevindingen uit lopend toezicht en evalueren zij of die aanleiding geven voor prudentiële zorgen met betrekking tot het ML/TF-risico.

³⁸ Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1772 van de Commissie van 13 maart 2024 tot aanvulling van Verordening (EU) 2022/2554 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot vaststelling van de criteria voor de classificatie van ICT-gerelateerde incidenten en cyberdreigingen, tot vaststelling van materialiteitsdrempels en tot nadere bepaling van de details van verslagen over ernstige incidenten, C/2024/1519 (PB L, 2024/1772 van 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1772/oj).

238. Bevoegde autoriteiten houden in het achterhoofd dat iedere instelling kan worden blootgesteld aan het ML/TF-risico, ongeacht de omvang of de financiële gezondheid van de instelling. Derhalve wordt ook voldoende aandacht besteed aan instellingen die als financieel gezond worden gezien en wel een goede reputatie kunnen hebben, maar desalniettemin toch specifiek doelwit kunnen zijn van witwassen en financiering van terrorisme. Ook verdienen de instellingen die heel goed slagen in het aantrekken van nieuwe klanten / het vergroten van hun marktaandeel – vooral met behulp van onconventionele distributiekanaalen – aandacht, aangezien dit in verband kan worden gebracht met zwakke controles van nieuwe klanten.
239. Bevoegde autoriteiten delen met AML/CFT-toezichthouders relevante informatie over problemen rond operationeel risico die aanleiding kunnen zijn voor ML/TF-risico's, risico's van niet-naleving en ontwijking van gerichte financiële sancties en -zorgen, zoals gebreken in het ICT-systeem van de instelling of in het interne risicobeheersingskader.
240. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling over toereikende afspraken, strategieën, processen en mechanismen voor het beheer van het reputatierisico beschikt. Bevoegde autoriteiten houden met name rekening met de vraag of:
- a. de instelling beschikt over een formeel beleid en formele processen voor de identificatie, het beheer en de monitoring van dit risico, inclusief een robuuste gedragscode, en of dit beleid en deze processen evenredig zijn met de omvang hiervan en de relevantie ervan in het systeem;
 - b. de instelling dit risico op een voorzichtige manier aanpakt, onder meer door passende maatstaven en monitoringinstrumenten in te voeren, rekening te houden met mogelijke reputatieproblemen in noodplannen, relevante opleidingen en bewustmakingssessies te organiseren en gebruik te maken van de opgedane ervaringen;
 - c. de instelling gebruikmaakt van stresstests of scenario-analyses om eventuele secundaire effecten van reputatierisico (bijv. liquiditeits- en financieringskosten, securisatietransacties, toegang tot correspondentbankdiensten, enz.) te beoordelen;
 - d. de instelling handelt om haar merk te beschermen door middel van instrumenten om media/sociale media te monitoren, met protocollen om onjuiste informatie en negatieve publiciteit aan te pakken en door snelle communicatiecampagnes te voeren;
 - e. de instelling aandacht besteedt aan de potentiële impact van haar strategie en bedrijfsplannen, en meer in het algemeen van haar gedrag, op haar reputatie.

6.4.5. Operationele veerkracht

241. De bevoegde autoriteiten dienen zich een alomvattend beeld te vormen van het vermogen van de instelling om kritieke of belangrijke functies te vervullen in geval van verstoringen (mate van operationele veerkracht), een resultaat dat wordt bevorderd door een doeltreffend beheer van operationele risico's, waarbij rekening wordt gehouden met de omvang, het bedrijfsmodel en het algemene risicoprofiel van de instelling. Daartoe maken bevoegde autoriteiten gebruik van hun bestaande beoordelingen van het beheer van het operationele risico, de bedrijfscontinuïteit, de veranderingsbeheercapaciteiten, diensten van derden en de

ICT waarop de instelling vertrouwt om holistisch te evalueren of deze elementen collectief de operationele veerkracht van de instelling ondersteunen. Bevoegde autoriteiten dienen ook na te gaan of de instelling haar kader voor risicobeheer, bedrijfscontinuïteitsplannen, beheer door derden (dit is reeds beoordeeld in het kader van de DORA- en EBA-richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 74, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU inzake regelingen, processen en mechanismen voor interne governance) en herstel- en afwikkelingskaders op een consistente en gecoördineerde manier ten uitvoer legt. Bovendien moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de instelling de interne en externe onderlinge verbanden en onderlinge afhankelijkheden die nodig zijn voor de uitvoering van haar kritieke of belangrijke functies, voldoende in kaart heeft gebracht.

242. De bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met de aandacht die het leidinggevend orgaan en de directie besteden aan het vermogen van de instelling om te reageren op verstoringen en zich daarvan te herstellen, uitgaande van de veronderstelling dat er storingen zullen optreden. Daartoe moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of:

- a. het leidinggevend orgaan een actieve rol speelt bij het bevorderen van een breed begrip van de aanpak op het gebied van operationele veerkracht binnen de instelling en bij het toezicht op de doeltreffendheid van die aanpak;
- b. ter ondersteuning van het oversight van het leidinggevend orgaan tijdig wordt gerapporteerd over de voortdurende operationele veerkracht van de instelling, met name wanneer belangrijke geconstateerde tekortkomingen van invloed kunnen zijn op de uitvoering van de kritieke of belangrijke functies van de instelling.

6.4.6. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

243. Na de voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het operationele risico van de instelling. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een score op basis van de in tabel 10 genoemde overwegingen. In het geval dat de bevoegde autoriteit op basis van het grote belang van bepaalde risicosubcategorieën besluit deze subcategorieën afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

Tabel 10. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor operationeel risico

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer	<ul style="list-style-type: none"> De blootstellingen aan operationele risico's betreffen slechts een gering aantal categorieën met hoge frequentie/geringe ernst. De blootstelling aan operationeel risico is niet wezenlijk/uiteerst laag, 	<ul style="list-style-type: none"> Het beleid en de strategie van de instelling voor operationeel risico is in overeenstemming met haar algehele risicostrategie en risicobereidheid. Het organisatiekader voor operationeel risico is robuust, met duidelijke

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
	en de risicobeheersing.	<p>zoals blijkt uit de scenarioanalyse en uit de vergelijking met de verliezen van gelijksoortige instellingen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het niveau van de bruto verliezen (voor verhaal en inclusief verliezen op kredietportefeuilles veroorzaakt door operationeel risico) die door de instelling in de afgelopen jaren is gevoeld is niet wezenlijk/zeer laag of is afgenomen. • Geen noemenswaardige ICT-risico's, een eenvoudige, veerkrachtige en flexibele ICT-architectuur en geen wezenlijke of zeer geringe ICT-risico's. • Het niveau van concentratierisico ten aanzien van derde dienstverleners is laag, met eenvoudige onderaannemingsketens. • De dreigingsintensiteit die zou kunnen leiden tot ernstige operationele verstoringen (waaronder ICT-gerelateerde incidenten) van kritieke of belangrijke functies is laag. 	<p>verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het kader voor operationeel risico omvat alle relevante risico's. • Het operationele risico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. • Er is een deugdelijk kader voor de beheersing van het operationele risico. • Het ICT-risicobeheer en de beheersingsmaatregelen voldoen aan de vereisten van de " " zoals vastgelegd in de DORA. • Het kader voor het beheer van risico's van derden is degelijk en doeltreffend, en gaat gepaard met passende contractuele afspraken. • Doeltreffend en degelijk bedrijfscontinuïteitsbeheer, met inbegrip van geteste bedrijfscontinuïteits-, respons- en herstelplannen.
2	Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De blootstellingen aan operationeel risico betreffen voornamelijk categorieën met hoge frequentie/geringe ernst. • De blootstelling aan operationeel risico is gering tot gemiddeld, zoals blijkt uit de scenarioanalyse en uit de vergelijking met de verliezen van gelijksoortige instellingen. 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<ul style="list-style-type: none"> Het niveau van de verliezen die de instelling in recente jaren heeft geleden is laag tot gemiddeld, of zal naar verwachting vanaf een lager historisch niveau stijgen dan wel vanaf een hoger historisch niveau dalen. Lage blootstellingen aan ICT-risico's, matig complexe/gedeeltelijk beperkte ICT-architectuur en lage/gemiddelde ICT-risico's. Het niveau van concentratierisico ten aanzien van derde dienstverleners is gemiddeld, met matige onderaannemingsketens. De dreigingsintensiteit die zou kunnen leiden tot ernstige operationele verstoringen (waaronder ICT-gerelateerde incidenten) van kritieke of belangrijke functies is gemiddeld. 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De blootstellingen aan operationeel risico betreffen enkele categorieën met lage frequentie/grote ernst. De blootstelling aan operationeel risico is gemiddeld tot hoog, zoals blijkt uit de scenarioanalyse en uit de vergelijking met de verliezen van gelijksoortige instellingen. Het niveau van de verliezen die de instelling in de afgelopen paar jaar heeft geleden, is gemiddeld tot hoog, of zal naar verwachting vanaf een lager historisch niveau stijgen dan wel 	<ul style="list-style-type: none"> De consistentie tussen het operationeelrisicobeleid en -strategie van de instelling en haar algehele strategie en risicotolerantie is onvoldoende ontwikkeld of zelfs ontoereikend. Het organisatiekader voor het operationele risico is onvoldoende robuust. Het kader voor operationeel risico omvat niet alle relevante risico's. Het operationele risico wordt niet op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. Er is een zwak beheersingskader voor het operationele risico.

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>vanaf een hoger historisch niveau dalen.</p> <ul style="list-style-type: none"> Aanwijzingen voor mogelijke aanzienlijke ICT-risico's, een complexe/starre/gefragmenteerde ICT-architectuur en gemiddelde/hoge ICT-risico's. Het niveau van concentratierisico ten aanzien van derde dienstverleners is hoog, met matige tot lange/complex onderaannemingsketens. De dreigingsintensiteit die zou kunnen leiden tot ernstige operationele verstoringen (waaronder ICT-gerelateerde incidenten) van kritieke of belangrijke functies is hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> Het ICT-risicobeheer en de beheersingsmaatregelen voldoen niet aan de vereisten die in de DORA zijn vastgelegd. Het kader voor het beheer van risico's van derden is onvolledig/zwak, en gaat gepaard met ontoereikende contractuele afspraken. Ontoereikend bedrijfscontinuïteitsbeheer, waaronder onbetrouwbare/ondoeltreffende/onvolledige bedrijfscontinuïteits-, respons- en herstelplannen.
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De blootstellingen aan operationeel risico betreffen alle belangrijke categorieën. De blootstelling aan operationeel risico is hoog en neemt toe, zoals blijkt uit de scenarioanalyse en de vergelijking met de verliezen van gelijksoortige instellingen. Het niveau van de verliezen die de instelling in de afgelopen paar jaar heeft geleden, is hoog, of het risico is significant gestegen. Meerdere aanwijzingen voor significante blootstellingen aan ICT-risico's, zeer complexe/fragele ICT-architectuur en hoge ICT-risico's. Het niveau van concentratierisico ten 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		aanzien van derde dienstverleners is zeer hoog/ernstig, met lange/complexere onderaannemingsketens. <ul style="list-style-type: none"> De dreigingsintensiteit die zou kunnen leiden tot ernstige operationele verstoringen (waaronder ICT-gerelateerde incidenten) van kritieke of belangrijke functies is zeer hoog/ernstig. 	

244. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in het kader voor het beheer van operationele risico's en de operationele veerkracht van de instelling (rekening houdend met de nauwe verwevenheid van de operationele veerkracht en het beheer van operationele risico's). De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de maatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. Bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU) of een combinatie daarvan met de in de onderstaande tabel vermelde maatregelen, toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken. Bij inbreuken op de DORA dienen de bevoegde autoriteiten de toepasselijke corrigerende en herstelmaatregelen in overweging te nemen die zijn vastgelegd in artikel 50 van de DORA.

Tabel 11. Een mogelijke en niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die voortvloeien uit de beoordeling van het operationele risico en de operationele veerkracht

Potentiële toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), j), l), m) en n), van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 50 van Verordening (EU) 2022/2554 – bevoegde autoriteiten kunnen de instelling verplichten:
A. het leidinggevend orgaan of diens comités actiever bij besluiten omtrent het beheer van operationeel risico te betrekken;
B. systemen voor het meten van operationele risico's te verbeteren;
C. de beheersing van operationele processen te versterken, waaronder identificatie, monitoring, respons en herstel;
D. het kader voor operationele governance te verbeteren;
E. de rapportage over operationele risico's aan het leidinggevend orgaan en de directie te verbeteren;
F. actieplannen met corrigerende maatregelen te ontwikkelen en uit te voeren om tekortkomingen aan te pakken;
G. bepaalde regelingen met derden te beperken, in het bijzonder voor kritieke of belangrijke functies;
H. tot het verbeteren van stresstests en scenarioanalyses met betrekking tot operationele risico's;
I. om strengere operationele maatregelen door te voeren;
J. de bedrijfscontinuïteits-, respons- en herstelplannen te versterken;
K. het operationele risicobeheer met betrekking tot ESG-risico's, met name milieurisico's, te verbeteren, eventueel op basis van een of meer van de hierboven genoemde maatregelen.

6.5. Beoordeling van uit activiteiten buiten de handelsportefeuille voortvloeiend renterisico en creditspread risico

6.5.1. Algemene overwegingen

245. Bij de beoordeling van het inherente renterisico dat voortvloeit uit rentegevoelige posities uit niet-handelsgerelateerde activiteiten op en buiten de balans (gewoonlijk aangeduid als renterisico in de niet-handelsportefeuille, of IRRBB) en het creditspread risico dat voortvloeit uit posities in de niet-handelsportefeuille (gewoonlijk aangeduid als CSRBB), alsmede de toereikendheid van het interne controlekader, dienen de bevoegde autoriteiten onder meer te beoordelen of de instelling voldoet aan de rechtshandelingen die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.
246. De bevoegde autoriteiten dienen het IRRBB te beoordelen, met inbegrip van de afdekkingen voor deze posities, ongeacht de opname en waardering ervan, en ongeacht de opname en waardering van verliezen en winsten voor boekhoudkundige doeleinden.
247. Bevoegde autoriteiten beoordelen de relevantie en materialiteit van ten minste de volgende subcategorieën³⁹ bij het beoordelen van IRRBB: hiaatrisico, basisrisico en optierisico.
248. De beoordeling van IRRBB moet worden onderscheiden van de beoordeling van CSRBB die de bevoegde autoriteiten ook overeenkomstig hoofdstuk 6.5.3 dienen uit te voeren. Bevoegde autoriteiten houden met name rekening met de vraag of de interne systemen van de instellingen het risico van CSRBB gezien vanuit de economische waarde en de nettorenteopbrengst adequaat beoordelen en monitoren (inclusief wijzigingen in de marktwaarde) en CSRBB op passende wijze definiëren en de reikwijdte ervan vaststellen⁴⁰.
249. Op basis van de algehele beoordeling van het inherente risico van IRRBB en het risicobeheer en -beheersing met betrekking tot IRRBB en CSRBB, dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over het IRRBB en het CSRBB, wat moet resulteren in een gecombineerde score aan de hand van de criteria die in tabel 12 zijn uiteengezet. De uitkomst van de beoordeling van elk afzonderlijk risico wordt vastgelegd in een samenvatting van bevindingen, met een uitleg wordt gegeven van de belangrijkste risicofactoren.

6.5.2. IRRBB

6.5.2.1. Beoordeling van het inherente IRRBB

250. Bevoegde autoriteiten bepalen door middel van de beoordeling van het inherente IRRBB-niveau wat de belangrijkste factoren zijn van het IRRBB waaraan de instelling blootstaat. Op

³⁹ Zie bijlage IV voor een niet-limitatieve uitsplitsing van IRRBB-subcategorieën.

⁴⁰ Ook rekening houdend met de richtsnoeren in EBA/2022/14.

die manier beoordelen zij ook de omvang van de potentiële prudentiële impact van dit risico voor de instelling.

Voorlopige beoordeling

251. Om de reikwijdte van de IRRBB-beoordeling te bepalen, stellen bevoegde autoriteiten eerst vast aan welke bronnen van IRRBB de instelling is of kan worden blootgesteld, en of er aanzienlijke veranderingen hebben plaatsgevonden. Daartoe maken bevoegde autoriteiten gebruik van de kennis die zij hebben verworven op basis van informatie over het Icaap en het Ilaap ingezameld voor SREP-doeleinden, bij de rapportering over IRRBB, bij de beoordeling van andere SREP-elementen, bij de vergelijking van de positie van de instelling met die van vergelijkbare instellingen en bij eventuele andere toezichtactiviteiten. Als onderdeel hiervan kijken bevoegde autoriteiten naar de governance van het renterisico van de instelling, met inbegrip van haar belangrijkste IRRBB-strategie en haar risicobereidheid met betrekking tot IRRBB, en het niveau van het interne kapitaal dat de instelling aan IRRBB heeft toegewezen.

Aard en samenstelling van het renterisicoprofiel van de instelling

252. Bevoegde autoriteiten vormen zich een duidelijk beeld van de manier waarop veranderingen van rentes een negatieve impact op de netto rente-inkomsten (en, waar relevant, op de winst) en de economische waarde van de instelling (de actuele waarde van verwachte kasstromen) kunnen hebben, om een beeld te krijgen van de mogelijke bedreiging van de toereikendheid van het kapitaal op korte en langere termijn.

253. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten de structuur en kenmerken van de activa, passiva en buitenbalansposities van de instelling te analyseren en zich daarover een duidelijk beeld te vormen, met inbegrip van de gevoeligheid daarvan voor veranderingen in rentetarieven, looptijden en herprijzingsdata, alsmede het aandeel van producten en posities met onzekere looptijden (bijvoorbeeld met ingebouwde opties of vervroegde aflossingsmogelijkheden) en eventuele daarmee samenhangende gedragsveronderstellingen.

254. Daarnaast dienen de bevoegde autoriteiten de afdeckingsstrategie van de instelling te beoordelen, evenals de mate waarin sprake kan zijn van een natuurlijke afdekking (waarbij ook rekening moet worden gehouden met de robuustheid van de modellen voor de herwaardering van looptijden voor posities met een onbepaalde looptijd), het aantal derivaten dat voor afdeckingsdoeleinden wordt gebruikt en of de derivaten de gevoeligheid in EVE, NII of andere door de instelling intern gehanteerde maatstaven kunnen verminderen.

255. De bevoegde autoriteiten dienen ook aandacht te besteden aan eventuele concentraties (bijvoorbeeld in de krediet- of obligatieportefeuilles) wat betreft de looptijd bij herprijzing of in producten met automatische of gedragsgebonden optionaliteit, niet-renderende posities en de aard van het IRRBB dat is ingebed in instrumenten die tegen reële waarde worden gewaardeerd, met inbegrip van minder liquide instrumenten zoals activa en passiva van niveau 3.

256. Bij de analyse van de impact op de rendementen van de instellingen, moeten bevoegde autoriteiten weten in hoeverre de rendementen van de instelling afhangen van rentegevoelige posities en hoe verschillende veranderingen in de rentetarieven de nettorente-inkomsten van de instelling beïnvloeden, ze moeten ook de effecten van veranderingen in de marktwaarde van instrumenten bepalen die, afhankelijk van de boekhoudkundige verwerking, ofwel opgenomen zijn in de winst-en-verliesrekening (W&V) ofwel rechtstreeks in het aandelenkapitaal (bijvoorbeeld via niet-gerealiseerd kapitaal).
257. Bij de analyse van de impact op de economische waarde en winst van de instelling kijken bevoegde autoriteiten eerst naar de resultaten van de uitschietertest voor toezichtdoeleinden als bedoeld in artikel 98, lid 5, van Richtlijn 2013/36/EU, en nader aangeduid in de gedelegeerde verordening 2024/856/EU, om een eerste benchmark te krijgen ten opzichte waarvan zij kunnen vergelijken welke gevolgen veranderingen van de rentetarieven hebben voor de instelling. Bij deze beoordeling besteden bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht aan de gevoeligheid van kasstromen voor herprijzing, zowel qua timing als qua bedrag, en voor veranderingen in de onderliggende sleutelaannames (in het bijzonder voor cliëntaccounts zonder specifieke herprijzingsdata, cliëntaccounts met ingebouwde keuzen voor de cliënt en/of aandelenkapitaal).
258. Wanneer een instelling op basis van de uitschietertests voor toezichtdoeleinden voor nettorente-inkomsten als uitschieter wordt aangemerkt, dienen de bevoegde autoriteiten te overwegen aanvullende dimensies te analyseren ter aanvulling van de beoordeling, indien dit passend wordt geacht (bijvoorbeeld gelet op het bedrijfsmodel van de instelling). Andere aspecten waarmee rekening moet worden gehouden, zijn onder meer veranderingen in de marktwaarde van instrumenten tegen reële waarde, de afweging van de meest ongunstige prognoses voor de netto-rentebaten tegen de huidige gerealiseerde netto-rentebaten en tegen de administratieve kosten/overheadkosten en de nettoprovisies/vergoedingen, teneinde de verwerkte verliezen/winsten als gevolg van waargenomen veranderingen in de rentetarieven en de marktomstandigheden in kaart te brengen.
259. Bevoegde autoriteiten besteden ook aandacht aan de gevoeligheid van kasstromen voor veranderingen in de waardering van instrumenten tegen reële waarde buiten de handelsportefeuille, inclusief rentederivaten gebruikt voor de afdekking van instrumenten die buiten de handelsportefeuille vallen (bijv. impact van veranderingen in de waardering tegen marktwaarde in instrumenten tegen reële waarde op W&V, efficiëntie van dekkingsrekeningen).
260. Naast het gebruik van de uitschietertest voor toezichtdoeleinden als bedoeld in artikel 98, lid 5, van Richtlijn 2013/36/EU, en nader aangeduid in de gedelegeerde verordening (EU) 2024/856, kunnen bevoegde autoriteiten van instellingen verlangen dat instellingen rekening houden met andere renteschokscenario's.
261. Bij hun kwantitatieve beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten ook rekening te houden met de resultaten van de interne of gestandaardiseerde methoden die de instelling hanteert

voor het meten van het IRRBB; daarbij dienen de bevoegde autoriteiten, voor instellingen die in verschillende valuta's actief zijn, ook de impact te beoordelen van de economische waarde en de winstcijfers die voortvloeien uit de verschillende valuta's, en, wanneer een interne methode wordt toegepast, de benaderingen die de instellingen hanteren voor de aggregatie over deze valuta's heen. Via de analyse van deze methoden verwerven bevoegde autoriteiten een diepgaander inzicht in de belangrijkste risicofactoren die ten grondslag liggen aan het IRRBB-profiel van de instelling.

262. Bij het analyseren van de resultaten van zowel de impact van de uitschietertests voor toezichtdoeleinden als de interne methoden van de instelling, kijken bevoegde autoriteiten zowel naar de cijfers op een bepaald tijdstip als naar de historische trends. Deze rentetarieven worden vergeleken met die van vergelijkbare instellingen en met de algemene marktsituatie.

Schokscenario's en stresstests

263. Bevoegde autoriteiten beoordelen de resultaten van de renteschokscenario's voor continue beheer en ook de IRRBB-stresstests die de instelling heeft uitgevoerd als onderdeel van haar continue interne beheersproces en houden hier rekening mee. In dit verband dienen bevoegde autoriteiten op de hoogte te zijn van de belangrijkste bronnen van de IRRBB van de instelling en met name van het effect van veranderingen in gedragsaannames zoals op NMD.
264. Indien bij de toetsing van de uitkomsten van de schokscenario's en stresstests van de instelling specifieke accumulaties van herprijzing/vervaldata op verschillende punten op de curve aan het licht komen of het vermoeden hiervan ontstaat, kunnen bevoegde autoriteiten een aanvullende analyse eisen.

6.5.2.2 Beoordeling van het kader voor IRRBB-beheersing en controle

265. Om een volledig inzicht te verwerven in het renterisicoprofiel van de instelling in de niet-handelsportefeuille, toetsen bevoegde autoriteiten de governance en het kader voor haar renteposities.

IRRBB-strategie en risicobereidheid

266. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling beschikt over een goede, duidelijk geformuleerde en gedocumenteerde IRRBB-strategie en risicobereidheid die is goedgekeurd door het leidinggevend orgaan. Voor deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten onder meer rekening met de rol van het leidinggevend orgaan bij het bepalen, goedkeuren en evalueren van de IRRBB-strategie en -bereidheid, de goede uitvoering van deze strategie door de directie en de geschiktheid ervan voor de instelling gezien haar bedrijfsmodel, haar marktomgeving en rol in het financiële systeem en toereikendheid van het kapitaal.

Kader voor organisatorische en interne controle

267. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend organisatiekader en duidelijk toegewezen verantwoordelijkheden heeft voor beheers-, meet-, monitoring- en

beheersingsfuncties voor IRRBB, met voldoende menselijke en technische middelen. Bij deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de toereikendheid van de verantwoordelijkheidsstructuren voor het algemene beheer van IRRBB, en voor het vaststellen, monitoren, beheersen en rapporteren van IRRBB, met inbegrip van de onafhankelijkheid van de IRRBB-controleafdeling.

268. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een duidelijk gedefinieerd beleid en duidelijk gedefinieerde procedures voor het IRRBB-beheer heeft die in overeenstemming zijn met haar IRRBB-strategie en -risicobereidheid, en of deze regelmatig goedgekeurd en herzien worden door het leidinggevend orgaan. Het beleid dient duidelijk te worden geformaliseerd en op consistente wijze te worden gecommuniceerd en toegepast binnen de gehele instelling en bij alle bankgroepen. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of in het beleid de procedures zijn vastgelegd voor de ontwikkeling van nieuwe producten en voor belangrijke afdekkings- of risicobeheersmaatregelen, waarbij zij ervoor moeten zorgen dat deze maatregelen aan passende procedures en controles worden onderworpen voordat zij worden uitgevoerd en dat de instelling een analyse heeft uitgevoerd van de mogelijke gevolgen daarvan voor haar algehele risicoprofiel.
269. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend kader heeft voor het identificeren van, het verwerven van inzicht in en het meten en opvolgen van IRRBB, in lijn met het niveau, de complexiteit en het risico van posities buiten de handelsportefeuille en de omvang en complexiteit van de instelling. De beoordeling omvat interne modellen, zoals deze die betrekking hebben op cliëntgedrag (bijvoorbeeld modellen over de stabiliteit van deposito's en vervroegde afbetalingen van leningen). Bij deze beoordeling moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de risicomangers en het hoger management van de instelling inzicht hebben in de aannames die ten grondslag liggen aan de meetsystemen en of zij zich bewust zijn van de omvang van het modelrisico dat inherent is aan de risicomeettechnieken van de instelling.
270. Daarnaast moeten zij overwegen of de informatiesystemen en meettechnieken het management in staat stellen het inherente IRRBB te meten van alle wezenlijke posities in en buiten de balanstelling (waar relevant op groepsniveau), met inbegrip van interne afdekkingen, in concentraties in maturiteiten en tegenpartijen, in de niet-handelsportefeuille; Het IRRBB-kader moet regelmatig worden geëvalueerd om de doeltreffendheid ervan te beoordelen. De bevoegde autoriteiten dienen interne beoordelingen en evaluaties te vergelijken met de informatie uit COREP.
271. Bevoegde autoriteiten beoordelen hoe de instelling het gedrag van deposito's zonder vaste looptijd (non-maturity deposits – NMD's) modelleert, met inbegrip van de vraag of hierbij rekening wordt gehouden met relevante risicofactoren die van invloed zijn op het renteherzieningsgedrag van de NMD. De bevoegde autoriteiten dienen voor deze beoordeling geschikte analytische instrumenten te gebruiken, waarbij zij rekening houden met het bedrijfsmodel van de instelling. Relevante benaderingen zijn onder meer het beoordelen van de wijze waarop de instelling NMD's segmenteert aan de hand van risicofactoren die verband

houden met het profiel van de klant, de instelling of de markt, en het vergelijken met vergelijkbare instellingen met een vergelijkbaar risicoprofiel. Daarnaast moeten de bevoegde autoriteiten nagaan hoe de instelling een evenwicht vindt tussen historische gegevens enerzijds en toekomstgerichte benaderingen en deskundig oordeel anderzijds, en moeten zij nagaan wat de gevolgen voor de NII en de EVE zouden zijn als de aannames inzake gedrag zouden worden aangepast.

272. Bevoegde autoriteiten moeten overwegen of de risicometingssystemen van de instelling rekening houden met alle wezenlijke vormen van renterisico waaraan de instelling blootstaat (bijvoorbeeld hiaatrisico, basisrisico en optierisico). Het IMS moet correct worden gekalibreerd, onafhankelijk worden gevalideerd, aan backtesting worden onderworpen en met de nodige regelmaat worden geëvalueerd. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of het IMS wordt ondersteund door documentatie, rekening houdend met de aard, schaal en complexiteit van het IRRBB dat inherent is aan het bedrijfsmodel en de activiteiten van de instelling.
273. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling over een passend kader voor monitoring en rapportage van IRRBB beschikt dat waarborgt dat, waar nodig, snel actie wordt ondernomen op het juiste niveau van de directie of het leidinggevend orgaan van de instelling. Het monitoringsysteem dient specifieke indicatoren en relevante triggers te omvatten, zodat op doeltreffende wijze wordt voorzien in vroegtijdige waarschuwingen (bijv. voor overtredingen van IRRBB-limieten). De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de afdeling voor beheer en controle de resultaten van het toezicht regelmatig rapporteert aan het leidinggevend orgaan en de directie, met een frequentie die in verhouding staat tot de omvang, de complexiteit en het niveau van de IRRBB-posities.
274. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een sterk en omvattend kader voor risicobeheersing en goede waarborgen voor de limitering van haar blootstellingen aan IRRBB heeft, in lijn met haar risicobeheerstrategie en risicobereidheid, waaronder een passend limietensysteem voor beide IRRBB-maatregelen. De interne controlefunctie dient alle geconsolideerde entiteiten, alle geografische locaties en alle financiële activiteiten te omvatten. Bevoegde autoriteiten beoordelen de functionaliteit van de interne-auditfunctie, waaronder de vraag of de beoordelingen ervan voldoende frequent worden uitgevoerd, en of deze de belangrijkste elementen van het IRRBB-kader bestrijken.

6.5.3. CSRBB

6.5.3.1. Beoordeling van het inherente CSRBB

275. Bevoegde autoriteiten bepalen door middel van de beoordeling van het inherente CSRBB-niveau wat de belangrijkste factoren zijn van het CSRBB waaraan de instelling blootstaat. Op die manier beoordelen zij ook de omvang van de potentiële prudentiële impact van dit risico voor de instelling.

276. Om de reikwijdte van de CSRBB-beoordeling te bepalen, stellen bevoegde autoriteiten eerst vast aan welke bronnen van CSRBB de instelling is of kan worden blootgesteld, en of er aanzienlijke veranderingen hebben plaatsgevonden. Als onderdeel hiervan kijken bevoegde autoriteiten naar de governance van de instelling betreffende het creditspread-risico, met inbegrip van haar belangrijkste CSRBB-strategie en haar risicobereidheid met betrekking tot CSRBB, en de behandeling van CSRBB binnen de Icaap-context.
277. Bevoegde autoriteiten vormen zich een duidelijk beeld van de manier waarop veranderingen in creditspreads een negatieve impact op de netto rente-inkomsten (en, waar relevant, op de winst) en de economische waarde van de instelling, om een beeld te krijgen van de mogelijke bedreiging van de toereikendheid van het kapitaal op korte en langere termijn. Daartoe dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan welke aanpak de instelling hanteert om zich een duidelijk beeld te vormen van de structuur en kenmerken van haar activa, passiva en buitenbalansposities, en hoe deze factoren het niveau en de richting van het CSRBB beïnvloeden.
278. Bij de analyse van de impact op de rendementen van de instellingen, moeten bevoegde autoriteiten rekening houden met de impact van creditspreadgevoelige posities op het rendement van de instelling, de impact van de veranderingen in creditspreads op de nettorentebaten van de instelling, en de effecten van veranderingen in de marktwaarde van instrumenten – afhankelijk van de behandeling van de rekening – die ofwel in de winst-en-verliesrekening (W&V-rekening), ofwel direct in het eigen vermogen (bijv. via niet-gerealiseerde resultaten) worden weergegeven.
279. Bevoegde autoriteiten houden waar gepast ook rekening met de resultaten van de methoden van de instelling voor de CSRBB-meting. Via de analyse van deze methoden verwerven bevoegde autoriteiten een diepgaander inzicht in de belangrijkste risicofactoren die ten grondslag liggen aan het CSRBB-profiel van de instelling.

6.5.3.2. Beoordeling van het kader voor CSRBB-risicobeheer en -risicobeheersing

280. Om een volledig inzicht te verwerven in het creditspread risicoprofiel van de instelling in de niet-handelsportefeuille, toetsen bevoegde autoriteiten de governance en het kader voor haar renteposities.
281. De evaluatie van het beleid van de instelling inzake CSRBB moet de volgende elementen omvatten:
- a. de CSRBB-strategie en -bereidheid van de instelling;
 - b. het organisatorische kader van de instelling en de verdeling van verantwoordelijkheden met betrekking tot de beheer-, meet-, toezicht- en controlefuncties op het gebied van CSRBB;
 - c. het beleid en de procedures van de instelling voor het beheer van CSRBB.

282. Voor de beoordeling van deze gebieden dienen de bevoegde autoriteiten hoofdstuk 6.5.2.2 te raadplegen, dat betrekking heeft op de beoordeling van het kader voor beheersing en controle met betrekking tot IRRBB; de daarin opgenomen beginselen zijn ook van toepassing op de beoordeling van het CSRBB-beheer.
283. Bij het analyseren van de reikwijdte van de activa en passiva die onder de CSRBB-beoordeling vallen, zoals ook vastgelegd in de methodologieën van de instelling, dienen de bevoegde autoriteiten te beoordelen of een eventuele uitsluiting van instrumenten uit de betreffende reikwijdte uitsluitend plaatsvindt bij het ontbreken van gevoeligheid voor creditspread-risico en of deze uitsluiting naar behoren is gedocumenteerd en gemotiveerd, zoals vereist in paragraaf 124 van de EBA-richtlijnen inzake IRRBB en CSRBB⁴¹. Factoren waarmee rekening moet worden gehouden, zijn onder meer:
- a. of de instelling alle tegen reële waarde gewaardeerde activa en passiva omvat;
 - b. of de instelling alle activa en passiva omvat waarvan het creditspread-risico kan worden afgeleid uit een directe/indirecte of zelfs gemodelleerde marktprijs, ongeacht de boekhoudkundige behandeling ervan;
 - c. de mogelijke relevantie van creditspreads in de prijsstellingspraktijk van de instelling voor verschillende activa en passiva (bijvoorbeeld door middel van expliciete verwijzingen naar waargenomen marktprijzen of door een meer indirecte relevantie);
 - d. eventuele verschillen die de instelling hanteert tussen de berekeningsgrenzen voor EVE en NII bij de waardering van CSRBB (bijvoorbeeld vanwege de tijdshorizon van de NII of om andere redenen).
284. Om de manier waarop de instelling de CSRBB meet te analyseren, dienen de bevoegde autoriteiten, waar van toepassing, na te gaan welke schokscenario's de instelling in aanmerking neemt, en hoe en waarom de schokken per balanspost kunnen verschillen.
285. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de idiosyncratische spread niet wordt meegenomen in de berekening van de CSRBB door de instelling, of dat deze alleen om redenen van evenredigheid wordt meegenomen, ongeacht de SREP-indeling van de instelling, mits gewaarborgd is dat de maatregelen tot conservatievere resultaten leiden.
286. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een passend kader heeft voor het identificeren van, het verwerven van inzicht in en het meten en opvolgen van CSRBB, in lijn met het niveau, de complexiteit en het risico van posities buiten de handelsportefeuille en de omvang en complexiteit van de instelling. Zij moeten overwegen of de informatiesystemen en meettechnieken het management in staat stellen het inherente CSRBB te meten van alle wezenlijke posities in en buiten de balanstelling (waar relevant op groepsniveau) in de niet-handelsportefeuille. Het CSRBB-kader moet regelmatig worden getoetst en er moet regelmatig

⁴¹Richtlijnen vastgesteld op grond van artikel 84, lid 6, van Richtlijn 2013/36/EU, waarin criteria worden vastgesteld voor de identificatie, beoordeling, het beheer en de beperking van de risico's die voortvloeien uit mogelijke renteschommelingen, alsmede voor de beoordeling en monitoring van het creditspread-risico, met betrekking tot de activiteiten van instellingen buiten de handelsportefeuille (EBA/GL/2022/14).

worden geëvalueerd in hoeverre het doeltreffend is. In dit verband dienen de bevoegde autoriteiten te beoordelen of belangrijke meetaannames ten minste eenmaal per jaar worden getoetst, en vaker wanneer de marktomstandigheden snel veranderen.

287. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de interne meetsystemen (IMS) van de instelling rekening houden met alle bronnen van CSRBB die relevant zijn voor het bedrijfsmodel van de instelling. Het IMS moet correct worden gekalibreerd, onafhankelijk worden gevalideerd, aan backtesting worden onderworpen en met de nodige regelmaat worden geëvalueerd. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of het IMS wordt ondersteund door documentatie, rekening houdend met de aard, schaal en complexiteit van het CSRBB dat inherent is aan het bedrijfsmodel en de activiteiten van de instelling.
288. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling over een passend kader voor monitoring en rapportage van CSRBB beschikt dat waarborgt dat, waar nodig, snel actie wordt ondernomen op het juiste niveau van de directie of het leidinggevend orgaan van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of de afdeling voor beheer en controle de resultaten van het toezicht regelmatig rapporteert aan het leidinggevend orgaan en de directie, met een frequentie die in verhouding staat tot de omvang, de complexiteit en het niveau van de CSRBB-posities.
289. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een sterk en omvattend kader voor risicobeheersing en goede waarborgen voor de limitering van aanzienlijke blootstellingen aan CSRBB heeft, in lijn met haar risicobeheerstrategie en risicobereidheid. De interne controlefunctie dient alle geconsolideerde entiteiten, alle geografische locaties en alle financiële activiteiten te omvatten. Bevoegde autoriteiten beoordelen de functionaliteit van de interne-auditfunctie, waaronder de vraag of de beoordelingen ervan voldoende frequent worden uitgevoerd, en of deze de belangrijkste elementen van het CSRBB-kader bestrijken.

6.5.4. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

290. Na de voorgaande beoordelingen vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van het IRRBB en CSRBB van de instelling. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen waaraan scores worden toegevoegd op basis van de in tabel 12 genoemde overwegingen. Indien de bevoegde autoriteit op basis van het grote belang van bepaalde risicosubcategorieën besluit deze subcategorieën afzonderlijk te beoordelen en een score te geven, past zij daarbij naar analogie voor zover mogelijk de leidraad van deze tabel toe.

Tabel 12. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een IRRBB- en CSRBB-score

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer	Voor IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> De gevoeligheid van de economische waarde voor veranderingen in rentetarieven is niet wezenlijk/erg laag. 	Voor IRRBB en CSRBB: <ul style="list-style-type: none"> Er is samenhang tussen het risicobeleid en de strategie van de instelling met betrekking tot rente- en creditspreadrisico's enerzijds en haar algemene

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
	en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De gevoeligheid van de winst voor veranderingen in rentetarieven is niet wezenlijk/erg laag. De gevoeligheid van de economische waarde en winst voor veranderingen in de onderliggende aannames (bijvoorbeeld producten met ingebouwde opties voor de cliënt) zijn niet wezenlijk/erg laag. 	<p>strategie en risicobereidheid anderzijds.</p> <ul style="list-style-type: none"> Het organisatiekader voor rente- en creditspreadrisico is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen degenen die risico nemen en de functies voor risicobeheer en -beheersing. Het rente- en creditspreadrisico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. Er zijn duidelijk omschreven interne beleidslijnen, samen met de bijbehorende risicobeperkende maatregelen, en het controlekader voor rente- en creditspreadrisico's (indien van wezenlijk belang) is deugdelijk en in overeenstemming met de risicostrategie en de risicobereidheid van de instelling.
2	Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>Voor IRRBB:</p> <ul style="list-style-type: none"> De gevoeligheid van de economische waarde voor veranderingen in rentetarieven is laag tot gemiddeld. De gevoeligheid van de winst voor veranderingen in rentetarieven is laag tot gemiddeld. De gevoeligheid van de economische waarde en winst voor veranderingen in de onderliggende aannames (bijvoorbeeld in geval van producten met ingebouwde opties voor de cliënt) is laag tot gemiddeld. 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>Voor IRRBB:</p> <ul style="list-style-type: none"> De gevoeligheid van de economische waarde voor veranderingen in rentetarieven is gemiddeld tot hoog. De gevoeligheid van de winst voor veranderingen in rentetarieven is gemiddeld tot hoog. De gevoeligheid van de economische waarde en winst voor veranderingen in de onderliggende 	<ul style="list-style-type: none"> Er is sprake van inconsistentie tussen het risicobeleid en de strategie van de instelling met betrekking tot rente- en creditspreadrisico's enerzijds en haar algemene strategie en risicobereidheid anderzijds. Het organisatiekader voor rente- en creditspreadrisico maakt onvoldoende onderscheid tussen verantwoordelijkheden en taken tussen de medewerkers die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing.

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		aannames (bijvoorbeeld producten met ingebouwde opties voor de cliënt) is gemiddeld tot hoog.	<ul style="list-style-type: none"> Het rente- en creditspreadrisico wordt niet nauwkeurig genoeg en regelmatig genoeg gemeten, gemonitord en gerapporteerd.
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>Voor IRRBB:</p> <ul style="list-style-type: none"> De gevoeligheid van de economische waarde voor veranderingen in rentetarieven is hoog. De gevoeligheid van de winst voor veranderingen in rentetarieven is hoog. De gevoeligheid van de economische waarde en winst voor veranderingen in de onderliggende aannames (bijvoorbeeld producten met ingebouwde opties voor de cliënt) is hoog. 	<ul style="list-style-type: none"> Interne beleidslimieten, risicobeperkende maatregelen en/of het controlekader voor rente- en creditspreadrisico's (indien van wezenlijk belang) zijn onderling niet op elkaar afgestemd of sluiten niet aan bij de risicostrategie en de risicobereidheid van de instelling.

291. De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in het kader van het IRRBB- en CSRBB-beheer van de instelling. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de maatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. Bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU) of een combinatie daarvan toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

Tabel 13. Potentiële en niet-uitputtende toezichtmaatregelen voor IRRBB en CSRBB

Mogelijke toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104, lid 1, punten b), d), e), f), j) en l) en Artikel 84, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU – Bevoegde autoriteiten kunnen van de instelling verlangen dat zij:
A. hun capaciteit om stresstesten uit te voeren verbeteren;
B. vaker informatie over het IRRBB-beheer aan het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling verstrekken.
C. variaties op interne limieten toepassen om het risico te verminderen dat inherent is aan activiteiten, producten en systemen;
D. zorgen voor aanvullende of frequentere rapportage van de IRRBB-posities van de instellingen;
E. de gestandaardiseerde IRRBB-methodologie gebruiken;
F. andere aannames voor modellering en parameters specificeren dan die welke zijn geïdentificeerd in de technische reguleringsnormen van de EBA RTS (overeenkomstig artikel 98, lid 5, laatste alinea, van Richtlijn 2013/36/EU).

Titel 7. SREP-kapitaalbeoordeling

7.1. Algemene overwegingen

292. Bevoegde autoriteiten bepalen via de SREP-kapitaalbeoordeling of het eigen vermogen van de instelling goede dekking biedt van de risico's voor het kapitaal waaraan de instelling is of zou kunnen worden blootgesteld, indien die risico's worden beoordeeld als wezenlijk voor de instelling.
293. Bevoegde autoriteiten dienen dit te doen door de hoeveelheid (bedrag) en de kwaliteit (samenstelling) van het additionele eigen vermogen dat de instelling moet aanhouden om instellingsspecifieke risico's en aspecten van risico's te dekken die niet of onvoldoende door P1R worden gedekt, en, waar nodig, eigenvermogensvereisten voor het aanpakken van tekortkomingen in modellen, controles, governance of andere tekortkomingen, alsook van risico's die voortvloeien uit het bedrijfsmodel van de instelling (P2R voor andere risico's dan het risico van buitensporige hefboomwerking en P2R-LR voor risico van buitensporige hefboomwerking), te bepalen en vast te stellen.
294. Wanneer er een wezenlijke invloed op het kapitaalprofiel van een instelling is of kan worden verwacht als gevolg van relevante wijzigingen in het regelgevingskader voor de vaststelling van de P1R (bijvoorbeeld een stijging of daling van de TREA) of als gevolg van de toepassing daarvan op de specifieke instelling (zoals de output floor), dienen de bevoegde autoriteiten deze invloed te beoordelen in het licht van de wisselwerking met de P2R. Een dergelijke beoordeling kan leiden tot een herziening (naar boven of naar beneden) van het niveau of de samenstelling van de P2R, om ervoor te zorgen dat de totale eigenvermogensvereisten van de instelling in overeenstemming zijn met artikel 104a, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, en met name dat de P2R risico's of onderdelen van risico's dekt die niet of onvoldoende door de P1R worden gedekt. Om een dergelijke beoordeling uit te voeren, kunnen bevoegde autoriteiten de in punt 2.4 beschreven frequentie van de SREP-beoordeling verhogen, of van specifieke elementen daarvan.
295. Om potentiële belangrijke ontoereikendheden van het kapitaal in stresssituaties aan te pakken, nemen bevoegde autoriteiten gepaste toezichtmaatregelen, inclusief, waar relevant, het opstellen en communiceren van P2G en P2G-LR, wat de hoeveelheid (bedrag) en kwaliteit (samenstelling) van het eigen vermogen zijn waarover de instelling verwacht wordt te beschikken bovenop haar OCR of haar OLRR.
296. Bij het bepalen van de P2R, en indien relevant, P2G, dienen bevoegde autoriteiten:
- a. rekening te houden met eventuele toezichtmaatregelen die zij ten aanzien van een instelling hebben toegepast of voornemens zijn toe te passen;

- b. duidelijk alle elementen van de additionele eigenvermogensvereisten te rechtvaardigen voor P2R en P2R-LR evenals voor P2G en P2G-LR;
- c. P2R en P2R-LR evenals P2G en P2G-LR consequent toe te passen, om te zorgen voor een brede consistentie van prudentiële uitkomsten door de instellingen heen.

297. Bevoegde autoriteiten beoordelen de toereikendheid van het eigen vermogen van de instelling en de impact van economische stress hierop, evenals risico's die ontstaan bij een buitensporige hefboomwerking, als een essentiële bepalende factor voor de levensvatbaarheid van de instelling. Deze beoordeling dient te worden samengevat in een score, waarbij rekening wordt gehouden met de overwegingen die aan het einde van deze titel worden vermeld.

7.2. Bepaling van Pijler 2-vereiste voor andere risico's dan het risico van buitensporige hefboomwerking (P2R)

298. Bevoegde autoriteiten bepalen P2R voor andere risico's dan het risico van buitensporige hefboomwerking, waarbij zij een of meer van de in artikel 104 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU situaties voor een instelling identificeren, waaronder met name:

- a. het risico van onverwachte verliezen, en van verwachte verliezen die onvoldoende worden gedekt door voorzieningen, gedurende een periode van twaalf maanden (tenzij Verordening (EU) nr. 575/2013 eigenvermogensvereisten gedurende een andere periode aangeeft), waar afzonderlijke instellingen mee te maken hebben vanwege hun activiteiten, waaronder de activiteiten die de impact van bepaalde economische- en marktontwikkelingen weerspiegelen;
- b. modeltekortkomingen voor interne benaderingen voor de berekening van eigenvermogensvereisten ('tekortkomingen van het regelgevingsmodel') zoals beoordeeld in de context van artikel 101 van Richtlijn 2013/36/EU, met uitzondering van de tekortkomingen die reeds zijn gedekt door het feit dat een instelling gebonden is geworden door de outputondergrens overeenkomstig artikel 92 van Verordening 575/2013;
- c. tekortkomingen in het interne bestuur, waaronder regelingen voor interne controle en andere tekortkomingen, alsmede risico's die voortvloeien uit het bedrijfsmodel van de instelling, die zijn vastgesteld naar aanleiding van de in de titels 4 tot en met 6 beschreven risicobeoordeling, wanneer andere toezichtsmaatregelen niet doeltreffend zijn gebleken of ontoereikend worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

7.2.1. Vaststelling van additionele eigenvermogensvereisten ter dekking van onverwachte verliezen

299. Bij het vaststellen van P2R voor het risico van onverwachte verliezen overeenkomstig punt a) van het volgende lid, houden de bevoegde autoriteiten rekening met elk soort risico dat de kapitaalpositie van de instelling in gevaar kan brengen. De bevoegde autoriteiten dienen P2R vast te stellen ter dekking van het risico van onverwachte verliezen, door het kapitaal te bepalen dat als toereikend wordt beschouwd om het betreffende risicotype te dekken, en door het relevante deel van P1R daarvan af te trekken.

300. De bevoegde autoriteiten dienen per risico te bepalen welke kapitaalbedragen als toereikend worden beschouwd, door de risico's waaraan de instelling is blootgesteld in kaart te brengen, te beoordelen en te kwantificeren, waarbij rekening wordt gehouden met haar volledige risicoprofiel. De bepaling van hoeveel kapitaal voldoende geacht wordt omvat:
- a. instellingsspecifieke risico's of aspecten van risico's die niet door de P1R worden gedekt;
 - b. instellingsspecifieke risico's of onderdelen van dergelijke risico's die niet voldoende door de P1R worden gedekt.
301. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de hoogte van het kapitaal dat geacht wordt elk vastgesteld risico te dekken, zoals vastgesteld in overeenstemming met de artikelen 79 tot en met 85 en 87a van Richtlijn 2013/36/EU niet lager is dan het relevante deel van de toepasselijke P1R dat bedoeld risico dekt. In uitzonderlijke gevallen waarin het te belastend is, met name voor kleine instellingen, om de hoeveelheid kapitaal die per afzonderlijk risico toereikend wordt geacht, op zinvolle wijze van elkaar te scheiden, dienen bevoegde autoriteiten naar beste vermogen aan de eerste zin van dit lid te voldoen op basis van de Icaap-berekeningen, het oordeel van de toezichthouder en andere informatiebronnen.
302. Bij het identificeren, beoordelen en kwantificeren van risico's waaraan de instelling is blootgesteld, dienen de bevoegde autoriteiten zich te baseren op de volgende informatiebronnen:
- a. de Icaap en de uitkomsten van de beoordeling daarvan door de bevoegde autoriteit, waaronder de Icaap-berekeningen waar deze (gedeeltelijk) betrouwbaar worden geacht in overeenstemming met het bepaalde in de paragrafen 306 tot en met 308;
 - b. toezicht-rapportage;
 - c. de uitkomst van de toezichtbeoordeling, met inbegrip van eventuele relevante eerdere toezichtactiviteiten en benchmarking, alsmede andere relevante input, waaronder die welke voortvloeit uit interactie en dialoog met de instelling.
303. Met de ICAAP en de uitkomsten van de beoordeling daarvan wordt door de bevoegde autoriteiten rekening gehouden, als een van de voornaamste informatiebronnen voor de vaststelling en beoordeling van risico's die relevant zijn voor de instelling. Bij de bepaling van de hoeveelheid kapitaal die voldoende geacht wordt en P2R op basis van afzonderlijke risico's wordt rekening gehouden met de ICAAP-berekeningen – wanneer deze (deels) betrouwbaar worden geacht – en de uitkomst van benchmarks van de toezichthouder en andere relevante input, waaronder het oordeel van de toezichthouder.
304. Ten behoeve van artikel 98, lid 1, punt f), van Richtlijn 2013/36/EU en de vaststelling van P2R beoordelen bevoegde autoriteiten diversificatie-effecten die voortvloeien uit geografische, sectorale en eventuele andere relevante factoren binnen elke wezenlijke risicocategorie (intra-risicodiversificatie). Bedoelde diversificatie-effecten leiden voor geen enkel risico dat valt onder Verordening (EU) nr. 575/2013 tot een verlaging van de minimale eigenvermogensvereisten zoals berekend overeenkomstig artikel 92, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

305. Diversificatie tussen risico's in verschillende categorieën, waaronder degene die onder Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen (inter-ricodiversificatie) worden echter niet beschouwd als onderdeel van de vaststelling van P2R.

ICAAP-berekeningen

306. Bevoegde autoriteiten beoordelen de betrouwbaarheid van de ICAAP-berekeningen door te beoordelen of deze:

- a. gedetailleerd: de berekeningen/methoden dienen de mogelijkheid tot opsplitsing naar risicosoort te bieden, en niet één enkele berekening (economisch kapitaal) te geven die alle risico's omvat;
- b. geloofwaardig: de gebruikte berekeningen/methoden dienen aantoonbaar het risico te dekken waarvoor zij bedoeld zijn (zo dienen voor de berekening van het kredietconcentratierisico passende sectoronderverdelingen te worden gebruikt, die de werkelijke correlaties en portefeuillesamenstellingen weerspiegelen) en dienen voldoende robuust, stabiel, risicogevoelig en conservatief te zijn om de met de risico's samenhangende verliezen adequaat te kunnen kwantificeren. Bedoelde berekeningen/methoden dienen te stroken met de strategische processen van de instelling, waaronder de risicobereidheid van de instelling;
- c. begrijpelijk: de uitgangspunten en belangrijkste aannames van de berekeningen/methoden dienen duidelijk te zijn aangegeven. Een "black box"-berekening is niet acceptabel. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de instelling een toelichting geeft op de belangrijkste gebruikte aannames, waaronder de tijdshorizon, mate van vertrouwen, correlatieaannames, belangrijke parameters, de terreinen waarop de gebruikte modellen het meest feilbaar zijn en de wijze waarop deze worden verantwoord en gecorrigeerd in de definitieve ICAAP-berekening;
- d. vergelijkbaar: de berekeningen/methoden vermelden duidelijk wat de belangrijkste aannames zijn wat betreft de algehele mate van conservatisme, de periodes waarin de posities worden aangehouden/de risicohorizonnen en mate van vertrouwen (of vergelijkbare metingen) om de mogelijk door de bevoegde autoriteiten te verlangen of doorgevoerde aanpassing mogelijk te maken, zodat de vergelijkbaarheid met gelijkgestemden en benchmarks van de toezichthouder wordt gefaciliteerd.

307. Bevoegde autoriteiten beoordelen verder de betrouwbaarheid van de ICAAP-berekeningen door deze te vergelijken met de uitkomsten van de benchmarks van de toezichthouder voor dezelfde risico's en andere relevante informatie.

308. Een ICAAP-berekening wordt als deels betrouwbaar beschouwd wanneer de berekening niet voldoet aan alle bovenstaande criteria van paragraaf 306, maar desondanks zeer geloofwaardig lijkt. Dit dient echter slechts in uitzonderingsgevallen te gebeuren en vergezeld te gaan van stappen ter verbetering van de gebreken die zijn geconstateerd in de ICAAP-berekening.

Benchmarks voor toezicht en andere relevante gegevens

309. Bevoegde autoriteiten ontwikkelen en gebruiken risico-specifieke benchmarks van de toezichthouder als middel om ICAAP-berekeningen te toetsen op wezenlijke risico's, of op elementen daarvan die niet (volledig) onder Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen, of ter verdere ondersteuning van de vaststelling van P2R per risico, met name waar ICAAP-berekeningen van die wezenlijke risico's of elementen daarvan onbetrouwbaar worden geacht of niet beschikbaar zijn.
310. De benchmarks van de toezichthouder worden ontwikkeld om een prudente en consequente (d.w.z. naar gelang van toepassing, geijkt op basis van vergelijkbare periodes waarin de posities worden gehouden/risicohorizonnen en mate van vertrouwen, zoals vereist door Verordening (EU) nr. 575/2013), transparante en vergelijkbare maat te bieden om de berekening en vergelijking van de hoeveelheid kapitaal die geacht wordt passend te zijn voor een bepaald risico tussen instellingen mogelijk te maken.
311. Bij de toepassing van benchmarks voor toezichtdoeleinden kijken bevoegde autoriteiten naar het bedrijfsmodel van instellingen en vullen zij dit, voor zover passend, aan met de toepassing van het oordeel van de toezichthouder om rekening te houden met overwegingen die specifiek zijn voor het bedrijfsmodel en voor de instelling.
312. Bevoegde autoriteiten gebruiken andere relevante informatie ter ondersteuning van de vaststelling van P2R per afzonderlijk risico. Andere relevante gegevens kunnen onder meer bestaan uit de resultaten van risicobeoordelingen (volgens de in Titel 6 gespecificeerde criteria), vergelijkingen met vergelijkbare instellingen, met inbegrip van rapporten en benchmarks die door de EBA zijn gepubliceerd.
313. Andere relevante input dient de bevoegde autoriteit ertoe aan te zetten de geschiktheid/betrouwbaarheid van een Icaap/benchmarks voor toezichtdoeleinden voor een specifiek risico of een specifieke risicocategorie opnieuw te beoordelen, en/of de uitkomst aan te passen indien deze aanleiding geeft tot twijfel aan de nauwkeurigheid ervan.
314. Om te waarborgen dat P2R consequent worden bepaald, maken bevoegde autoriteiten gebruik van dezelfde vergelijkbare groepen als degene die in titel 6 zijn vastgesteld voor de analyse van de risico's voor het kapitaal.
315. Wanneer bevoegde autoriteiten, in het kader van de dialoog met de instelling, bij de vaststelling van de P2R zowel benchmarks voor toezichtdoeleinden als andere relevante gegevens in aanmerking nemen, dienen zij de redenen en de algemene uitgangspunten achter de gebruikte gegevens toe te lichten.

7.2.2. Vaststelling van eigen vermogen of andere maatregelen ter dekking van tekortkomingen van het regelgevingsmodel die niet worden gedekt door het feit dat een instelling gebonden is geworden door de outputondergrens

316. Indien de bevoegde autoriteiten tijdens de lopende beoordeling van interne methoden voor de berekening van de eigenvermogensvereisten tekortkomingen in de modellen vaststellen die zouden kunnen leiden tot een onderschatting van de P1R, dienen zij de P2R alleen vast te stellen wanneer dit passender wordt geacht dan andere toezichtmaatregelen. De bevoegde autoriteiten dienen alleen P2R vast te stellen om deze tekortkomingen te dekken:

- a. wanneer het niet mogelijk is om deze kwesties in het kader van P1R aan te pakken via andere toezichtmaatregelen, zoals het verplicht stellen dat instellingen hun modellen aanpassen of een passende conservatieve marge toepassen op hun ramingen;
- b. door in aanmerking te nemen of de instelling gebonden is geworden door de outputondergrens als bedoeld in artikel 92 van Verordening (EU) nr. 575/2013 en, indien dit het geval is, te handelen zoals uiteengezet in de volgende paragraaf.

Dergelijke P2R dienen alleen te worden vastgesteld als overgangsmaatregel, terwijl wordt gewerkt aan het verhelpen van de tekortkomingen.

317. Wanneer een instelling gebonden wordt door de outputondergrens als bedoeld in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, moeten bevoegde autoriteiten:

- a. ervoor zorgen dat het nominale P2R-bedrag niet automatisch stijgt doordat de instelling gebonden wordt door de outputondergrens ("tijdelijk plafond"), overeenkomstig artikel 104a, lid 6, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU. Daartoe wordt het toepasselijke percentage van de P2R, dat eerder door de bevoegde autoriteit aan de instelling is meegedeeld na afloop van de laatste SREP-cyclus, toegepast op de "unfloored TREA" (U-TREA) van de instelling, zoals bepaald in artikel 92, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013. Deze aanpak blijft van kracht totdat de in punt b beschreven beoordeling is uitgevoerd;
- b. onverwijld, en uiterlijk op de einddatum van het volgende SREP, het aan de instelling opgelegde P2R herzien overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU. In het kader van deze herziening moeten de bevoegde autoriteiten:
 - i. elk onderdeel van de P2R verwijderen dat eventuele tekortkomingen in het wettelijk voorgeschreven model voor de berekening van de eigenvermogensvereisten zou kunnen verdoezelen en dat reeds onder de outputfloor valt, teneinde eventuele dubbeltellingseffecten uit te sluiten;
 - ii. nagaan of er rekenkundige effecten zijn (d.w.z. waarbij de stijging van het nominale bedrag van de P2R niet het gevolg is van een toename van het risico, maar voortvloeit uit het feit dat de P2R wordt uitgedrukt als een percentage van de TREA) op het nominale bedrag van de P2R als gevolg van de automatische stijging van de TREA doordat de instelling gebonden is geraakt aan de outputfloor, en deze waar nodig corrigeren;
- c. de instellingen de toepasselijke eigenvermogensvereisten naar aanleiding van de evaluatie in punt b) meedelen, met bijzondere aandacht voor eventuele bevindingen met betrekking

tot dubbeltellingselementen. Bevoegde autoriteiten kunnen instellingen ook verplichten om, als onderdeel van hun rapportage in het kader van pijler 3, het effect van het tijdelijke plafond of de evaluatie van dubbeltelling – afhankelijk van welke van toepassing is op de referentiedatum – op het gerapporteerde P2R openbaar te maken.

318. In het kader van de vorige alinea dienen de bevoegde autoriteiten instellingen aan te moedigen hen in een vroeg stadium op de hoogte te stellen wanneer zij (op basis van ramingen) voorzien dat zij mogelijk aan de outputfloor gebonden zullen raken. Dit is bedoeld om de controle van de in de vorige alinea beschreven elementen die dubbel geteld kunnen worden, zoveel mogelijk te vergemakkelijken.

319. Bevoegde autoriteiten verrichten de in paragraaf 317 beschreven beoordeling op het moment dat een instelling voor het eerst gebonden wordt door de outputondergrens. Na de afronding van deze beoordeling is het tijdelijke plafond voor P2R niet van toepassing en is de door de bevoegde autoriteiten meegedeelde P2R van toepassing op TREA met floored TREA. Bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met het feit dat zolang een instelling aan de outputfloor gebonden is, geen aanvullend-eigenvermogensvereisten worden opgelegd die dubbeltellingen zouden inhouden van de risico's die reeds volledig zijn gedekt door het feit dat de instelling overeenkomstig artikel 104a, lid 8, van Richtlijn 2013/36/EU aan de outputfloor is gebonden, en in overeenstemming met lid 294.

7.2.3. Vaststelling van eigen vermogen of andere maatregelen ter dekking van andere tekortkomingen

320. De bevoegde autoriteiten dienen de P2R zodanig vast te stellen dat deze de tekortkomingen dekt – die zijn vastgesteld na de in de titels 4 tot en met 6 beschreven risicobeoordeling – wanneer andere toezichtmaatregelen niet doeltreffend zijn gebleken of als onvoldoende worden beschouwd om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken. Bevoegde autoriteiten stellen dergelijke P2R alleen als overgangsmaatregel, terwijl wordt gewerkt aan het verhelpen van de tekortkomingen.

321. Bevoegde autoriteiten stellen alleen P2R vast ter dekking van het financieringsrisico – zoals geïdentificeerd na de in titel 8 beschreven risicobeoordeling – waar deze maatregel passender wordt geacht dan andere toezichtmaatregelen.

322. Wanneer een instelling herhaaldelijk geen passend eigen vermogen ter dekking van de P2G weet vast te stellen, stellen de bevoegde autoriteiten P2R vast om dat extra risico te dekken, en wel binnen twee jaar na het afwijken van het advies. Bevoegde autoriteiten kunnen die beslissing uitstellen wanneer zij instellingen laten werken onder het geadviseerde niveau vanwege economische of marktomstandigheden of instellings specifieke omstandigheden, in lijn met het bepaalde in de leden 452 en 453.

7.2.4. De samenstelling van Pijler 2-vereisten bepalen

323. Indien nodig, en rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de instelling, kunnen de bevoegde autoriteiten besluiten van de instelling te eisen dat zij P2R dekt met kapitaal van een hogere kwaliteit dan bedoeld in artikel 104a, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU⁴². Dit besluit dient duidelijk te worden gemotiveerd, waarbij de specifieke omstandigheden worden belicht die tot dat besluit hebben geleid. In hun rechtvaardigingen verwijzen bevoegde autoriteiten naar componenten zoals:

- a. de specifieke aard van de instelling, haar aandeelhoudersstructuur en, indien relevant, de groepsstructuur, die mogelijk van invloed is op de mogelijkheid om kapitaal aan te trekken;
- b. de specifieke aard van risico's dat de instelling loopt, dat mogelijk leidt tot een zeer snelle uitputting van CET1 kapitaal.

7.3. Pijler 2-vereisten voor het risico van buitensporige hefboomwerking (P2R-LR)

324. Wanneer bevoegde autoriteiten, als gevolg van de beoordeling van het risico van buitensporige hefboomwerking, overeenkomstig artikel 104a, leden 3 en 4, van Richtlijn 2013/36/EU P2R-LR vaststellen om dit risico aan te pakken, voegen zij dit vereiste toe aan het eigenvermogensvereiste op basis van de hefboomratio als vastgelegd in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 en niet aan het vereiste van P1R op basis van het TREA als beschreven in artikel 92, lid 1, punten a) tot en met c). Bevoegde autoriteiten bekijken de hefboomratiovereiste en P2R-LR als afzonderlijke stapel aan te pakken, los van de vereisten op basis van het TREA en P2R voor alle andere risicosoorten (d.w.z. beschikbaar eigen vermogen kan gelijktijdig worden gebruikt om te voldoen aan vereisten op basis van de TREA-stapel en de stapel op basis van de hefboomratio van de eigenvermogensvereisten).

7.3.1. Beoordeling van het risico van buitensporige hefboomwerking

325. In lijn met het idee van de hefboomratio (en haar stapel vereisten) als achtervang voor de eigenvermogensvereisten op basis van het TREA, richten bevoegde autoriteiten zich bij de beoordeling van buitensporige hefboomwerking op potentiële wezenlijke kwetsbaarheden die niet (voldoende) gedekt worden door de eigenvermogensvereisten zoals bedoeld in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013 waardoor corrigerende maatregelen op de bedrijfsactiviteiten van de instelling nodig zijn, die niet in haar ondernemingsplan waren voorzien.

326. Bij de beoordeling van het risico van buitensporige hefboomwerking bekijken bevoegde autoriteiten elk van de hierna genoemde aspecten en passen zij de diepgang van de beoordeling van elk aspect aan, naar gelang de relevantie ervan voor de instelling:

⁴² Ten minste 56,25 % CET1 en ten minste 75 % tier 1.

- a. De componenten van het risico van buitensporige hefboomwerking die geacht worden niet (voldoende) gedekt te worden door de verhouding tussen hefboomwerking en eigenvermogensvereisten zoals bedoeld in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, waardoor met name:
 - i. regelgevingsarbitrage / optimalisering van de hefboomratio door blootstellingen die meegerekend zijn in de hefboomratio te wisselen tegen economisch vergelijkbare blootstellingen die minder meetellen in de berekening van de blootstelling aan de hefboomratio;
 - ii. regelgevingsarbitrage / optimalisering door de blootstelling aan de hefboomratio zo klein mogelijk te maken via tijdelijke verlagingen in het transactievolume in belangrijke financiële markten (met name in de geldmarkt, in bepaalde activiteiten, zoals (effectenfinancieringstransacties of SFT's, maar ook in de derivatenmarkt) rond referentiedata die leiden tot de rapportage en openbaarmaking van verhoogde hefboomratio's ("window-dressing activities");
 - iii. specifieke kenmerken van het bedrijfsmodel, bedrijfsactiviteiten of andere idiosyncrasieën van banken die de mate waarin de instelling meer of minder blootgesteld wordt aan het risico van buitensporige hefboomwerking, maar die niet of niet voldoende worden gedekt in de berekening van de hefboomratio. Bevoegde autoriteiten overwegen, waar van toepassing, de hoge blootstelling aan geschreven opties op kapitaal of korte posities via kredietderivaten met een mogelijke verhoogde blootstelling aan piekverliezen, aangezien deze posities niet volledig worden meegenomen in de blootstelling aan de hefboomratio (in tegenstelling tot, bijvoorbeeld, geschreven kredietderivaten), en concentraties in bepaalde posities die niet in de balans worden opgenomen waar de idiosyncrasieën inherent aan de bedrijfsactiviteiten van de instelling kunnen leiden tot een toegenomen volatiliteit in opnames;
- b. de elementen van het risico op buitensporige hefboomwerking die uitdrukkelijk worden uitgesloten van of niet expliciet worden aangepakt door het eigenvermogenvereiste, waaronder, vanwege de uitsluitingen vermeld in artikel 429a van Verordening (EU) nr. 575/2013, met name waar er zorgen zijn over de beoordeling van het constant voldoen aan de voorwaarden voor deze uitsluitingen en waar het beroep op een enkelvoudige uitsluiting zeer significant is voor de instelling en het uitgesloten bedrag buitengewoon volatiel is;
- c. de wijzigingen in de hefboomratio van de instelling en haar componenten, waaronder de voorzienbare impact van huidige en toekomstige verwachte verliezen op de hefboomratio, rekening houdend met het bedrijfsmodel van de instelling.

7.3.2. Bepaling van P2R-LR

327. De bevoegde autoriteiten bepalen de P2R-LR als het verschil tussen het kapitaal dat toereikend wordt geacht om het risico van buitensporige hefboomwerking te dekken en de eigenvermogensvereisten voor de hefboomratio als bedoeld in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013. Dit getal kan niet negatief zijn.

328. Bij het vaststellen van P2R-LR dienen de bevoegde autoriteiten met name rekening te houden met:

- a) componenten van het risico van buitensporige hefboomwerking die geacht worden niet (voldoende) gedekt te zijn door de hefboomratio van de eigenvermogensvereiste zoals vermeld in artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, met name wanneer de beoordeling van de in lid 325 en 326 beschreven aspecten aangeven dat er sprake is van een grote kwetsbaarheid afgezet tegen de blootstelling aan de hefboomratio;
- b) elementen van het risico van buitensporige hefboomwerking die uitdrukkelijk zijn uitgesloten van of niet expliciet worden behandeld in de eigenvermogensvereiste voor de hefboomratio, onder meer als gevolg van de in artikel 429a, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde uitsluitingen, die worden beoordeeld overeenkomstig lid 326, punt b). De bevoegde autoriteiten mogen P2R-LR alleen vaststellen in die gevallen wanneer bijzonder uitgebreid gebruik van een bepaalde uitsluiting resulteert in een hefboomratio die het risico waarmee de instelling wordt geconfronteerd, niet op passende wijze weerspiegelt.

329. Bevoegde autoriteiten stellen het risico van buitensporige hefboomwerking vast, beoordelen en kwantificeren dat aan de hand van de in de leden 302 en 303 genoemde informatiebronnen en methodes, zover die relevant zijn voor dit risico.

7.3.3. Samenstelling van P2R-LR

330. De bevoegde autoriteiten moeten de P2R-LR toevoegen aan het minimumvereiste Tier 1 voor de hefboomratio. Om aan dit additionele vereiste te voldoen, mogen instellingen ieder tier 1-kapitaal gebruiken.

331. Indien nodig, en rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de instellingen, kunnen de bevoegde autoriteiten besluiten om van instellingen te eisen dat zij P2R-LR dekken met kapitaal van een hogere kwaliteit dan in de vorige paragraaf is gespecificeerd. Deze beslissing dient duidelijk te worden gerechtvaardigd, met een toelichting op de specifieke omstandigheden die hiertoe hebben geleid, en rekening houdende met de individuele risicosituatie van de instelling en rekening houdende met situaties waar het intreden van het risico van buitensporige hefboomwerking mogelijk kapitaal van een hogere kwaliteit vereist om potentiële verliezen te dekken.

7.4. Afstemming met de kapitaalbuffers en eventuele macroprudentiële vereisten

332. Bij de vaststelling van Pijler 2-vereisten (of andere kapitaalmaatregelen), stemmen bevoegde autoriteiten de additionele Pijler 2-vereisten af op eventuele bestaande kapitaalbuffervereisten door dezelfde risico's of elementen daarvan aan te pakken. Bevoegde autoriteiten stellen geen Pijler 2-vereisten of andere kapitaalmaatregelen (inclusief P2G) vast wanneer hetzelfde risico al is gedekt door specifieke kapitaalbuffervereisten. Eventuele Pijler

2 of andere kapitaalmaatregelen dienen specifiek voor de instelling te zijn en zijn niet bedoeld om macroprudentiële of systemische risico's te dekken.

7.5. Vaststelling van het TSCR, TSLRR, OCR en OLRR

333. Bevoegde autoriteiten bepalen en drukken het TSCR uit in termen van tier 1-kernkapitaal, tier 1-kapitaal en totaal eigen vermogen, in overeenstemming met tabel 14 hieronder:

Tabel 14. Bepaling van TSCR in termen van tier 1-kernkapitaal, tier 1-kapitaal en totaal eigen vermogen

	TSCR = (a) + (b)	
	Component (a)	Component (b)
In termen van CET1-kapitaal	Eigenvermogensvereiste uit hoofde van artikel 92, lid 1, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013	P2R die in het tier 1-kernkapitaal moet worden aangehouden overeenkomstig hoofdstuk 7.2
Voor wat betreft Tier 1-kapitaal	Eigenvermogensvereiste uit hoofde van artikel 92, lid 1, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013	P2R moet overeenkomstig paragraaf 7.2 worden aangehouden als Tier 1-kapitaal
Wat het totaal aan eigen vermogen betreft	Eigenvermogensvereiste uit hoofde van artikel 92, lid 1, punt c), van Verordening (EU) nr. 575/2013	Totaal P2R vastgesteld overeenkomstig hoofdstuk 7.2

334. Bevoegde autoriteiten stellen het TSLRR (ten aanzien van het tier 1-kapitaal) vast als de som van:

- a. het eigenvermogensvereiste van de hefboomwerking uit hoofde van artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- b. de additionele eigenvermogensvereisten die vereist zijn om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken (vastgesteld in overeenstemming met de in hoofdstuk 7.3 vermelde criteria).

335. Wanneer bevoegde autoriteiten van instellingen vereisen dat zij P2R-LR dekken met kapitaal van een hogere kwaliteit, in lijn met lid 331, bepalen zij het TSLRR (ten aanzien van CET1) als deel van het additioneel eigen vermogen genoemd in punt b van het vorige lid, waarvan de bevoegde autoriteiten vereisen dat het in de vorm van CET1 kapitaal wordt aan gehouden.

336. Bij het kijken naar de mogelijkheid of er kapitaal van een hogere kwaliteit nodig is, proberen bevoegde autoriteiten overlapping met MREL en bestaande vereisten binnen de stapel vereisten op basis van TREA of hefboomratio te voorkomen.

337. Bevoegde autoriteiten stellen het OCR vast als de som van:

- a. TSCR;
- b. gecombineerde kapitaalbuffervereisten.

338. Bevoegde autoriteiten stellen het OLRR vast als de som van:

- a. TSLRR;
- b. G-SII hefboomratiovereiste overeenkomstig artikel 92, lid 1, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013.

339. Bevoegde autoriteiten nemen bij de beoordeling/berekening van het TSCR, TSLRR, OCR of OLRR geen andere posten en instrumenten in overweging dan degene die in aanmerking komen voor de bepaling van het eigen vermogen (zoals gedefinieerd in deel twee van Verordening (EU) nr. 575/2013).

7.6. Voldoen aan de vereisten onder stressomstandigheden – Gebruik van P2G en P2G-LR om de kwantitatieve resultaten van stresstests te beoordelen

340. Aan de hand van stresstests bepalen bevoegde autoriteiten de toereikendheid van het eigen vermogen van de instelling (omvang en samenstelling) in stressomstandigheden en of toezichtmaatregelen, inclusief P2G, P2G-LR, kapitaalplanning en andere maatregelen die vereist zijn om potentiële ontoereikendheden aan te pakken. Om de toereikendheid van het kapitaal in stressomstandigheden te beoordelen, overwegen bevoegde autoriteiten:
- a. het gebruik van de kwalitatieve uitkomsten (bijvoorbeeld geïdentificeerde tekortkomingen in risicobeheer- en -beheersing) van de stresstests van de instelling en van de stresstests voor toezichtdoeleinden;
 - b. het gebruik van de kwantitatieve uitkomsten van stresstests van instellingen, indien het laap betrouwbaar wordt geacht, en van stresstests voor toezichtdoeleinden, overeenkomstig artikel 100 van Richtlijn 2013/36/EU, zoals gespecificeerd in titel 11, met inbegrip van bijvoorbeeld:
 - i. het voorschrijven van specifieke 'anker'-scenario's/aannames die instellingen dienen te hanteren;
 - ii. de uitvoering van systeembrede stresstests met gebruik van consistente methoden en scenario's, door instellingen of door toezichthouders.
341. Bevoegde autoriteiten beoordelen waar gepast de kwantitatieve uitkomsten van stresstests ten aanzien van de toereikendheid en de kwaliteit van het eigen vermogen van de instelling en bepalen of de kwantiteit en de kwaliteit van het eigen vermogen volstaan om de toepasselijke kapitaalvereisten te dekken, en in het bijzonder:
- a. OCR inclusief de gecombineerde buffervereisten in het basisscenario voor ten minste de volgende twee jaar;
 - b. TSCR in de ongunstige scenario's voor ten minste de volgende twee jaar.
342. Bevoegde autoriteiten bepalen P2G en P2G-LR en indien dit resulteert in een positieve waarde, stellen zij P2G of P2G-LR in om twijfels over de gevoeligheid van de instelling voor de ongunstige scenario's gebruikt in de stresstests voor toezichtdoeleinden bij de toezichthouder weg te nemen. P2G mag niet worden gebruikt om risico's of onderdelen van risico's te dekken die reeds door de P2R worden gedekt overeenkomstig hoofdstuk 7.2. Evenzo mag P2G-LR niet worden gebruikt voor de aspecten van het risico van buitensporige hefboomwerking die reeds door P2R-LR zijn gedekt overeenkomstig hoofdstuk 7.3.
343. Het P2G-niveau biedt bescherming tegen mogelijke inbreuken op het TSCR in een ongunstig scenario. Evenzo zou het niveau van P2G-LR bescherming moeten bieden tegen overschrijding van de TSLRR in een ongunstig scenario. Wanneer uit de kwantitatieve uitkomsten van de stresstests voor toezichtdoeleinden blijkt dat de instelling haar TSCR naar verwachting niet zal verbreken in het ongunstige stresstestscenario, beslissen bevoegde autoriteiten mogelijk om

P2G niet in te stellen. Dienovereenkomstig kunnen bevoegde autoriteiten beslissen om geen P2G-LR in te stellen waar de verwachting is dat er wel aan het TSLRR wordt voldaan in het ongunstige stresstestsscenario.

344. Bevoegde autoriteiten bepalen en stellen P2G en P2G-LR in op basis van de uitkomsten van het ongunstige scenario van de relevante stresstests voor toezichtdoeleinden, inclusief de EU-brede stresstests uitgevoerd door EBA of andere relevante stresstests voor toezichtdoeleinden uitgevoerd op systeembrede basis voor ten minste de volgende twee jaar.
345. Met het oog op een evenredige aanpak voor instellingen die niet tot categorie 1 behoren en dochterondernemingen van internationale groepen, kunnen bevoegde autoriteiten voor het opstellen en bijwerken van P2G en P2G-LR rekening houden met de uitkomsten van vereenvoudigde vormen van stresstests voor toezichtdoeleinden (bijvoorbeeld door het gebruik van door de toezichthouder voorgeschreven “anker”-scenario’s, gevoeligheidsanalyses, top-down stresstests uitgevoerd door aangewezen autoriteiten, met de impact op portefeuilleniveau van stresstests op geconsolideerd niveau), stresstests die in het verleden werden uitgevoerd door de toezichthouder of stresstests die door instellingen werden uitgevoerd in overeenstemming met lid 340. De vereenvoudigde vormen van stresstests voor toezichtdoeleinden kunnen worden uitgevoerd op individuele basis, in plaats van systeembreed.
346. Bevoegde autoriteiten bepalen P2G en P2G-LR en stellen het in overeenkomstig het minimaal-engagementmodel beschreven in hoofdstuk 2.4. Met name de minimumfrequentie voor het bepalen en instellen van P2G en P2G-LR moet de frequentie zijn van de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal krachtens het SREP minimaal-engagementmodel.
347. Onverminderd het bepaalde in het voorgaande lid, moeten bevoegde autoriteiten:
 - a. beoordelen of het bestaande P2G- en P2G-LR-niveau elke keer dat de resultaten van nieuwe stresstests voor toezichtdoeleinden beschikbaar zijn nog passend zijn, en herzien zij deze zo nodig;
 - b. P2G en P2G-LR slechts om de twee jaar in plaats van jaarlijks bepalen, ook voor instellingen van SREP-categorie 1. In het jaar dat volgt op het jaar waarin de P2G wordt bepaald, beoordelen de bevoegde autoriteiten echter of P2G en P2G-LR nog steeds relevant zijn of moeten worden geactualiseerd, op basis van alle relevante informatie, met inbegrip van de resultaten van eerdere stresstests voor toezichtdoeleinden, samen met aanvullende gevoeligheidsanalyses (d.w.z. vereenvoudigde vormen van stresstests voor toezichtdoeleinden).
348. Bij het kalibreren van de P2G zorgen bevoegde autoriteiten ervoor dat dit wordt ingesteld op een gepast niveau om ten minste de verwachte maximale stressimpact te dekken, die wordt berekend op basis van de veranderingen aan de CET1 (m.a.w. rekening houdende met zowel schommelingen in CET1-kapitaal en het bedrag van de TREA) in het jaar met de ergste stress en rekening houdende met het niveau van geldende kapitaalvereisten. De maximale stressimpact in het kader van het instellen van het P2G dient te worden gezien als het verschil

tussen de laagste CET1-ratio in het ongunstige scenario in de stresstesthorizon en de feitelijke CET1-ratio aan het beginpunt.

349. Bij het kalibreren van de P2G-LR, dient de maximale stressimpact te worden berekend op basis van de wijzigingen in het tier 1-kapitaal in het jaar met de ergste stress en rekening houdend met de toepasselijke kapitaalvereisten van de hefboomratio. De maximale stressimpact in het kader van het instellen van het P2G-LR dient te worden gezien als het verschil tussen de laagste hefboomratio in het ongunstige scenario in de stresstesthorizon en de feitelijke hefboomratio aan het beginpunt.
350. Bevoegde autoriteiten verkrijgen het P2G-beginpunt specifiek voor elke instelling door componenten die reeds risico's dekken, zoals weerspiegeld in de maximale stressimpact, te verrekenen. Bevoegde autoriteiten verrekenen met name de relevante maatregelen, in het bijzonder de kapitaalconserveringsbuffer, zoals vermeld in lid 354. Daarnaast, bij het instellen van de P2G- en P2G-LR-beginpunten, kunnen bevoegde autoriteiten, waar relevant, kijken naar andere aanpassingen aan de maximale stressimpact in verband met de aannahme van een statische balans of de andere tijdhorizon tussen de uitvoering van de stresstest en het moment van het beginpunt.
351. Bij het instellen van het P2G en P2G-LR zorgen bevoegde autoriteiten voor een adequate koppeling tussen hun respectieve uitgangspunten en hun definitieve waarden. Daartoe kunnen zij beslissen om een zgn. verdeelbenadering toe te passen waarbij zij instellingen in een categorie indelen op basis van het P2G- en P2G-LR-beginpunt, op basis van de relevante stresstests voor toezichtdoeleinden, zoals vermeld in lid 344 of op basis van andere benaderingen zoals vermeld in lid 345. Als gevolg daarvan kunnen bevoegde autoriteiten een vast bereik aan P2G- of P2G-LR-niveaus toekennen aan elke categorie en het definitieve P2G en het definitieve P2G-LR instellen binnen het bereik van de toegekende categorie, of in uitzonderlijke gevallen buiten het bereik van de betreffende categorie op basis van instellingsspecifieke overwegingen. Bevoegde autoriteiten proberen negatieve abrupte gevolgen tussen categorieën te vermijden, bijv. door een gedeeltelijke overlap tussen de P2G- of P2G-LR-niveaus voor naburige categorieën toe te staan, en zij zorgen ervoor dat het uiteindelijke definitieve P2G en P2G-LR specifiek voor de instelling is.
352. Bij het bepalen van de omvang van P2G en P2G-LR houden bevoegde autoriteiten waar relevant en beschikbaar, ook rekening met de volgende factoren:
- het jaar waarin de maximale stressimpact zich voordoet ten opzichte van het beginpunt en de tijdhorizon van de scenario's gebruikt in de stresstests;
 - de uitkomst van een betrouwbare Icaap-stresstest, rekening houdende met de specifieke definities en aannames voor het scenario, in het bijzonder waar deze meer relevant worden geacht voor het bedrijfsmodel en het risicoprofiel van de instelling of waar de interne scenario's strenger zijn dan de scenario's van de toezichthouder;
 - wijzigingen die zich voordoen na de sluitingsdatum van de stresstest met een wezenlijke impact op het risicoprofiel of de kapitaalpositie van de instelling (bijv. de verkoop van niet-

renderende leningen). Deze wijzigingen kunnen tussentijdse wijzigingen van het risicoprofiel omvatten, maar ook structurele wijzigingen in de activiteit of de balans van de instelling;

- d. relevante limiteringsmaatregelen van het management van de instelling die geloofwaardig en zeer zeker worden geacht op basis van de beoordeling door de toezichthouder;
- e. informatie over standpunten van de toezichthouder over de relevantie van stresstests voor toezichtdoeleinden voor de strategie, de financiële plannen en het bedrijfsmodel van de instelling;
- f. een afgenomen mate van zekerheid over de feitelijke gevoeligheid van de instelling voor ongunstige scenario's;
- g. eventuele mogelijke overlapping met het P2R of P2R-LR;
- h. het algemene herstelvermogen van de instelling, zoals gespecificeerd in de EBA-richtlijnen inzake het algemene herstelvermogen bij de opstelling van herstelplannen⁴³;
- i. de kwaliteit (samenstelling) van het beschikbare eigen vermogen van de instelling, ook voor het jaar met de ergste stress;
- j. of de instelling al dan niet een herstructurering ondergaat of ontbonden wordt.

353. Bij het bepalen van P2G, overwegen bevoegde autoriteiten ook in hoeverre stressscenario's alle wezenlijke risico's dekken die bijdragen tot de P2R in TSCR. Bevoegde autoriteiten houden in het bijzonder rekening met het feit dat scenario's met macro-economische daling sommige risico's niet volledig opsporen, bijvoorbeeld pensioenrisico of een aantal elementen van kredietconcentratierisico (bijvoorbeeld naamconcentratie), die potentiële verliezen binnen de geteste ongunstige scenario's mogelijk zullen versterken.

354. Bovendien houden bevoegde autoriteiten rekening met de mate waarin de bestaande gecombineerde buffervereisten en andere geldende macroprudentiële maatregelen die risico's die aan het licht komen bij stresstests reeds dekken. De bevoegde autoriteiten:

- a. moeten in dit verband de P2G verrekenen tegen de kapitaalinstandhoudingsbuffer (CCB), aangezien P2G en CCB overlappend zijn van aard;
- b. in uitzonderlijke gevallen, en geval per geval, P2G verrekenen met de anticyclische kapitaalbuffer (CCyB) – hoewel er in principe geen overlap tussen beide wordt verwacht – op basis van een afweging van de onderliggende risico's die door de buffer worden gedekt en waarmee rekening is gehouden bij het opstellen van de scenario's die voor de stresstests worden gebruikt, na overleg met de macroprudentiële autoriteit;
- c. mogen de P2G niet verrekenen met de buffers voor systeemrisico's (G-SII/O-SII-buffers en de systeemrisicobuffer), aangezien deze bedoeld zijn om de risico's te dekken die een instelling vormt voor het financiële stelsel;
- d. mogen P2G-LR ook niet verrekenen tegen de G-SII hefboomratiovereiste zoals vermeld in artikel 92, lid 1, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

⁴³ EBA-richtsnoeren inzake de totale herstelcapaciteit in herstelplanning (EBA/GL/2023/06) – afdeling II. THC-beoordeling – "aangepaste totale herstelcapaciteit".

- e. kunnen de aan die instelling meegedeelde P2G herzien om ervoor te zorgen dat haar kalibratie passend blijft wanneer een instelling gebonden wordt door de outputondergrens, overeenkomstig artikel 104b, lid 4 a, van Richtlijn 2013/36/EU.

355. Waar bevoegde autoriteiten P2G vaststellen, dienen zij dit advies ook bovenop het OCR toe te voegen. Waar bevoegde autoriteiten P2G-LR vaststellen, dienen zij dit advies ook bovenop het OLRR toe te voegen. Bevoegde autoriteiten moeten OCR en OLRR als twee afzonderlijke stapels vereisten beschouwen. Als gevolg daarvan kan het beschikbare eigen vermogen gelijktijdig worden gebruikt om te voldoen aan P2G en P2G-LR.

7.7. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

356. Na voorgaande beoordeling vormen bevoegde autoriteiten zich een beeld van de mate waarin het bestaande eigen vermogen een goede dekking biedt van de risico's waaraan de instelling is of kan worden blootgesteld. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 15 genoemde overwegingen.

357. Bij het bepalen van de score voor kapitaaltoereikendheid moeten de bevoegde autoriteiten, indien van toepassing, rekening houden met de score van de totale herstelcapaciteit met betrekking tot kapitaal (zwak, toereikend met potentiële ruimte voor verbetering, of bevredigend) zoals gespecificeerd in de punten 41 tot en met 43 van de EBA-richtsnoeren inzake de totale herstelcapaciteit in herstelplanning⁴⁴. Het in aanmerking nemen van de totale herstelcapaciteitsscore in de context van de kapitaaltoereikendheid is met name relevant in het geval van een "zwakke" totale herstelcapaciteitsscore voor kapitaal.

Tabel 15. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor toereikendheid van het kapitaal

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling kan haar P2G en P2G-LR gemakkelijk realiseren. De instelling houdt een eigen vermogen aan dat ruim boven het OCR en het OLRR ligt en zal dat naar verwachting ook in de toekomst doen. Uit stresstests komt geen waarneembaar risico naar voren betreffende de impact op het eigen vermogen of de hefboomwerking van een ernstige maar plausibele negatieve economische ontwikkeling. De vrije kapitaalstroom tussen entiteiten in de groep, waar relevant, wordt niet belemmerd, of alle entiteiten beschikken over een goede kapitaaldekking die boven de eisen van de toezichthouder ligt.

⁴⁴ EBA/GL/2023/06

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<ul style="list-style-type: none"> De instelling heeft een plausibel en geloofwaardig kapitaalplan dat indien noodzakelijk doeltreffend kan zijn. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van kapitaal, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is "bevredigend". Er is geen wezenlijk/een zeer laag risico van buitensporige hefboomwerking.
2	De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een laag tot gemiddeld risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling heeft problemen om haar P2G of P2G-LR te realiseren. De maatregelen van het management om deze problemen te verminderen, worden als geloofwaardig beoordeeld. De instelling staat dicht bij de niet-naleving van enkele van haar kapitaalbuffers, maar haar kapitaal ligt nog altijd duidelijk boven haar TSCR en TSLRR. Uit stresstests komt een laag risico naar voren betreffende de impact op het eigen vermogen van een ernstige maar plausibele negatieve economische ontwikkeling, maar de maatregelen die het management hiertegen neemt, zijn geloofwaardig. De vrije kapitaalstroom tussen entiteiten in de groep, waar relevant, wordt marginaal belemmerd of zou marginaal kunnen worden belemmerd. De instelling heeft een plausibel en geloofwaardig kapitaalplan dat weliswaar niet zonder risico is, maar indien noodzakelijk doeltreffend kan zijn. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van kapitaal, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is "bevredigend" of "toereikend met ruimte voor verbetering". Er is een laag risico van buitensporige hefboomfinanciering.
3	De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling realiseert haar P2G of P2G-LR niet. Er zijn twijfels over de geloofwaardigheid van de maatregelen die het management neemt om dit probleem aan te pakken. De instelling gebruikt een deel van haar kapitaalbuffers. Als de situatie verslechtert, bestaat de kans dat de instelling niet voldoet aan haar TSCR of TSLRR. Uit stresstests komt een gemiddeld risico naar voren betreffende de impact op het eigen vermogen of de hefboomwerking van een ernstige maar plausibele negatieve economische ontwikkeling. Dit wordt mogelijk niet op geloofwaardige wijze aangepakt door maatregelen van het management. De vrije kapitaalstroom tussen entiteiten in de groep, waar relevant, wordt belemmerd.

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<ul style="list-style-type: none"> De instelling heeft een kapitaalplan waarvan het niet waarschijnlijk is dat het doeltreffend zal zijn. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van kapitaal, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is toereikend met ruimte voor verbetering” of “zwak”. Er is een gemiddeld risico van buitensporige hefboomfinanciering.
4	De omvang en samenstelling van het aangehouden eigen vermogen vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> De instelling voldoet niet aan haar P2G of P2G-LR (of heeft opzettelijk geen P2G of P2G-LR geformuleerd) en zal hier ook in de voorzienbare toekomst niet in slagen. De maatregelen van het management om dit probleem aan te pakken, zijn niet geloofwaardig. De instelling staat op het punt niet aan haar TSCR of TSLRR te voldoen. Uit stresstests blijkt dat de instelling niet meer aan het TSCR of TSLRR zal voldoen bij het begin van een ernstige maar plausibele negatieve economische ontwikkeling. Dit zal niet op geloofwaardige wijze worden aangepakt door maatregelen van het management. De vrije kapitaalstroom tussen entiteiten in de groep, waar relevant, wordt belemmerd. De instelling heeft geen kapitaalplan of een kapitaalplan dat duidelijk ontoereikend is. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van kapitaal, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is “zwak” Er is een hoog risico van buitensporige hefboomfinanciering.

358. De onderstaande tabel biedt een niet-uitputtende lijst van toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten kunnen nemen in geval van vastgestelde tekortkomingen in de kapitaaltoereikendheid van de instelling, onder meer in stressomstandigheden. De bevoegde autoriteiten dienen de aard van de toezichtmaatregel te bepalen op basis van de doeltreffendheid ervan voor de specifieke vastgestelde tekortkoming. De bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen toepassen, of een combinatie daarvan, indien deze geschikter worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

Tabel 16. Potentiële en niet-uitputtende toezichtsmaatregelen voor kapitaaltoereikendheid

Potentiële toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 104 h, lid 1, punten a), c), h), i) en j), van Richtlijn 2013/36/EU – bevoegde autoriteiten kunnen de instelling verplichten:
A. aanvullende eigenvermogensvereisten te hanteren door de TSCR vast te stellen en, indien van toepassing, de P2G te bepalen
B. een geloofwaardig kapitaalplan in te dienen dat een oplossing biedt voor het risico dat niet wordt voldaan aan de toepasselijke kapitaalvereisten, indien de kwantitatieve uitkomsten van de stresstests erop wijzen dat een instelling onder de gegeven stressscenario's niet in staat zal zijn aan de vereisten te voldoen, en een uiterste termijn vast te stellen voor de tenuitvoerlegging ervan;
C. waar nodig wijzigingen aan te brengen in de kapitaalplannen, met inbegrip van de voorgestelde beheersmaatregelen, of aanvullende risicobeperkende maatregelen te nemen die relevant zouden worden gezien de scenario's en de huidige macro-economische omstandigheden;
D. de variabele beloning te beperken tot een bepaald percentage van de netto-inkomsten wanneer deze niet verenigbaar is met het behoud van een solide kapitaalbasis;
E. haar bedrijfsactiviteiten of bedrijfsvoering te beperken of in te perken, of activiteiten af te stoten die buitensporige risico's voor haar soliditeit met zich meebrengen;
F. het risico te beperken dat inherent is aan bepaalde activiteiten, producten en systemen van instellingen, waaronder activiteiten van derden;
G. gebruik te maken van nettowinsten om het eigen vermogen te versterken;
H. uitkeringen of rentebetalingen aan aandeelhouders, leden of houders van aanvullend-tier 1-instrumenten te beperken of te verbieden, mits een dergelijk verbod niet leidt tot wanbetaling;
I. aanvullende rapportagevereisten of een frequentere rapportage op te leggen, onder meer wat betreft de rapportage over eigen vermogen en hefboomfinanciering.

359. Wanneer de bevoegde autoriteiten de geloofwaardigheid van het kapitaalplan of het herziene kapitaalplan beoordelen, overeenkomstig de punten B en C van tabel 16, dienen zij rekening te houden met de volgende criteria:

- a. of het kapitaalplan de volledige geraamde tijdhorizon van de stresstest dekt;
- b. of het kapitaalplan een reeks geloofwaardige limiterings- en beheersmaatregelen formuleert, zoals de beperking van de uitbetaling van dividenden, enz.;
- c. of de instelling is bereid en in staat om dergelijke maatregelen te nemen om de inbreuken op de geldende kapitaalvereisten in de systeembrede stresstests aan te pakken;
- d. of de limiterings- en beheersmaatregelen onderworpen zijn aan beperkingen op juridisch gebied en wat hun reputatie betreft, bijvoorbeeld ten gevolge van tegenstrijdige vroegere openbare verklaringen (bijvoorbeeld over dividendbeleid, bedrijfsplannen en risicobereidheid);
- e. de waarschijnlijkheid dat limiterings- en beheersmaatregelen de instelling in staat stellen om haar geldende kapitaalvereisten na te komen binnen een gepaste deadline;
- f. of de voorgestelde maatregelen in grote lijnen overeenstemmen met macro-economische overwegingen en met gekende toekomstige veranderingen aan de regelgeving die een invloed hebben op een instelling binnen de reikwijdte en het tijds kader van de geraamde ongunstige scenario's;
- g. het scala aan herstelopties en hun analyse zoals gedefinieerd in het herstelplan van de instelling.

360. Bevoegde autoriteiten verwachten dat de instellingen het herziene kapitaalplan ten uitvoer brengen, inclusief bijkomende veranderingen op basis van de resultaten van de beoordeling door de toezichthouder en de dialoog met de instelling.

Titel 8. Beoordeling van liquiditeits- en financieringsrisico's en SREP-liquiditeits- en financieringsbeoordeling

8.1. Algemene overwegingen

361. De bevoegde autoriteiten dienen de wezenlijke liquiditeits- en financieringsrisico's van de instelling te beoordelen en na te gaan of de liquiditeit en financiering van de instelling voldoende dekking bieden voor de beoordeelde risico's. Het doel van deze titel is om methoden aan te reiken die bij de beoordeling van afzonderlijke risico's en risicobeheer en -beheersing in ogenschouw dienen te worden genomen. Hierbij wordt niet naar volledigheid gestreefd. Bevoegde autoriteiten houden dus de ruimte om aanvullende criteria te hanteren die zij op basis van hun ervaring en de specifieke kenmerken van de instelling relevant achten bij de beoordeling van de liquiditeit en financiering van de instelling.

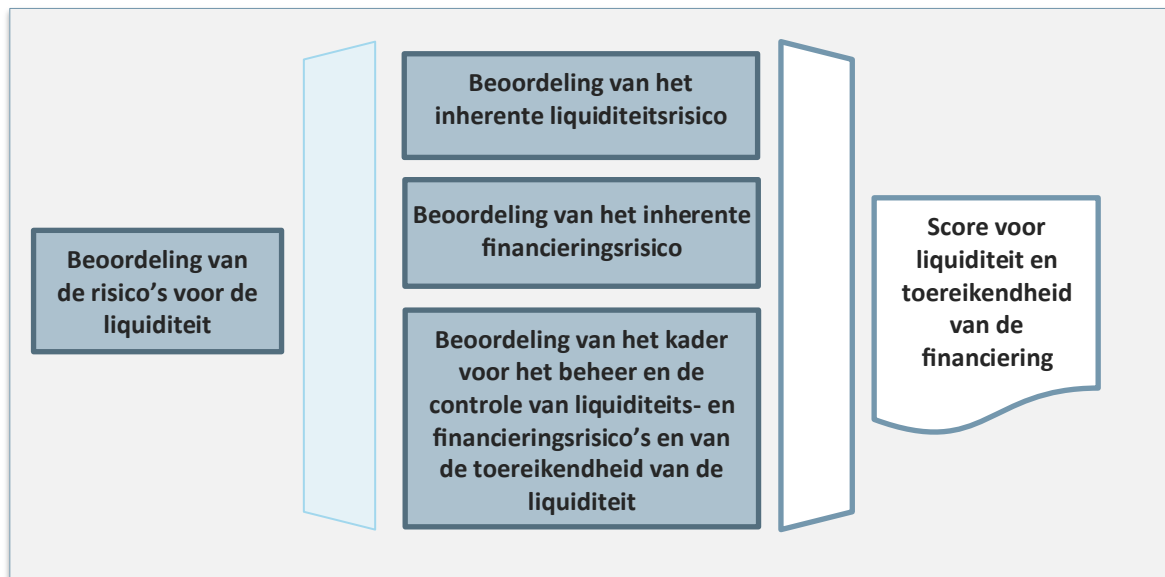
362. Bij de beoordeling van het inherente liquiditeits- en financieringsrisico en de toereikendheid van het interne controlekader voor liquiditeits- en financieringsrisico's dienen de bevoegde autoriteiten onder meer te beoordelen in hoeverre de instelling in het algemeen voldoet aan de wetgevingsbesluiten die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.

363. De methode bestaat uit zes hoofdonderdelen:

- a. beoordeling van het inherente liquiditeitsrisico (hoofdstuk 8.2);
- b. beoordeling van het inherente financieringsrisico (hoofdstuk 8.3);
- c. beoordeling van het beheer- en controlekader voor liquiditeits- en financieringsrisico (hoofdstuk 8.4);
- d. een samenvatting van bevindingen en scores voor de toereikendheid van liquiditeit en financiering (hoofdstuk 8.5);
- e. het vaststellen van mogelijke liquiditeits- en financieringsrisicomaatstaven in het kader van het SREP (hoofdstuk 8.6);
- f. benchmarking en vaststelling van kwantitatieve liquiditeits- en financieringsvereisten (hoofdstuk 8.7).

364. Dit beoordelingsschema wordt grafisch gedocumenteerd in figuur 3.

Figuur 3. Elementen van de beoordeling van risico's voor liquiditeit en financiering



365. Bij de beoordeling van de liquiditeit en financiering, controleren bevoegde autoriteiten of de instelling voldoet aan de liquiditeitsdekkingsratio (LCR) van de instelling, zoals vermeld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie⁴⁴ en de nettostabielefinancieringsratio (NSFR), zoals vastgesteld in titel IV van deel Zes van Verordening (EU) nr. 575/2013 en de Ilaap van de instelling. Ze moeten ook rekening houden met de aanbevelingen en richtsnoeren, opgenomen in door EBA verstrekte LCR- en NSFR-implementatierapporten, evenals waarschuwingen en aanbevelingen van macroprudentiële autoriteiten of het ESRB. In deze richtsnoeren wordt de reikwijdte van de beoordeling echter vergroot, zodat deze meer dan alleen de minimumvereisten betreft. Hierdoor kunnen bevoegde autoriteiten zich een volledig beeld van de risico's vormen.
366. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat bij de beoordeling aandacht wordt besteed aan de wijze waarop het bedrijfsmodel van de instelling haar liquiditeits- en financieringsrisicoprofiel beïnvloedt, rekening houdend met de resultaten van de op grond van titel 4 uitgevoerde analyse van het bedrijfsmodel. Daarbij moeten zij aandacht besteden aan de wijze waarop het bedrijfsmodel van de instelling in de loop van de tijd is veranderd en of dit heeft geleid tot verhoogde risico's. Bevoegde autoriteiten monitoren belangrijke kwantitatieve indicatoren om trends vast te leggen en leveren input voor deze analyse.
367. Ter ondersteuning van de kwantitatieve beoordeling van de liquiditeits- en financieringsrisico's en toereikendheid van de instelling dienen bevoegde autoriteiten gebruik te maken van de aanvullende richtsnoeren in hoofdstuk 8.7 over benchmarking en het vaststellen van kwantitatieve liquiditeits- en financieringsvereisten.
368. De bevoegde autoriteiten moeten tevens alle informatie beoordelen die mogelijk van invloed is op de liquiditeits- en financieringspositie (bijvoorbeeld afkomstig van de bevoegde autoriteiten op het gebied van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme).

369. Bij de beoordeling van de kwaliteit van de organisatorische en risicobeheersingsmaatregelen van de instelling voor het beheer van liquiditeits- en financieringsrisico's moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat deze maatregelen betrekking hebben op alle materiële rechtspersonen, bijkantoren en dochterondernemingen van de instelling.
370. Bevoegde autoriteiten houden rekening met het effect van ESG-risico's op de inherente liquiditeits- en financieringsrisico's en met de toereikendheid van het kader voor de risicobeheersing en controle van het liquiditeits- en financieringsrisico in verband met ESG-risico's, waarbij prioriteit wordt gegeven aan milieurisico's.
371. De uitkomst van de beoordeling van elk wezenlijk risico wordt vastgelegd in een samenvatting van bevindingen en er wordt een uitleg gegeven over de belangrijkste risicofactoren, plus een risicoscore, zoals vermeld in de volgende hoofdstukken.

8.2. Beoordeling van het inherente liquiditeitsrisico

372. Bevoegde autoriteiten beoordelen het liquiditeitsrisico van de instelling op korte en middellange termijn over een passende reeks tijdshorizonnen, waaronder binnen de werkdag, teneinde ervoor te zorgen dat de instelling voldoende liquiditeitsbuffers aanhoudt, zowel onder normale als onder stressomstandigheden. Deze beoordeling omvat de volgende onderdelen:
- a. beoordeling van liquiditeitsbehoeften op korte en middellange termijn;
 - b. beoordeling van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag;
 - c. beoordeling van de liquiditeitsbuffer en het compenserend vermogen;
 - d. stresstests van de toezichthouder voor liquiditeit.
373. Voor de beoordeling van liquiditeitsbehoeften, -buffers en het compenserend vermogen onder normale omstandigheden ondersteunen bevoegde autoriteiten de analyse met bewijzen uit de rapportagesjablonen voor aanvullende monitoringsgegevens, zoals vermeld in het ITS inzake toezichtrapportages. Bij het beoordelen van de liquiditeitsbehoeften in stresssituaties moeten de bevoegde autoriteiten ook rekening houden met maatregelen die de instellingen zouden kunnen nemen om hun reputatie of marktpositie te behouden. Hierbij moet rekening worden gehouden met reputatieschade voor grote vergelijkbare instellingen op groothandels- en retailniveau, inclusief die welke mogelijk via sociale media of andere kanalen worden veroorzaakt. Bevoegde autoriteiten kunnen minder gedetailleerde evaluaties van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag en liquiditeitsstresstests uitvoeren, wanneer dit gerechtvaardigd is vanwege de lagere materialiteit van deze risicobronnen, met name voor instellingen die vallen in categorie 3 of 4, en rekening houdende met de resultaten van de Ilaap.

Beoordeling van liquiditeitsbehoeften op korte en middellange termijn

374. Bevoegde autoriteiten beoordelen de liquiditeitsbehoeften van de instelling op de korte en lange termijn onder normale en stressomstandigheden. Zij moeten rekening houden met het

effect op de liquiditeitsbehoeften van de instelling in stresssituaties vóór 30 dagen, tussen bijvoorbeeld 30 dagen en 3 maanden, en na bijvoorbeeld drie tot twaalf maanden van ernstige maar aannemelijke stresssituaties, waarbij rekening wordt gehouden met specifieke, marktbrede en gecombineerde schokken. De bevoegde autoriteiten dienen tevens de omvang, de locatie en de valuta van de liquiditeitsbehoeften te analyseren, evenals de afzonderlijke effecten van schokken in de verschillende relevante valuta's, teneinde rekening te houden met het risico van niet-converteerbaarheid van valuta's en het risico van mogelijke verstoringen in de toegang tot valutamarkten (met inbegrip van specifieke omstandigheden, zoals bijvoorbeeld het verlies van toegang tot een correspondentbankrekening in een vreemde valuta).

375. De bevoegde autoriteiten dienen de beoordeling van het liquiditeitsrisico op korte termijn te ondersteunen door de LCR te analyseren, zoals gespecificeerd in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie, waarbij onder meer moet worden nagegaan of de LCR correct wordt gemeten en gerapporteerd en of deze op adequate wijze de dekking van de liquiditeitsbehoeften van de instelling weergeeft. De bevoegde autoriteiten dienen tevens te beoordelen of instellingen periodiek testen of zij in staat zijn om de LCR dagelijks te rapporteren, teneinde te waarborgen dat instellingen, indien nodig, betrouwbare gegevens kunnen verstrekken overeenkomstig artikel 414 van Verordening (EU) 575/2013.
376. Bij de beoordeling van het effect van schokken op de liquiditeitsbehoeften van de instelling houden bevoegde autoriteiten rekening met alle wezenlijke bronnen van liquiditeitsrisico voor de instelling, met name:
- a. de mogelijkheid dat een toepasselijk vereiste in de EU-wetgeving niet toereikend is om de liquiditeitsbehoeften van de instelling te bepalen bij een stressscenario van het type dat daarvoor wordt gebruikt, ook wanneer de looptijden korter zijn dan 30 dagen;
 - b. risico's die ontstaan met betrekking tot vergelijkbare instellingen in de groothandelsmarkt ten aanzien van posten binnen de balanstelling en financieringsconcentraties. Bevoegde autoriteiten moeten rekening houden met de volatiliteit van financiering verstrekt door vergelijkbare instellingen die allemaal behoren tot de meest wezenlijke sectoren die worden bediend en potentiële besmettingsrisico's. In dit verband moet bijzondere aandacht worden besteed aan financiering die wordt verzameld via nieuwe bedrijfsonderdelen en distributiekkanalen, alsook aan de financiering van cliënten die activiteiten met een hoger risiconiveau uitvoeren (emittenten van cryptoactiva en aanbieders van diensten);
 - c. risico's die voortvloeien uit voorwaardelijke kasstromen/posten buiten de balans (bijvoorbeeld kredietlijnen, margin calls) en activiteiten (bijvoorbeeld liquiditeitssteun aan niet-geconsolideerde special-purpose vehicles die verder gaat dan de contractuele verplichtingen);
 - d. zowel netto- als bruto-instromen en -uitstromen: in geval van zeer grote in- en uitstromen letten bevoegde autoriteiten specifiek op het risico voor de instelling wanneer de instromen niet op de verwachte tijdstippen worden ontvangen, zelfs als het risico van de netto-uitstroom beperkt is;

- e. risico's die zich voordoen met betrekking tot vergelijkbare instellingen in het retailsegment, met inbegrip van financieringsconcentraties. Hiertoe maken bevoegde autoriteiten gebruik van de methode voor de indeling van retaildeposito's in verschillende risicocategorieën, krachtens de artikelen 24 en 25 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie;
- f. het risico dat buitensporige risico's in het financieringsprofiel op middellange tot lange termijn een negatieve invloed hebben op het gedrag van wederpartijen die van belang zijn voor de liquiditeitspositie op korte termijn;
- g. risico dat voortvloeit in het kader van fiduciaire deposito's⁴⁵.

377. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat zij bij hun beoordeling van de kortetermijnliquiditeitsbehoeften van de instelling rekening houden met de gevolgen van digitalisering (waaronder bijvoorbeeld directe betalingen) en met het risico dat de verspreiding van informatie via sociale media in een stressscenario tot snellere opnames leidt.

Beoordeling van het liquiditeitsrisico binnen de werkdag

378. De bevoegde autoriteiten dienen de blootstelling van de instelling aan liquiditeitsrisico binnen de werkdag voor een geselecteerde tijdshorizon te beoordelen. Deze beoordeling ten minste een beoordeling bevatten van de liquiditeit binnen de werkdag die onder normale omstandigheden en tijdens financiële of operationele stress (bijv. IT-storingen, juridische beperkingen betreffende de overdracht van fondsen, opschorting/beëindiging van toegang tot bankdiensten van andere banken en/of clearingdiensten voor valuta, grondstoffen of instrumenten die van groot belang zijn voor de instelling) beschikbaar of toegankelijk zijn. Hierbij moet met name worden nagegaan hoe de toegenomen behoefte aan zekerheden binnen de werkdag van een instelling in tijden van stress haar vermogen kan beperken om waar nodig een liquiditeitsbuffer te gebruiken om uitstromen onder stress te dekken.

379. Voor rechtsgebieden waar rapportages over risico's binnen de werkdag nog niet beschikbaar zijn, vertrouwen bevoegde autoriteiten op de analyse die de instelling zelf van een dergelijk liquiditeitsrisico heeft gemaakt.

Beoordeling van de liquiditeitsbuffer en het compenserend vermogen

380. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de liquiditeitsbuffer en het compenserend vermogen van de instelling toereikend zijn om in haar liquiditeitsbehoeften te voorzien met betrekking tot de kenmerken van de activa die onder verschillende stressscenario's in aanmerking worden genomen. Als tijdshorizon wordt hierbij een maand genomen alsmede andere perioden, van de volgende dag tot mogelijk één jaar. Bij de beoordeling moet rekening worden gehouden met de classificatie en de kwaliteit van liquide activa (zoals gespecificeerd in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie), de mate waarin deze voldoen aan de algemene

⁴⁵ De beste praktijken zijn in te zien in de EBA-rapportage: Controle op de uitvoering van het liquiditeitsdekkingsratio in de EU – Tweede verslag (EBA/REP/2021/07).

en operationele vereisten voor hoogwaardige liquide activa, en of de liquiditeitsbuffer en de compensatiecapaciteit in overeenstemming zijn met de risicobereidheid van de instelling.

381. De bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met factoren die het vermogen van de instelling om haar liquide activa tijdig te gelde te maken tijdens een stressperiode zouden kunnen beperken, waaronder onder meer hoge concentraties bij afzonderlijke tegenpartijen of in bepaalde soorten activa, activa in de buffer die bezwaard of geleend zijn, en het feit dat liquide activa in een andere valuta luiden dan de liquiditeitsbehoeften van de instelling. Bevoegde autoriteiten houden ook rekening met de waarschijnlijke waarde van gecommiteerde liquiditeitsfaciliteiten die in het compenserend vermogen kunnen zijn opgenomen.
382. De bevoegde autoriteiten dienen (indien van toepassing) te beoordelen of de aannames van de instelling met betrekking tot haar vermogen om in een stressperiode toegang te krijgen tot repomarkten en financiering door de centrale bank, inclusief de geschiktheid en beschikbaarheid van activa die als onderpand kunnen dienen, adequaat zijn. Ze moeten beoordelen of de instelling haar markttoegang test door periodiek te verkopen of terug te kopen. Ook dienen zij de aannames van de instellingen met betrekking tot de tijd tot liquiditeit in stresssituaties te evalueren.

Stresstests van de toezichthouder voor liquiditeit

383. De bevoegde autoriteiten moeten hun eigen liquiditeitsstresstests uitvoeren om liquiditeitsrisico's op korte en middellange termijn onafhankelijk te beoordelen. Bij de stressscenario's wordt er wat het LCR betreft uitgegaan van 30 dagen, maar bevoegde autoriteiten kunnen de reikwijdte van hun beoordeling uitbreiden door risico's binnen een kortere of langere periode dan 30 dagen te onderzoeken en LCR-aannames dusdanig te wijzigen dat zij risico's weerspiegelen die niet afdoende in het LCR worden gedekt. Hierbij moet ten minste een stresstest van de toezichthouder worden verricht die betrekking heeft op zowel instellingsspecifieke als marktbrede stress.

8.3. Beoordeling van het inherente financieringsrisico

384. Bevoegde autoriteiten beoordelen het financieringsrisico van de instelling, evenals de vraag of onder normale en stressomstandigheden aan de middellange- en langetermijnactiva en de posten die niet in de balans worden opgenomen wordt voldaan door middel van een reeks stabiele-financieringsinstrumenten. Deze beoordeling omvat de volgende onderdelen:
- beoordeling van het financieringsprofiel van de instelling;
 - beoordeling van risico's voor de stabiliteit van het financieringsprofiel;
 - beoordeling van de feitelijke markttoegang;
 - beoordeling van de verwachte verandering in de financieringsrisico's op basis van het financieringsplan van de instelling.

Beoordeling van het financieringsprofiel van de instelling

385. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het financieringsprofiel van de instelling, inclusief discrepanties in contracten en gedrag op middellange en lange termijn, goed is afgestemd op haar bedrijfsmodel, strategie en risicotolerantie. Daarbij moet rekening worden gehouden met de vraag of de middellange- en langetermijnactiva en de posten buiten de balansstelling van de instelling voldoende zijn gedekt met een reeks instrumenten voor stabiele financiering, overeenkomstig artikel 413 van Verordening (EU) nr. 575/2013. De bevoegde autoriteiten dienen deze beoordeling te ondersteunen door de NSFR te analyseren zoals gespecificeerd in titel IV van deel Zes van Verordening (EU) nr. 575/2013, en te beoordelen of deze correct is gerapporteerd.
386. De bevoegde autoriteiten dienen rekening te houden met de gevolgen voor het financieringsprofiel van de instelling van eventuele (lokale) regelgevende en contractuele factoren die van invloed zijn op het gedrag van financiers (bijvoorbeeld regelgeving inzake clearing, bail-in en depositogarantiestelsels, aangezien deze het gedrag van financiers kunnen beïnvloeden).
387. Bevoegde autoriteiten beoordelen of mogelijke tekortkomingen als gevolg van het financieringsprofiel van de instelling, zoals looptijd mismatches die aanvaardbare grenzen overschrijden, buitensporige concentraties van financieringsbronnen, buitensporige niveaus van activabezwarende of ongeschikte of niet-stabiele financiering van langetermijnactiva, voor de instelling tot een onaanvaardbare toename van financieringskosten en een verlies van toegang tot financiering kunnen leiden. Met name moeten aannames met betrekking tot de stabiliteit van de financiering die wordt aangetrokken via kanalen die gebruikmaken van fintech of die minder traditioneel zijn bijvoorbeeld online depositoplatvorms – zorgvuldig worden beoordeeld bij het plannen of ontwerpen van stressscenario's.

Beoordeling van de risico's voor de stabiliteit van het financieringsprofiel

388. Bevoegde autoriteiten kijken naar factoren waardoor het financieringsprofiel in relatie tot het type en de kenmerken van activa, posten die niet in de balans zijn opgenomen, en passiva minder stabiel wordt. Zij dienen rekening te houden met de structurele looptijdverschillen tussen activa en passiva (met inbegrip van de gevolgen van eventuele valutaverschillen), passende structurele financieringsindicatoren (zoals de verhouding tussen leningen en deposito's, de financieringskloof ten opzichte van klanten en de voor gedragsfactoren gecorrigeerde looptijdklasse), en financieringskenmerken die vanuit prudentieel oogpunt zouden kunnen wijzen op verhoogde risico's en twijfels op het gebied van witwassen en terrorismefinanciering. De bevoegde autoriteiten moeten ook rekening houden met de gevolgen van verliezen voor de stabiliteit van de financiering, in het besef dat financiers al bij veel lagere verliezen dan die welke de kapitaalratio's in gevaar zouden brengen, gevoelig kunnen reageren.
389. De bevoegde autoriteiten dienen de risico's voor de duurzaamheid van het financieringsprofiel te beoordelen die voortvloeien uit concentraties in financieringsbronnen (met name wat

betreft het type gebruikte financieringsinstrumenten, specifieke financieringsmarkten en afzonderlijke of onderling verbonden vergelijkbare instellingen). Zo moeten zij bijvoorbeeld rekening houden met de kenmerken van de belangrijkste sectoren die door de instelling worden bediend en met de wijze waarop dit het financieringsrisicoprofiel van de instelling beïnvloedt, waarbij zij bijzondere aandacht moeten besteden aan blootstellingen aan cyclische of volatiele sectoren.

390. Bevoegde autoriteiten beoordelen ook het risico dat activabezwaring een nadelige uitwerking heeft op de bereidheid van de markt om in de ongedekte schuld van de instelling te handelen (in de context van de specifieke kenmerken van de markt(en) waarop de instelling actief is, en het bedrijfsmodel van de instelling).

Beoordeling van de feitelijke markttoegang

391. De bevoegde autoriteiten dienen op de hoogte te zijn van de daadwerkelijke markttoegang van de instelling en van de huidige en toekomstige bedreigingen voor deze markttoegang, met inbegrip van verstoringen in de toegang tot valutamarkten (waaronder specifieke verstoringen). Bij de beoordeling moeten zij rekening houden met de mate waarin de instelling hoge eisen stelt aan bepaalde markten of vergelijkbare instellingen (met inbegrip van centrale banken) in verhouding tot de capaciteit van die markten/vergelijkbare instellingen, met eventuele significante of onverwachte veranderingen in de uitgifte van schulden, met het risico dat nieuws over de instelling de markt (perceptie/vertrouwen) en daarmee de markttoegang negatief kan beïnvloeden, en met aanwijzingen dat liquiditeitsrisico's op korte termijn de toegang van de instelling tot haar belangrijkste financieringsmarkten kunnen beperken.

Beoordeling van de verwachte verandering in de financieringsrisico's op basis van het financieringsplan van de instelling

392. De bevoegde autoriteiten dienen de verwachte verandering in de financieringsrisico's te beoordelen op basis van het financieringsplan van de instelling en zich een oordeel te vormen over de haalbaarheid van het plan (bijvoorbeeld door middel van backtesting en het in overweging nemen van alternatieve scenario's).

8.4. Beoordeling van het kader voor het beheer en de controle van liquiditeits- en financieringsrisico's

393. Om een volledig inzicht in het risicoprofiel van de instelling voor liquiditeit en financiering en hun onderlinge verbondenheid te krijgen, toetsen bevoegde autoriteiten tevens het kader voor governance en risicobeheer dat aan haar liquiditeits- en financieringsrisico ten grondslag ligt. Hiertoe beoordelen bevoegde autoriteiten:
- a. het liquiditeitsrisico en de financieringsstrategie, alsmede de risicobereidheid op het gebied van liquiditeit en financiering;
 - b. het organisatiekader, het beleid en de procedures;
 - c. het vaststellen, meten, beheeren, monitoren en rapporteren van risico's;

- d. de liquiditeits-/financieringsspecifieke stresstests van de instelling;
- e. het interne risicobeheersingskader voor het beheer van liquiditeits- en financieringsrisico's;
- f. de liquiditeitsnoodplannen en -herstelplannen van de instelling;
- g. de financieringsplannen van de instelling.

Strategie inzake liquiditeits- en financieringsrisico's en risicobereidheid

394. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling beschikt over een goede, duidelijk geformuleerde, gedocumenteerde en gecommuniceerde strategie inzake liquiditeit- en financieringsrisico en risicobereidheid, die is goedgekeurd door het leidinggevend orgaan. Voor deze beoordeling houden bevoegde autoriteiten onder meer rekening met de rol van het leidinggevend orgaan bij het bepalen, goedkeuren en evalueren van strategie inzake liquiditeit- en financieringsrisico en risicobereidheid (inclusief zijn voornaamste onderliggende aannames), de goede uitvoering van deze strategie door het leidinggevend orgaan en de geschiktheid ervan voor de instelling gezien haar bedrijfsmodel, haar algehele risicotolerantie, haar rol in het financiële stelsel, haar financiële toestand en financieringsvermogen.

Organisatiekader, beleid en procedures

395. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling beschikt over een passend organisatiekader en gepaste governanceregelingen voor het beheer van het liquiditeits- en financieringsrisico, waaronder een robuust Ilaap-kader overeenkomstig punt 91 van titel 5 van deze richtsnoeren. Bovendien moeten ze beoordelen of de instelling gepaste meet- en controlefuncties heeft geïmplementeerd, met voldoende personele en technische middelen om deze taken te ontwikkelen en uit te voeren en het vereiste toezicht uit te oefenen. De beheersing en monitoring van het liquiditeitsrisico met betrekking tot systemen en processen moeten worden uitgevoerd door een onafhankelijke functie.

396. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling over passend beleid en passende procedures beschikt voor het beheer van het liquiditeits- en financieringsrisico en of deze in overeenstemming zijn met de risicobereidheid van de instelling op het gebied van liquiditeitsrisico. Dit omvat de beoordeling of het beleid en de procedures naar behoren zijn vastgesteld, geformaliseerd en binnen de gehele instelling effectief gecommuniceerd. Het leidinggevend orgaan dient het beleid en de procedures goed te keuren en regelmatig te evalueren, en deze dienen door de directie te worden toegepast.

397. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de aanpak van de instelling om toegang tot haar belangrijke financieringsmarkten te behouden toereikend is, met inbegrip van eventuele tests die zijn uitgevoerd om de markttoegang te toetsen, de aanpak van de instelling om een voortdurende aanwezigheid op de markten te handhaven (voor bepaalde kleine instellingen of gespecialiseerde bedrijfsmodellen zijn tests van de markttoegang mogelijk niet relevant), de aanpak van de instelling om sterke relaties met financieringsverstrekkers op te bouwen, en eventuele aanwijzingen dat de instelling ook in tijden van stress blijvende markttoegang zou blijven hebben.

Vaststellen, meten, beheren, monitoren en rapporteren van risico's

398. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling beschikt over een passend kader en geschikte IT-systemen om het liquiditeits- en financieringsrisico vast te stellen en te meten, afgestemd op de omvang, complexiteit, risicobereidheid en risicodragende capaciteit van de instelling. Daarbij houden zij rekening met de volgende factoren:
- of de instelling de juiste methoden heeft geïmplementeerd om uitgaande van een passende reeks tijdshorizonnen een prognose voor haar kasstromen te maken, voor zowel gewone als stress-situaties, en met inachtneming van alle wezenlijke risicobepalende factoren;
 - of de instelling de juiste belangrijke aannames en methoden toepast, die regelmatig worden geëvalueerd, waarbij de interactie tussen verschillende risico's (krediet, markt, IRRBB enz.) als gevolg van posten in en buiten de balanstelling wordt herkend;
 - of de instelling inzicht heeft in haar vermogen om toegang tot financiële instrumenten te krijgen, ongeacht waar deze worden aangehouden, in verband met wettelijke, regelgevende en operationele beperkingen van het gebruik ervan, waaronder de ontoegankelijkheid van activa als gevolg van bezwaring gedurende verschillende tijdshorizonnen.
399. De bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of instellingen beschikken over een passend rapportagekader voor liquiditeits- en financieringsrisico's, dat door de directie is goedgekeurd. Zij moeten rekening houden met de kwaliteit van de informatiesystemen en de interne informatiestromen die worden gebruikt om de rapportage op te stellen, en nagaan of de rapportage begrijpelijk is voor de doelgroep, nauwkeurig en bruikbaar is (bijvoorbeeld actueel, niet te ingewikkeld en binnen de juiste reikwijdte). De rapportage dient regelmatig te worden verstrekt aan geschikte ontvangers (zoals het leidinggevend orgaan, de directie of een comité activa-passiva).
400. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het liquiditeitsrisico binnen de werkdag adequaat wordt gemeten, vooral voor instellingen die deelnemen aan betalings-, afwikkelings- en clearingsystemen. Zij moeten nagaan of de instelling de kasstromen en de beschikbare liquide middelen om aan de vereisten binnen de werkdag te voldoen, adequaat monitort en beheerst, en of zij prognoses opstelt over het tijdstip waarop kasstromen gedurende de dag zullen plaatsvinden, en of de instelling toereikende specifieke stresstests uitvoert voor transacties binnen de werkdag, waarbij ook rekening wordt gehouden met ontwikkelingen in de sector (bijvoorbeeld de mogelijkheid van directe betalingen).
401. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling over een toereikende reeks liquiditeits- en financieringsindicatoren beschikt. Zij houden rekening met de vraag:
- of de indicatoren een adequate afspiegeling vormen van het liquiditeitsrisicoprofiel van de instelling, met inbegrip van de mate van diversificatie van activa in de liquiditeitsbuffer en de consistentie tussen de valutadenominatie van hun liquide activa en de distributie per valuta van hun liquiditeitsuitstromen;

- b. of de indicatoren voldoende recht doen aan de belangrijkste aspecten van het liquiditeitsrisico die verband houden met mogelijke "cliff"-risico's, zoals de concentratie van de looptijden van uitstroom (waarbij ook rekening wordt gehouden met een eventuele vervroegde aflossing van verplichtingen) en steunprogramma's van centrale banken;
- c. of de indicatoren het mogelijk maken om kwetsbaarheden in de structurele financiering van de instelling vast te stellen, met inbegrip van eventuele concentraties in specifieke markten, valuta's, vergelijkbare instellingen en looptijden;
- d. of de indicatoren inzicht verschaffen in de starheid van de financiering van de instellingen (onafhankelijk van wat wordt aangenomen in de LCR of de NSFR), inclusief de uitsplitsing daarvan in homogene categorieën in overeenstemming met hun risicokenmerken en het aandeel deposito's dat buiten het toepassingsgebied van een garantie-/verzekeringstelsel valt.

402. Instellingen moeten kunnen aantonen dat de indicatoren adequaat worden gedocumenteerd, periodiek worden herzien, worden gebruikt voor het bepalen van de risicobereidheid van de instelling, onderdeel vormen van de managementrapportage en worden aangewend om grenzen aan transacties te stellen.

De liquiditeits- en financieringsspecifieke stresstests van de instelling

403. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of een instelling adequate liquiditeitsspecifieke stresstests heeft uitgevoerd, in overeenstemming met de EBA-richtlijnen inzake stresstests door instellingen⁴⁶:

- a. om inzicht te krijgen in de gevolgen van ongewenste gebeurtenissen voor haar risicoblootstelling en om te kunnen beoordelen of haar liquide middelen, compensatiecapaciteit en financieringsstructuur toereikend zijn;
- b. om risico's af te dekken die zich kunnen voordoen tijdens verschillende soorten stressscenario's en/of om risico's aan te pakken die voortvloeien uit tekortkomingen op het gebied van controle, governance of andere aspecten.

404. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of het kader de instelling toestaat om:

- a. te bepalen wat de overlevingshorizon van de instelling is gezien haar bestaande liquiditeitsbuffer en stabiele financieringsbronnen, met inachtneming van de risicobereidheid van de instelling, gedurende een periode van ernstige maar aannemelijke liquiditeitsstress;
- b. te analyseren welke gevolgen de stress-scenario's hebben voor haar geconsolideerde groepsbrede liquiditeitspositie en voor de liquiditeitspositie van afzonderlijke entiteiten en bedrijfsonderdelen;

⁴⁶ EBA/GL/2018/04

- c. te begrijpen waar risico's kunnen ontstaan, ongeacht haar organisatiestructuur en de mate van gecentraliseerd beheer van het liquiditeitsrisico.
405. Bevoegde autoriteiten zien erop toe dat de instelling een model voor het effect van verschillende typen stress-scenario's (zoals uitgelegd in de EBA-richtlijnen over stresstests voor instellingen) en enkele gevoeligheidstests (op basis van evenredigheid) overlegt. De stressscenario's en de daarin gesimuleerde schokken moeten niet alleen op het verleden zijn gebaseerd, maar ook gebruikmaken van hypothetische stressscenario's die zijn gebaseerd op het oordeel van deskundigen. Bevoegde autoriteiten gaan na of ten minste naar de volgende scenario's wordt gekeken:
- a. korte en lange termijn;
 - b. instellingsspecifiek en marktbreed (zich gelijktijdig voordoend op diverse markten);
 - c. een combinatie van a) en b).
406. Een belangrijk aspect dat bevoegde autoriteiten bij de beoordeling van het stresstestkader van de instelling onder de loep nemen, is het model voor het effect van het (de) hypothetische stress-scenario('s) op de kasstromen, het compenserend vermogen en de overlevingshorizon van de instelling. Ook gaan bevoegde autoriteiten na of dit model de verschillende effecten weergeeft die economische stress kan hebben op de activa en de in- en uitstromen van een instelling.
407. Bevoegde autoriteiten beoordelen tevens of de instelling zich wat betreft het formuleren van aannames voor stresstests behoudend opstelt. Afhankelijk van het type en de ernst van het scenario bekijken bevoegde autoriteiten, waar relevant, of bepaalde aannames passend zijn, met name:
- a. de run-off van de retailfinanciering;
 - b. de beperking van gedekte en ongedekte wholesalefinanciering;
 - c. het verband tussen financieringsmarkten en diversificatie op verschillende markten;
 - d. aanvullende voorwaardelijke blootstellingen buiten de balanstelling;
 - e. verloop van de financiering (bijv. wanneer de kredietverstrekker over callopties beschikt);
 - f. de gevolgen van een lagere kredietrating van de instelling;
 - g. valutaconvertibiliteit en toegang tot valutawisselmarkten en bijbehorende bankrekeningen;
 - h. het vermogen om liquiditeit tussen entiteiten, sectoren en landen over te maken;
 - i. schattingen van toekomstige groei van de balans;
 - j. vanwege reputatierisico's, een impliciete vereiste voor de instelling om activa door te rollen en andere vormen van liquiditeitssteun te verlengen of te handhaven.
408. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het beheerkader voor de liquiditeitsspecifieke stresstests passend is en of het naar behoren in de algehele risicobeheerstrategie is ingebed. Zij houden rekening met de vraag:

- a. of de omvang en frequentie van stresstests goed zijn afgestemd op de aard en complexiteit van de instelling, de blootstellingen aan liquiditeitsrisico's en haar relatieve belang in het financiële stelsel;
- b. of de uitkomsten van de stresstests worden ingebed in de strategische planning van de instelling voor liquiditeit en financiering en worden gebruikt om het liquiditeitenbeheer in geval van een crisis doeltreffender te maken, waaronder in het liquiditeitsnood- en liquiditeitsherstelplan van de instelling;
- c. of de instelling een adequaat proces heeft om risicofactoren voor het uitvoeren van stresstests te identificeren, gezien alle wezenlijke kwetsbare punten die de liquiditeitspositie van de desbetreffende instelling kunnen ondermijnen;
- d. of aannames en scenario's vaak genoeg worden herzien en bijgewerkt;
- e. bij de beoordeling van het liquiditeitenbeheer van een groep, of de instelling voldoende aandacht schenkt aan mogelijke obstakels voor de overdracht van liquide middelen binnen de groep.

Intern kader voor beheersing van het liquiditeits- en financieringsrisico

409. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een degelijk en allesomvattend kader voor interne limieten en risicobeheersing heeft en krachtige waarborgen om haar liquiditeits- en financieringsrisico in overeenstemming met de risicobereidheid te verminderen of te beperken en om de beschikbaarheid van een diverse financieringsstructuur te garanderen. Zij moeten nagaan of het kader voor limieten en controles afgestemd is op de complexiteit, omvang en het bedrijfsmodel van de instelling en of het recht doet aan de verschillende wezenlijke factoren die het liquiditeitsrisico beïnvloeden, alsmede aan de resultaten van de liquiditeitsstresstests.
410. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of de instelling limieten heeft ingesteld om te zorgen dat er sprake is van consistentie tussen de denominatie van de valuta van hun liquide activa en de verdeling per valuta van hun netto liquiditeitsuitstromen in overeenstemming met artikel 8, lid 6, van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie.
411. De bevoegde autoriteiten moeten nagaan of de limieten zijn goedgekeurd en regelmatig worden geëvalueerd door de bevoegde organen van de instelling, en of deze aan alle betrokken bedrijfsonderdelen worden meegedeeld. Dit proces, evenals de wijze waarop de instelling toeziet op de naleving van de limieten en de escalatieprocedure bij overtredingen, dient duidelijk in haar procedures te worden vastgelegd.
412. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de instelling een adequaat stelsel voor verrekenprijzen heeft ingevoerd als onderdeel van het kader voor de beheersing van het liquiditeitsrisico, waarin alle relevante liquiditeitskosten, voordelen en risico's worden opgenomen. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of het mechanisme voor verrekenprijzen het management in staat stelt passende prikkels te geven voor het beheer van het liquiditeitsrisico, en of het systeem en de afstemming daarvan op passende wijze worden geëvalueerd en bijgewerkt, rekening houdend met de omvang en complexiteit van de

instelling. Daarnaast moeten bevoegde autoriteiten nagaan of het beleid van de instelling betreffende de inbedding van de funds transfer pricing (FTP)-methode in het interne tarifieringskader wordt gebruikt om transacties met cliënten te beoordelen en daarover een beslissing te nemen (dit betreft beide zijden van de balans, bijv. het verstrekken van leningen en het aantrekken van deposito's).

413. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling over toereikende controles beschikt met betrekking tot de buffer van liquide activa, met inbegrip van concentratielimieten en een passende voortdurende monitoring van de toereikendheid van de buffer en van veranderingen in de marktomstandigheden die van invloed kunnen zijn op het vermogen van de instelling om haar activa snel te liquideren.

Liquiditeitsnoodplannen

414. Bevoegde autoriteiten beoordelen of in het liquiditeitsnoodplan van de instelling (Liquidity Contingency Plan; LCP) op adequate wijze het beleid, de procedures en actieplannen worden beschreven die moeten worden uitgevoerd als er ernstig afbreuk wordt gedaan aan het vermogen van de instelling om aan zijn liquiditeitsbehoeften te voldoen en zichzelf te financieren. Zij onderzoeken de inhoud en reikwijdte van de in het LCP vermelde financiering in geval van calamiteiten, en met name:
- a. of in het LCP de governance-regelingen voor de activering en de instandhouding ervan adequaat worden uitgelegd;
 - b. of het LCP op de juiste wijze het liquiditeits- en financieringsspecifieke en bredere risicoprofiel van de instelling weergeeft;
 - c. of de instelling in verband met liquiditeit over een kader van indicatoren voor vroegtijdige waarschuwing beschikt, waaronder degene die als liquiditeitsindicatoren in de EBA GL zijn vastgesteld inzake indicatoren voor herstelplannen die waarschijnlijk doeltreffend zijn om de instelling in staat te stellen verslechterde marktomstandigheden tijdig te herkennen en snel te bepalen welke acties moeten worden ondernomen;
 - d. of het LCP duidelijk omschrijft dat de LCR-liquiditeitsbuffer is ontwikkeld voor gebruik bij stress, zelfs indien dat leidt tot LCR-waarden onder de 100 %, waaronder de regel dat in het kader van het verwachte beheer van het liquiditeitsrisico onder stress is dat vervolgens communicatie aan senior management plaatsvindt indien vastgestelde lagere LCR-waarden worden bereikt. Het LCP dient duidelijk te weerspiegelen en beschrijven hoe het liquiditeitsrisico moet worden beheerd onder stress, zodat er zo dicht mogelijk op de als target gestelde LCR-niveaus kan worden gestuurd;
 - e. of in het LCP alle wezenlijke (potentiële) financieringsbronnen duidelijk worden aangegeven, inclusief de geraamde bedragen die beschikbaar zijn voor de verschillende bronnen van liquiditeit en de tijd die naar schatting nodig is om daaruit fondsen te verkrijgen;
 - f. of de maatregelen in overeenstemming zijn met de algehele risicostrategie en bereidheid inzake het liquiditeitsrisico van de instelling;

- g. of de aannames in verband met de rol van de financiering door centrale banken in het LCP van de instelling correct zijn. Voorbeelden van factoren die bevoegde autoriteiten onder de loep kunnen nemen, zijn onder meer de standpunten van de instelling op het gebied van:
 - I. de actuele en toekomstige beschikbaarheid van mogelijke alternatieve financieringsbronnen in verband met programma's voor leningen van centrale banken;
 - II. het type kredietvoorzieningen, de aanvaardbare zekerheden en de operationele procedures voor de toegang tot fondsen van centrale banken;
 - III. de omstandigheden waaronder financiering door centrale banken nodig is, het vereiste bedrag en de tijdsperiode dat een dergelijke financiering waarschijnlijk geboden zou zijn.

415. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de in het LCP beschreven maatregelen haalbaar zijn in relatie tot de stress-scenario's waarin deze zouden moeten worden genomen. Daarbij onderzoeken zij onder meer:

- a. het niveau van consistentie en interactie tussen de liquiditeitsgerelateerde stresstests van de instelling, haar LCP, haar indicatoren voor vroegtijdige waarschuwing in verband met liquiditeit en, indien van toepassing, haar liquiditeitsgerelateerd herstelplan;
- b. of de in het LCP omschreven maatregelen de instelling naar verwachting in staat zullen stellen adequaat te reageren op een reeks mogelijke scenario's van ernstige liquiditeitsstress, waaronder instellingsspecifieke en marktbrede stress, en de mogelijke interactie daartussen; en of de in het LCP omschreven maatregelen prudent zijn gekwantificeerd in termen van liquiditeitsgenererend vermogen onder stressomstandigheden en de tijd die nodig is om deze uit te voeren, rekening houdend met operationele vereisten zoals het stellen van zekerheden bij een centrale bank.

416. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het governancekader van de instelling passend is in het licht van haar LCP. Daarbij onderzoeken zij onder meer:

- a. de geschiktheid van escalatie- en prioriteringsprocedures waarin wordt beschreven wanneer en hoe elk van de maatregelen kan en moet worden uitgevoerd;
- b. of de instelling adequaat beleid en procedures heeft voor de communicatie binnen de instelling en met externe partijen;
- c. de mate van consistentie tussen het LCP⁴⁷ en de bedrijfscontinuïteitsplannen van de instelling.

Financieringsplannen

417. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het financieringsplan haalbaar en passend is in relatie tot de aard, omvang en complexiteit van de instelling, haar actuele en geplande activiteiten en haar liquiditeits- en financieringsprofiel. Daarbij onderzoeken zij onder meer:

⁴⁷ Indien het LCP volledig in het herstelplan is geïntegreerd, wordt dit meegenomen in de ORC-score voor liquiditeit. Indien het LCP niet in het herstelplan wordt opgenomen en de twee documenten gescheiden zijn, moet de LCP afzonderlijk worden geanalyseerd.

- a. of het financieringsplan rekening houdt met alternatieve scenario's. De bevoegde autoriteiten moeten bijzondere aandacht besteden aan de robuustheid van het plan ter ondersteuning van de geplande bedrijfsactiviteiten in ongunstige scenario's;
- b. de verwachte wijziging in het financieringsprofiel van de instelling als gevolg van de uitvoering van het financieringsplan en of die wijziging passend is gezien de activiteiten en het bedrijfsmodel van de instelling;
- c. of het financieringsplan noodzakelijke of gewenste verbeteringen in het financieringsprofiel van de instelling ondersteunt;
- d. hun eigen standpunt over de (veranderingen in de) totale marktactiviteit die instellingen in hun rechtsgebied hebben gepland, en wat dat betekent voor de haalbaarheid van de afzonderlijke financieringsplannen; en
- e. of het financieringsplan:
 - I. ingebed is in het algehele strategische plan van de instelling;
 - II. strookt met haar bedrijfsmodel;
 - III. strookt met haar bereidheid inzake het liquiditeitsrisico;

418. Daarnaast kunnen bevoegde autoriteiten nagaan:

- a. of de instelling voldoende onderzoekt of het financieringsplan passend en adequaat is en of zij zich bewust is van het al dan niet passende en adequate karakter daarvan gezien haar bestaande liquiditeits- en financieringspositie en de geplande ontwikkeling ervan. Als onderdeel daarvan kunnen bevoegde autoriteiten nagaan of de directie van de instelling kan uitleggen waarom het financieringsplan haalbaar is en wat de zwakke punten ervan zijn;
- b. wat het beleid van de instelling is om te bepalen welke financieringsdimensies en welke markten voor de instelling van belang zijn (en of dat beleid adequaat is);
- c. hoeveel tijd de instelling uittrekt voor migratie naar een ander financieringsprofiel, indien noodzakelijk of gewenst, daarbij rekening houdend met het feit dat een te snelle of te trage migratie naar de eindsituatie risico's met zich mee kan brengen;
- d. of het financieringsplan verschillende strategieën en duidelijke beheerprocedures bevat voor de tijdige uitvoering van strategiewijzigingen.

419. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het financieringsplan van de instelling op de juiste wijze wordt uitgevoerd. Daarbij kijken zij ten minste naar de vraag:

- a. of het financieringsplan naar behoren is gedocumenteerd en aan alle relevante medewerkers is gecommuniceerd;
- b. of het financieringsplan is geïntegreerd in de dagelijkse werkzaamheden van de instelling, met name in de besluitvorming over de financiering.

420. Daarnaast kunnen bevoegde autoriteiten onderzoeken of de instelling in staat is het financieringsplan in overeenstemming te brengen met de gegevens die in het sjabloon voor het financieringsplan aan bevoegde autoriteiten worden verstrekt.

421. Bevoegde autoriteiten kijken naar de kwaliteit van het toezicht dat de instelling uitoefent op de uitvoering van het financieringsplan, en naar het vermogen van de instelling om tijdig op afwijkingen te reageren. Met het oog op deze beoordeling onderzoeken bevoegde autoriteiten onder meer:

- a. de kwaliteit van de updates over de actuele stand van zaken betreffende de uitvoering van het financieringsplan, die aan de leidinggevendenden (directie) worden versterkt;
- b. of in het financieringsplan wordt voorzien in alternatieve maatregelen waarop kan worden teruggevallen als zich wijzigingen in de marktomstandigheden voordoen; en
- c. het beleid en de werkwijze van de instelling ten aanzien van de regelmatige toetsing, back-testing en bijwerking van het financieringsplan wanneer de hoeveelheid aangetrokken gelden aanzienlijk afwijkt van het financieringsplan.

8.5. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

422. Op basis van bovenstaande beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten zich een oordeel te vormen over de liquiditeits- en financieringsrisico's van de instelling en over de mate waarin de liquiditeitsmiddelen van de instelling deze risico's kunnen dekken of beperken. Dit beeld wordt verwoord in een samenvatting van bevindingen die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore voor liquiditeit en financiering op basis van de in tabel 17 genoemde overwegingen. De score voor toereikendheid van liquiditeit en van de financiering weerspiegelt het standpunt van de bevoegde autoriteiten over de vraag of de bestaande liquide middelen een passende dekking vormen voor de liquiditeits- en financieringsrisico's. De bevoegde autoriteiten kunnen, indien dit relevant wordt geacht, het gebruik van tussentijdse scores voor liquiditeits- en financieringsrisico overwegen.

423. Bij het vaststellen van de score voor de toereikendheid van liquiditeit en financiering houden bevoegde autoriteiten, waar van toepassing, rekening met de score van de totale herstelcapaciteit voor liquiditeit in de herstelplanning (zwak, toereikend met potentieel ruimte voor verbetering, bevredigend) zoals gespecificeerd in de punten 41 tot en met 43 van de EBA-richtsnoeren inzake de totale herstelcapaciteit in de herstelplanning⁴⁸. Het in aanmerking nemen van de totale herstelcapaciteitsscore in het kader van de liquiditeitstoereikendheid is met name relevant in het geval van een "zwakke" totale herstelcapaciteitsscore voor liquiditeit.

Tabel 17. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van een score voor toereikendheid van de liquiditeit en financiering

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
1	Er is een laag risico op een significante prudentiële impact	<ul style="list-style-type: none"> Er is een niet-wezenlijk/uiterst laag risico als gevolg van 	<ul style="list-style-type: none"> Het beleid en de strategie van de instelling op het gebied van

⁴⁸ EBA/GL/2023/06

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
	op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<p>discrepancies (bijvoorbeeld tussen looptijden, valuta's).</p> <ul style="list-style-type: none"> • De omvang en samenstelling van de liquiditeitsbuffer zijn adequaat en passend. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide middelen binnen de groep over te dragen) spelen geen wezenlijke/een uiterst beperkte rol. • Het compenserende vermogen en de liquiditeitsbuffers van de instelling voldoen ruimschoots aan de kwantitatieve toezichtsvereisten, en dit zal naar verwachting in de toekomst zo blijven. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep, wordt, voor zover relevant, niet belemmerd of alle entiteiten hebben een compenserend vermogen en liquiditeitsbuffers die hoger zijn dan de toezichtsvereisten. • Er is een niet-wezenlijk/uiterst laag risico op grond van het financieringsprofiel van de instelling of de houdbaarheid ervan. • Het risico als gevolg van de stabiliteit van de financiering is niet wezenlijk. • Andere bepalende factoren van het financieringsrisico (bijv. reputatierisico's, toegang tot financieringsmarkten) zijn irrelevant/zeer laag. • De samenstelling en stabiliteit van de financiering op langere termijn (>1 jaar) vormen een niet-wezenlijk/uiterst laag risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de instelling. • Het algemene herstelvermogen van de 	<p>het liquiditeits-/financieringsrisico en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn met elkaar in overeenstemming.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het organisatiekader voor het liquiditeits- en financieringsrisico is robuust, met duidelijke verantwoordelijkheden en een duidelijke scheiding van taken tussen medewerkers die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing. • Het liquiditeits- en financieringsrisico wordt op passende wijze gemeten, gemonitord en gerapporteerd. • Interne limieten en het kader voor de beheersing van het liquiditeitsrisico zijn deugdelijk en in overeenstemming met de risicostrategie en de risicobereidheid van de instelling. • De instelling heeft een plausibel en geloofwaardig noodplan voor liquiditeit, dat wanneer nodig effectief kan worden ingezet.

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		instelling op het gebied van liquiditeit, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is "bevredigend".	
2	Er is een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De discrepanties (bijv. tussen looptijden, valuta's) impliceren een laag tot gemiddeld risico. • De omvang en samenstelling van de liquiditeitsbuffer brengen een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide middelen binnen de groep over te dragen) brengen een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Het compenserende vermogen en de liquiditeitsbuffers van de instelling vallen hoger uit dan de specifieke kwantitatieve toezichtsvereisten, maar de kans bestaat dat dat niet zo blijft in de toekomst. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten in de groep, indien relevant, wordt marginaal belemmerd of zou marginaal kunnen worden belemmerd. • Het financieringsprofiel van de instelling of de houdbaarheid ervan brengt een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • Het risico als gevolg van de stabiliteit van de financiering is laag tot gemiddeld. • Andere bepalende factoren van het financieringsrisico (bijv. reputatierisico's, toegang tot financieringsmarkten) brengen een laag tot gemiddeld risico met zich mee. • De samenstelling en stabiliteit van de financiering op langere termijn (>1 jaar) vormen een laag risico voor de activiteiten 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>en het bedrijfsmodel van de instelling.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van liquiditeit, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is "bevredigend" of "toereikend met ruimte voor verbetering". 	
3	Er is een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> • De discrepanties (bijv. looptijden, valuta) impliceren een gemiddeld tot hoog risico. • De omvang en samenstelling van de liquiditeitsbuffer brengen een gemiddeld tot hoog risico met zich mee. • Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide middelen binnen de groep over te dragen) brengen een gemiddeld tot hoog risico met zich mee. • Het compenserende vermogen en de liquiditeitsbuffers van de instelling nemen af en/of vallen lager uit dan de kwantitatieve toezichtsvereisten, en er bestaat twijfel over het vermogen van de instelling om de naleving van deze vereisten tijdig te herstellen. • De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep wordt, indien relevant, belemmerd. • Het financieringsprofiel van de instelling of de houdbaarheid ervan brengt een gemiddeld tot hoog risico met zich mee. • Het risico als gevolg van de stabiliteit van de financiering is gemiddeld tot hoog. • Andere bepalende factoren van het financieringsrisico (bijv. reputatierisico's, toegang tot financieringsmarkten) 	<ul style="list-style-type: none"> • Het beleid en de strategie van de instelling op het gebied van het liquiditeits- en financieringsrisico en haar algehele strategie en risicobereidheid zijn niet volledig met elkaar in overeenstemming. • Het organisatiekader voor liquiditeits- en financieringsrisico maakt onvoldoende onderscheid tussen verantwoordelijkheden en taken tussen medewerkers die risico aangaan en de functies voor risicobeheer en -beheersing. • Het liquiditeits- en financieringsrisico wordt niet voldoende nauwkeurig en met een voldoende regelmaat gemeten, gemonitord en gerapporteerd. • De interne limieten en het kader voor de beheersing van liquiditeits- en financieringsrisico zijn niet in overeenstemming met de risicobeheerstrategie en de risicobereidheid van de instelling. • De instelling beschikt over een noodplan voor liquiditeit dat waarschijnlijk niet doeltreffend zal zijn, of de instelling beschikt niet over een noodplan voor liquiditeit, of het beschikbare noodplan is kennelijk ontoereikend

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<p>brengen een gemiddeld tot hoog risico met zich mee.</p> <ul style="list-style-type: none"> De samenstelling en stabiliteit van de financiering op langere termijn (>1 jaar) vormen een gemiddeld risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de instelling. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van liquiditeit, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is toereikend met ruimte voor verbetering” of “zwak”. 	
4	Er is een hoog risico op een significante prudentiële impact op de instelling, gezien het niveau van inherent risico en het risicobeheer en de risicobeheersing.	<ul style="list-style-type: none"> De discrepanties (bijv. tussen looptijden, valuta's) impliceren een hoog risico. De omvang en samenstelling van de liquiditeitsbuffer brengen een hoog risico met zich mee. Andere bepalende factoren van het liquiditeitsrisico (bijvoorbeeld reputatierisico's, onvermogen om liquide middelen binnen de groep over te dragen) brengen een hoog risico met zich mee. Het compenserende vermogen en de liquiditeitsbuffers van de instelling nemen snel af en/of vallen lager uit dan de kwantitatieve toezichtsvereisten, en er bestaat grote twijfel over het vermogen van de instelling om de naleving van deze vereisten tijdig te herstellen. De vrije liquiditeitsstroom tussen entiteiten binnen de groep wordt, indien relevant, ernstig belemmerd. Het financieringsprofiel van de instelling of de houdbaarheid ervan brengt een hoog risico met zich mee. Het risico als gevolg van de stabiliteit van de financiering is hoog. 	

Risicoscore	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen betreffende inherent risico	Overwegingen voor adequaat risicobeheer en risicobeheersing
		<ul style="list-style-type: none"> Andere bepalende factoren van het financieringsrisico (bijv. reputatierisico's, toegang tot financieringsmarkten) brengen een hoog risico met zich mee. De samenstelling en stabiliteit van de financiering op langere termijn (>1 jaar) vormen een hoog risico voor de activiteiten en het bedrijfsmodel van de instelling. Het algemene herstelvermogen van de instelling op het gebied van liquiditeit, zoals blijkt uit de toezichtbeoordeling, is "zwak". 	

424. Na de beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit en de financiering zoals beschreven in hoofdstuk 8.5, dienen de bevoegde autoriteiten te bepalen of het noodzakelijk is specifieke liquiditeits- en financieringsvereisten vast te stellen ter dekking van de liquiditeits- en financieringsrisico's waaraan een instelling is of zou kunnen worden blootgesteld.

425. De volgende tabel bevat een niet-uitputtende lijst van kwalitatieve en kwantitatieve toezichtmaatregelen die de bevoegde autoriteiten kunnen toepassen indien een specifieke tekortkoming wordt vastgesteld. Bevoegde autoriteiten kunnen aanvullende toezichtmaatregelen (waaronder kwantitatieve maatregelen overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a van Richtlijn 2014/36/EU) of een combinatie daarvan toepassen indien deze passender worden geacht om de vastgestelde tekortkomingen aan te pakken.

426. Indien de bevoegde autoriteiten vaststellen dat kwantitatieve maatregelen nodig kunnen zijn, dienen zij de aanvullende richtsnoeren te raadplegen in het volgende hoofdstuk over benchmarking en het vaststellen van kwantitatieve liquiditeits- en financieringsmaatregelen.

427. Het is belangrijk op te merken dat een deel van de in tabel 18 genoemde maatregelen van kwalitatieve aard is. Wanneer er fundamentele tekortkomingen aan het licht komen, met name op het gebied van liquiditeits- en financieringsbeheer, moet waar mogelijk voorrang worden gegeven aan kwalitatieve maatregelen.

Tabel 18. Mogelijke en niet-uitputtende toezichtmaatregelen met betrekking tot liquiditeit en financiering

Potentiële toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 102, artikel 104, lid 1, punten b), e), f), j), k), i) en n), en artikel 105 van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 8 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie en artikel 428b, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013	
A.	een LCR verlangen dat hoger is dan het minimum van de toezichthouder, met zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
B.	van instellingen verlangen dat zij een minimale overlevingsperiode toepassen van een zodanige lengte dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
C.	instellingen verplichten een minimaal totaalbedrag aan liquide activa of compenserend vermogen aan te houden, van zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
D.	vereisen dat instellingen een NSFR aanhouden die hoger is dan het minimum van de toezichthouder, met zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
E.	van instellingen verlangen dat zij een minimaal totaal bedrag aan beschikbare stabiele financiering aanhouden, van een zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden beperkt;
F.	specifieke liquiditeitsvereisten opleggen, met inbegrip van beperkingen ten aanzien van looptijdmismatches tussen activa en passiva;
G.	administratieve sancties of andere administratieve maatregelen opleggen, met inbegrip van prudentiële heffingen;
H.	eisen stellen aan de concentratie van de aangehouden liquide activa, waaronder: <ul style="list-style-type: none"> - eisen voor de samenstelling van het profiel van de liquide activa van de instelling met betrekking tot wederpartijen, valuta's; en/of - maxima, limieten of beperkingen van concentraties van financieringen.
I.	paal en perk stellen aan looptijdverschillen op korte termijn tussen activa en passiva op grond van contracten of gedrag, waaronder: <ul style="list-style-type: none"> - limieten voor looptijdverschillen (in specifieke tijdsintervallen) tussen activa en passiva; - limieten voor minimale overlevingsperioden; en/of - limieten voor de afhankelijkheid van bepaalde bronnen voor kortlopende financiering, zoals geldmarktfondsen.
J.	aanvullende rapportagevereisten of een frequentere rapportage over liquiditeitsposities opleggen, waaronder: <ul style="list-style-type: none"> - de frequentie van de rapportages over LCR aan de toezichthouder; en/of - de frequentie en gedetailleerdheid van andere liquiditeitsrapporten, zoals "aanvullende monitoringgegevens".
K.	eisen dat er maatregelen worden genomen om de geconstateerde tekortkomingen aan te pakken met betrekking tot het vermogen van de instelling om liquiditeitsrisico's te identificeren, te meten, te bewaken en te beheersen, onder meer door middel van: <ul style="list-style-type: none"> - haar stresstestcapaciteit te vergroten, zodat zij de oorzaken die een wezenlijke rol spelen in het liquiditeitsrisico voor de instelling, beter kan herkennen en kwantificeren; - haar vermogen om haar liquide activa te gelde te maken, te versterken; - haar noodplan en haar kader voor indicatoren voor vroegtijdige waarschuwing in verband met liquiditeit te versterken; en/of - vaker informatie over het liquiditeitenbeheer aan het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling te verstrekken.
L.	verlangen dat actie wordt ondernomen om het financieringsprofiel van de instelling te wijzigen, waaronder: <ul style="list-style-type: none"> - het verminderen van de afhankelijkheid van bepaalde (potentieel vluchtige) financieringsmarkten, zoals wholesalefinanciering; - beperking van de concentratie van haar financieringsprofiel met betrekking tot vergelijkbare instellingen, pieken in het looptijdprofiel voor de lange termijn, (mismatches in) valuta's, enz.; en/of - verlaging van het bedrag van haar niet-bezwaarde activa, met mogelijk differentiatie tussen totale bezwaring en overwaarde van zekerheidstelling (bijv. voor gedekte obligaties, margestortingen).
M.	aanvullende of frequentere rapportage vereisen over de financieringsposities van de instelling, waaronder: <ul style="list-style-type: none"> - grotere frequentie van rapportage aan de toezichthouder die van belang is voor de monitoring van het financieringsprofiel (zoals het NSFR-verslag en "aanvullende monitoringgegevens"); en/of

Potentiële toezichtmaatregelen voor bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 102, artikel 104, lid 1, punten b), e), f), j), k), i) en n), en artikel 105 van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 8 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie en artikel 428b, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013

- frequentere rapportage over het financieringsplan van de instelling aan de toezichthouders.

N. verlangen dat er actie wordt ondernomen om de geconstateerde tekortkomingen met betrekking tot de wijze waarop de instelling het financieringsrisico beheerst, aan te pakken, waaronder:

- verlangen dat er actie wordt ondernomen om de geconstateerde tekortkomingen met betrekking tot de wijze waarop de instelling het financieringsrisico beheerst, aan te pakken, waaronder:
- vaker informatie over het financieringsrisico aan het leidinggevend orgaan en de directie van de instelling te verstrekken;
- aanpassing of versterking van het financieringsplan; en/of
- grenzen stellen aan haar risicobereidheid;
- de stresstestcapaciteit van de instelling vergroten, onder meer door de instelling te verplichten een langere stressperiode te bestrijken.

428. Bij het bepalen van structurele toezichtvereisten op de lange termijn, onderzoeken bevoegde autoriteiten of er voor de korte of middellange termijn aanvullende liquiditeits- en/of eigen financieringsvereisten nodig zijn als tijdelijke oplossing om hardnekkige risico's te verzachten, terwijl de structurele vereisten het gewenste effect sorteren.

429. Wanneer de bevoegde autoriteiten tot de conclusie komen dat er een groot risico bestaat dat de financieringskosten van de instelling aanzienlijk zullen stijgen, dienen zij te overwegen om wijzigingen in de financieringsstructuur te eisen ter beperking van het risico op stijgende financieringskosten, of zelfs maatregelen op het gebied van eigen vermogen (zoals beschreven in Titel 7) om de gevolgen voor de winst- en verliesrekening te compenseren, indien de instelling de gestegen financieringskosten niet aan haar klanten kan doorberekenen.

8.6. Benchmarking en vaststelling van kwantitatieve liquiditeits- en financieringsvereisten

Vaststelling van specifieke kwantitatieve liquiditeits- en financieringsvereisten

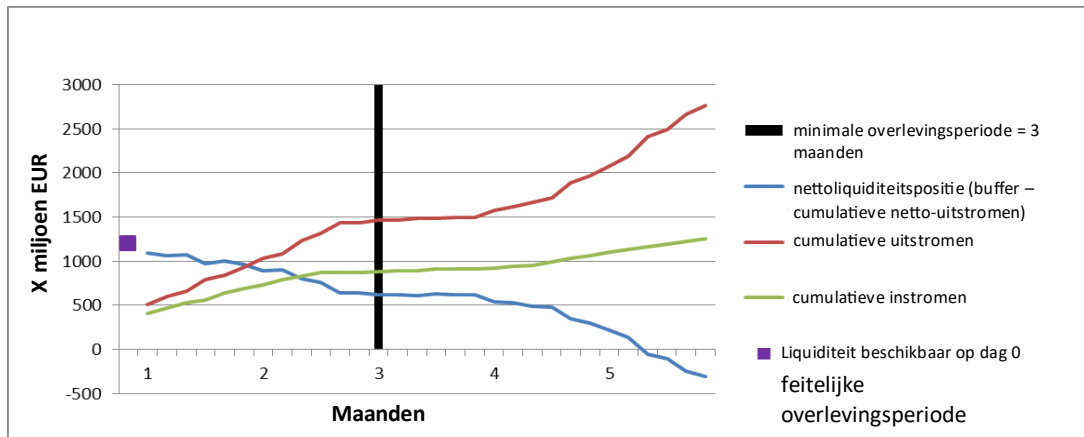
430. Ter ondersteuning van hun beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit en financiering en om specifieke kwantitatieve vereisten waar nodig aan te passen (bijvoorbeeld de in tabel 18 hierboven genoemde maatregelen die een kwantitatief karakter hebben), dienen de bevoegde autoriteiten toezichtbenchmarks voor liquiditeit en financiering als kwantitatieve instrumenten te beschouwen. Deze hulpmiddelen worden gebruikt als een goed doordachte, consistente, transparante en vergelijkbare benchmark waarmee specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten voor instellingen kunnen worden berekend en vergeleken met gelijkaardige bedrijfsmodellen en risicoprofielen. Bij het ontwikkelen van benchmarks voor toezichtdoeleinden maken bevoegde autoriteiten gebruik van de beoordeling door de toezichthouder van de risico's voor liquiditeit en financiering en de resultaten van stresstests voor liquiditeit door de toezichthouder.

431. De bevoegde autoriteiten dienen de benchmark te gebruiken die het meest geschikt is voor het bedrijfsmodel van de instelling, en daarbij hun eigen oordeel vellen over de uitkomst van de benchmark om, waar nodig, rekening te houden met specifieke overwegingen die verband houden met het bedrijfsmodel. Wanneer bevoegde autoriteiten bij het vaststellen van specifieke liquiditeitsvereisten de benchmarks voor toezichtdoeleinden meewegen, leggen zij aan de instelling uit welke beweegredenen en algemene beginselen aan de benchmarks ten grondslag liggen.
432. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de op de instellingen toegepaste benchmarks geschikt zijn en toetsen en actualiseren deze voortdurend op grond van de ervaring die zij daarmee opdoen.
433. Belangrijke input voor de benchmarks van de bevoegde autoriteit voor de kwantificering van specifieke kwantitatieve liquiditeits- of financieringsvereisten vormen de gegevens die op grond van artikel 415 van Verordening (EU) nr. 575/2013 via de toezichtrapportage over liquiditeit en stabiele financiering op individuele en geconsolideerde basis en over de monitoring van liquiditeit worden verzameld.
434. Hieronder staan enkele voorbeelden van mogelijke werkwijzen:
- a. Voorbeeld 1: een instelling met een aanvankelijke liquiditeitsbuffer van EUR 1.200 miljoen geschatte cumulatieve instromen en cumulatieve uitstromen onder stressomstandigheden worden geraamd over een periode van 5 maanden. Gedurende deze periode maakt de instelling telkens wanneer de instromen kleiner zijn dan de uitstromen, gebruik van de liquiditeitsbuffer. Als gevolg daarvan kan de instelling, onder de gedefinieerde stressomstandigheden, 4,5 maand overleven, hetgeen langer is dan de door de toezichthouders vastgestelde minimale overlevingsperiode (in dit voorbeeld 3 maanden);

Tabel 19. Voorbeeld ter illustratie van een benchmark voor de kwantificering van liquiditeit

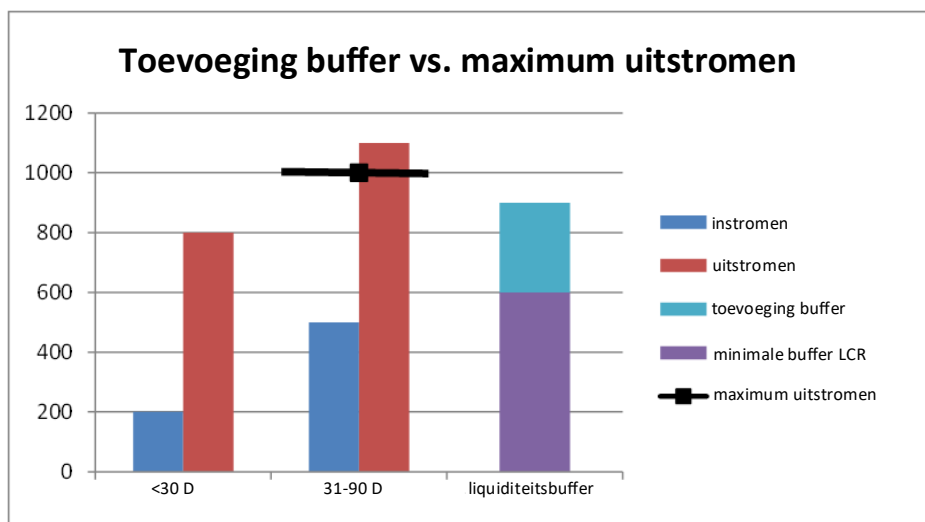
Tijdhorizon in maanden	cumulatieve uitstromen	cumulatieve instromen	cumulatieve netto-uitstromen	nettoliquiditeitspositie (buffer – cumulatieve netto-uitstromen)	Liquiditeit beschikbaar op dag 0
					1.200
1	511	405	106	1.094	
	598	465	133	1.067	
	659	531	128	1.072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1.001	
	933	693	240	960	
2	1.037	731	306	894	
	1.084	788	295	905	
	1.230	833	397	803	
	1.311	875	435	765	
	1.433	875	558	642	
	1.440	876	564	636	
3	1.465	882	583	617	
	1.471	889	582	618	
	1.485	891	594	606	
	1.485	911	574	626	
	1.492	916	576	624	
	1.493	916	577	623	
4	1.581	918	663	537	
	1.618	945	673	527	
	1.666	956	710	490	
	1.719	993	726	474	
	1.885	1.030	856	344	
	1.965	1.065	900	300	
5	2.078	1.099	980	220	
	2.192	1.131	1.061	139	Overlevingsperiode
	2.415	1.163	1.252	-52	
	2.496	1.194	1.302	-102	
	2.669	1.224	1.445	-245	
	2.764	1.253	1.511	-311	

Figuur 4. Voorbeeld ter illustratie van het vaststellen van een specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereiste



- b. Voorbeeld 2: de minimale overlevingsperiode is door de toezichthouder op 3 maanden gesteld. Er is nog een andere manier om een minimale overlevingsperiode te bepalen, die ook recht kan doen aan de zorg van de toezichthouders dat de kloof tussen instromen en uitstromen onaanvaardbaar groot is, namelijk een maximum aan de uitstromen stellen. In onderstaande figuur wordt het mechanisme voor het stellen van een maximum aan de uitstromen weergegeven met een horizontale zwarte streep. Instellingen zijn verplicht hun uitstromen tot onder het maximum terug te brengen. Het maximum kan worden vastgesteld voor een of meer tijdsintervallen en voor netto-uitstromen (na correctie voor instromen) of bruto-uitstromen. In de derde kolom wordt een alternatief getoond, namelijk de toevoeging van een buffervereiste.

Figuur 5. Voorbeeld ter illustratie van het vaststellen van specifieke kwantitatieve vereisten



435. Wanneer bevoegde autoriteiten niet hun eigen benchmark voor de kwantificering van specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten hebben ontwikkeld, kunnen zij met name in het geval van een liquiditeitsrisico aan de hand van de volgende stappen een benchmark toepassen:

- a. een vergelijkende analyse uitvoeren, onder stressomstandigheden, van de netto-uitstroom van kasmiddelen en in aanmerking komende liquide activa over een reeks tijdshorizonnen: tot één maand (inclusief overnacht), van één maand tot drie maanden, en van drie maanden tot één jaar; hiertoe projecteren bevoegde autoriteiten de netto-uitstromen (bruto-uitstromen en -instromen);
- b. het in evenwicht brengen van de capaciteit over verschillende looptijdcategorieën heen, rekening houdend met stressscenario's (bijvoorbeeld een voorzichtige waardering op basis van stressscenario's voor liquide activa, tegenover de huidige waardering onder normale omstandigheden en na toepassing van een haircut), waarbij een looptijdklasse voor het komende jaar wordt opgesteld op basis van stressscenario's;
- c. een raming maken van de overlevingsperiode van de instelling, op basis van de beoordeling van de looptijdklassen onder stressomstandigheden;
- d. vaststellen van de gewenste/door de toezichthouder vastgestelde minimale overlevingsperiode, rekening houdend met het risicoprofiel van de instelling en de macro-economische en marktomstandigheden;
- e. indien de gewenste minimale overlevingsperiode langer is dan de bestaande overlevingsperiode van de instelling, kunnen bevoegde autoriteiten een raming maken van de aanvullende bedragen aan liquide activa (aanvullende liquiditeitsbuffers) die de instelling moet aanhouden om de overlevingsperiode tot het vereiste minimum te verlengen.

Formulering van specifieke kwantitatieve liquiditeits- en financieringsvereisten

436. Voor de formulering van de specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten, maken de bevoegde autoriteiten gebruik van een van de volgende werkwijzen, tenzij een andere werkwijze in de gegeven omstandigheden passender geacht wordt:

- a. Werkwijze 1 – een LCR verlangen dat hoger is dan het minimum van de toezichthouder, met zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
- b. Werkwijze 2 – een dusdanig lange minimale overlevingsperiode verlangen dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd; de overlevingsperiode kan hetzij direct als vereiste worden gesteld, hetzij indirect, door een maximum te stellen aan de uitstromen gedurende de onderzochte relevante tijdsintervallen; bevoegde autoriteiten kunnen verschillende typen liquide activa (bijv. activa die voor centrale banken toelaatbaar zijn) verlangen om risico's te dekken die niet (adequaat) door het LCR worden gedekt;
- c. Werkwijze 3 – een minimaal totaalbedrag aan liquide activa of compenserend vermogen verlangen, hetzij als minimaal totaalbedrag hetzij als minimumbedrag boven het in de regelgeving vastgestelde minimum, van dusdanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd; bevoegde autoriteiten kunnen eisen stellen aan de samenstelling van liquide activa, waaronder operationele vereisten (zij moeten bijv. rechtstreeks in contanten kunnen worden omgezet of bij de centrale bank worden ondergebracht).

437. Voor de geëigende formulering van de specifieke kwantitatieve stabiele financieringsvereisten, maken de bevoegde autoriteiten gebruik van een van de volgende werkwijzen, tenzij een andere werkwijze in de gegeven omstandigheden passender geacht wordt:
- Werkwijze 4 – een NSFR verlangen dat hoger is dan het minimum van de toezichthouder, met zodanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd;
 - Werkwijze 5 – een minimaal totaalbedrag aan beschikbare stabiele financiering verlangen, hetzij als minimaal totaalbedrag hetzij als minimumbedrag boven het in de regelgeving vastgestelde minimum, van dusdanige omvang dat vastgestelde tekortkomingen voldoende worden gelimiteerd.
438. Bevoegde autoriteiten structureren de specifieke kwantitatieve liquiditeits- of financieringsvereisten dusdanig dat de prudentiële uitkomsten voor alle instellingen in grote lijnen consistent zijn, daarbij rekening houdend met het feit dat de typen vereisten voor de instellingen verschillend kunnen zijn gezien de individuele omstandigheden van die instellingen. Naast de hoeveelheid dienen in de structuur ook de verwachte samenstelling en de aard van het vereiste te worden beschreven. In alle gevallen dienen daarin het vereiste van de toezichthouder en eventuele toepasselijke vereisten op grond van Richtlijn 2013/36/EU te worden uiteengezet. De door de instelling aangehouden liquiditeitsbuffers en haar compenserend vermogen om aan de vereisten van de toezichthouder te voldoen, dienen voor de instelling beschikbaar te zijn om te gebruiken in tijden van stress.
439. Bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de instelling hen onmiddellijk in kennis stelt als zij niet aan de vereisten voldoet of niet verwacht op korte termijn aan de vereisten te voldoen. Bij de kennisgeving moet een door de instelling opgesteld plan worden gevoegd waarin wordt uiteengezet hoe de naleving van de vereisten tijdig zal worden hersteld. Bevoegde autoriteiten beoordelen of het plan van de instelling uitvoerbaar is en nemen passende toezichtmaatregelen indien het plan niet uitvoerbaar wordt geacht. Wanneer het plan uitvoerbaar wordt geacht, nemen bevoegde autoriteiten de volgende stappen: afhankelijk van de omstandigheden van de instelling treffen zij de eventuele nodige tijdelijke toezichtmaatregelen; zij houden controle op de uitvoering van het herstelplan; en zij houden de liquiditeitspositie van de instelling nauwlettend in de gaten en verzoeken de instelling zo nodig frequenter te rapporteren.
440. Ondanks het bovenstaande kunnen bevoegde autoriteiten ook kwalitatieve vereisten stellen in de vorm van beperking/maximering/begrenzing van discrepanties, concentraties, risicobereidheid, kwantitatieve beperkingen in de uitgifte van gedekte leningen, enzovoort, in overeenstemming met de in titel 9 van deze richtsnoeren vermelde criteria.
441. Hieronder zijn enkele voorbeelden te zien van de verschillende werkwijzen voor de structurering van specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten:

Voorbeeld van de formulering van specifieke vereisten
--

Per 1 januari 2025 is bank X, totdat anders wordt bepaald, verplicht om:

- a. Werkwijze 1: ervoor te zorgen dat haar compenserend vermogen te allen tijde ten minste bijv. 125 % van haar via het LCR gemeten nettoliquideitsuitstromen bedraagt.
- b. Werkwijze 2: ervoor te zorgen dat haar compenserend vermogen te allen tijde resulteert in een overlevingsperiode van ten minste 3 maanden, volgens metingen aan de hand van de door de toezichthouder ontwikkelde stresstest voor liquiditeit / looptijdklasse / specifieke maatstaven.
- c. Werkwijze 3:
 - ervoor te zorgen dat haar compenserend vermogen te allen tijde ten minste EUR X miljard bedraagt; of
 - ervoor te zorgen dat haar compenserend vermogen te allen tijde ten minste EUR X miljard boven het minimumvereiste in overeenstemming met de LCR bedraagt.
- d. Werkwijze 4: ervoor te zorgen dat haar beschikbare stabiele financiering te allen tijde ten minste bijv. 125 % van haar via het NSFR gemeten vereiste stabiele financiering bedraagt.
- e. Werkwijze 5:
 - ervoor te zorgen dat haar beschikbare stabiele financiering te allen tijde gelijk is aan of hoger is dan EUR X miljard; of
 - ervoor te zorgen dat haar beschikbare stabiele financiering te allen tijde ten minste gelijk is aan of hoger is dan EUR X miljard boven het minimumvereiste in overeenstemming met het NSFR.

Titel 9. Algemene SREP-beoordeling en -communicatie

9.1. Algemene overwegingen

442. In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe de bevindingen van de beoordelingen van de afzonderlijke SREP-onderdelen worden samengevoegd tot de algehele SREP-beoordeling, en hoe de uitkomst daarvan wordt gecommuniceerd – met inbegrip van de toelichting op en onderbouwing van de eigenvermogensvereisten en de richtsnoeren. Daarnaast wordt ingegaan op de manier waarop de niet-uitputtende toezichtsmaatregelen die aan het einde van elke relevante paragraaf en titel van deze richtsnoeren worden opgesomd, samenhangen met andere relevante kaders (zoals maatregelen voor vroegtijdige interventie, beoordelingen door afwikkelingsautoriteiten, macroprudentiële maatregelen en AML/CFT).

9.2. Totale SREP-beoordeling

443. Om tot een totale SREP-beoordeling te komen, nemen bevoegde autoriteiten de bevindingen van de beoordelingen van de SREP-elementen onder de loep, met name:

- a. de risico's waaraan de instelling is of kan worden blootgesteld;
- b. de kans dat de governance, tekortkomingen in de risicobeheersing en/of het bedrijfsmodel of de strategie van de instelling deze risico's kunnen versterken of verminderen of de instelling aan nieuwe oorzaken van risico's kunnen blootstellen;
- c. of het eigen vermogen en de liquide middelen van de instelling deze risico's goed dekken;
- d. de mogelijkheid van positieve en negatieve interactie tussen de elementen (zo kunnen bevoegde autoriteiten een sterke kapitaalpositie als een potentiële verzachtende factor beschouwen voor bepaalde punten van zorg op het gebied van liquiditeit of financiering, of juist menen dat een zwakke kapitaalpositie de zorgen op dat gebied kan vergroten).

444. op grond van deze overwegingen bepalen de bevoegde autoriteiten de levensvatbaarheid van de instelling, die wordt gedefinieerd als de nabijheid ten opzichte van een punt van niet-levensvatbaarheid op basis van de vraag of haar eigen vermogen en liquide middelen, governance, risicobeheersing en/of bedrijfsmodel of strategie toereikend zijn om de risico's te dekken waaraan zij is of kan worden blootgesteld. Als gevolg van deze bepaling handelen bevoegde autoriteiten als volgt:

- a. zij treffende de toezichtmaatregelen die nodig zijn om punten van zorg aan te pakken;
- b. zij bepalen de toekomstige personele inzet en planning van de toezichthouder voor de instelling, waaronder of er specifieke toezichtactiviteiten moeten worden gepland voor de instelling in het kader van het programma voor onderzoek door de toezichthouder;
- c. zij bepalen of het nodig is om de in artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU bedoelde vroegtijdige-interventiemaatregelen te treffen;
- d. zij bepalen of de instelling geacht kan worden te falen of waarschijnlijk te zullen falen in de zin van artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU.

445. De totale SREP-beoordeling moet tot uitdrukking komen in een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 20 genoemde overwegingen en duidelijk worden gedocumenteerd in een jaarlijkse samenvatting van de totale SREP-beoordeling. Deze jaarlijkse samenvatting moet tevens de totale SREP-score en de score voor elementen van het SREP bevatten, en eventuele bevindingen van de toezichthouder in de loop van de voorgaande 12 maanden.

Tabel 20. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van de totale SREP-score

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	De vastgestelde risico's vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen voor interne governance en instellingsbrede risicobeheersing geven geen aanleiding tot bezorgdheid.

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
		<ul style="list-style-type: none"> De kapitaal- en liquiditeitsrisico's van de instelling brengen een niet-wezenlijk/uiteerst laag risico op een significante prudentiële impact met zich mee. De samenstelling en kwantiteit van het aangehouden eigen vermogen geven geen aanleiding tot bezorgdheid. De liquiditeitspositie en het financieringsprofiel van de instelling geven geen aanleiding tot bezorgdheid. Er is geen aanleiding tot wezenlijke bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de instelling.
2	De vastgestelde risico's vormen een laag tot gemiddeld risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> Het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. De regelingen van de instelling voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. De kapitaal- en liquiditeitsrisico's brengen een laag tot gemiddeld risico op een significante prudentiële impact met zich mee. De samenstelling en kwantiteit van het door de beleggingsonderneming aangehouden eigen vermogen geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de instelling geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. Er is een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de instelling.
3	De vastgestelde risico's vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> Het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. De regelingen van de instelling voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. De kapitaal- en liquiditeitsrisico's brengen een gemiddeld tot hoog risico op een significante prudentiële impact met zich mee. De samenstelling en kwantiteit van het door de instelling aangehouden eigen vermogen geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de instelling geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. Er is een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de instelling.
4	De vastgestelde risico's vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de instelling.	<ul style="list-style-type: none"> Het bedrijfsmodel en de strategie van de instelling geven grote aanleiding tot bezorgdheid. De regelingen van de instelling voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven grote aanleiding tot bezorgdheid. Er is een hoog risico van een significante prudentiële impact van risico's voor het kapitaal en de liquiditeit.

Score	Standpunt van de toezichhouder	Overwegingen
		<ul style="list-style-type: none"> • De samenstelling en kwantiteit van het door de instelling aangehouden eigen vermogen geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • De liquiditeitspositie en/of het financieringsprofiel van de instelling geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • Er is een hoge aanleiding tot bezorgdheid over de geloofwaardigheid en haalbaarheid van het herstelplan van de instelling.

446. Wanneer is vastgesteld dat een instelling “faalt of waarschijnlijk zal falen”, hetgeen tot uitdrukking komt in een totale SREP-score van “F”, overleggen bevoegde autoriteiten met de afwikkelingsautoriteiten over de bevindingen volgens de in artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU beschreven procedure.

9.3. Mededeling van de uitkomsten van de SREP-beoordeling

447. Bevoegde autoriteiten stellen de instelling overeenkomstig het in hoofdstuk 2.4 beschreven SREP-model van toezichtinspanning schriftelijk in kennis van de uitkomst van de SREP-beoordeling. De mededeling dient te worden gericht aan het leidinggevend orgaan van de instelling.

448. De mededeling van de uitkomst van de SREP-beoordeling aan instellingen en, indien relevant, aan andere bevoegde autoriteiten of afwikkelingsautoriteiten, dient ten minste de volgende elementen te bevatten:

- het betreffende toepassingsniveau, de datum en de datum van toepassing van de SREP-beoordeling, alsmede de referentiedata van de informatie die bij de opstelling daarvan is gebruikt, overeenkomstig artikel 10 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie;
- een beschrijving van de uitkomsten van de SREP, waaronder een samenvatting van de beoordeling, belangrijke toezichtsbevindingen en de algehele SREP-score. Wanneer de instelling corrigerende maatregelen moet nemen met betrekking tot specifieke SREP-elementen of -subelementen, dienen de bevoegde autoriteiten te overwegen een passend tijdschema voor de correctie vast te stellen en, indien van toepassing, de score voor deze elementen en subelementen bekend te maken;
- het vereiste niveau en de vereiste kwaliteit van de P2R, in overeenstemming met het proces en de criteria zoals gespecificeerd in Titel 7, , met inbegrip van de instellingsspecifieke motivering voor het vaststellen van de vereisten, afzonderlijk voor het risico van buitensporige hefboomwerking en voor andere soorten risico's. In de motivering moet duidelijk worden aangegeven welke wezenlijke risicofactoren bijdragen aan de P2R. In geval van relevante wijzigingen in het regelgevingskader voor het bepalen van de P1R die van toepassing zijn op een instelling, moet de communicatie het resultaat omvatten van de volgens lid 294 van Titel 7 uitgevoerde beoordeling. Om P2R te rechtvaardigen, moeten de bevoegde autoriteiten:

- i. voor zover mogelijk verwijzen naar de risicocategorieën en -subcategorieën/-elementen zoals beschreven in titel 6 en de hoofdstukken 7.2 en 7.3, rekening houdend met de bestaande definities van specifieke risicosoorten in de toepasselijke wetgeving, met als doel de algehele vergelijkbaarheid tussen instellingen te waarborgen;
 - ii. de belangrijkste tekortkomingen identificeren die door deze vereisten moeten worden gedekt totdat ze zijn verholpen overeenkomstig paragraaf 320.
- d. bij het rapporteren van het vereiste kapitaalniveau en de kwaliteit van de van de Pijler 2 vereisten, in overeenstemming met de het vorige punt, dienen de bevoegde autoriteiten:
- i. het TSCR van de instelling als percentage (ratio) van het TREA te communiceren, gespecificeerd in termen van de samenstelling van het vereiste; Het TSCR wordt uitgedrukt aan de hand van de volgende formule:

$$TSCR\ ratio = \frac{TSCR}{TREA}$$

- ii. het TSLRR van de instelling communiceren als percentage (ratio) van de blootstelling aan de hefboomratio (LRE), gespecificeerd in termen van de samenstelling van het vereiste. Het TSLRR moet worden uitgedrukt aan de hand van de volgende formule:

$$TSLRR\ ratio = \frac{TSLRR}{LRE}$$

- iii. de OCR van de instelling en de onderdelen daarvan – de eigenvermogensvereisten van Pijler 1, P2R en de buffervereisten – communiceren als een percentage (ratio) van de TREA, uitgesplitst naar de samenstelling van de vereiste;
 - iv. het OLRR van de instelling en de afzonderlijke elementen daarvan – het eigenvermogensvereiste van de hefboomratio, de P2R-LR en het G-SII-buffervereiste voor de hefboomratio – communiceren als percentage (ratio) van het LRE, gespecificeerd in termen van de samenstelling van het vereiste.
- e. Het verwachte niveau en de verwachte kwaliteit van de P2G en P2G-LR overeenkomstig het proces en de criteria zoals gespecificeerd in paragraaf 7.6, wanneer de bepaling daarvan een positieve waarde oplevert, met inbegrip van:
- i. alle toepasselijke eigenvermogensratio's waarop P2G van invloed is (CET1, T1 en totaal eigen vermogen) en de vereiste hefboomratio waarop P2G-LR van invloed is, en dat eigen vermogen dat voor P2G-doeleinden wordt aangehouden, mag niet worden gebruikt om aan enig onderdeel van de OCR te voldoen, en dat P2G-LR mag niet worden gebruikt om aan enig onderdeel van de OLRR te voldoen;
 - ii. de relevante tijdslimieten voor de opstelling ervan;
 - iii. de instellingsspecifieke motivering voor het vaststellen van de leidraad en de belangrijkste elementen van de gebruikte methodologie;
 - iv. de potentiële reactie van de toezichthouder op situaties waarin P2G en P2G-LR niet worden gerealiseerd.
- f. een verklaring over de aangehouden liquiditeit en eventuele specifieke liquiditeitsvereisten die door de bevoegde autoriteit zijn gesteld, anders dan die welke zijn neergelegd in

artikel 4, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie en artikel 428b, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013, met inbegrip van de instellingsspecifieke redenen voor deze vereisten;

- g. Indien van toepassing, een verklaring omtrent andere toezichtmaatregelen, hetzij kwalitatief of kwantitatief, die de bevoegde autoriteit van plan is te nemen, met inbegrip van eventuele vroegtijdige-interventiemaatregelen.

9.4. Reactie van de toezichthouder op situaties waarbij niet wordt voldaan aan het TSCR of OCR

449. De TSCR, zoals vastgesteld overeenkomstig deze richtsnoeren en vermeld in de SREP-beoordeling, is een wettelijk bindende vereiste waaraan instellingen te allen tijde moeten voldoen, ook in stresssituaties. Indien niet langer aan de TSCR wordt voldaan, dienen de bevoegde autoriteiten aanvullende interventiebevoegdheden te overwegen overeenkomstig de Richtlijnen 2013/36/EU en 2014/59/EU, met inbegrip van de intrekking van de vergunning overeenkomstig artikel 18, onder d), van Richtlijn 2013/36/EU, de toepassing van vroegtijdige interventie maatregelen overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU, de vaststelling dat een instelling failliet gaat of dreigt failliet te gaan overeenkomstig artikel 32, lid 4, punt 4a, van Richtlijn 2014/59/EU en de desbetreffende richtsnoeren, en afwikkelingsmaatregelen overeenkomstig die richtlijn. Bij het uitoefenen van deze bevoegdheden dienen bevoegde autoriteiten te overwegen of de maatregelen evenredig zijn met de omstandigheden en met hun mening over de verwachte evolutie van de situatie.

450. Bevoegde autoriteiten monitoren ook of de instellingen voldoen aan het OCR. Waar nodig nemen bevoegde autoriteiten maatregelen om ervoor te zorgen dat instellingen voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 141 en 142 van Richtlijn 2013/36/EU.

9.5. Reactie van de toezichthouder op situaties waarbij P2G niet wordt nageleefd

451. Bevoegde autoriteiten volgen op of de instelling het bedrag aan eigen vermogen dat wordt verwacht krachtens P2G ondertussen heeft samengesteld en in stand heeft gehouden. Wanneer het eigen vermogen van de instelling daalt of waarschijnlijk zal dalen tot onder het niveau bepaald door P2G, eist de bevoegde autoriteit dat de instelling haar hiervan op de hoogte brengt en een bijgewerkt kapitaalplan voorbereidt. In haar kennisgeving legt de instelling uit welke ongunstige gevolgen haar hiertoe waarschijnlijk zullen dwingen en welke maatregelen zij plant om P2G uiteindelijk opnieuw na te leven in het kader van een verbeterde dialoog met de toezichthouder.

452. Over het algemeen houdt een bevoegde autoriteit rekening met drie situaties waarin een instelling kan falen om haar P2G na te leven:

- a. Wanneer het eigen vermogen daalt onder het P2G-niveau (terwijl het boven OCR blijft) in instellingsspecifieke of externe omstandigheden waarin de risico's die P2G moest helpen

dekken zich hebben voorgedaan, kan de bevoegde autoriteit de instelling toestaan tijdelijk onder het P2G-niveau te functioneren, op voorwaarde dat het herziene kapitaalplan van de instelling geloofwaardig wordt geacht overeenkomstig de in hoofdstuk 7.7 vermelde criteria. De bevoegde autoriteit kan ook overwegen om het P2G-niveau te wijzigen indien gepast;

- b. Wanneer het niveau van het eigen vermogen onder het P2G-niveau daalt (terwijl het boven OCR blijft) in instellingsspecifieke omstandigheden als gevolg van de intreding van risico's die P2G volgens de planning moest dekken, verwachten bevoegde autoriteiten dat de instelling het niveau van het eigen vermogen binnen een gepaste termijn verhoogt tot P2G-niveau;
- c. Wanneer de instelling P2G niet naleeft, het niet opneemt in haar kader voor risicobeheer of binnen de relevante deadlines opgelegd door de bevoegde autoriteiten, geen eigen vermogen aanlegt dat voldoet aan P2G, kunnen bevoegde autoriteiten additionele toezichtmaatregelen toepassen zoals vermeld in tabel 16.

Waar de toestemming om de exploitatie te continueren onder het niveau van P2G, zoals bedoeld in a) niet is verleend en het eigen vermogen van de instelling herhaaldelijk onder het niveau van P2G daalt, legt de bevoegde autoriteit P2R op in overeenstemming met titel 7.

453. Niettegenstaande specifieke reacties van de toezichthouder overeenkomstig de vorige paragraaf, kunnen bevoegde autoriteiten ook overwegen om de kapitaalmaatstaven en de bijkomende toezichtmaatregelen vermeld in Titel 7 toe te passen indien deze als meer geschikt worden beschouwd om de redenen voor de daling van het eigen vermogen onder het niveau bepaald door P2G aan te pakken.

9.6. Interactie tussen toezicht-, vroegtijdige-interventiemaatregelen en de beoordeling door de afwikkelingsautoriteiten

454. Naast de toezichtmaatregelen kunnen bevoegde autoriteiten de in artikel 27 van Richtlijn 2014/59/EU beschreven vroegtijdige-interventiemaatregelen treffen, die bedoeld zijn als aanvulling op de reeks toezichtmaatregelen vermeld in artikel 104 en 105 van Richtlijn 2013/36/EU.

455. Bevoegde autoriteiten treffen vroegtijdige-interventiemaatregelen zonder afbreuk te doen aan andere toezichtmaatregelen en daarbij kiezen zij de meest geschikte maatregel(en) om in het licht van de specifieke omstandigheden proportioneel te reageren.

456. Bij het vaststellen van toezichts- of vroegtijdige interventiemaatregelen dienen de bevoegde autoriteiten niet alleen rekening te houden met het in titel 2 beschreven escalatiekader, maar ook met de resultaten van de door de afwikkelingsautoriteit uitgevoerde beoordeling van de afwikkelbaarheid, met inbegrip van het bijbehorende werkprogramma, teneinde de samenhang van de toezichtsmaatregelen te waarborgen.

9.7. Interactie tussen toezicht- en macroprudentiële maatregelen

457. Wanneer een instelling aan macroprudentiële maatregelen is onderworpen en uit de SREP-beoordeling blijkt dat deze macroprudentiële maatregelen geen afdoende oplossing bieden voor het instellingsspecifieke risicoprofiel of de aanwezige tekortkomingen van de instelling (d.w.z. de instelling staat bloot aan een hoger risiconiveau dan het niveau waarop de macroprudentiële maatregel betrekking heeft, of de geconstateerde tekortkomingen zijn wezenlijker dan de tekortkomingen waarop de maatregel betrekking heeft), overwegen bevoegde autoriteiten de macroprudentiële maatregel met instellingsspecifieke maatregelen aan te vullen.

9.8. Interactie tussen toezicht- en AML/CFT-maatregelen

458. Bij de toepassing van toezichtmaatregelen om prudentiële tekortkomingen aan te pakken in verband met ML/TF-risico's, werken de bevoegde autoriteiten samen met de AML/CFT-toezichthouders zodat de onderliggende tekortkomingen/zwakke punten naar behoren worden aangepakt met de daartoe geëigende maatregelen binnen het werkterrein van de AML/CFT-toezichthouders resp. de bevoegde autoriteiten, vanuit hun respectieve oogpunt⁴⁹.

459. Wanneer bevoegde autoriteiten in de loop van hun toezichtactiviteiten redelijke aanwijzingen hebben dat er sprake is van tekortkomingen in de systemen en risicobeheersingskader of het interne governancekader van de instelling dat verband houdt met AML/CFT of redelijke gronden heeft te vermoeden dat de instelling een grotere mate van blootstelling aan ML/TF-risico's, dan:

- a. stellen zij zo snel mogelijk na de vaststelling daarvan de AML/CFT-toezichthouder in kennis van deze tekortkomingen en risico's en overleggen zij met hen in lijn met de AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking;
- b. beoordelen zij de impact die bedoelde tekortkomingen en risico's kunnen hebben op de prudentiële situatie van de instelling;
- c. overleggen zij met de betreffende AML/CFT-toezichthouders in lijn met de opdrachten en functies van de respectieve autoriteiten naar de meest gepaste prudentiële toezichtmaatregelen om deze tekortkomingen en risico's aan te pakken, naast eventueel door de AML/CFT-toezichthouders genomen maatregelen.

460. Wanneer de bevoegde autoriteiten in kennis worden gesteld of op de hoogte geraken van toezichtmaatregelen of sancties die zijn gepland of opgelegd door de AML/CFT-toezichthouders, dan kijken zij of en hoe de potentiële prudentiële implicaties van de zwakke punten en tekortkomingen die door de AML/CFT-toezichthouders zijn vastgesteld moeten worden gelimiteerd.

⁴⁹ Overeenkomstig de AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking van EBA (EBA/GL/2021/15).

Titel 10. Toepassing van het SREP op grensoverschrijdende groepen

461. In deze titel komt de toepassing van de in deze richtsnoeren beschreven SREP-procedures en -methoden ten aanzien van grensoverschrijdende groepen en hun entiteiten aan de orde. Er worden ook verbanden gelegd met het proces van gezamenlijke beoordeling en besluitvorming dat moet worden uitgevoerd krachtens artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie.
462. In het SREP kijken bevoegde autoriteiten ook naar de potentiële ML/TF-risico's en risico's van niet-naleving en ontwijking van gerichte financiële sancties, rekening houdend met informatie die is ontvangen van de AML/CFT-bevoegde autoriteit van de lidstaat waar een ouderonderneming is gevestigd evenals van AML/CFT-toezichthouders die verantwoordelijk zijn voor het AML/CFT-toezicht bij bedrijfsvestigingen van de groep in diverse landen, met name de beoordeling van ML/TF-risico's, wezenlijke zwakke punten en overtredingen van AML/CFT-wetgeving, die gekoppeld zijn aan de grensoverschrijdende bancaire groepsstructuur.
463. Bij het beoordelen van prudentiële implicaties van ML/TF-risico's en risico's van niet-naleving en ontwijking van gerichte financiële sancties, in de SREP voor een grensoverschrijdende groep, gebruiken de bevoegde autoriteiten de informatie, verkregen via bilaterale afspraken met relevante AML/CFT-bevoegde autoriteiten overeenkomstig de AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking en via hun deelname aan AML/CFT-colleges⁵⁰ en prudentiële colleges als hefboom.

10.1. Toepassing van het SREP op grensoverschrijdende groepen

464. Bij toepassing van het SREP en deze richtsnoeren op grensoverschrijdende groepen beoordelen bevoegde autoriteiten de levensvatbaarheid van de groep als geheel en van de afzonderlijke entiteiten. De toezichthouders die verantwoordelijk zijn voor de consolidatie moeten de eerste beoordeling van de moederonderneming en de groep van instellingen op geconsolideerd niveau uitvoeren, terwijl de andere bevoegde autoriteiten de eerste beoordeling moeten uitvoeren van de entiteiten die onder hun toezicht staan (op individueel niveau of, indien van toepassing, op subgeconsolideerd niveau).
465. Wanneer deze richtsnoeren worden toegepast op de dochterondernemingen van een grensoverschrijdende groep, dienen de bevoegde autoriteiten voor dochterondernemingen

⁵⁰ AML/CFT-colleges zoals gedefinieerd in de Gezamenlijke Richtsnoeren voor samenwerking en informatie-uitwisseling in het kader van Richtlijn (EU) 2015/849 tussen de bevoegde autoriteiten die toezicht houden op kredietinstellingen en financiële instellingen (de richtsnoeren voor AML/CFT-colleges) en in Artikel 2, lid 8) van Richtlijn (EU) 2024/1640.

bij het uitvoeren van hun eerste beoordeling instellingen in de eerste plaats op individuele basis te beoordelen, net zoals zij dat bij een op zichzelf staande instelling zouden doen. De bevindingen van dergelijke eerste beoordelingen moeten, voor zover relevant, ook de identificatie omvatten van belangrijke kwetsbaarheden in de grensoverschrijdende of groepscontext, en recht doen aan de sterke punten en verzachtende factoren die verband houden met het feit dat de entiteit deel uitmaakt van de groep.

466. De resultaten van een dergelijke eerste beoordeling van de SREP-elementen, met inbegrip van — indien vastgesteld — standpunten over belangrijke afhankelijkheden van de moedermaatschappij/groep, dienen als input te dienen voor het gezamenlijke beoordelings- en besluitvormingsproces overeenkomstig de vereisten van artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU. Deze resultaten moeten daarom door de bevoegde autoriteiten worden besproken in het kader van de colleges van toezichthouders die overeenkomstig artikel 116 van Richtlijn 2013/36/EU zijn opgericht.
467. Overeenkomstig artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie moeten de consoliderende toezichthouder en de betrokken bevoegde autoriteiten, voordat het gezamenlijke besluitvormingsproces van start gaat, overeenstemming bereiken over een tijdschema voor het gezamenlijke besluit, waarin de te volgen stappen in het proces worden vastgelegd, en zich gedurende het gehele proces aan het overeengekomen tijdschema houden.
468. Naar aanleiding van de besprekingen binnen de colleges van toezichthouders en de uitkomsten van de gezamenlijke beoordeling voltooien bevoegde autoriteiten hun respectieve SREP-beoordelingen, waarbij zij de noodzakelijke aanpassingen doorvoeren op grond van de uitkomsten van de besprekingen in de colleges.
469. Wanneer een beoordeling van een bevoegde autoriteit specifieke tekortkomingen met betrekking tot posities binnen een groep aan het licht heeft gebracht waardoor de algehele levensvatbaarheid van de entiteit op individuele basis nadelig wordt beïnvloed, bespreken bevoegde autoriteiten binnen de colleges van toezichthouders of de eindbeoordeling van een entiteit moet worden gewijzigd gezien de totale groepsdimensie, inclusief het bedrijfsmodel, de strategie en het bestaan van een geconsolideerde groep en specifieke kenmerken van financiële steunregelingen binnen de groep.
470. Bevoegde autoriteiten bespreken en coördineren de volgende zaken binnen de colleges van toezichthouders:
- a. planning, met inbegrip van frequentie, en termijnen voor de uitvoering van de beoordeling van verschillende SREP-elementen voor de geconsolideerde groep en haar entiteiten om de opstelling van de voor de gezamenlijke besluiten vereiste verslagen over het groepsrisico en het liquiditeitsrisico, zoals gespecificeerd in artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU en in artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie, te vergemakkelijken, rekening houdend met de in titel 2 beschreven evenredigheid en toezichtinspanning;

- b. details van de toepassing van benchmarks die voor de beoordeling van SREP-elementen worden gebruikt;
- c. de werkwijze voor de afzonderlijke beoordeling en toekenning van scores voor risicosubcategorieën, wanneer die subcategorieën als wezenlijk zijn aangemerkt;
- d. van de instelling verlangde input op geconsolideerd en entiteitsniveau voor de beoordeling van SREP-elementen, waaronder van het ICAAP en ILAAP;
- e. uitkomsten van de beoordeling, waaronder de aan diverse elementen toegekende SREP-scores en de totale SREP-beoordeling en de totale SREP-score op geconsolideerd en entiteitsniveau. Bij de bespreking van de beoordeling van afzonderlijke risico's voor kapitaal en liquiditeit besteden bevoegde autoriteiten vooral aandacht aan de risico's die als wezenlijk voor de respectieve entiteiten zijn aangemerkt;
- f. grensoverschrijdende prudentiële gevolgen van risico's in verband met witwassen en terrorismefinanciering, risico's van niet-naleving en ontduiking van gerichte financiële sancties, en bezwaren; en
- g. geplande toezicht- en vroegtijdige-interventiemaatregelen, voor zover relevant.

471. Bij het opstellen van de samenvatting van de totale SREP-beoordeling voor de grensoverschrijdende groep en diens entiteiten structureren bevoegde autoriteiten deze zodanig dat het eenvoudiger wordt de sjablonen in te vullen voor het SREP-verslag, het groepsrisicoverslag, het liquiditeitsrisicobeoordelingsverslag en het liquiditeitsrisicobeoordelingsverslag van de groep die voor het gezamenlijk besluit zijn vereist in overeenstemming met artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU als vermeld in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 710/2014 van de Commissie.

10.2. SREP-kapitaalbeoordeling en instellingsspecifieke prudentiële vereisten

472. De vaststelling van de toereikendheid van het kapitaal en de daarmee verband houdende vereisten en richtsnoeren voor grensoverschrijdende groepen volgens het in titel 7 beschreven proces maakt deel uit van het gezamenlijke besluitvormingsproces van bevoegde autoriteiten krachtens artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU.

473. Voor moederinstellingen of instellingen die een dochteronderneming van een grensoverschrijdende groep zijn, vindt toepassing van P2R en P2R-LR op grond van artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU plaats in overeenstemming met het in artikel 113, lid 1, punt a), van die richtlijn bedoelde gezamenlijke besluitvormingsproces.

474. In het kader van besprekingen over de toereikendheid van het eigen vermogen en het bepalen van P2R en P2R-LR, besteden bevoegde autoriteiten aandacht aan:

- a. de beoordeling van het belang van risico's en tekortkomingen op geconsolideerd niveau en op het niveau van de individuele entiteit (d.w.z. welke risico's zijn van wezenlijk belang voor

- de groep als geheel en welke zijn slechts voor één entiteit van wezenlijk belang) en het eigen vermogen dat vereist is om die risico's te dekken;
- b. wanneer de geconstateerde tekortkomingen veel voorkomen bij het totaal van de entiteiten (bijv. dezelfde tekortkomingen op het gebied van governance in alle entiteiten of tekortkomingen in de modellen die binnen diverse entiteiten worden gebruikt), de coördinatie van de beoordeling en de toezichtrespons en in het bijzonder het besluit of er maatregelen op geconsolideerd niveau moeten worden opgelegd of evenredig op het niveau van de entiteiten waar sprake is van de gemeenschappelijke tekortkomingen;
 - c. uitkomsten van ICAAP-beoordelingen en standpunten over de betrouwbaarheid van ICAAP-berekeningen en het gebruik ervan als input voor de bepaling van P2R;
 - d. uitkomsten van de berekeningen van de benchmarks van de toezichthouder die gebruikt worden om P2R voor alle entiteiten binnen de groep en op geconsolideerd niveau te bepalen;
 - e. P2R moet aan entiteiten en op geconsolideerd niveau worden opgelegd om te waarborgen dat de definitieve eigenvermogensvereisten consistent zijn, en of het nodig is eigen vermogen van geconsolideerd naar entiteitsniveau over te dragen.
475. Om het in titel 7 beschreven TSCR te bepalen, overwegen bevoegde autoriteiten invoering van hetzelfde toepassingsniveau als voor de vereisten ten aanzien van de gezamenlijke besluitvorming in overeenstemming met artikel 113, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU. Met name worden het TSCR en andere kapitaalmaatregelen, indien van toepassing, vastgesteld op geconsolideerd en individueel niveau voor entiteiten die in andere lidstaten opereren. Op gesubconsolideerd niveau mogen het TSCR en andere kapitaalmaatregelen uitsluitend betrekking hebben op de moederonderneming van de gesubconsolideerde groep om te voorkomen dat P2R die bevoegde autoriteiten voor dochterondernemingen in andere lidstaten overwegen, dubbel tellen.
476. Indien de uitkomst van de beoordeling van het risico op buitensporige hefboomwerking voor de moederinstelling of instellingen die een dochteronderneming van een grensoverschrijdende groep zijn, is dat er Pijler 2-vereisten en (P2R-LR) worden gesteld om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken, dan dient dit te worden doorgevoerd in overeenstemming met het in artikel 113, lid 1, punt a), van de CRD bedoelde gezamenlijke besluitvormingsproces.
477. In het kader van de besprekingen over de toereikendheid van het eigen vermogen om het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken en bij het bepalen van P2R-LR besteden bevoegde autoriteiten aandacht aan:
- a. aspecten die zijn opgenomen in lid 326;
 - b. Pijler 2-vereisten om het risico van buitensporige hefboomwerking te dekken, die zijn opgelegd aan entiteiten en op geconsolideerd niveau om te waarborgen dat de definitieve eigenvermogensvereisten consistent zijn, en de vraag of het nodig is eigen vermogen van geconsolideerd naar entiteitsniveau over te dragen.

478. Alle relevante informatie over de bepaling van P2G en P2G-LR voor moederinstellingen of dochterondernemingen van een internationale groep, moet worden gedeeld met de bevoegde autoriteiten en het bepalen van het P2G en P2G-LR dient te worden verricht in overeenstemming met het gezamenlijke beslissingsproces krachtens artikel 113, lid 1, punt c), van Richtlijn 2013/36/EU. Bevoegde autoriteiten bespreken in het bijzonder de aanpak om P2G en P2G-LR te bepalen op individueel niveau wanneer geen gegevens van de stresstests voor toezichtdoeleinden beschikbaar zijn op individueel niveau, of, stemmen er, waar relevant, mee in om P2G en P2G-LR alleen toe te passen op geconsolideerd niveau. De P2G en P2G-LR moeten naar behoren worden weergegeven in het gezamenlijke besluitdocument dat wordt opgesteld overeenkomstig artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU.

10.3. SREP-liquiditeitsbeoordeling en instellingsspecifieke prudentiële vereisten

479. De vaststelling van maatregelen ter aanpak van eventuele belangrijke kwesties en wezenlijke bevindingen met betrekking tot het liquiditeitstoezicht en de noodzaak van instellingsspecifieke liquiditeitsvereisten dient plaats te vinden in overeenstemming met de gezamenlijke besluitvormingsprocedure overeenkomstig artikel 113 van Richtlijn 2013/36/EU.

480. Ten behoeve van artikel 113, lid 1, punt b), van Richtlijn 2013/36/EU beschouwen bevoegde autoriteiten “aangelegenheden” als belangrijk en/of “bevindingen” als wezenlijk, ten minste wanneer:

- a. er specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten door bevoegde autoriteiten worden voorgesteld; en/of
- b. er andere maatregelen dan specifieke liquiditeitsvereisten door bevoegde autoriteiten worden voorgesteld en de aan het liquiditeitsrisico en/of financieringsrisico toegekende toereikendheid “3” of “4” bedraagt.

10.4. Toepassing van andere toezichtmaatregelen

481. Bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op grensoverschrijdende groepen en hun entiteiten, bespreken en coördineren waar mogelijk de toepassing van alle toezicht- en vroegtijdige-interventiemaatregelen voor de groep en/of diens wezenlijke entiteiten om ervoor te zorgen dat de meest geschikte maatregelen consequent op de geconstateerde kwetsbare punten worden toegepast, met inachtneming van de groepsdimensie, waaronder onderlinge afhankelijkheden en regelingen binnen de groep zoals hierboven behandeld.

482. Bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het prudentieel toezicht van entiteiten die deel uitmaken van een grensoverschrijdende groep overleggen, bij het opleggen van toezicht- of administratieve maatregelen, inclusief sancties aan instellingen omdat zij hun tekortkomingen in verband met ML/TF-risico's niet adequaat hebben aangepakt, met de betreffende AML/CFT-toezichthouders overeenkomstig hoofdstuk 8 van de AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking⁵¹ en kijken in lijn met de opdrachten en functies van de respectieve autoriteiten naar de meest gepaste prudentiële toezichtmaatregelen om deze tekortkomingen en risico's aan te pakken, naast eventueel door de AML/CFT-toezichthouders genomen maatregelen.

⁵¹ AML/CFT-richtsnoeren inzake samenwerking van EBA (EBA/GL/2021/15).

Titel 11. Stresstests voor toezichtdoeleinden

11.1. Gebruik van stresstests voor toezichtdoeleinden door bevoegde autoriteiten

483. Krachtens artikel 100 van Richtlijn 2013/36/EU gebruiken bevoegde autoriteiten stresstests voor toezichtdoeleinden ook met het oog op het bevorderen van de SREP en vooral voor de beoordeling door de toezichthouder van de belangrijkste elementen, zoals beschreven in titels 4 tot en met 8. De integratie van ESG-factoren in stresstests voor toezichtdoeleinden dient te worden uitgevoerd in overeenstemming met de gemeenschappelijke richtsnoeren inzake de integratie van ESG-risico's in stresstests voor toezichtdoeleinden, waarbij prioriteit wordt gegeven aan milieurisico's. Stresstests voor toezichtdoeleinden helpen bevoegde autoriteiten, waar gepast, vooral met:

- a. de beoordeling van de individuele kapitaalrisico's van de instellingen waarnaar wordt verwezen in titel 6, of van risico's voor liquiditeit en financiering waarnaar wordt verwezen in titel 8;
- b. de beoordeling van de betrouwbaarheid van de stresstestprogramma's van de instelling, evenals de relevantie, ernst en geloofwaardigheid van scenario's voor de eigen stresstests van de instellingen voor Icaap- en Ilaap-doeleinden. Dit houdt ook het in vraag stellen van de belangrijkste aannames en risicofactoren van de instellingen in;
- c. de beoordeling van de bekwaamheid van de instelling om TSCR en OCR na te leven in het kader van de beoordeling van de toereikendheid van het kapitaal, zoals vermeld in hoofdstuk 7.7. Afhankelijk van de dekking en het type van de stresstests voor toezichtdoeleinden kan deze beoordeling worden beperkt tot slechts enkele TSCR-elementen die worden gedekt door de kenmerken van het ontwerp van de stresstests voor toezichtdoeleinden (bijv. P2R voor afzonderlijke risicocategorieën, indien de stresstest alleen betrekking heeft op dergelijke risicocategorieën);
- d. de bepaling van P2G voor instellingen;
- e. de identificatie van mogelijke kwetsbaarheden of zwakke punten in het risicobeheer en de risicobeheersing van de instelling voor individuele risicogebieden;
- f. de identificatie van mogelijke afwijkingen in de algehele governance-regelingen of instellingsbrede risicobeheersing zoals verwezen in titel 5. Vooral wanneer een bevoegde autoriteit aan de hand van stresstests voor toezichtdoeleinden tekortkomingen vaststelt in de eigen stresstestprogramma's of ondersteunende risicodata-infrastructuur van de instelling, moet hiermee rekening worden gehouden bij de beoordeling van het kader voor algehele governance en risicobeheersing van de instelling in kwestie;

g. de bepaling van specifieke kwantitatieve liquiditeitsvereisten in het kader van de beoordeling van de toereikendheid van de liquiditeit, vooral wanneer een bevoegde autoriteit geen specifieke benchmarks voor toezicht voor liquiditeitsvereisten heeft ontwikkeld. Bepaalde elementen van de stresstests voor het toezicht op de liquiditeit moeten, waar van toepassing, als input worden gebruikt bij het vaststellen van specifieke liquiditeitsvereisten voor instellingen, zoals beschreven in hoofdstuk 8.6.

484. Verder helpen stresstests voor toezichtdoeleinden bevoegde autoriteiten om de toezichtprocedures van de organisatie te beoordelen en toezichtmiddelen te plannen, rekening houdende met andere relevante informatie, vooral voor de meer frequente en diepgaande beoordeling van bepaalde SREP-elementen in geval van instellingen die niet tot categorie 1 behoren, en met het oog op het bepalen van het toepassingsgebied van het programma voor onderzoek door de toezichthouder zoals vereist in artikel 99 van Richtlijn 2013/36/EU.

485. Waar passend gebruiken bevoegde autoriteiten de uitkomsten van stresstests voor toezichtdoeleinden ook:

- a. ter ondersteuning van de analyse die nodig is met het oog op het uitreiken van diverse vergunningen en toestemmingen vereist krachtens Verordening (EU) nr. 575/2013 of Richtlijn 2013/36/EU, bijvoorbeeld met betrekking tot gekwalificeerde deelnames, fusies en overnames, en terugkoop van aandelen;
- b. ter ondersteuning van een thematische analyse van de potentiële kwetsbaarheden van een groep instellingen met vergelijkbare risicoprofielen;
- c. ter ondersteuning van de analyse van de potentiële effecten van ESG-factoren op het bedrijfsmodel van instellingen te ondersteunen op basis van een scenarioanalyse voor de middellange tot lange termijn die wordt uitgevoerd in overeenstemming met de gemeenschappelijke richtsnoeren inzake de integratie van ESG-risico's in stresstests voor toezichtdoeleinden;
- d. om instellingen te motiveren om hun interne stresstests en capaciteiten voor risicobeheer te verbeteren: vooral een stresstest voor toezichtdoeleinden met een bottom-upcomponent kan instellingen motiveren om hun data-aggregatie, risicomodellen en IT-tools voor stresstests en risicobeheer verder te ontwikkelen en te verbeteren.

11.2. Belangrijke elementen van stresstests voor toezichtdoeleinden

486. Bij de beslissing over de belangrijke elementen van stresstests voor toezichtdoeleinden houden bevoegde autoriteiten onder meer rekening met:

- a. dekking van bepaalde of meerdere risicofactoren, bepaalde afzonderlijke portefeuilles of activiteiten of sectoren/geografische regio's, alle of meerdere portefeuilles;
- b. het ontwerp, met betrekking tot de volgende aspecten: gevoeligheidsanalyse met één factor of eenvoudige multifactorgevoeligheid, stresstests voor solvabiliteit of liquiditeit,

- omgekeerde stresstests of scenarioanalyse op middellange tot lange termijn. De bevoegde autoriteiten dienen het ontwerp te kiezen dat het meest geschikt is voor het doel dat met de stresstest wordt nagestreefd;
- c. het toepassingsgebied, in die zin dat het de gehele omvang van grensoverschrijdende groepen bestrijkt, zodat alle relevante entiteiten van de groep in aanmerking worden genomen;
 - d. de steekproef van instellingen gedekt door de stresstests: bij het plannen van stresstests voor toezichtdoeleinden, houden bevoegde autoriteiten rekening met de gepaste steekproef voor het doel van de oefening, vooral bij het gebruik van stresstests voor toezichtdoeleinden voor thematische beoordelingen van bepaalde activiteiten, bedrijfsmodellen of impactstudies/-beoordelingen.
 - e. benadering, namelijk top-downstresstest, bottom-upstresstest, een combinatie van beide, opleggen van specifieke ankerscenario's voor instellingen.
487. Bij het ontwerpen en uitvoeren van stresstests voor toezichtdoeleinden in het kader van SREP houden bevoegde autoriteiten rekening met de uitkomsten van de doorlichting van de kwaliteit van activa ("asset quality review" - AQR) indien deze beschikbaar en gepast zijn en nog niet werden opgenomen in de financiële staten van de instellingen. Een combinatie van stresstests voor toezichtdoeleinden met AQR's kan als nuttig worden beschouwd om te garanderen dat de balansposities van de instellingen die worden gedekt door de stresstests voor toezichtdoeleinden accuraat worden gerapporteerd met verbeterde en vergelijkbare uitgangspunten bij alle deelnemende instellingen.

11.3. Regelingen voor organisatie en interne governance binnen bevoegde autoriteiten

488. Bevoegde autoriteiten stellen een doeltreffend programma voor stresstests voor toezichtdoeleinden op. Dit programma wordt ondersteund door gepaste regelingen met betrekking tot organisatie, governance en IT om te garanderen dat de stresstests voor toezichtdoeleinden met een gepaste frequentie kunnen worden uitgevoerd. Het programma voor stresstests voor toezichtdoeleinden ondersteunt de doeltreffende tenuitvoerlegging van het onderzoeksprogramma door de toezichthouder voor individuele instellingen. Het programma weerspiegelt ook hoe de bevoegde autoriteit beslissingen neemt over de keuze van vormen van stresstests voor toezichtdoeleinden in nauwe samenhang met de doelstellingen voor elke oefening.
489. De regelingen voor governance, organisatie en IT die het programma voor stresstests voor toezichtdoeleinden ondersteunen, omvatten ten minste:
- a. voldoende menselijke en materiële middelen, data en IT-infrastructuur om stresstests voor toezichtdoeleinden te ontwerpen en uit te voeren. Het programma voor stresstests voor toezichtdoeleinden wordt met name ondersteund door toereikende data en een gepaste methodologische benadering die alle aspecten dekt, inclusief scenario's en aannames

(bijvoorbeeld sjablonen, leidraden, documentatie), en zowel flexibiliteit als gepaste niveaus van kwaliteit en risicobeheersing garandeert;

- b. een proces voor kwaliteitsgarantie dat ontwerp, ontwikkeling en uitvoering van de stresstests dekt en de vergelijkbaarheid van resultaten over instellingen heen garandeert;
- c. de integratie van stresstests voor toezichtdoeleinden in andere relevante toezichtprocessen. Indien vereist en behoudens eventuele wettelijke beperkingen, ondersteunt de organisatie derhalve de interne informatiedeling en het gebruik van alle aspecten van het stresstestprogramma.

490. Als onderdeel van de governanceregelingen garanderen bevoegde autoriteiten dat het stresstestprogramma voor toezichtdoeleinden regelmatig wordt herzien, zowel kwantitatief als kwalitatief, om te garanderen dat het verder toereikend is.

491. Bevoegde autoriteiten garanderen dat zij beschikken over processen en regelingen voor een doeltreffende dialoog met instellingen over stresstests voor toezichtdoeleinden en hun uitkomsten. Deze dialoog weerspiegelt de geplande doelen en wordt vooral maar niet uitsluitend opgezet wanneer stresstests voor toezichtdoeleinden worden uitgevoerd met het oog op de beoordeling van de algehele toereikendheid van het kapitaal van instellingen en worden georganiseerd binnen het meer algemene kader van de SREP-beoordelingen zoals bepaald in deze richtsnoeren. Met het oog op dergelijke dialoog, zowel op technisch als op leidinggevend niveau, garanderen de bevoegde autoriteiten, waar relevant, dat:

- a. een toereikende, voldoende gedetailleerde en accurate verklaring en leidraad aan de instellingen worden verstrekt over de toepassing van de methoden en aannames gebruikt in een bottom-upstresstest;
- b. toereikende, voldoende gedetailleerde en accurate instructies worden gegeven aan instellingen met betrekking tot de ondersteunende informatie die zij moeten voorleggen aan bevoegde autoriteiten samen met de resultaten van de stresstests;
- c. uitleg wordt verstrekt aan instellingen na discussies, waar relevant, over de uitkomsten van stresstests voor toezichtdoeleinden die leiden tot de toepassing van toezichtmaatregelen. Bevoegde autoriteiten moeten hiermee vooral rekening houden in het kader van systeembrede stresstests die aanleiding geven tot toezichtmaatregelen.

492. Bij het toepassen van stresstests voor toezichtdoeleinden op internationale groepen, wisselen bevoegde autoriteiten informatie uit, en bespreken zij, indien haalbaar, het proces op gepaste wijze binnen de colleges van toezichthouders. Bevoegde autoriteiten garanderen met name dat relevante details over de methoden, scenario's en belangrijke aannames, evenals de resultaten van de stresstests voor toezichtdoeleinden, vooral wanneer deze bedoeld zijn voor het beoordelen van de toereikendheid van het kapitaal of de liquiditeit, ter beschikking worden gesteld en worden besproken.

493. Bevoegde autoriteiten identificeren ook welke informatie met betrekking tot stresstests voor toezichtdoeleinden en hun uitkomsten in aanmerking komt voor openbaarmaking, rekening houdende met de geplande doelen van de stresstests voor toezichtdoeleinden. Bij het nemen

van beslissingen over de openbaarmaking van de resultaten of methoden van stresstests voor toezichtdoeleinden, moeten bevoegde autoriteiten rekening houden met hun eigen rol in de oefening en de gekozen aanpak en met de omvang van hun eigen begeleidende analyse bij de gepubliceerde resultaten.

Titel 12. Beoordeling van bijkantoren in derde landen

494. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de toepassing van de SREP-procedures en -methodologie zoals vastgelegd in deze richtsnoeren met betrekking tot bijkantoren uit derde landen (TCB's), zoals gedefinieerd in artikel 47, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU. Het behandelt ook de toezichtmaatregelen die bevoegde autoriteiten treffen om tekortkomingen aan te pakken die tijdens de SREP-beoordeling van TCB's.
495. Bij het uitvoeren van de SREP-beoordeling voor TCB's dienen de bevoegde autoriteiten onder meer te beoordelen of de instelling voldoet aan de wetgevingsbesluiten die afzonderlijk op de website van de EBA zijn gepubliceerd, zoals bedoeld in paragraaf 12.
496. De SREP-beoordeling van een TCB moet een beoordeling omvatten van het bedrijfsmodel van het bijkantoor, de interne bestuursregelingen en controles, de kapitaalvoorziening en liquiditeitsmiddelen en regelingen voor de boekhoudkundige verwerking (de SREP-elementen voor TCB's). In overeenstemming met het toezicht- en evaluatieproces voor kredietinstellingen (het SREP voor kredietinstellingen) dient de beoordeling van deze gebieden doorlopend plaats te vinden en gepaard te gaan met een voortdurende monitoring van de belangrijkste indicatoren.
497. De beoordeling dient te worden uitgevoerd met een frequentie en intensiteit die in verhouding staan tot de indeling van de TCB in klasse 1 of klasse 2 overeenkomstig artikel 48 bis van Richtlijn 2013/36/EU en tot de aard, omvang en complexiteit van de activiteiten van de TCB's. Voor TCB's van klasse 1 dienen de bevoegde autoriteiten ten minste het niveau van toezicht dat geldt voor instellingen van categorie 3 toe te passen, zoals uiteengezet in tabel 1 van paragraaf 2.4. Voor TCB's van klasse 2 passen de bevoegde autoriteiten ten minste de toezichtsintensiteit toe voor instellingen van categorie 4, zoals beschreven in tabel 1 van hoofdstuk 2.4.
498. Naast de beoordeling van de belangrijkste SREP-elementen voor TCB's dienen bevoegde autoriteiten ervoor te zorgen dat zij inzicht hebben in de andere materiële risico's van het bijkantoor en hoe deze worden beperkt. Dit omvat alle belangrijke blootstellingen aan kredietrisico, marktrisico, operationeel risico en IRRBB. De bevoegde autoriteiten kunnen het passend achten om een grondiger beoordeling van een of meer van deze gebieden uit te voeren, op basis van de relevantie en de materialiteit van het risico voor de TCB. In dergelijke gevallen dienen de bevoegde autoriteiten de richtsnoeren in de desbetreffende titels van deze richtsnoeren als uitgangspunt voor de beoordeling te nemen en ernaar te streven de daarin vervatte beginselen op een wijze toe te passen die in verhouding staat tot de TCB.

499. Wanneer bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 48 bis van Richtlijn 2013/36/EU gebruikmaken van hun recht om de TCB te onderwerpen aan de vereisten voor kredietinstellingen zoals vastgelegd in de richtlijn, waarbij de TCB in feite als een dochteronderneming wordt behandeld, dienen bevoegde autoriteiten het SREP voor kredietinstellingen toe te passen op de betreffende TCB en te verwijzen naar de relevante titels van deze richtsnoeren (titels 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11, alsmede paragraaf 12.1.2 van dit hoofdstuk, betreffende de analyse van het bedrijfsmodel).
500. De bevoegde autoriteiten dienen de bevindingen van de beoordeling van de afzonderlijke SREP-elementen voor TCB's te gebruiken om elk onderdeel te beoordelen. De bevoegde autoriteit dient deze analyse te gebruiken om een algehele beoordeling en score voor het TCB te vormen en de overwegingen in tabel 21 in dit verband als leidraad te gebruiken. Bij de algemene beoordeling en score moet ook rekening worden gehouden met de beoordeling en score van de overige materiële risico's van de TCB (indien van toepassing). Op basis van de algemene SREP-beoordeling en de beoordeling van de afzonderlijke SREP-elementen voor TCB's dienen de bevoegde autoriteiten toezichtmaatregelen te nemen zoals beschreven in paragraaf 12.2 van deze titel om eventuele geconstateerde tekortkomingen aan te pakken.

12.1. Toepassing van SREP op bijkantoren in derde landen

12.1.1. Algemene overwegingen

501. De SREP-beoordeling moet zich richten op de wezenlijke risico's van de TCB en de manier waarop deze samenhangen met de bedrijfsactiviteiten, alsmede op het risicoprofiel van de rest van de groep en de wijze waarop deze risico's worden beheerd. De beoordeling erkent de status van het bijkantoor en de afhankelijkheid ervan van de moedermaatschappij uit een derde land, en is daarom ook gericht op de vraag of het bijkantoor op het gebied van governance en risicobeheer voldoende onafhankelijkheid heeft om in het belang van het bijkantoor te handelen en de veiligheid, soliditeit en levensvatbaarheid ervan te waarborgen, en of het in staat is zijn verplichtingen jegens cliënten en tegenpartijen binnen de lidstaat waar zij een vergunning hebben om activiteiten uit te voeren, na te komen.
502. Om de beoordeling te onderbouwen, dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met de resultaten van de onafhankelijke beoordeling van het bijkantoor door een derde partij en met het onafhankelijke advies over de naleving van de boekhoudkundige vereisten, zoals voorgeschreven in respectievelijk artikel 48g, lid 8, en artikel 48h, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU. Zij dienen tevens samen te werken met de autoriteit die belast is met het toezicht op de moederonderneming ("de autoriteit van de lidstaat van herkomst"), overeenkomstig de administratieve of andere regelingen in de zin van artikel 48c, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU, en rekening te houden met de resultaten van de toezichtbeoordelingen van de autoriteit van de lidstaat van herkomst met betrekking tot het bijkantoor, voor zover deze beschikbaar zijn.
503. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat het toepassingsgebied van de beoordeling maatregelen bevat om TCB's van systeemrelevantie of risico's voor de financiële

stabiliteit te identificeren. Bovendien moet de beoordeling het mogelijk maken om TCB's te identificeren waarvoor een vergunning overeenkomstig titel III, hoofdstuk 1, van Richtlijn 2013/36/EU (als dochteronderneming) passend kan zijn. De bevoegde autoriteiten verwijzen naar artikel 48i voor criteria die in dit verband in aanmerking moeten worden genomen.

504. Indien de beoordeling van het bestuur, het bedrijfsmodel of de activiteiten van de TCB de bevoegde autoriteiten redelijke gronden geeft om te vermoeden dat, in verband met de TCB, witwassen of terrorismefinanciering plaatsvindt of heeft plaatsgevonden, of dat er sprake is van een verhoogd risico daarop, is de bevoegde autoriteit verplicht de EBA en de AML/CFT-toezichthouder van de TCB hiervan onmiddellijk in kennis te stellen overeenkomstig artikel 48n, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU.

12.1.2. Analyse van het bedrijfsmodel

505. De bevoegde autoriteiten dienen het bedrijfsmodel en de strategie van de TCB te analyseren om inzicht te krijgen in de belangrijkste factoren die haar risico's bepalen. Zij dienen de richtsnoeren in Titel 4 als uitgangspunt voor de beoordeling te nemen en ernaar te streven de daarin vervatte beginselen op een wijze toe te passen die in verhouding staat tot de TCB. De bevoegde autoriteiten verifiëren of de strategie voor het bijkantoor uit een derde land en een afzonderlijke beoordeling van de daaraan verbonden risico's naar behoren zijn gedocumenteerd, samen met bewijsmateriaal van de evaluatie en controle ervan door het management van het bijkantoor.
506. Bevoegde autoriteiten besteden specifieke aandacht aan het bereik van de TCB-activiteiten om te beoordelen of deze activiteiten binnen het territoriale toepassingsgebied vallen van de vergunning die is verleend door de bevoegde autoriteit waar de TCB is gevestigd. Er dient ook aandacht te worden besteed aan grensoverschrijdende zakelijke activiteiten die worden verricht bij omgekeerde benadering ("reverse solicitation").
507. De bevoegde autoriteiten dienen na te gaan in hoeverre de strategische prioriteiten van de moederonderneming met betrekking tot de TCB van invloed zijn op haar risicoprofiel. Zij dienen aandacht te besteden aan eventuele inkomsten of strategische doelen die voor het TCB-bijkantoor zijn vastgesteld en aan de vraag of deze worden ondersteund door de capaciteiten van de TCB op het gebied van middelentoewijzing en risicobeheer. Zij beoordelen ook de aard van de door de TCB aangeboden diensten en activiteiten, en, indien dit al het geval is, hoe deze afwijken van het aanbod van de bredere groep, en of dit leidt tot grotere risico's of tot grotere risico's dan het toepassingsgebied van de door de TCB toegestane diensten en activiteiten, die niet uitgebreider kunnen zijn dan die van de directe onderneming in het derde land. De reikwijdte van de door de TCB verleende diensten en activiteiten moet worden beoordeeld door de raad van bestuur van de TCB, die over het geheel genomen niet groter kan zijn dan die van de directe onderneming in het derde land.

12.1.3. Beoordeling van de regelingen voor interne governance en risicobeheersing

508. Bevoegde autoriteiten beoordelen de toereikendheid van de governanceregelingen van de TCB met gebruikmaking van titel 5 en hoofdstuk 7 van de EBA-richtsnoeren inzake interne governance overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU⁵², als leidraad, evenals de onderstaande TCB-specifieke overwegingen. De beoordeling moet betrekking hebben op het algemene kader, de risicocultuur en het risicogedrag, het beloningsbeleid en de beloningspraktijken, en het kader voor interne controle en risicobeheer, met inbegrip van het beheer van ICT-risico's en risico's in verband met derden.

509. Bij de beoordeling van het interne bestuur moeten de bevoegde autoriteiten nagaan of de TCB voldoende substantiële aanwezigheid in de lidstaat heeft, overeenkomstig de vereisten in paragraaf 90, onder g), van de EBA-richtsnoeren inzake intern bestuur.

Organisatiekader

510. Bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de personen die de leiding hebben van de TCB:

- a. voldoende inzicht hebben in de activiteiten en risico's van het filiaal en kennis hebben van de lokale markt, alsmede van de EU-regelgeving en de nationale regelgeving van de lidstaat;
- b. voldoende gezag, aanzien en onafhankelijkheid hebben, rekening houdend met de mate waarin zij bevoegd zijn om bij te dragen aan beslissingen van de moederonderneming die gevolgen hebben voor het bijkantoor;
- c. voldoende tijd in de eigen lidstaat en in de gebouwen van het bijkantoor doorbrengen om hun rol doeltreffend te kunnen vervullen.

511. Indien het TCB-filiaal een bestuurscomité heeft ingesteld, dienen de bevoegde autoriteiten de rol daarvan te beoordelen om te waarborgen dat er sprake is van adequaat bestuur. Bij gebrek aan een dergelijk orgaan dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of er een passend en evenredig alternatief kader is ingevoerd voor het toezicht door het hoger management op de activiteiten en risico's van de TCB.

Relaties met de hoofdonderneming

512. De bevoegde autoriteiten dienen de relatie tussen de TCB en de moederonderneming te beoordelen, waarbij onder meer moet worden nagegaan of het bijkantoor daadwerkelijk is geïntegreerd in het kader voor groepsbestuur en risicobeheer. Zij houden rekening met de vraag of:

- a. de rapportage van het bijkantoor aan de moederonderneming voldoende inzicht biedt in de wezenlijke risico's van het bijkantoor;
- d. in het risicokader dat op de TCB wordt toegepast, voldoende rekening wordt gehouden met de EU-regelgeving inzake financiële diensten.

⁵² EBA/GL/2021/05

513. Wanneer de TCB back-to-back-transacties of transacties binnen de groep uitvoert, dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of het bijkantoor over een passend kader beschikt voor het beheer van zijn kredietrisico van de tegenpartij.

Kader voor interne controle en risicobeheer met betrekking tot derden

514. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de TCB robuuste interne controlefuncties heeft. Voor TCB's van klasse 1 (en, indien van toepassing, TCB's van klasse 2 overeenkomstig artikel 48 g, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU) dienen de bevoegde autoriteiten te beoordelen of er geschikte hoofden van interne controlefuncties zijn benoemd die onafhankelijk zijn en over voldoende bekwaamheid beschikken om de functie uit te oefenen zoals bepaald in artikel 76, lid 6, van Richtlijn 2013/36/EU.

515. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de TCB passende zorgvuldigheid betracht en voortdurend toezicht houdt op de functies die worden vervuld door externe dienstverleners. Zij moeten nagaan of regelingen met derden, met inbegrip van regelingen binnen de groep, zijn vastgelegd in gedocumenteerde overeenkomsten en of de TCB toegang heeft tot alle informatie die nodig is om haar toezichtstaken uit te oefenen, ook wanneer er gebruik wordt gemaakt van onderaannemers. De bevoegde autoriteiten dienen het beheer van de ICT-risico's door de TCB te beoordelen, waarbij onder meer moet worden nagegaan of de TCB een adequaat register bijhoudt van haar externe dienstverleners, ook wanneer er gebruik wordt gemaakt van onderaannemers die kritieke of belangrijke functies vervullen.

12.1.4. Beoordeling van het dotatiekapitaal en de liquiditeitsmiddelen

516. Bevoegde autoriteiten beoordelen:

- a. of het TCB-filiaal voldoet aan de minimumkapitaalvereiste zoals vastgelegd in artikel 48e, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU;
- b. of de concentratie van de kapitaalbuffer op een bepaalde vorm van instrument of op instrumenten uit een bepaalde geografische regio, dan wel de valutaconflict tussen de instrumenten van de kapitaalbuffer en de verplichtingen van de TCB, met name ten opzichte van deposito's, zou leiden tot een verhoogde volatiliteit van de waarde van de instrumenten en tot een mogelijke schending van de minimumvereiste;
- c. of het kapitaal op een in aanmerking komende geblokkeerde rekening wordt aangehouden in de lidstaat waar het bijkantoor uit een derde land een vergunning heeft gekregen, en of de kapitaalinstrumenten voldoen aan de criteria zoals gespecificeerd in artikel 48 e, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU en aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in de EBA-richtsnoeren inzake instrumenten die voor bijkantoren uit derde landen beschikbaar zijn voor onbeperkt en onmiddellijk gebruik ter dekking van risico's of verliezen⁵³.

517. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de instelling over voldoende liquide en onbezwaarde activa beschikt om haar liquiditeitsrisico's te beperken, en met name of de

⁵³ EBA/GL/2026/03

liquide activa van het bijkantoor toereikend zijn om de liquiditeitsuitstroom gedurende ten minste 30 dagen te dekken, overeenkomstig artikel 48f, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU. Voor klasse 1-TCB's moet de beoordeling betrekking hebben op de naleving door het bijkantoor van het liquiditeitsdekkingsvereiste zoals beschreven in hetzelfde artikel.

518. Bij het uitvoeren van de beoordeling van de kapitaalbasis en de liquiditeit dienen de bevoegde autoriteiten na te gaan of de TCB over voldoende documentatie beschikt om snel en nauwkeurig te kunnen controleren of zij voldoet aan de minimumeisen inzake kapitaalbasis en liquiditeit.
519. Bevoegde autoriteiten beoordelen:
- a. de kwaliteit van de samenwerking tussen de TCB en de moederonderneming bij beslissingen inzake kapitaal- en liquiditeitsbeheer – met inbegrip van de wijze waarop het bijkantoor wordt meegenomen in de processen van de groep op het gebied van kapitaal- en liquiditeitsplanning, monitoring en stresstests, en het bestaan van passende escalatiemechanismen waarmee het bijkantoor de moederonderneming onmiddellijk op de hoogte kan brengen van potentiële of daadwerkelijke kapitaal- of liquiditeitsproblemen;
 - b. of de grensoverschrijdende financieringsregelingen binnen de groep binnen de grenzen blijven van de uitzondering die is toegestaan overeenkomstig artikel 48c, lid 4, onder d), van Richtlijn 2013/36/EU vallen en geen grensoverschrijdende bedrijfsactiviteiten verhullen die in strijd zijn met het territoriale toepassingsgebied van de vergunning – bijvoorbeeld wanneer de financiering binnen de groep wordt verstrekt aan een in een andere lidstaat gevestigde TCB in ruil voor een (geheel of gedeeltelijk) aandeel in de economische risico's en opbrengsten van een specifiek actief.

12.1.5. Beoordeling van boekingsregelingen

520. Bevoegde autoriteiten beoordelen of de TCB over een passend kader beschikt voor het beheren en vastleggen van activa en passiva die geboekt of geïnitieerd zijn in de lidstaat, met inbegrip van posten buiten de balansstelling. De bevoegde autoriteiten gaan na of het kader van de TCB een register omvat waarin alle door het bijkantoor geboekte of gecreëerde activa en passiva op adequate wijze worden gedocumenteerd, in overeenstemming met de technische reguleringsnormen krachtens artikel 48h, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU, alsmede een beleid dat voldoet aan artikel 48h van Richtlijn 2013/36/EU.
521. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de door de TCB uitgevoerde activiteiten, de door haar geboekte of aangegane activa en passiva, of andere in het register opgenomen afdekkingsregelingen in overeenstemming zijn met het beleid van de TCB inzake boekingsregelingen en haar bedrijfsstrategie.
522. Wanneer de TCB back-to-back boekingsregelingen sluit, beoordelen de bevoegde autoriteiten of de TCB de risico's van respectievelijk back-to-back- en boekingsregelingen op afstand, met

inbegrip van tegenpartijkredietrisico, CVA-risico en afwikkelingsrisico, op passende wijze beheert.

523. De bevoegde autoriteiten dienen te beoordelen of de TCB haar activa en passiva autonoom beheert. Zij moeten nagaan of de TCB blijkt geeft van onafhankelijkheid bij het aanvaarden van nieuwe activiteiten, onder meer door de naleving van een door het management van het bijkantoor overeengekomen risicobereidheid. Zij dienen na te gaan of de TCB over voldoende controles en rapportage beschikt om de risico's van bestaande of toekomstige activiteiten onafhankelijk te begrijpen en er onafhankelijk van op te treden. Ook dienen zij na te gaan of de TCB over voldoende kennis en ervaring beschikt om de risico's van die activiteiten onafhankelijk te kunnen begrijpen en er onafhankelijk van te kunnen optreden. Zij moeten nagaan of het kader van de TCB zowel de prudentiële risico's van de geboekte activiteiten – voor zover deze van invloed zijn op het kapitaal- en liquiditeitsrisicoprofiel van het bijkantoor – als de AML/CFT-risico's op adequate wijze aanpakt.
524. Wanneer de TCB activa en passiva creëert voor andere bijkantoren of dochterondernemingen van dezelfde groep, beoordelen bevoegde autoriteiten of uit deze regelingen specifieke risico's voortvloeien, met inbegrip van operationele kwetsbaarheden en wettelijke beperkingen.

12.2. Samenvatting van de bevindingen, toekenning van scores en toezichtmaatregelen

525. Op basis van bovenstaande beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten een totaalbeeld te vormen van de belangrijkste risico's van de TCB. Dit beeld wordt verwoord in een jaarlijkse samenvatting van bevindingen van de SREP-beoordeling, die vergezeld gaat van een levensvatbaarheidsscore op basis van de in tabel 21 genoemde overwegingen. De jaarlijkse samenvatting dient tevens alle toezichtbevindingen van de afgelopen twaalf maanden te bevatten.

Tabel 21. Overwegingen van de toezichthouder voor het toekennen van de totale SREP-score

Score	Standpunt van de toezichthouder	Overwegingen
1	De vastgestelde risico's vormen een laag risico voor de levensvatbaarheid van de TCB -afdeling.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de TCB geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De interne governance- en controleregelingen van de TCB geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De risico's van de TCB zijn niet materieel, en het risicobeheer en -beheersing zijn toereikend om de risico's die als materieel zijn aangemerkt, te beperken. • Het kapitaal en de liquiditeitspositie van de TCB geven geen aanleiding tot bezorgdheid. • De boekingsregelingen van de TCB geven geen aanleiding tot bezorgdheid.
2	De vastgestelde risico's vormen een laag tot gemiddeld risico voor de levensvatbaarheid van de TCB.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de TCB geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de TCB voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • Er is een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid over de materiële risico's van de TCB en het beheer en de controle ervan. • Het kapitaal en/of de liquiditeitspositie van de TCB geven een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid. • De boekingsregelingen van de TCB geeft een lage tot gemiddelde aanleiding tot bezorgdheid.
3	De vastgestelde risico's vormen een gemiddeld tot hoog risico voor de levensvatbaarheid van de TCB.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de TCB geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de TCB voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De materiële risico's van de TCB en het beheer en de beheersing ervan geven een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • Het kapitaal en/of de liquiditeitspositie van de TCB geven een gemiddeld tot hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De boekingsregelingen van de TCB geeft een gemiddelde tot hoge aanleiding tot bezorgdheid.
4	De vastgestelde risico's vormen een hoog risico voor de levensvatbaarheid van de TCB.	<ul style="list-style-type: none"> • Het bedrijfsmodel en de strategie van de TCB geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • De regelingen van de TCB voor governance of instellingsbrede risicobeheersing geven grote aanleiding tot bezorgdheid. • Er is grote bezorgdheid over de materiële risico's van de TCB en het beheer en de controle ervan. • Het kapitaal en/of de liquiditeitspositie van de TCB geven een hoge aanleiding tot bezorgdheid. • De boekingsregelingen van de TCB geven een hoge aanleiding tot bezorgdheid.

526. De bevoegde autoriteiten kunnen, op basis van de kwetsbaarheden en tekortkomingen die bij de beoordeling van de SREP-elementen voor TCB's zijn vastgesteld, toezichtmaatregelen opleggen waarbij de TCB wordt verplicht om:

- a. een bedrag aan kapitaal aan te houden dat hoger is dan de minimumvereisten van artikel 48e van Richtlijn 2013/36/EU;
- b. de vorm van de toegestane instrumenten te beperken overeenkomstig de EBA-richtsnoeren inzake instrumenten die ter beschikking staan van bijkantoren in derde landen voor onbeperkt en onmiddellijk gebruik ter dekking van risico's of verliezen overeenkomstig artikel 48e, lid 2, onder c), van Richtlijn 2013/36/EU, waarbij de instrumenten afkomstig zijn uit een bepaald rechtsgebied of luiden in een bepaalde valuta;
- c. operationele voorwaarden vast te stellen die een aanvulling vormen op de voorwaarden die zijn vastgelegd in de EBA-richtsnoeren inzake instrumenten die ter beschikking staan van bijkantoren in derde landen voor onbeperkt en onmiddellijk gebruik ter dekking van risico's of verliezen overeenkomstig artikel 48 e, lid 2, onder c), van Richtlijn 2013/36/EU;
- d. te voldoen aan andere specifieke liquiditeitsvereisten, naast de vereisten die zijn vastgelegd in artikel 48f van Richtlijn 2013/36/EU;
- e. hun governance, risicobeheer of boekingsregelingen te versterken;
- f. de reikwijdte van hun bedrijfsactiviteiten of van de activiteiten die zij uitoefenen, alsook de tegenpartijen bij die activiteiten, te beperken of in te perken;
- g. het risico dat inherent is aan hun activiteiten, producten en systemen – met inbegrip van uitbestede activiteiten – te beperken, en te stoppen met het uitoefenen van dergelijke activiteiten of het aanbieden van dergelijke producten;
- h. te voldoen aan aanvullende rapportagevereisten overeenkomstig artikel 48k, lid 3, of de frequentie van de regelmatige rapportage te verhogen;
- i. Informatie te publiceren;
- j. Per geval en rekening houdend met de criteria van artikel 48i, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU kunnen de bevoegde autoriteiten van de TCB verlangen dat deze een vergunning als dochteronderneming aanvraagt overeenkomstig titel III, hoofdstuk 1, van de richtlijn. Dit geldt onder meer wanneer de bevoegde autoriteit vaststelt dat de TCB van systeemrelevant belang is of aanzienlijke risico's voor de financiële stabiliteit met zich meebrengt, overeenkomstig artikel 48j van Richtlijn 2013/36/EU.

527. Voor systeemkritische TCB's kunnen bevoegde autoriteiten ook het volgende in aanmerking nemen:

- a) van de TCB verlangen dat zij haar activa of activiteiten zodanig herstructureert dat zij niet langer als systeemrelevant wordt aangemerkt of dat zij geen buitensporig risico meer vormt voor de financiële stabiliteit van de Unie of van de lidstaat waar zij is gevestigd;
- b) het opleggen van aanvullende prudentiële vereisten, waaronder governancevereisten, aan de TCB.

528. De bevoegde autoriteiten dienen de resultaten van de SREP-beoordeling mee te delen aan het management van het bijkantoor in een derde land en hen in kennis te stellen van eventuele maatregelen die het bijkantoor in een derde land moet nemen om te voldoen aan de toezichtmaatregelen die op basis van de bevindingen zijn opgelegd. Bevoegde autoriteiten delen de uitkomsten van de SREP-beoordeling, met inbegrip van eventuele toegepaste toezichtmaatregelen, mee aan de autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op de hoofdonderneming overeenkomstig de overeenkomstig artikel 48c, lid 2, van Richtlijn 2013/36/EU gesloten administratieve overeenkomsten of andere regelingen.

Bijlage I – Subcategorieën voor kredietrisico's

De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van subcategorieën voor kredietrisico die de bevoegde autoriteiten in voorkomend geval in aanmerking moeten nemen.

Subcategorieën voor kredietrisico's	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Beoordelingsgebieden	Verwijzingen naar wetgeving met betrekking tot de beoordelingsgebieden
Kredietconcentratierisico	<i>Het risico dat de instelling aanzienlijke kredietverliezen zal leiden als gevolg van een concentratie van blootstellingen aan een kleine groep kredietnemers, aan een reeks kredietnemers met een vergelijkbaar wanbetalingsgedrag of aan nauw met elkaar verbonden financiële activa en geconcentreerde kredietrisicobeperking.</i>	<ul style="list-style-type: none"> • naamconcentraties (een enkele cliënt of een groep met elkaar verbonden cliënten als gedefinieerd voor grote risicoblootstellingen) • sectorconcentraties • geografische concentraties • productconcentratie • concentratie op het gebied van zekerheden en garanties • Verborgene bronnen van concentratie die zich onder stressomstandigheden kunnen voordoen, wanneer het niveau van de correlatie van het kredietrisico kan toenemen ten opzichte van normale omstandigheden 	Verordening (EU) 575/2013: Artikelen 129, 170, 171, 184, 207, 209, 395, 400-401 Richtlijn 2013/36/EU: Artikelen 81, 98
Kredietrisico van de tegenpartij	<i>Het risico dat de tegenpartij bij een transactie in gebreke blijft voordat de kasstromen van de transactie definitief zijn afgewikkeld</i>	<ul style="list-style-type: none"> • De kwaliteit van de tegenpartijen en de relevante CVA's, alsmede de complexiteit van de transacties • Het wrong-way risk, dat optreedt wanneer de positie in een tegenpartij negatief is gecorreleerd met de kredietkwaliteit • De blootstelling aan tegenpartijkrediet- en afwikkelingsrisico's in termen van zowel de actuele marktwaarden als het nominale bedrag, vergeleken met de totale kredietpositie en het eigen vermogen • Het aandeel van de transacties dat wordt verwerkt via financiële marktinfrastucturen die "levering-bij-betaling"-afwikkelingsdiensten leveren 	Verordening (EU) 575/2013: Artikelen 181, 246, deel drie, titel II, hoofdstuk 6 Richtlijn 2013/36/EU: Artikel 79

Subcategorieën voor kredietrisico's	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Beoordelingsgebieden	Verwijzingen naar wetgeving met betrekking tot de beoordelingsgebieden
Afwikkelings- en leveringsrisico	<i>Het risico dat zich voordoet in het geval van transacties met schuldinstrumenten, aandelen, vreemde valuta en grondstoffen (exclusief retrocessietransacties en verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen) blijft na de overeengekomen leveringsdatum nog steeds niet afgewikkeld</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Het aandeel van de transacties met centrale tegenpartijen en de doeltreffendheid van de mechanismen voor bescherming tegen verliezen met betrekking tot die transacties</i> • <i>Het aandeel van transacties met centrale tegenpartijen die in derde landen zijn gevestigd, de doeltreffendheid van de mechanismen ter bescherming tegen verliezen in hun geval, en de wijze waarop een al te grote blootstelling aan niet-EU-CCP's wordt beperkt</i> • <i>Het aandeel van niet-centraal geclearde OTC-transacties en de doeltreffendheid van de mechanismen voor bescherming tegen verliezen met betrekking tot die transacties</i> • <i>Het bestaan, de betekenis, de doeltreffendheid en de afdwingbaarheid van verrekeningsovereenkomsten</i> 	<i>Verordening (EU) 575/2013: Artikelen 1 en 92, derde deel, titel V</i>

Subcategorieën voor kredietrisico's	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Beoordelingsgebieden	Verwijzingen naar wetgeving met betrekking tot de beoordelingsgebieden
Landenrisico	<i>Het risico dat de instelling kredietverliezen lijdt in verband met de activiteiten die in een bepaald land worden uitgeoefend als gevolg van ongunstige omstandigheden en/of gebeurtenissen, waaronder de gevolgen van geopolitieke gebeurtenissen, in dat specifieke land</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Het risico dat de kwaliteit van de posities van een instelling in een bepaald land verslechtert (met inbegrip van het collectieve debiteurenrisico – d.w.z. het in gebreke blijven van een grote groep debiteuren), als gevolg van dreigingen, gebeurtenissen en de escalatie van ongunstige gebeurtenissen in verband met oorlogen, terrorisme en spanningen tussen staten en politieke actoren die van invloed zijn op de internationale betrekkingen • De mate van concentratie binnen alle typen blootstelling aan landenrisico, met inbegrip van posities in staatsschuld, in verhouding tot de kredietportefeuille van de hele instelling (in termen van debiteuren en bedragen) • De economische kracht en stabiliteit van het land van de kredietnemer en het verleden daarvan in termen van tijdige betaling en het voorkomen van ernstige wanbetalingen • Het risico van andere vormen van overheidsinterventie die de kredietwaardigheid van kredietnemers wezenlijk kan verminderen (bijv. bevrozing van spaargelden, onteigening of zeer hoge belastingen) • Het conversierisico in verband met grensoverschrijdende kredietverlening in vreemde valuta's voor materiële grensoverschrijdende kredieten en posities in vreemde valuta's 	
kredietrisico securitisaties	uit <i>De risico's die voortvloeien uit securitisatietransacties waarbij de kredietinstellingen optreden als belegger, initiator of sponsor, met inbegrip van reputatierisico's, zoals die welke voortvloeien uit complexe structuren of producten</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Of de toewijzing van securitisatieposities aan de beleggingsportefeuille en de handelsportefeuille passend en in overeenstemming met de securitisatiestrategie van de instelling is • Wat de rating en prestatie van de securitisatietranches van de instelling zijn, de aard, samenstelling en kwaliteit van de onderliggende activa • Of de kapitaalverlichting in overeenstemming is met de werkelijke risico-overdracht voor door hen geïnitieerde securitisaties 	Verordening (EU) 575/2013: Artikel 67, deel drie, titel II, hoofdstuk 5 Richtlijn 2013/36/EU: Artikel 82

Subcategorieën voor kredietrisico's	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Beoordelingsgebieden	Verwijzingen naar wetgeving met betrekking tot de beoordelingsgebieden
		<ul style="list-style-type: none"> • Of er een duidelijk onderscheid is tussen opgenomen en niet-opgenomen bedragen voor liquiditeitsfaciliteiten die worden geleverd aan het securitisatievehikel; • Of er noodplannen zijn voor doorstroomvennootschappen voor door activa gedekt commercial paper, die worden beheerd door de instelling voor het geval dat een uitgifte van verhandelbaar toonderpapier niet mogelijk is wegens liquiditeitsomstandigheden, en wat de impact hiervan is op de totale kredietrisicoblootstelling van de instelling 	
Valutaleningenrisico	Het extra kredietrisico dat voortvloeit uit leningen in vreemde valuta aan niet-afgedekte retail- en kmo-leners	<ul style="list-style-type: none"> • Elke niet-lineaire relatie tussen marktrisico en kredietrisico waarbij wisselkoersen een onevenredig effect kunnen hebben op het kredietrisico van de leningenportefeuille in vreemde valuta van een instelling, zoals een wezenlijke toename van zowel de uitstaande waarde van schuld als de stroom van betalingen om die schuld af te lossen, en een toename van de uitstaande waarde van schuld in vergelijking met de waarde van als zekerheid verstrekte activa die in de nationale valuta luiden 	
Aandelenrisico in de beleggingsportefeuille	Het risico van verlies op financiële instrumenten als gevolg van veranderingen in aandelen in de bankportefeuille	<ul style="list-style-type: none"> • Het risico van een waardedaling van de kapitaalinvesteringen van de instelling en waarborgen dat dit risico op adequate wijze wordt ondervangen door het risicokader van de instelling • Waar van toepassing, over het participatierisico bij strategische deelnemingen (zowel in de verzekeringssector als daarbuiten) 	Verordening (EU) 575/2013: Artikel 133
Vastgoedrisico	Het risico van verlies als gevolg van veranderingen in de marktwaarde van de eigen activa in de vorm van onroerend goed of van financiële instrumenten die verband houden met de activa in de vorm van onroerend goed	<ul style="list-style-type: none"> • Het risico van waardevermindering van de vastgoedbeleggingen van de instelling • Waar relevant, de waarde van financiële instrumenten die verband houden met vastgoed (bijv. Vastgoedfondsen, REITs) 	Voor onroerende goederen die eigendom zijn van een instelling (Verordening (EU) 575/2013: Artikel 134, lid 1 – SA Artikel 156 — IRB

Subcategorieën voor kredietrisico's	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Beoordelingsgebieden	Verwijzingen naar wetgeving met betrekking tot de beoordelingsgebieden
Verwateringsrisico	<i>Artikel 4, lid 53, van de CRR</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Verwateringsrisico voor alle kredietportefeuilles waarvoor de IRB-benadering niet wordt toegepast, en voor die portefeuilles waarvan het verdunningsrisico vanuit portefeuilleperspectief als verwaarloosbaar wordt beschouwd</i> • <i>De wijze waarop blootstellingen die niet van materieel belang zijn binnen elke portefeuille of blootstellingscategorie worden meegenomen in de geaggregeerde beoordeling van het verwateringsrisico van de instelling</i> • <i>Waar van toepassing: of de risicobeadoordeling van de blootstelling aan het verwateringsrisico binnen de overnemende onderneming voor betalingssystemen voor handelaren (bijvoorbeeld in de portefeuille van voorwaardelijke verplichtingen voor terugboekingsposities) passend is en gebaseerd is op een consistente segmentatie van de onderliggende posities op basis van hun belangrijkste contractuele kenmerken – d.w.z. de aard van de onderliggende verkooptransacties, het tijdstip van de verwerkte betalingen en de toepassing van standaardmechanismen voor risicobeperking.</i> 	
Modelrisico (voor wettelijk goedgekeurde modellen)	<i>Artikel 4, eerste lid, punt 52b) van de CRR</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Bewaken of de instelling blijft voldoen aan de minimumvereisten en ervoor zorgen dat de desbetreffende eigenvermogensvereisten niet worden onderschat</i> • <i>De beoordeling kan worden gebaseerd op de inzichten die verkregen worden uit andere toezichtmaatregelen, met inbegrip van die welke worden uitgevoerd in overeenstemming met artikel 101 van Richtlijn 2013/36/EU.</i> 	<i>Richtlijn 2013/36/EU: Artikel 3</i>

Bijlage II – Subcategorieën van marktrisico

De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van subcategorieën voor marktrisico die de bevoegde autoriteiten in voorkomend geval in aanmerking moeten nemen.

Subcategorieën van marktrisico's (niveau 1)	Verwijzingen naar wetgeving/definities ⁵⁴
---	--

Algemeen renterisico (handelsportefeuille)	<p><i>Het risico op verliezen als gevolg van schommelingen in de marktwaaarde van schuldinstrumenten door een verandering in het renteniveau die geen verband houdt met specifieke kenmerken van die afzonderlijke schuldinstrumenten.</i></p> <p><u>Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling:</u></p> <p>> <i>Pre-fundamentele toetsing van de handelsportefeuille (FRTB) – interne modellen</i></p> <p><i>Verordening (EU) 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 5 – Artikel 362</i></p> <p>> <i>Vóór FRTB – gestandaardiseerde benadering / Na FRTB – vereenvoudigde gestandaardiseerde benadering</i></p> <p><i>Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 2, afdeling 2, onderafdeling 2 – Artikelen 339 tot en met 340 (algemeen risico van schuldinstrumenten)</i></p> <p>> <i>Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering</i></p> <p><i>Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 1a, afdeling 2 – Artikelen 325 d tot en met 325 k (op gevoeligheid gebaseerde methode, algemeen renterisico)</i></p> <p>> <i>Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model</i></p> <p><i>Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1b – Artikelen 325az-325bp (verwachte tekortkoming / component "risicomaatstaf voor stressscenario's" (SSRM))</i></p>
--	---

⁵⁴ In deze tabel verwijzen we naar de "Pre-Fundamental Review of the Trading Book (FRTB)" voor de definitie en behandeling die van toepassing is voordat de FRTB in werking treedt. Met "Post-FRTB" worden de definities en de aanpak bedoeld die van toepassing zijn zodra de FRTB van kracht wordt.

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

Het risico dat voortvloeit uit veranderingen in de marktwaarde van schuldinstrumenten als gevolg van schommelingen in de creditspread (zie "definities", titel 1).

- Behandeling van het eigen vermogen, gedifferentieerd naar type instrument/portefeuille:

1) Creditspreadrisico van niet-securitisaties

2) Creditspreadrisico van securitisaties (buiten de alternatieve correlatiehandelsportefeuille (ACTP))

3) Creditspreadrisico van securitisaties die zijn opgenomen in het ACTP

- Omvat ook het soevereine risico (d.w.z. het risico op verliezen als gevolg van dalende marktwaarden van overheidsblootstellingen)

Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling
Creditspreadrisico

> Pre-FRTB – interne modellen

(handelsportefeuille)

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 5, CRR – Artikel 362

(Value at Risk (VaR) – component; en aanvullende ACTP-component ("uitgebreide risicomaatstaf") voor posities in het ACTP)

> Vóór FRTB – gestandaardiseerde benadering / Na FRTB – vereenvoudigde gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 2, afdeling 2, onderafdeling 1 – Artikelen 335 tot en met 338 (specifiek risico van schuldinstrumenten)

> Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 2 – Artikelen 325d-325k (op gevoeligheid gebaseerde methode, krediet spreidingsrisico (CSR) – niet-securitisatie, CSR-securitisatie – niet-ACTP, CSR-securitisatie – ACTP)

> Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model

Verordening (EU) nr. 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 1b – artikelen 325 az-325 bp (verwacht tekort/SSRM-component)

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

Het risico van een verandering in de marktwaarde van een instrument als gevolg van een brede koersbeweging op de aandelenmarkt of als gevolg van factoren die verband houden met de uitgevende instelling van het instrument of, in het geval van een derivaat, de uitgevende instelling van het onderliggende instrument.

Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling

> Pre-FRTB – interne modellen

Verordening (EU) 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 5 – Artikel 362 CRR

> Vóór FRTB – gestandaardiseerde benadering / Na FRTB – vereenvoudigde gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 2, Afdeling 3 – Artikelen 341-344 (algemeen risico van aandeleninstrumenten + specifiek risico van aandeleninstrumenten)

> Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) nr. 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 2 – Artikelen 325d tot en met 325k (op gevoeligheid gebaseerde methode, risicoklasse aandelenrisico)

> Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model

Verordening (EU) nr. 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 1b – artikelen 325 az-325 bp (verwacht tekort/SSRM-component)

**Effectenrisico
(handelsportefeuille)**
Migratierisico

*Het risico op verlies op financiële instrumenten als gevolg van een verslechtering van de kredietwaardigheid van de emittent of van de emittent van de referentie- of onderliggende activa. Hierbij wordt het standaardrisico buiten beschouwing gelaten. **In het kader van de FRTB wordt dit risico beschouwd als onderdeel van het creditspreadrisico.***

Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

> *Pre-FRTB – interne modellen*

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 5, Afdeling 4 – Artikelen 372-376

> *Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering*

Verordening (EU) nr. 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 2 – Artikelen 325d tot en met 325k

> *Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model*

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1b – Artikelen 325az-325bp

Het risico op verlies op financiële instrumenten als gevolg van de wanbetaling van de emittenten van die financiële instrumenten of van de emittenten van referentie- of onderliggende activa. Omvat ook het soevereine risico, d.w.z. het risico van verliezen als gevolg van wanbetaling door overheidsblootstellingen.

Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling
Standaardrisico

> *Pre-FRTB – interne modellen*

(handelsportefeuille)

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, Titel IV, Hoofdstuk 5 – Artikelen 372 tot en met 376 ('toeslag voor incrementeel wanbetalingsrisico'-component)

> *Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering*

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 5 – Artikelen 325v tot en met 325ad

> *Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model*

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 1b – Artikelen 325 az-325 bp (wanbetalingsrisicolast)

Wisselkoersrisico

Verordening (EU) 575/2013, artikel 4, lid 1, punt 142 – omvat onder meer het omrekeningsrisico en het structurele valutarisico

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definitie⁵⁴
**(handels- en
bankportefeuilles)**
Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling
I) Vrijstelling voor structurele deviezenposities (S-FX-posities)

- Verordening (EU) 575/2013, artikel 104c.

- Richtsnoeren inzake S-FX (EBA/GL/2020/09)

II) Behandeling van andere posities dan S-FX-posities
> Pre-FRTB – interne modellen

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 5 – Artikelen 362-377

> Vóór FRTB – gestandaardiseerde benadering / Na FRTB – vereenvoudigde gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 3 – Artikelen 351-354

> Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 2 – Artikelen 325d tot en met 325k (op gevoeligheid gebaseerde methode, risicoklasse "valutarisico")

> Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model

Verordening (EU) 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 1b, artikelen 325 az-325 bp (verwacht tekort/SSRM-component)

Verordening (EU) 575/2013, artikel 4, lid 1, punt 143

Grondstoffenrisico
**(handels- en
bankportefeuilles)**
Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling
> Pre-FRTB – interne modellen

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 5 – Artikelen 362-377

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

> *Vóór FRTB – gestandaardiseerde benadering / Na FRTB – vereenvoudigde gestandaardiseerde benadering*

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 4 – Artikelen 351-354

> *Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering*

Verordening (EU) 575/2013, Deel III, Titel IV, Hoofdstuk 1a, Afdeling 2 – Artikelen 325d tot en met 325k (op gevoeligheid gebaseerde methode, risicoklasse "grondstoffenrisico")

> *Na de FRTB – Alternatieve benadering op basis van een intern model*

Verordening (EU) nr. 575/2013, deel drie, titel IV, hoofdstuk 1b – artikelen 325 az-325 bp (verwacht tekort/SSRM-component)

**Risico van
aanpassing van de
kredietwaardering
(handels- en
bankportefeuilles)**

Verordening (EU) nr. 575/2013, artikel 381

**Waarderingsrisico
(handels- en niet-
handelsportefeuilles)**

Het risico van verliezen als gevolg van herzieningen of aanpassingen van de boekwaarde van activa en passiva die tegen reële waarde worden gewaardeerd (, Verordening (EU) 575/2013, artikel 105, en Verordening (EU) 2016/101)

**Subcategorieën van marktrisico
(niveau 2)**
**Verwijzingen naar
wetgeving/definities**

- Onzekerheden over de marktprijs
- Liquidatiekosten
- Risico's in verband met waarderingsmodellen
- Onverdiende creditspreads (renteverschillen)

Technische reguleringsnorm inzake prudente waardering (Verordening (EU) 2016/101)

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**

Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

- Investerings- en financieringskosten
- Geconcentreerde posities
- Toekomstige administratieve kosten
- Vervroegde beëindiging
- Operationele (waarderings)risico's

Verordening (EU) 575/2013, artikel 325u en de technische reguleringsnorm inzake toeslagfactoren voor restrisico (Verordening (EU) 2022/2328) omvatten de brede risicocategorieën die voortvloeien uit instrumenten met exotisch onderliggend en restrisico van instrumenten met andere restrisico's

restrisico

Relevante juridische referenties voor kapitaalbehandeling

> Na de FRTB – Alternatieve gestandaardiseerde benadering

Verordening (EU) 575/2013, Deel drie, titel IV, hoofdstuk 1a, afdeling 4 – Artikel 325u

**Marktrisico:
Modelrisico**

Verordening (EU) nr. 575/2013, artikel 4, lid 1, punt 52b).

**Marktrisico: Risico's
op basis van
lineariteit**

- *Deltarisico (risico van veranderingen in de waarde van een financieel instrument als gevolg van een verandering in de waarde van de risicofactor (effecten van eerste orde))*
- *Vega-*risico (risico dat voortvloeit uit veranderingen in de volatiliteit van de onderliggende waarde van een niet-lineair instrument)**

**Subcategorieën van
marktrisico's (niveau
1)**
Verwijzingen naar wetgeving/definities⁵⁴

- *Curvatuurrisico (met inbegrip van gammarisico) (risico's die niet onder het delta- en het vega-risico worden meegenomen, met inbegrip van risico dat voortvloeit uit effecten van veranderingen in de onderliggende waarde en uit andere parameters van opties in de tweede orde)*

**Marktrisico:
Marktliquiditeit en
concentratierisico**

Het risico dat de instelling markt- of liquiditeitsverliezen lijdt als gevolg van een concentratie, hetzij door blootstellingen aan één enkele risicofactor, hetzij door blootstellingen aan meerdere onderling gecorreleerde risicofactoren, of door instrumenten met een lange liquiditeitshorizon

**Marktrisico:
Basisrisico**

Risico op verliezen als gevolg van een onvolledige correlatie in de waardeverandering van instrumenten die nominaal elkaar compenseren

Bijlage III – Subcategorieën van operationeel risico

De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van subcategorieën voor operationeel risico die de bevoegde autoriteiten in voorkomend geval in aanmerking moeten nemen.

Subcategorieën van operationele risico's (niveau 1)	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Subcategorieën van operationele risico's (niveau 2)	Verwijzingen naar wetgeving/definities
Juridisch risico	Artikel 4, lid 1, punt 52 a), van de CRR		
Modelrisico	Artikel 4, eerste lid, punt 52b) van de CRR		

Subcategorieën van operationele risico's (niveau 1)	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Subcategorieën van operationele risico's (niveau 2)	Verwijzingen naar wetgeving/definities
ICT-risico	Artikel 4, eerste lid, punt 52c) van de CRR	Risico's met betrekking tot de beschikbaarheid en continuïteit van ICT	Het risico dat de prestaties en beschikbaarheid van ICT-systemen, -gegevens of -diensten negatief worden beïnvloed, met inbegrip van het onvermogen om de diensten van de instelling tijdig te herstellen als gevolg van een defect in ICT-hardware- of softwarecomponenten; tekortkomingen in het ICT-systeembeheer; of enige andere gebeurtenis
		ICT-beveiligingsrisico's (inclusief cyberrisico's)	Het risico dat ICT-systemen, gegevens of diensten worden aangetast door ongeoorloofde toegang of kwaadwillige of opzettelijke handelingen, ongeacht of deze afkomstig zijn van binnen of buiten de instelling (bijvoorbeeld cyberaanvallen)
		ICT-wijzigingenrisico	Het risico dat voortvloeit uit het onvermogen van de instelling om wijzigingen in ICT-systemen of ICT-diensten tijdig en op gecontroleerde wijze te beheren
		Risico's voor de gegevensintegriteit op ICT-gebied	Het risico dat gegevens die door ICT-systemen worden opgeslagen en verwerkt, onvolledig, onnauwkeurig of inconsistent zijn tussen verschillende ICT-systemen, waardoor de deugdelijkheid of continuïteit van de diensten en activiteiten van de instelling wordt aangetast en dit mogelijk operationele, financiële, juridische of reputatiegerelateerde gevolgen kan hebben
		ICT-risico van derde aanbieders	het risico dat voor een instelling kan ontstaan in verband met het gebruik van ICT-diensten die worden verleend door derde aanbieders van ICT-diensten of door onderaannemers van laatstgenoemde, onder meer door middel van

Subcategorieën van operationele risico's (niveau 1)	Verwijzingen naar wetgeving/definities	Subcategorieën van operationele risico's (niveau 2)	Verwijzingen naar wetgeving/definities
			uitbestedingsregelingen (artikel 3, lid 18, van DORA), met inbegrip van ICT-concentratierisico (artikel 3, lid 29, van DORA), voor zowel kritieke als niet-kritieke derde aanbieders van ICT-diensten;
Risico van derden (niet-ICT)	Het risico dat zich voor een financiële instelling kan voordoen in verband met het gebruik van diensten die worden geleverd door externe dienstverleners of door onderaannemers van deze dienstverleners, met inbegrip van het verlenen van een dienst of de ondersteuning daarvan, onder meer via uitbestedingsovereenkomsten (aanstaande EBA-richtlijnen inzake de deugdelijke beheersing van risico's in verband met derden)		
Kredietrisico en (operationele risico-incidenten die verband houden met kredietrisico en die niet zijn meegenomen in de risicogewogen positie voor kredietrisico)	Artikel 317 (5) van de CRR		
Marktrisico (operationele risicogebeurtenissen die	Artikel 317 (6) van de CRR		

Subcategorieën van
operationele risico's
(niveau 1)

Verwijzingen naar wetgeving/definities

verband houden met
marktrisico)

Subcategorieën van
operationele risico's
(niveau 2)

Verwijzingen naar wetgeving/definities

Bijlage IV – IRRBB-subcategorieën

De onderstaande tabel bevat een niet-uitputtende lijst van subcategorieën voor IRRBB die bevoegde autoriteiten in aanmerking dienen te nemen wanneer dit relevant is.

IRRBB-subcategorieën (niveau 1)	Verwijzingen naar wetgeving/definities	IRRBB-subcategorieën (niveau 2)	Verwijzingen naar wetgeving/definities
Gaprisico	<i>EBA/GL/2022/14 (punt 7 “Definities”)</i>		
Basisrisico	<i>EBA/GL/2022/14 (punt 7 “Definities”)</i>		
Optierisico	<i>EBA/GL/2022/14 (punt 7 “Definities”)</i>	Risico van automatische opties	<i>EBA/GL/2022/14 (punt 7 “Definities”)</i>
		Risico in verband met gedragskeuzes	<i>EBA/GL/2022/14 (punt 7 “Definities”)</i>

Bijlage V – Risicometing op het gebied van verrekenprijzen

De P2R voor het risico op het gebied van verrekenprijzen moet worden bepaald door de P2R's bij elkaar op te tellen die overeenkomen met het risico dat verbonden is aan elke verrekenprijsregeling (TPA) die is gebaseerd op de transactiewinstmethode (TPM), zoals bedoeld in paragraaf 173 van deze richtsnoeren. Andere vormen van TPA, waarbij eveneens materiële verliezen worden overgedragen aan de entiteit in de EU, moeten op vergelijkbare wijze worden beoordeeld. Het P2R dat overeenkomt met een TPA die behoort tot de ingestelde TPM wordt als volgt bepaald:

- a) De instelling dient aan te geven welke portefeuille als basis dient voor de winsten en verliezen waarmee het aan de instelling toe te wijzen bedrag overeenkomstig de TPA wordt vastgesteld.
- b) Op basis van (i) empirische gegevens en (ii) de in de prijsafspraken opgenomen kernindicatoren, zoals bedoeld in paragraaf 174, onder b), van deze richtsnoeren, dient de instelling haar marginale bijdrage "m" vast te stellen aan de kernindicatoren die worden gebruikt om het aandeel van de winsten en verliezen te bepalen dat moet worden toegerekend aan de entiteiten die deelnemen aan de TPA.
- c) De instelling dient te voldoen aan de kapitaalvereisten voor het marktrisico (*C_MRPPortfolio*) met betrekking tot de onder punt a) genoemde portefeuille.
- d) De P2R voor de verrekenprijzenregeling is $m \times C_MRPortfolio$. Dit kan worden beperkt tot het maximale verlies dat overeenkomstig de TPA aan de instelling kan worden toegerekend.

Een instelling kan de *C_MRPPortfolio* ontvangen van een buiten de Unie gevestigde entiteit waarmee een TPA is gesloten. Die entiteit kan de kapitaalvereisten vaststellen op basis van de regels inzake marktrisico die van toepassing zijn in het rechtsgebied waar zij is gevestigd. Indien deze bepalingen van een derde land zijn gebaseerd op een kader voor kapitaal van pijler 1 dat niet in overeenstemming is met het kader voor marktrisicokapitaal van pijler 1 dat in de EU is ingevoerd in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 575/2013, verhogen bevoegde autoriteiten het vereiste met een factor 1,5. De bevoegde autoriteiten kunnen die multiplicator verlagen of verhogen om de materialiteit van de verschillen in de marktrisicoregels tussen de EU en het derde land weer te geven.

De bevoegde autoriteiten kunnen de P2R van een verrekenprijsregeling vaststellen op een lagere waarde dan die welke overeenkomstig de eerste alinea van deze bijlage is verkregen, mits aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a. In het kader van deze TPA wordt de instelling geacht het grootste deel van het marktrisico in verband met de portefeuille waarop de verrekenprijsregeling is gebaseerd, aan te houden en te beheren;
- b. Het boekingsmodel houdt in dat de instelling de verliezen uit haar handelsportefeuille mag toerekenen aan andere entiteiten die deelnemen aan de transfer pricing-regeling;

- c. De instelling levert voldoende bewijs dat, in het licht van haar rol als hoofdbijdrager van de TPA in de zin van punt a), de kapitaalvereisten voor marktrisico met betrekking tot de posities die onderworpen zijn aan de TPA, reeds mogelijke verliezen dekken die voortvloeien uit de TPA.